

تُعَانَتُ عَلَيَّ

876
140

3

لغاتِ عربی

جسکو

یاداری ولیم ہوپر صاحب پرنسپل قانونی کالج

لاہور نے

مرتب کیا

پنجاب ریلیجیوس بک سوسائٹی کے لیئے
الہ آباد

مشن پریس میں چھاپی گئی

سنہ ۱۸۸۰ء

[طبع اول]

[۵۰۰]

876
140

مقدمہ

کتاب شروع کرنے سے پہلے چند باتیں لکھی جاتی ہیں
جنکے یاد کرنے سے اس کتاب کے پڑھنے میں بہت آسانی
ہوگی *

۱۔ جن الفاظ کے ساتھ حرکات نہیں لکھی گئیں انکو مصدر
سمجھنا چاہئے *

۲۔ جن مصدروں کے صرف معنی لکھے گئے ہیں اور یہہ ذکر
نہیں کیا گیا کہ وہ مجرور یا مزید مستعمل ہوتے ہیں وہ
مصدر بیبل میں نہیں آئے *

۳۔ ارامی زبان کے مصدروں کے مزید فیہ ارامی صرف کے موافق
نہیں لکھے گئے بلکہ عبرانی صرف کے موافق لکھے گئے ہیں *

۴۔ جس کسی لفظ کے معنی اُسکے بعد نہیں لکھے گئے اُسکے
معنی اس لفظ کی خاص جگہہ پر پائے جائینگے جو اول
لفظ کے آگے لکھا گیا ہے *

۵۔ اس کتاب میں مذکر کی علامت (م) لکھی گئی ہے اور مؤنث
کی (ث) اور ارامی زبان کے لفظ کی (د) *

لغات عبرانی

אב

אָב מ-مُضَاف אָבִי (ו אָב) ۱-باپ۔ ۲-باپ داداؤں میں سے ایک۔ ۳-بانی۔

אָב ————— אָבִי.

אָבִי אָנָה.

אָב מ ۱-سبزی۔ ۲-میوہ۔

אָבִיב מ ۱-ہری بال۔ ۲-بني اسرائیل کے دینی سال کا پہلا مہینا۔

אָבֵד קָל ۱-کھویا جانا۔ ۲-ہلاک ہونا۔ ۳-نیست ہونا۔

אָבֵד ۱-کھو دینا۔ ۲-ہلاک کرنا۔ ۳-برباد کرنا۔

אָבֵד ۱-ہلاک کرنا۔ ۲-برباد کرنا۔

אָבֵדָה ת ۱-کھوئی ہوئی چیز۔ ۲-ہلاکت۔

אָבֵדָה מ ۱-ہلاکت۔ ۲-عالم ارواح۔

אָבֵדָה اور אָבֵדָה م ہلاکت۔

אָבֵה קָל ۱-چاہنا۔ ۲-راضی ہونا۔ ۳-فرمانبردار ہونا۔

אָבֵה מ حاجت۔

אָבֵה מְחַתָּج۔

אָבֵהָה ת ایک قسم کا میوہ جو مشتبہ اور ملبہ ہے۔

אָבֵה מ نے۔ (ماخذ مشتبہ)۔

אָבֵה ————— אָבֵה.

אָבֵה کھونا۔

אָבֵהָה ת گردش۔

آبٺٺا ————— آبٺا.

آبٺب ————— آبٺ.

آبٺوڻ | آبٺوڻا ————— آبٺا.

آبٺير | آبٺير ————— آبٺر.

آبڊ هٺيٺيل-ٺيٺ آبڊ.

آبڊا ڦل-ماٿم ڪرنا.

هٺيٺيل-ماٿم ڪرنا.

هٺيٺيل-دل سے ماٿم ڪرنا.

آبڊل ماٿم ڪرنيوالا.

آبڊل م ماٿم.

آبڊل گھاس ڪي مانڊ بهيگنا.

آبڊل م گھاس ڪا ميدان.

آبڊل ————— آبڊا.

آبڊو ۱-پتھر. ۲-ڪچي دھات. ۳-بت. ۴-ساھول (شاھول)

آبڊو (تٺنيہ) ۱-گھار ڪے چاڪ جو پتھر ڪے هوتے

ھيں. ۲-ايڪ قسم ڪي پيرھي جو شڪل ميں

گھار ڪے چاڪ ڪے مشابہ تھي.

آبڊو يا آبڊو م آبنوس ڪي لڪڙي جو پتھر سي سخت

پے (بصيغہ جمع مستعمل).

آبڊو م قيمتي ڪمربند. (ماخذ مشتبه).

آبڊو موٽا ڪرنا.

آبڊو م ۱-تھان (گھوڙے وغيره ڪا). ۲-شايد چرني.

آبڊو م انبار خانہ.

آبڊو ————— آبڊو.

آبڊو م گرو.

انہکھ ت خوشبودار سفوف۔
 ۲ انہک نفعل-گشتی لڑنا (کیونکہ گشتی لڑنے میں گرد اُرتی ہے)۔

انہر قل-غالب ہونا۔

ہفعیل-چرہ جانا۔

انہیر قادر۔

۱ انہیر ۱-قدرت والا۔ ۲-سردار۔ ۳-سخت۔

۲ انہیر م ۱-ساندہ۔ ۲-جنگی گھوڑا۔

انہر م اور انہرہ ت پر۔

انہرہ ————— ہرہ۔

انہرہ باندھنا۔

انہرہ ت ۱-باندھنے کی چیز۔ ۲-گچھا۔ ۳-غول۔

۴-محراب۔

انہو م جوز (ماخذ مشتبه)۔

انہوہ ————— انہ۔

انہل سمت جانا۔

انہل م بوند۔

انہم ۱-گرم ہونا۔ ۲-سڑنا۔ ۳-مکروہ ہونا۔

انہم م ۱-بند پانی کا تالاب۔ ۲-تالاب۔

انہم غمگین۔

انہمو یا انہمو م ۱-اُبلتی ہوئی دیگ۔ ۲-نہ۔ ۳-نہ

سے بنا ہوا وسا۔

انہن کپڑے دھونا۔

انہن م ۱-کپڑے دھونے کا برتن۔ ۲-سیال چیزوں کا برتن۔

انہنم ————— انہنم۔

اندر قتل- جمع کرنا.

اندرکہ ایک قسم کا چھوتا چاندی کا سکہ.

اندرت (ر اندر) ت ایک شاہی پروانہ. (ماخذ مشتبه مگر شاید فارسی سے لیا گیا ہے).

اندرزہ ————— اندرہ.

اندریل م ایک قسم کا برتن. (ماخذ مشتبه).

اندر ا اندوت ————— اند.

اندرہ ہفعلیل- پڑھو ہونا.

اندون ا اندن ————— اندن.

اندون ————— اندن.

اندر ————— اندر.

اندرم قتل- لال ہونا.

پُعل- لال کیا جانا.

ہفعلیل- لال ہونا.

ہتفعلیل- اپنے تئیں لال دکھانا.

اندرم یا اندر لال.

اندرنی لال.

اندرم لعل.

اندرم لال سا.

اندرم ت ۱- متی. ۲- زمین. ۳- کھیتی. ۴- سرزمین.

اندرم م ۱- آدمی. ۲- ایک عام آدمی. ۳- مرد.

۴- کوئی.

اندن حاکم ہونا.

اندن یا اندن م ۱- خاوند. ۲- مالک. (ضیغہ جمع اکثر

بمعنی واحد مستعمل).

אהב מ خداوند.

אהב م ۱- بنیاد. ۲- ستون کا پایہ.

אהב قل- چورا ہونا.

نפעל- بزرگ ہونا.

ہפעیل- بزرگی بخشنی.

אהב م ۱- اوپر والا کپڑا جس سے تمام بدن ڈھکتا ہے.

۲- عظمت.

אהבת ת ۱- پھیلاؤ. ۲- اوپر والا کپڑا جس سے تمام بدن

ڈھکتا ہے. ۳- عظمت.

۱ אהב ۱- چورا. ۲- بڑا. ۳- زور آور. ۴- شریف.

۲ אהב م ۱- سردار. ۲- پیشوا.

אהב אהב ——— ג

אהב מ בני اسرائیل کے دینی سال کا بارہواں مہینا.

(ماخذ مشتبه)

אהב מ کھلیان. (ماخذ مشتبه).

אהב אהב ۱- دُرستی سے. ۲- چالاکي سے. (فارسي لفظ دُرست

سے ماخوذ ہے).

אהב אהב م ایک قسم کا فارس کا چاندی کا سکہ جو دارا بادشاہ

نے بنوایا تھا.

אהב ——— אהב.

אהב قل- داونا. دائیں چلانا.

אהב قل- محبت رکھنی.

نפעل- محبوب ہونا.

פעیل- پیار کرنا.

פעל- شدت سے پیار کرنا.

آهه م ۱-عشق. ۲-خوشي. (صرف بصيغه جمع مستعمل ہوتا ہے).

آهه م ۱-عشق. ۲-معشوق. (صرف بصيغه جمع مستعمل ہوتا ہے).

آهه ث ۱-محبت. ۲-محبت رکھنی. ۳-پیاری.

آهه افسوس! ہاے!

آهه — آهه.

آهه ا قل-روشن ہونا.

آهه ا هفعليل-روشنی دینی. [مسکن.

آهه ا ۱-خیمہ (کیونکہ وہ دور سے چمکتا ہے). ۲-

آهه ا ۲ اقل-خیمہ اکھارنا.

آهه ا هفعليل-خیمہ کھرا کرنا.

آهه ا یا اقلات م یا ث عود. (سنسکرت کے لفظ ا گرو سے

ماخوذ ہے).

آهه ا — آهه.

آهه م ۱-مشک. ۲-غیب کی جھوٹی سچی خبریں

بتانیوالا. ۳-بھوت.

آهه ا — اقل.

آهه ا ۱-مورنا. ۲-گھمانا. ۳-گھیرنا. ۴-گھیر کر دبانا.

آهه م ۱-لگتی (کیونکہ اُس سے آگ کو گھماتے ہیں).

آهه ا یا اقلات ث سبب.

آهه م بخارات.

آهه م ۱-بڑی آفت. ۲-ہلاکت.

آهه ا یعیل-آرزو کرنا.

آهه ا هفعليل-آرزومند ہونا.

- אָדל מ خواہش۔
 ۱- خواہ۔ ۲- یا۔ ۳- بلکہ۔ ۴- اگر۔ ۵- شاید۔
- אָדל ת خواہش۔
 ۱- خواہش۔ ۲- خصوصاً خواہش بد۔
 ۳- چاہی ہوئی چیز۔
- אָדל בודوباش کرنی۔
 ۱- خشکی۔ ۲- سمندر کے کنارے کی زمین۔ ۳- جزیرہ۔
- אָדל چلانا۔
 ۱- م فوجہ
 ۲- اور اور ہاے ا
 ۳- م ا- ہاے ا- ۲- گیدر۔
 ۴- ت ایک قسم کا گدھ۔
- אָדל قل- نشان دینا۔
 ہتّعییل- حد باندھنا۔
 ۱- اور ت (ر) ۱- نشان۔ ۲- جھنڈا۔ ۳- یادگار۔
 ۴- معجزہ۔
- אָדל | אָדל | אָדל | — | אָדل |
 ۱- کجرو ہونا۔ ۲- بیوقوف ہونا۔
 ۱- اور اور | ۱- بیوقوف۔ ۲- بیدین۔
 ۲- ت ۱- بیوقوفی۔ ۲- بیدینی۔
- אָדל یا אָדל ۱- زور آور ہونا۔ ۲- کسی چیز کا اور چیزوں
 میں سے بڑھا ہوا ہونا۔
 ۱- م ۱- زور آور آدمی۔ ۲- پیت۔
 ۱- یا یا ۱- سامنے۔ ۲- اسکے برعکس۔

۲. اُولَم م صحن.

اُولَم م اور ت هرن اور هرنی.

اُولَم یا اُولَم ت هرنی.

اُولَم م ۱-میںدھا. ۲-دروازہ کی باہر نکلی ہوئی چوکھت.

اُولَم م بڑھا ہوا پایہ.

اُولَم م زور.

اُولَم ت زور.

اُولَم م ۱-صاحب اختیار آدمی. ۲-بلوط.

اُولَم ت اور اُولَم م بلوط یا کوئی اور اُس جیسا

درخت.

اُولَم م درخت.

۱. اُولَم م ۱-زور. ۲-زوروالا. ۳-إله. ۴-الله.

۱. اُولَم قُل ۱-قسم کھانی. ۲-لعنت بھیجنی.

۳-چلانا.

ہفعیل-قسم کھانی.

اُولَم ت ۱-قسم. ۲-لعنت.

تُولَم ت لعنت.

اُولَم یا اُولَم (رُولَم) م بصیغہ واحد ۱-إله. ۲-الله.

بصیغہ جمع ۱-الہ. ۲-حکام (کیونکہ وہ الله

کے نائب ہوتے ہیں). ۳-شاید ملائک.

۴-ایک إله. ۵-الله.

اُولَم اور اُولَم اور اُولَم م ۱-(اُولَم سے ماخوذ)

خدا کا ببر یعنی پہلوان. ۲-(اُولَم سے

ماخوذ) خدا کی انگیتھی یعنی مذبح.

اُولَم م ۱-خدا کا پہاڑ. ۲-مذبح.

אור ————— לא:

אורן یا אורן ۱-عدم میں ہونا. ۲-باطل ہونا. ۳-غافل رہنا. ۴-طاقتور ہونا.

אורן מ (جمع אורנים) ۱-بطالت. ۲-بُت. ۳-جھوت. ۴-بدی. ۵-آفت. ۶-غم.

אורן מ ۱-دولت. ۲-زور.

אורן ۱-عدم. ۲-کچھ نہیں ہے یا کچھ نہیں تھا. ۳-نہیں ہے یا نہیں تھا.

אורן ۱-جب نہیں ہے یا جب نہیں تھا. ۲-بغیر. אורן قریب قریب.

אורן ۱-جس کو نہیں ہے. ۲-یہاں تک کہ نہو.

אורן ۱-یہاں تک کہ نہو. ۲-اس لئے کہ نہیں ہے. אורן מ سخت محنت.

אורן ————— אור.

אורן قل ۱-جلدی کرنا. ۲-جلدی کرانا. ۳-تنگ ہونا. هفعیل-جلدی کرانا.

אורן ————— אור.

אורן قل-روشن ہونا.

הפעיל-روشن ہونا.

הפעיל ۱-روشن کرنا. ۲-روشنی دینی.

אורן یا اور اور م اور ث ۱-نور. ۲-آگ.

אורן ث ۱-نور. ۲-ساگ پات کیونکہ اُسکی

سبزی کسی قدر چمکتی ہے.

אורן م اور ث ۱-نیر. ۲-شمعدان. ۳-روشنی.

אורן ث پل.

אֲרֻזָּה — ۱ אֲרָה.

אֲרֻזָּה נִפְעַל - راضي ہونا.

۱ אֲרֻזָּה — ۴ אֲרָה.

۲ אֲרֻזָּה — אֲרָה.

۳ אֲרֻזָּה — אֲרָה.

אֲרֻזָּה יָא אֲרֻזָּה (רֵאשִׁית) ۱ - אֲרֻזָּה. ۲ - אֲרֻזָּה בַעַד.

אֲרֻזָּה יָא אֲרֻזָּה ۱ - قديم الايام سے. ۲ - جب سے. ۳ - وقت سے.

אֲרֻזָּה יָא אֲרֻזָּה قָל - جانا.

אֲרֻזָּה قָل - چلا جانا.

אֲרֻזָּה מִ זֻוּפָה. (ماخذ مشتبه).

אֲרֻזָּה — אֲרָה.

אֲרֻזָּה — אֲרָה.

אֲרֻזָּה قָל ۱ - לָרְכָא. ۲ - בָּנָה. ۳ - چلا جانا. ۴ - گھٹنا.

אֲרֻזָּה - بָּנָה جانا.

۱ אֲרֻזָּה قָל - ٹولنا.

אֲרֻזָּה - سوچنا.

אֲרֻזָּה מִ (תנייה). תرازو.

۲ אֲרֻזָּה قָל - تیز کرنا.

אֲרֻזָּה מִ ۱ - تیز ہتھیار. ۲ - ہتھیار.

אֲרֻזָּה מִ ۳ - کیونکہ حیوانات کے کان نوکدار ہوتے ہیں.

۳ אֲרֻזָּה - ہتھیار - کان لگا کر سنا.

אֲרֻזָּה — אֲרָה.

אֲרֻזָּה قָל - کمر باندھنا.

אֲרֻזָּה - کمر بستہ ہونا.

אֲרֻזָּה - کمر باندھنا.

فَعَلَ ۱- پکڑا جانا. ۲- مالک ہو جانا.
 یعیل- دہانکنا.
 هَفَعَلَ- جورا جانا.

آآآ ت ۱- ملکیت. ۲- ملک.

آآآ جانا.

آ آ ت انگیتھی.

آآآ ——— آآآ.

آآآ یا آآآ ——— آآآ.

آآآ ——— آآآ.

آآآ ق ل ۱- پیچھے ہونا. ۲- مابعد ہونا. ۳- تاخیر کرنی.

یعیل ۱- تاخیر کرانی. ۲- تاخیر کرنی.

آآآ ۱- دوسرا. ۲- غیر.

آ آ م پیچھا.

آ آ اور آآآ ۱- پیچھے. ۲- پیچھ کی طرف.

۳- بعد. ۴- مابعد.

آآآ ۱- پیچھا. ۲- پیچھ کا. ۳- مابعد کا. ۴- آخری.

آآآ آخر کار.

آآآ اور آآآ دوسرا.

آآآ آخر کار.

آآآ ت ۱- انتہا. ۲- آخر. ۳- آخرت.

آآآ م ۱- پیچھا. ۲- پیچھ. ۳- مابعد.

آآآ پیچھے کی طرف.

آآآ فارسی سلطنت کا گورنر. (قدیم فارسی لفظ

کشترب سے).

آآآ خچر. (سنسکرت کے لفظ آشوترا سے).

אָט ————— אָט.

אָט پایدار ہونا.

אָט م ایک قسم کا خاردار درخت.

אָט ————— אָט.

אָט ۱- آہستہ آہستہ چلنا. ۲- آہستہ آہستہ بولنا.

אָט م ۱- چھوٹی سی آواز. ۲- مُردوں کی طرف سے

جواب دینے والا.

אָט اور אָט ۱- آہستہ آہستہ. ۲- فرمی سے.

אָט { قَل
ہفعیل } بند کرنا.

אָט בָּטָא.

אָט م ایک قسم کا کپڑا.

אָט بند کرنا.

אָט ۱- بند. ۲- بیگار. [אָט کون.

אָט (مضاف אָט اور אָט) ۱- کہاں. ۲- لفظ استفہام مثلاً אָט

۲- کہاں.

אָט ۱- کہاں. ۲- کب.

אָט ۱- کدھر. ۲- کہاں. ۳- کب. ۴- ادھر.

אָט کہاں.

אָט ۱ ————— אָט ۲ אָט.

אָט ۲ ————— אָט ۳ אָט.

אֵיב قَل-دُشمنی رکھنی.

אֵיב م دُشمن.

אֵיב ת דُشمنی.

הפעיל ۱- کھلانا. ۲- نیست کرانا.
 אכל מ ۱- کھانا. ۲- طعام.
 אכלה ת ۱- طعام.
 אכילה ת ۱- طعام.
 מאכל מ اور מאכלת یا מזלת ת ۱- طعام.
 מאכלת ת ۱- چھری.
 אכל ————— אכל

אכף קל ۱- لادنا. ۲- جبراً ترغیب دینی.
 אכף מ ۱- بوجھ. ۲- رعب.
 אכר کھودنا.
 אכר מ ۱- کسان.
 אל ————— אל

۱ אל | אלה | אלה | אלה | ————— ۲ اول.
 ۲ אל ————— ال.

۳ **אל** (مضاف ال اور ال) ۱- کی طرف. ۲- کے پاس. ۳- تک.
 ۴- کے برخلاف. ۵- میں (حرکت کے فعل کے ساتھ مثلاً
 אל- ביותר בآ وہ اپنے گھر میں گیا). ۶- کے ساتھ. ۷-
 کی نسبت. ۸- کے سبب. ۹- کے موافق.
 ۱۰ اور ۱۱- کی طرف. ۱۲- کے پاس. ۱۳- کے لئے تک.
 ۱۴- قریب قریب. ۱۵- کو. ۱۶- کا. ۱۷- سے.
 ۱۸- کی نسبت. ۱۹- کے باب میں. ۲۰- کے
 موافق. ۲۱- میں. ۲۲- ال- کے بعد ال کا
 ترجمہ اردو میں نہیں ہوتا.
 نزل اور نزل (نزل اور ال سے مرکب ہے) جو کچھ
 کسی کا ہے.

בְּנֵשׁל אֹר בְּנֵשׁל ۱- جو کچھ کسی کا ہے اُس
میں ۲- کے سبب۔

אַלְגֵּבִישׁ ————— גבש۔

אַלְנוּמִים صندل کے درخت یا تکتے۔ (ماخذ سنسکرت)۔

אַלְמָנִים اوپر کے لفظ کا بگڑا ہوا ہے۔

۱ אלה | אלה ————— ۲ اول۔

۲ אלה موتا ہونا۔

אַלְיָה ת דִּנְבֵה کی چکتی۔

אַלְהָ ————— הל۔

אַלֹ ————— אלו۔

אַלֹ ————— לו۔

אַלֹל ————— ۱ אלل۔

אַלְהָ | אלו ————— ۳ אלل۔

אַלו ————— ۲ اول۔

אַלוף ————— الف۔

אַלְהָ قَل-دُودھ کی طرح بگڑ جانا۔

נִפְעַל-خراب ہونا۔

אַלְיָה ————— ۲ اלה۔

אַלֹל ————— ۱ אלل۔

אַלֹ | אלה ————— הל۔

۱ אַלְלָ אعدم میں ہونا۔

אל ۱- عدم ۲- حرف نہی اور حرف نفی صرف مضارع

کے ساتھ ۳- تو نہیں جیسے اس مثال میں ال-

פְּשָׁטָם הַיּוֹם תֵּם נֵ אַج תו حمله نہیں کیا۔

אַלֹل اور אַלֹل باطل۔

اللّٰه م ۱- بطالت. ۲- بُت.

اللّٰه واریلا کرنا.

اللّٰه ہاے ا

اللّٰه موتا ہونا.

اللّٰه ث اور اللّٰه م بلوط یا کوئی مضبوط درخت.

اللّٰه ق ل ۱- باندھنا. ۲- بندھنا. ۳- گونگا ہونا. ۴-

متروک ہونا.

نقعل ۱- گونگا ہونا. ۲- خاموش ہونا.

پعیل- باندھنا.

اللّٰه م خاموشی.

اللّٰه - گونگا.

اللّٰه ث پُولی.

اللّٰه م متروک.

اللّٰه ث ۱- بیوہ- ۲- اُجاز گھر.

اللّٰه م بیوگی.

اللّٰه ث بیوگی.

اللّٰه م فلان کیونکہ اُس کا نام بتایا نہیں جاتا.

اللّٰه ا اللّٰه ا اول.

اللّٰه م اللّٰه م.

اللّٰه ا اللّٰه ا.

[۴- ملنا.

اللّٰه ق ل ۱- عادت پکڑنی. ۲- مانوس ہونا. ۳- سیکھنا.

پعیل- سکھانا.

اللّٰه یا اللّٰه م اور ث ۱- گائے یا بیل. ۲- ہزار. ۳- گھرانوں

کا مجموعہ جو پہلے ایک ہزار آدمی کا ہوتا تھا.

۴- زمین کا ایک حصہ جس پر ایسا مجموعہ رہتا تھا.

۱ آلوقہ مانوس۔

۲ آلوقہ ۱- یار۔ ۲- گائے یا بیل۔ ۳- ہزار آدمیوں کا سردار۔
۴- سردار۔

آلَم پِعیل- اصرار کرنا۔

آلَمِکوم ————— کوم۔

آمَم ث ۱- ما۔ ۲- دادیوں فانیوں میں سے ایک۔ ۳- تراہ
(کیونکہ اُس مقام پر ایک رستہ سے دو رستے پیدا
ہوتے ہیں)۔

آمَمہ ث ۱- کلائی۔ ۲- ہاتھ (پیمائش میں)۔ ۳-
دارالسلطنۃ۔ ۴- بُنیاد۔

آمَم ۱- لفظ استفہام۔ ۲- اگر۔ ۳- خواہ۔ ۴- اگرچہ۔ ۵- کاشکے۔
۶- جب۔ ۷- کہ۔ [۵- سوا۔

بی-آمَم ۱- کہ اگر۔ ۲- کہ جب۔ ۳- مگر۔ ۴- مگر جب۔

آمَمہ ث لونڈی۔

آمَمہ ————— آم۔

آمَمہ ————— آم۔

آمَمہ ————— آمَم۔

۱ آمَمون ————— آمَمہ۔

۲ آمَمون | آمَمون | آمَمونہ ————— آمَمون۔

آمَمین ————— آمَمین۔

آمَمیر ————— آمَمیر۔

آمَمَلْ یُعَلَلْ ۱- مَرَجھانا۔ ۲- غمگین ہونا۔ ۳- اُجَر جانا۔

آمَمَلْ بیطاقت۔

آمَمَم ملانا۔

آمَمہ اُمّت۔

אמן קל ۱- سنبھالنا ۲- پالنا. ۳- بنانا. ۴- معتبر ہونا.
 نפעל ۱- سنبھالجانا. ۲- پایدار ہونا. ۳- معتبر ہونا.
 ۴- سچا تھہرنا.

هتפעיל ۱- سنبھلنا. ۲- بھروسا رکھنا. ۳- ایمان لانا.

אמן اور ۲ אמן م کاریگر.

אמן ۱- سچ (کلمہ تصدیق). ۲- ایسا ہی ہو. (آمین).

אמן م سچائی.

אמן م سچائی.

אמנה ת ۱- پایداری. ۲- سچائی.

אמנה ת ۱- عہد. ۲- روزانہ کھانے پینے کا بندوبست.

אמן מ ۱- بچہ کا کھلانیوالا. ۲- بچہ کا پالنیوالا.

אמנת ת אָנָא (دودھ پلانیوالی نوکر).

אמנה ת ستون.

אמנה ת ۱- پرورش. ۲- سچائی.

אמנה سچ سچ.

אמנם یا אמנם سچ سچ.

אמת (אמנת کے عوض) ת سچائی.

אמץ קל- مضبوط ہونا.

יעیل ۱- مضبوط کرنا. ۲- مرمت کرنی. ۳- سخت کرنا.

هتפעיל- مضبوط بنا.

هتפעיל ۱- ہمت باندھنی. ۲- قصد کرنا.

אמץ مضبوط.

אמן م مضبوطی.

אמצה ת زور.

אמץ مضبوط.

מאמר מ قوت.

אמר قل ۱- اپنے میں سے نکالنا. ۲- کہنا. ۳- سوچنا.

۴- حکم دینا.

نفعل- کہا جانا.

هتفعیل- قول کرانا.

هتفعیل- اپنی بڑائی کرنی.

אמר اور אמר م قول.

אמר م بڑا کیونکہ گلہ اُسے اپنے میں سے نکالتا یعنی

پیدا کرتا ہے.

אמר یا אמרה ת قول. خصوصاً وعدہ.

אמר م درخت کی پھنگ.

מאמר یا מאמר م فرمان.

בנמא (בנאמר کے عوض) ۱- جیسا کہ کہا گیا ہے.

۲- اسی طرح.

אמש ————— ۲ משה.

אמת ————— אמן.

אמתחת ————— מתח.

אמתני ————— מתן.

אז ————— אין.

אנה ————— אנכי.

אנה ————— נא.

۱ אנה قل- آہ بھرنا.

אנה ת ماتم.

תאנה ת فوحہ.

۲ אנה قل ۱- نزدیک آنا. ۲- ملنا.

פֿעיל-פֿענچאָנא.

פֿעל ۱-פֿענچאָיא גאָנא. ۲-פֿענא.

פֿענפֿעיל-פֿענפֿענא.

פֿענא מ אורא קאפֿענא.

פֿענפֿענא קאפֿענא.

פֿענא (פֿענא קאפֿענא) (פֿענא קאפֿענא) (פֿענא קאפֿענא).

۱-פֿענא. ۲-פֿענא.

פֿענא קאפֿענא. ۱-פֿענא. ۲-פֿענא.

פֿענא קאפֿענא.

פֿענא (פֿענא קאפֿענא) מ פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא פֿענא-פֿענא.

פֿענא קאפֿענא.

פֿענא | פֿענא | פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא ————— פֿענא.

פֿענא | פֿענא ————— ۲ פֿענא.

פֿענא ————— ۱ פֿענא.

פֿענא מ פֿענא (פֿענא).

פֿענא מ אורא פֿענא.

פֿענא (פֿענא يا فֿענא) م אורא פֿעنא.

آن (ر آن یا آن) م اور ت ہم۔

آن اور آن م اور ت ہم۔

آن قل-غمگین ہونا۔

هتيعيل-کڑکڑانا۔

آن قل ۱-جبر کرنا۔ ۲-تکلیف دینا۔

آن قل ۱-دم لینا۔ ۲-سانس باہر نکالنا۔ ۳-غصہ ہونا۔

هتيعيل-غصہ ہونا۔

آن (آن کی عوض) (ر آن) واحد میں۔ ۱-ناک۔ ۲-غصہ۔

تثنيه میں۔ ۱-نتھنے۔ ۲-غصہ۔ ۳-چہرہ۔ ۴-دواشخاص۔

آن ت ایک قسم کا غصہ والا پرندہ۔

آن نفعل-آہ بھرنا۔ [ہے۔

آن ت ۱-آہ۔ ۲-ایک قسم کا رینگنے والا جو آہ بھرتا

آن قل-لا علاج ہونا۔

نفعل-لا علاج بیماری میں مبتلا ہونا۔

آن اور آن یا آن م آدمی۔

آن (آن کی عوض) واحد میں۔ ۱-مرد۔ ۲-شوہر۔

۳-شریف آدمی۔ ۴-کوئی۔ ۵-ہر ایک۔

جمع میں۔ (آن یا آن)۔

۱-مردمان۔ ۲-آدمیان۔

آن م ۱-چھوٹا آدمی۔ ۲-آنکھ کی پتلی۔

۳-بیلچوں بیچ۔

آن (آن کی عوض)۔ ۱-عورت۔ ۲-جورو۔ ۳-کوئی۔

۴-ہر ایک۔

آن م ۱-آدمی (خصوصاً اُسکی ناپایداری کے خیال سے)۔

۲-ایک عام آدمی۔

انہ اور انہ اور انہ ت تو.

انہ اور انہ م تو.

انہ اور انہ ت تم.

انہ اور انہ اور انہ م تم.

انہ نقصان آنا.

انہ م نقصان.

انہ ————— سؤد.

انہ | انہ | انہ | انہ ————— اسر.

انہ ————— اسر.

انہ رکھنا.

انہ م انبار خانہ.

اسف قل ۱- جمع کرنا. ۲- اپنے پاس رکھ لینا. ۳- چھڑا لینا.

۴- کھینچ لینا. ۵- متا دینا. ۶- چنداول ہونا.

فعل ۱- جمع ہونا. ۲- مل جانا. ۳- آلتا پھر جانا.

۴- متایا جانا.

پعیل ۱- جمع کرنا. ۲- اپنے گھر میں اتارنا.

۳- چنداول ہونا.

فعل- جمع ہونا.

ہشعیل- اپنے تئیں جمع کرنا.

انہ م انبار خانہ.

انہ م ۱- جمع کرنا. ۲- فصل.

انہ ت جمع ہونا.

انہ ت جماعت.

انہ م عوام کی جماعت (آخلاق الناس).

انہ م فصل اور خصوصاً میوونکی.

אסר (יסר کا مرادف).

אספרגא چالاکي سے یا کوشش سے. (ماخذ قدیم فارسی).

אסר قل ۱-باندھنا. ۲-قید کرنا. ۳-جوٹنا. ۴-صف باندھنا.

נפעל ۱-بندھنا. ۲-قید ہونا.

יעל-اسیر ہونا.

אסר اور אסר מ ۱-کسی چیز سے پرہیز کرنے کا عہد.

۲-حکم امتناعی.

אסور یا אסור מ باندھنے کی کوئی چیز.

אסور اور אסور מ اسیر.

מסרת (מאסרת کی عوض) ت باندھنے کی کوئی چیز.

מוסר (מאסר کی عوض) م باندھنے کی کوئی چیز.

אע ————— עז.

אף ————— אנה.

אף ۱-بھی. ۲-بلکہ.

אפד قل-باندھ لینا.

אפוד מ سردار گاہن کا ایک لباس.

אפדה ت ۱-باندھ لینا. ۲-بتوں پر بطور لباس

سونا یا چاندی چڑھی ہوئی.

אפון ————— פון.

אפה قل-پکانا.

מאפה מ پکا ہوا کھانا.

תפון מ پکا ہوا کھانا.

אפוא ————— פה.

אפוד ————— אפד.

אפיל ————— אפל.

اصول ————— فردہ.

اصول آخر کار. (ماخذ زندہ).

اصول ————— صوبہ.

اصول | اصول ————— اصول.

۱ اصول قتل-جورنا.

اصول م ۱- پسلی کیونکہ جُزی ہوئی ہے. ۲- پاس.

۲ اصول قتل ۱- پاس رکھنا. ۲- نکالنا. ۳- رکھ چھوڑنا

۴- باز رکھنا.

نفعل-چھوٹا کیا جانا.

ہفعیل-نکال لینا.

۱ اصول م ۱- پسلی. ۲- حد.

۲ اصول ۱- جڑ پکڑے ہوئے. ۲- شریف خاندان کا.

اصول م جوز.

اصول ————— لعلہ.

اصول قتل-خزانہ کے طور پر رکھنا.

نفعل-خزانہ کے طور پر رکھا جانا.

ہفعیل ۱-خزانہ رکھوانا. ۲-خزانچی بنانا.

اصول م ۱-خزانہ. ۲-مخزن.

اصول ————— کدہ.

اصول م بڑ کوهی. (ماخذ مشتبه).

اصول ————— اور.

اصول | اصول ————— ۲ اول. [۳-گہات لگانا.

اصول قتل ۱-رسی وغیرہ کا بتنا یا گونٹھنا. ۲-جعل سازی کرنا

یعیل-گہات لگانا.

ہفعیل-گہات میں بتھانا.

آرڻ م ۱- گهات. ۲- گهات کي جڳھ.

آرڻ م گهات.

آرڻه ٿا فريب.

آرڻه ٿا ۱- جالي. ۲- کهر کي. ۳- کپوتروں کا جال.

۴- دودڪش.

مآرڻ م ۱- گهات کي جڳھ. ۲- گهاتيوں کا مجمع.

آرڻه ————— ربه.

آرڻع ————— ربع.

آرڻ ڦل ۱- رسي وغيره کا بتنا يا گوتنهڏا. ۲- بُنا.

آرڻ م ۱- بتي هوئي چيز. ۲- نال (جولاهونکا آله).

آرڻو اور آرڻو م ۱- ارغواني رنگ. ۲- ارغواني رنگ

کي چيز. (ماخذ سنسڪرت).

آرڻو ————— رنو.

آرڻه ڦل ۱- تورنا. ۲- پهارنا. ۳- چرنا. ۴- جمع کرنا.

آرڻه اور آرڻه ٿا ۱- چرني. ۲- اصطبل. ۳- تھان.

آرڻو م اور ٿا صندوق. ڪيونڪہ اُس ميں جمع رکھتے

ھيں.

۱ آرڻي اور آرڻيه م شير بېر.

۲ آرڻه جلنا.

۳ آرڻي م انگيٽھي.

آرڻو | آرڻو ————— راده.

آرڻو ————— رنو.

آرڻوڪه | آرڻوڪه ————— آرڻو.

آرڻو م ۱- ديودار. ۲- چوب ديودار کا کوئي عمدہ مصنوع.

آرڻو ديودار کي لکڙي سے بنا هوا.

آرڙا ٿ ڊيوار ڪي لڪڙي ڪا کوٽي عمدہ مصنوع.
 ۱ آرڙا ڦل-ڇلنا.

آرڙا م مسافر.
 آرڙا ٿ قافله.

آرڙا (ر آرڙا) م اور ٿ ۱-رسته. ۲-روش.
 ۳-دستور. ۴-حال. ۵-قافله.

۲ آرڙا مقرر ڪرنا.

آرڙا ٿ مقرر روزينه.

آرڙا آرڙا — ۱ آرڙا.

آرڙا آرڙا — ۲ اول.

آرڙا ڦل-لمبا هونا.

هڻجڻ ۱-لمبا ڪرنا. ۲-تاخير ڪرڻي. ۳-باز رکهنا.

آرڙا (مضاف آرڙا) ۱-لمبا. ۲-دهيما.

آرڙا م دهيما پن.

آرڙا لمبا.

آرڙا م لمبائي.

آرڙا مناسب.

آرڙا ڏير پائي.

آرڙا يا آرڙا ٿ ۱-زخم باندھڻي ڪي لمبي پٽي.

۲-پٽي. ۳-گھاؤنڪا علاج ڪرنا. ۴-صحت.

آرڙا آرڙا — ڪو.

آرڙا بلند هونا.

آرڙا م قلعه.

آرڙا م ايڪ قسم ڪا درخت.

آرڙا آرڙا — نو.

ארע | ארעית ——— ארץ.

ארץ (و ارع اور ارد) م اور ت ۱-زمین. ۲-خشکی.
۳-سرزمین. ۴-کھیت. ۵-دھات کا میل.

۱ اَرְצָה ת זמין.

۲ اَرְצָה זמין کی طرف.

ارعیة ת تم

ארר قل-لعنت کرنی.

نُفَعَلَ-ملعون ہونا.

پعیل ۱-لعنت کرنی. ۲-ملعون کر دینا.

نُفَعَلَ-ملعون ہونا.

מֵאֲרָה ת لعنت.

ארש پعیل-اپنی منگنی کرنی. (مرد کا فعل).

پُעِل-عورت کی منگنی ہونی.

ארש آرزو رکھنا.

אֲרֵשֶׁת ת آرزو.

אש م اور ت ۱-آگ. ۲-چمک.

אִשָּׁה ת آگ.

אִשָּׁה م ۱-سوختنی قربانی. ۲-کوئی قربانی جسکے

جلائے کا عہد کیا جائے.

אִש ——— אִש.

אִש ——— אִשָּׁה.

אשד بہانا.

[بہیں.

אשד מ میدان کا سرا جہاں کہ ندیاں پہاڑوں سے نکلکر

אִשְׁדָּה ת ۱-میدان کا سرا جہاں کہ ندیاں پہاڑوں سے

نکلکر بہیں. ۲-قراٹی.

انשה سنبهالنا.

انשה ث ستون يا بُنياد.

انשה | انשה ————— انش.

انשה ————— انش.

انسون م تاريخي. (ماخذ مشتبه).

انشور | انشور | انشور ————— انشر.

انשה ————— انשה.

انشيرة ————— انشر.

انشيش | انشيشه ————— انشش.

انشد ————— انشده.

انشكل م خوشه. (ماخذ مشتبه).

انشكر ————— انشكر.

انشل جر پكرنا.

انشل م جهاؤ كا درخت.

انشم قل ۱- قصوروار هونا. ۲- قصوروار تهرنا.

انفعل- قصوروار تهرنا.

انفعليل- قصوروار تهرانا.

انشم م ۱- قصورواري. ۲- قصورواري كا جرمانه.

انشم ۱- قصوروار. ۲- جرمانه كا مستوجب.

انشم ث ۱- قصوروار هونا. ۲- قصورواري. ۳- قصورواري

كا جرمانه دينا.

انشموم ————— انشوم.

انشمودة | انشمودة ————— انشمر.

انشوب ————— انشوب.

انشف ۱- چهپانا. ۲- جادوگري کرني.

אשר מ جادوگر.

אשרה טا ترکش کیونکہ اُس میں تیر چہپے رتے ہیں.

אשר ————— ۲ שפר.

אשר ————— שפת.

אשר قل ۱-سیدھا ہونا. ۲-سیدھا چلنا. ۳-گامیاب ہونا.

۴-خوشوقت ہونا.

پعیل ۱-سیدھا چلانا. ۲-رہنمائی کرنی. ۳-سیدھا

چلنا. ۴-خوشوقت تہرانا.

یعل ۱-رہنمائی پانا. ۲-خوشوقت ہونا.

אשר م خوشوقتی. (صرف بصیغہ جمع مستعمل ہوتا ہے).

אשר م خوشوقتی.

אשרה یا אשרה טا ۱-ایک دیبی کا نام جو گامیاب

کرتی تھی. ۲-اُسکا بُت جو شاید

لکڑی کا ایک ستون تھا.

אשר اور אשר م ۱-قدم. ۲-ایک قسم کا درخت جو

سیدھا ہوتا ہے.

אשר م قدم.

תאשר م ایک قسم کا سیدھا درخت.

אשרה טا دیوار.

אשר ————— שר.

אשש دبانا.

אש מ بُنیاد.

אשש מ بُنیاد.

אששה טا سُکھائے ہوئے اور دبائے ہوئے انگوروں کا بہند.

אשתהדר ————— שדר.

את ————— ۴ אודה.

۱ **את** (ضمير کے ساتھ **את** یا **אות** ہوتا ہے) (و **یت**) ۱- خود۔
۲- مفعول مخصوص کی علامت۔

۲ **את** ————— ۲ אנדה.

۳ **את** **م** پھال یا گدالی. (ماخذ مشتبه).
אתה یا **אתا** قل-آنا.

ہفعیل- لے آنا.

ہفعل- پہنچایا جانا.

ایتון **م** دخل.

את | אתה | אתי ————— את.

אתון ————— אתו.

אתון ————— ۲ תנו.

אתוק | אתיק ————— נתק.

אתם | אתן ————— את.

אתמול | אתמול | אתמול ————— מול.

אתן چھوٹے قدم چلنا.

אתון **ת** گدھی.

אתנה | אתנו | אתנו ————— ۱ תנה.

אתר **מ** جگہ.

באתר یا בטר ۱- جگہ میں. ۲- بعد.

ב

ב | ב ————— בנה.

באה ————— בוא.

بأش ——— بأش.

بأر قل-کھودنا.

بأر اور بئر ث گوا.
بأر اور بئر م ۱-گڑھا. ۲-حوض. ۳-قبر.

بأش قل ۱-بدبو ہونا. ۲-خراب ہونا.

بأش خراب.

بأش م بدبو.
بأشہ ث ایک قسم کا نکما پودا.
بأش م جنگلی انگور.

بأش خراب.

بأش م بدبو.

بأشہ ث ایک قسم کا نکما پودا.

بأش م جنگلی انگور.

بأش ——— بأش.

بأش ——— بأش.

بأش یہ ایک مشکوک لفظ ہے جسکے معنی شاید طعام ہیں.

بأش قل ۱-دھانکنا. ۲-مکر کرنا. ۳-بیوفائی کرنی.

بأش م اور ث ۱-پوشاک و پوشش. ۲-بیوفائی.

بأشہ ث بیوفائی.

بأش بیوفا.

بأش ——— بأش.

بأش ——— بأش.

بأش قل-بنا لینا.

بأش قل ۱-الگ کرنا. ۲-الگ ہونا. ۳-تنہا ہونا.

۱ بدر م ۱-حصہ، ۲-عُضو، ۳-شاخ، ۴-دَندَا، ۵-شہر کا
رئیس، ۶-دَوری، ۷-مہین سن کا کپڑا،
بدر ۱-الگ، ۲-اکیلا، ۳-فقط،
مبدر سوا،

بدر اکیلا،

بدر قنہائی میں،

۲ بدر بکنا،

۲ بدر م ۱-بک بک، ۲-واہیات بات، ۳-جھوت،
بدر قل ۱-الگ الگ کرنا، ۲-امتیاز کرنا، ۳-الگ کرنا،
نفعل-الگ ہونا،

بدر م تکرنا،

بدر م ۱-چاندی کا میل، کیونکہ اُس سے الگ کیا
جاتا ہے، ۲-قلعی،

بدر م ایک قسم کی ممتاز اور عمدہ چیز جس کو
بعض موتی سمجھتے ہیں اور بعض ایک
درخت کا گوند،

مبدر ت ایک الگ شہر،

۱ بدر پہارنا،

بدر م دراز،

۲ بدر درازوں کو بند کرنا،

بدر پعیل-چھدرا کرنا،

بدر صاف ہونا،

بدر م ۱-خلا، ۲-سنسانی،

بدر چمکنا،

بدر م ایک قسم کا سنگ مرمر،

بہار — — — بہار۔

بہار — — — بہار۔

بہار قل ۱- تہر تہرانہ۔ ۲- گہبرانہ۔ ۳- گہبرا کر بہاگنا۔

۴- گہبراہت میں کسی کی پیروی کرنی۔

بہار ۱- گہبرا دینا۔ ۲- جلدی کرانی۔ ۳- جلدی کرنی۔

بہار ۱- جلدی چلایا جانا۔ ۲- جلدی سے پایا جانا۔

بہار ۱- گہبرا دینا۔ ۲- جلدی کرانی۔ ۳- جلدی نکالنا۔

بہار ث حیرانی۔

بہار ث پریشانی۔

بہار ث پھرتی۔

بہار ث پھرتی۔

بہار غیر فاطق ہونا۔

بہار ث واحد میں۔ ۱- کوئی بڑا چار پایہ۔ ۲- خصوصاً

مواشی میں سے ایک۔ ۳- خصوصاً

لڈو جانور۔

جمع میں۔ ۱- چار پایہ۔ ۲- ایک قسم کا بڑا

چار پایہ جسکو اہل یورپ اسپ

دریائی کہتے ہیں۔

بہار بند کرنا۔

بہار م انگوتھا کیونکہ وہ ہاتھ کو بند کرتا ہے۔

بہار سفید ہونا۔

بہار م ایک قسم کی بے نقصان کوزہ (بہق)۔

بہار چمکنا۔

بہار چمکنے والا۔

[کا سفید داغ۔

بہار ث (جمع بہاروت) آدمی کی جلد میں ایک قسم

بوا قَل ۱- اندر آنا. ۲- غروب ہونا. ۳- حاصل ہونا.

۴- پورا ہونا. ۵- آنا. ۶- جانا.

ہفعیل ۱- داخل کرنا. ۲- غروب کرانا. ۳- حاصل کرنا.

۴- پورا کرنا. ۵- لانا. ۶- لیجانا. ۷- اُتھائے جانا.

ہفعل ۱- داخل کیا جانا. ۲- پہنچایا جانا.

בָּוָה ת מَدْخַל.

מְבוֹא מ ۱- دخل. ۲- مَدْخַל. ۳- مغرب.

מִזְבָּה מ دخل.

תְּבוּאָה ת ۱- حاصل. ۲- نفع.

בوا قَل- حقیر جاننا.

בوا م حقارت.

בوا ت ۱- حقارت. ۲- موردِ حقارت.

בوا قَل- اُلجھانا.

نَفَعَل ۱- اُلجھنا. ۲- شش و پنج میں ہونا.

מְבוּכָה ת حیرانی.

בوا ————— بوا.

بوا بلند ہونا.

בوا ت ۱- بلند مقام. ۲- بلند مقام پر بُت خانہ.

בوا ————— بوا.

بوا قَل- روندنا.

پعلیل- حقارت سے روندنا.

ہفعل- روندنا جانا.

ہشپعلیل- زمین پر لوتنا. (گویا پانو کے نیچے).

מְבוּסָה ת پایمالی.

תְּבוּסָה ת پایمالی.

بوع يُهوننا.

בועבוע מ پهتسي.

بوץ سفيد هونا.

بوץ م ايک قسم کے سن کا نہایت مہین کپڑا.

ביצה ת اندא.

بوک خالي هونا.

בוקה ת ويراني.

בבוקה ת سنساني.

بوکر ————— بوکر.

۱ بوہ ————— باہ.

۲ بوہ ————— برہ.

بور قل-تحقيقات کرنی.

بوשא قل-شرمانا.

پعلیل ۱-شرمندہ کرنا. ۲-دیر کرنا. کیونکہ دیر

کرنے سے دوسرا آدمی شرمندہ ہوتا ہے.

ہفعلیل ۱-شرمندہ کرنا. ۲-ایسی چال چلنی

جس سے شرمنا چاہئے.

ہتپعلیل-شرمانا.

بنשת ת ۱-شرم. ۲-شرمندگی. ۳-بُت کیونکہ

اپنے پرستاروں کو شرمندہ کرتا ہے.

בנשה ת شرم.

בנשה ת شرم.

בבנשים מ (صیغہ جمع) شرمگاہ.

بوت قل-رات گذارنی:

ب۱ ————— بو۱.

بونا قل-کوتنا.

بونا قل-حقیر جاننا.

نُفَعَل ۱-حقیر سمجھا جانا. ۲-قابل حقارت هونا.
هَفَعِيل-حقیر جاننا.

بونا حقیر.

بونا م حقارت.

بونا ناچیز.

بونا ————— بونا.

بونا قل-کوتنا.

نُفَعَل-کوتنا.

يُعَل-کوتنا.

بونا م کُوت.

بونا ت کُوت.

بونا پھیلانا.

بونا م بجلی.

بونا قل-پھیلانا.

پَعِيل-تتر بتر کرنا.

بونا | بونا ————— بونا.

بونا | بونا ————— بونا.

بونا ————— بونا.

۱ بونا قل-نفرت کرنی.

۲ بونا قل-لالچ کرنا.

يُعَل-لالچ سے حاصل هونا.

بونا قل ۱-دھات کا گلانا. ۲-آزمانا. ۳-ٹاکننا.

نُفَعَل-آزمایا جانا.

يُعل-آزمایا جانا.

بَحُو م دھات کا گلابیوالا.

بَحُو اور بَحُو اور بَحُو م دیدگاہ.

بَحُو م آزمائش.

بَحَر قَل ۱-چنا. ۲-پسند کرنا.

فَعَل-پسندیدہ ہونا.

يُعل-چنا جانا.

بَحِير چنا ہوا.

بَحِير م جوان کیونکہ کام کے واسطے چنے جاتے ہیں.

بَحِيرِيس م (صيغة جمع) جواني.

بَحِيرُوت ت (صيغة جمع) جواني.

مَبْحَر م ۱-چنا. ۲-عمدگی.

مَبْحُور م چنا.

بمٹا اور بمٹا قَل-بکنا.

يُعیل ۱-بیجا بکنا. ۲-بے سوچے سمجھے

بولنا.

مَبْطَا م بے سوچے کہی ہوئی بات.

بمٹا قَل ۱-اپنے کسی عضو کو آرام کے واسطے سہارا دینا.

۲-بھروسا کرنا. ۳-بے فکر ہونا.

هَفْعِيل-بھروسا کرانا.

بمٹا م ۱-بھروسا. ۲-بے فکری.

بمٹَا ت بھروسا.

بمٹَاون م بھروسا.

بمٹَاوت ت (جمع) امن چین.

مَبْمُت م ۱-بھروسا. ۲-تکیہ گاہ. ۳-بے فکری.

בטל ٲل ۱- خالی ہونا. ۲- فارغ ہونا.

ٲعیل-موقوف کرنا.

בטן کھوکھلا ہونا.

בטן ٲ ۱- ٲیت. ۲- رحم. ۳- باطن. ۴- ستونوں

کی اُبھری ہوئی گولائی. [بے]

בטנים م (صیغہ جمع) ٲستہ کیونکہ ٲیت کے ہم شکل ہوتا

بی ————— בעה.

בין اور בין ٲل ۱- امتیاز کرنا. ۲- کسی حس سے دریافت

کرنا. ۳- غور کرنی. ۴- سمجھنا.

ٲفعل-دانا ہونا.

ٲعیل-نگاہ میں رکھنا.

ٲفعیل ۱- سمجھانا. ۲- جان لینا. ۳- غور کرنی.

۴- سمجھنا.

ٲٲعیل ۱- توجہ کر کے جان لینا. ۲- توجہ کر کے

سوچنا. ۳- اپنے ٲئیں سمجھدار ظاہر کرنا.

בין (مُضاف الیہ בין) واحد میں. ۱- فرق. ۲- درمیان.

۳- اندر. ۴- خواہ.

ٲئییہ میں. مابین.

בין ٲ ۱- سمجھ. ۲- علم.

בבון م اور בבונה ٲ ۱- سمجھ. ۲- سمجھ کی بات.

בבון م مُعلم.

ביצה ————— בז.

ביר ————— באר.

[(ماخذ مشتبه)]

בירה ٲ ۱- قلعہ. ۲- بادشاہی محل. ۳- دارالسلطنۃ.

בירנית ٲ قلعہ.

بیتا | بیتن ————— بندا.

بکنا اور بکنا قل-آنسو بہانا.

پعیل-کسی کا ماتم کرنا.

۱ بکنا اور بکنا م اشک ریزی.

بکنا م ۱-اشک ریزی. ۲-تپکنا.

بکنا اور بکنا ت اشک ریزی.

۲ بکنا م ایک قسم کا درخت جس میں سے گوند تپکتا ہے.

بکورا | بکورا | بکورا | بکورا | بکورا ————— بکرا.

بکرا قل ۱-پھوٹ نکالنا. ۲-پھلوٹھا ہونا.

پعیل ۱-پھلوٹھا تھہرانا. ۲-نئے نئے پھل لانے.

پعیل-پھلوٹھا جانا.

بکرا م نوجوان اونت.

بکرا ت نوجوان اونتنی.

بکرا م پھلوٹھا بیتا.

بکرا ت پھلوٹھی بیٹی.

بکرا یا بکرا ت ۱-پھلوٹھی اولاد. ۲-پھلوٹھا پن.

۳-پھلوٹھے پن کا حق.

بکرا م پہلا پھل.

بکرا اور بکرا ت پہلے پکے انجیر.

بل ————— بعلا.

بلا | بلا ————— بلا.

بلد قل-ہنسنا.

پعیل ۱-ہنسنا. ۲-ہنسنا.

مبلیت ت خاطرجمعی.

בלה قل-گھبرانا.

پعیل-گھبرا دینا.

בלה گھبراہت.

[ہونا.

בלה قل ۱-گھس جانا. ۲-پُرانا ہو جانا. ۳-نیست

پعیل ۱-نیست کرنا. ۲-وقت گزارنا. ۳-سنانا.

בל ۱-عدم. ۲-نہیں. ۳-مبادا.

בל ۱-یقیناً (کسی مُنکر سے اپنے قول کے اثبات

کے لئے یہ کہنا کہ نہیں). ۲-مگر.

בל م دل کیونکہ فکر سے گھس جاتا ہے.

בלہ پُرانا (کپڑا).

בלو یا بلو م ۱-پُرانا چیتھڑا. ۲-چنگی کا محصول.

بلو ۱-نیستی. ۲-نہیں. ۳-غیر.

בלو بغیر.

בלو بغیر.

مبلو ۱-اسواسطے کہ نہیں. ۲-یہاں تک کہ نہیں.

בלתי ۱-نہیں. ۲-بغیر. ۳-سوا. ۴-اگر نہ.

لבלתי ۱-کہ نہیں. ۲-کہ نہ.

مבלתי اسواسطے کہ نہیں.

תבלית ת نیستی.

בליל ————— بلل.

בלیמה ————— מה.

בליעל ————— על.

۱ بلل قل ۱-کسی کے اوپر ڈالنا. ۲-ممسوح ہونا. ۳-ملا

دینا. ۴-مِیلا کرنا.

ہٹپوعیل-اپنے تئیں ملا دینا.

بَلَم م مواشي كى كئى قسم كى ملي هوئي خوراك.

۲ بَلَم قَل-جانور كو كهلانا.

بَلَم م ايك قسم كا گهونگا.

بَلَم م گندگى.

بَلَم جسكى آنكهوں ميں بيمارى سے قَل پَر گئے هوں.

بَلَم قَل-روكنا.

بَلَم قَل-انجیرستان كى باغبانى كرنى.

بَلَم قَل-نگلنا.

بَلَم نَفَعَل-نگلا جانا.

بَلَم پَعِيل ۱-نگل لینا. ۲-نیست کرنا.

بَلَم پَعَل-نیست کیا جانا.

بَلَم هَتِيعِيل-نیست هونا.

بَلَم م ۱-نگلى هوئي چیز. ۲-نیست کرنا.

بَلَم ۱ بَلَم ————— عדה.

بَلَم قَل-خالى کرنا.

بَلَم پَعَل-ويران کیا جانا.

بَلَم ————— بَلَم.

بَلَم ————— بَلَم.

بَلَم ————— بנה.

بנה اور بنا قَل ۱-تعمیر کرنا. ۲-بنانا. ۳-با اولاد کرنا.

بَلَم نَفَعَل ۱-تعمیر هونا. ۲-سلامت هونا. ۳-با اولاد هونا.

بیت م (مُضَاف الیہ بیت اور جمع بَتِیم) ۱-گهر.

۲-داخلي حصه. ۳-گهرانا. ۴-اولاد. ۵-خاندان.

بیتا اور بیت اندر.

بیت م شاهي محل.

ب اور ب ۱-میں۔ ۲-پاس۔ ۳-بہ۔ ۴-پر۔ ۵-تک۔
 ۶-کے برخلاف۔ ۷-کی مانند۔ ۸-کے سبب
 ۹-کے باب میں۔ ۱۰-کے ساتھ۔ ۱۱-سے۔
 ۱۲-کے باوجود۔ ۱۳-ہوکر۔ ۱۴-ایک
 مجموعہ کا بتانے والا لفظ۔

ب م ۱-بیٹا۔ ۲-اولاد۔ ۳-شاخ۔ ۴-لڑکا۔ ۵-صاحب۔
 (جیسے عربی لفظ ذوی یا ذی)۔ ۶-قابل۔
 ا بت ت (بیت کی عوض) (جمع بدوت) ۱-بیٹی۔
 ۲-چھوٹی شاخ۔ ۳-لڑکی۔

بیت ت عمارت۔

بیت م عمارت۔

مبیت م عمارت۔

تبت ت ۱-عمارت۔ ۲-صورت۔ ۳-نمونہ۔

بنس قل-غصہ ہونا۔

بسر کہتا ہونا۔

بسر اور بسر م کچا انگور۔

بعد ۱-غیر ہونا۔ ۲-نزدیک ہونا۔

بعد اور بعد ۱-نزدیک۔ ۲-کے سبب سے۔ ۳-پیلچھے۔

۴-چاروں طرف۔ ۵-درمیان۔ ۶-میں سے۔ ۷-خاطر۔

بعہ اور بعہ قل ۱-اُبالنا۔ ۲-پھلانا۔ ۳-چاہنا۔ ۴-تلاش

کرنی۔ ۵-درخواست کرنی۔

نفعل ۱-پھولنا۔ ۲-تلاش کیا جانا۔

بعو ت درخواست۔

بعو م دعا۔

[جاتا ہے۔

ب عاجزی و منت کا لفظ جو ندا کے ساتھ بولا

בעט ڦل ۱-لات مارنا. ۲-پایمال کرنا.

בעיד ————— בעر.

בעل ڦل ۱-کسی کا مالک هونا. ۲-کسی عورت سے نکاح کرنا.

فَعَلَ-کسی مرد سے نکاح کرنا.

בעل م (و بیل) ۱-مالک. ۲-شوهر. ۳-اهل (بصیغه

جمع). ۴-والا. ۵-اهل فنیقیا کے ایک

مشهور دیوتا کا نام.

بِل م بابلیوں کا خاص دیوتا.

בעלה ت ۱-بی بی. ۲-والی.

۱ בעر ڦل ۱-چرنا. ۲-جَلانا. ۳-جلنا.

پعیل ۱-چر جانا. ۲-جَلانا. ۳-نیست کرنا.

پُعل-جَلایا جانا.

هفعیل ۱-چر جانا. ۲-جَلانا. ۳-نیست کرنا.

בעיר م ۱-چرنے والا. ۲-ایک مواشی.

۲ בעر ڦل-حیوان کی مانند هونا.

בעر م حیوان کی مانند بیوقوف.

בערה ت جلنا.

תבערה ت جلنا.

בעת پعیل-دَرانا.

فَعَلَ-دَر جانا.

בעתה ت دهشت.

בעت م دهشت.

בץ | בעה ————— بץ.

בעיר ————— بزر.

بذل چھیلنا۔

بذل م پیاز۔

بذل قتل ۱- توردالنا۔ ۲- بیجا نفع اٹھانا۔ ۳- زخمی ہونا۔

بذل پھیل ۱- کات ڈالنا۔ ۲- ٹوٹنا۔ ۳- پورا کرنا۔

بذل م ۱- ناجائز نفع۔ ۲- نفع۔

بذل رسنا۔

بذل م کیچڑ۔

بذل ت دلدل۔

بذل قتل- پھولنا۔

بذل م گندھا ہوا آنا۔

بذل قتل ۱- تور لینا۔ ۲- خصوصاً انگوروں کو تور لینا۔

۳- باز رکھنا۔ ۴- کھودنا۔

بذل- باز رکھا جانا۔

بذل- مستحکم کرنا (کسی شہر کو)۔

بذل اور بذل م سونا چاندی جیسا کہ کان سے نکلتا ہے۔

۱ بذل م انگوروں کی فصل۔

۲ بذل م ممتنع الدخول۔

بذل م قلعة۔

بذل ت امساک باران۔

بذل م ۱- قلعة۔ ۲- قلعة والا شہر۔

بذل ————— بکل۔

بذل ————— بکل۔

بکل قتل ۱- پھارنا۔ ۲- چیرنا۔ ۳- تورنا۔ ۴- زبردستی لے لینا۔

۵- پھورنا۔ ۶- پھٹانا۔ ۷- سینا (اندوں کو)۔

فَعَلَ ۱- پھتتا. ۲- گھلنا. ۳- پھوتتا. ۴- پھوت
 نکلنا. ۵- زبردستی لے لیا جانا.
 پَعِيل ۱- چیرنا. ۲- پہارنا. ۳- سینا.
 پُعَلَ ۱- پھتتا. ۲- چیرا جانا. ۳- زبردستی لے لیا
 جانا.

هَفَعِيل ۱- زبردستی لے لینا. ۲- توڑ کر گذر جانا.
 هُفَعَلَ- زبردستی لے لیا جانا.
 هَثِيعِيل- پھتتا.

بَكَعَ م ۱- آدھا. ۲- خصوصاً آدھا مٹقال.
 بَكَعَہ یا بَكَعَہ ث ۱- نالا. ۲- میدان.
 بَكَعَہ م دَرَارَہ.

بَكَكَ قَل ۱- اُندیلنا. ۲- خالی کرنا. ۳- ویران کرنا.
 ۴- پھیلنا.

نَفَعَلَ ۱- اُندیلا جانا. ۲- خالی ہونا.
 پَوَعِيل- ویران کرنا.

بَكَبَوَك م صِرَاحِي.

۱ بَكَر قَل ۱- پہارنا. ۲- ہل جوتنا. ۳- پھوت نکلنا.

پَعِيل ۱- توجہ کر کے دیکھنا. ۲- خبر لینا.
 ۳- سوچنا. ۴- تلاش کرنا.

هَثِيعِيل- تلاش کیا جانا.

بَكَر م اَوْرَثَ گَاے بیل.

۲ بَكَر گَاے بیل رکھنا.

بَوَكَر ۱- گَاے بیل کا رکھنے والا. ۲- گذریا.

بَكَر م صَبِيح.

בְּקָרָהּ תִּשְׁחַקְךָ.

בְּקָרָהּ תִּשְׁחַקְךָ ۱-توجہ ۲-سزا.

בְּקָשׁ יַעֲיִיל ۱-دہونڈھنا ۲-طلب کرنا ۳-مانگنا.

۴-پوچھنا ۵-کوشش کرنی.

בְּקִשָּׁהּ תִּשְׁחַקְךָ.

۱ בר ————— برآ.

۲, ۳, ۴ בר | בר ————— برر.

ברא اور ברה قل ۱-کاتنا ۲-کاتکر بنانا ۳-پیدا

کرنا ۴-خصوصاً خلق کرنا ۵-کھانا.

۶-چننا.

فَعَل ۱-پیدا ہونا ۲-خلق ہونا.

یַעֲיִיל ۱-کات ڈالنا ۲-کھودنا (حروف کا).

یַעֲיִיל ۱-کھلانا ۲-موتنا کرنا.

۱ בר מ ביטא.

בריא موتا.

בריאה ت مخلوق چیز.

ברי موتا.

בריה ت کھانا.

ברوت ت کھانا.

ברית ت عہد (کیونکہ عہد باندھنے والے جانوروں کو

ذبح کر کے اور آدھا آدھا تقسیم کر کے انکے

بیچ میں سے گذرا کرتے تھے).

ברברים ————— برر.

ברד اولے پڑنے.

ברד م اولے.

برک چنگبر۔

برہ ————— برہ۔

برومیس ————— برہ۔

بروش اور برہوت م ۱- سرو۔ ۲- سرو کی لکڑی کی برچھی۔
۳- سرو کی لکڑی کا باجا۔ (ماخذ مشتبه)۔

برہوت ————— برہ۔

برز چیدنا۔

بریل م (ر بریل) لوہا۔

برہ قیل ۱- گذر جانا۔ ۲- بھاگ جانا۔

ہفعیل ۱- گذارنا۔ ۲- بھگانا۔

برہ م ازبنگا یا آگل (دروازہ بند کرنے کی لکڑی)۔

برہ اور برہ بھاگنے والا۔

مہرہ م بھاگنے والوں کا غول۔

برہوت ————— برہ۔

برہوت ————— برہ۔

برک قیل ۱- گھٹنے ٹیکنا۔ ۲- مبارکباد کہنا (خدا کو)۔

نفعل- مبارک ہونا۔

پعیل ۱- مبارکباد کہنا (خدا کو)۔ ۲- دُعاے خیر دینی

۳- سلام کرنا۔ ۴- برکت دینی۔ ۵- دُعاے بد

دینی۔ ۶- ملعون کہنا۔

پعل- مبارک ہونا۔

ہفعیل- گھٹنے ٹکانا۔

ہتعیل- اپنے تئیں مبارک تہرانا۔

برک م گھٹنا۔

برکہ تہ قاب (کیونکہ اُس کے پاس اُونت گھٹنے
تیک کر پانی پیتے ہیں)۔

برکہ تہ ۱-دُعائے خیر۔ ۲-برکت۔ ۳-انعام۔ ۴-نذر۔
۵-برکہ ایک مشتبه لفظ جس کے معنی اکثر سمجھتے ہیں
گھٹنے تیکو۔

برہم ۱-بُننا۔ ۲-مضبوط کرنا۔

برومیم م (صیغہ جمع) رنگارنگ پوشاک۔

برہم ۱-یقیناً۔ ۲-مگر۔

برق قل بجلی چمکانی۔

برق م ۱-بجلی۔ ۲-تلوار۔

برقو م ایک قسم کا کاتنے والا پودا۔

برکت اور برکت تہ ایک قسم کا چمکنے والا جوہر۔

برر قل ۱-الگ کرنا۔ ۲-چُننا۔ ۳-صاف کرنا۔ ۴-آزمانا۔

نفعَل-صاف ہونا۔

پعیل-صاف کرنا۔

ہفعیل ۱-صاف کرنا۔ ۲-تیز کرنا۔

ہتپعیل ۱-اپنے تئیں صاف کرنا۔ ۲-اپنے تئیں صاف

ظاہر کرنا۔

۲ بر (تہ برکہ) ۱-برگزیدہ۔ ۲-صاف۔ ۳-خالی۔

۳ بر م ۱-صاف کیا ہوا اناج۔ ۲-کھیت میں لگا

ہوا اناج۔

۴ بر م گھلا میدان۔

بر یا بوز م ۱-صفائی۔ ۲-میل صاف کرنے والی کوئی

چیز جو درخت میں سے پیدا ہوتی ہے

مثلاً ریتھا۔

بریت ت میل صاف کرنے والی کوئی چیز جو
درخت میں سے پیدا ہوتی ہے مثلاً
ویتھا۔

بربریم م (صیغہ جمع) ہنس (سفیدی کے سبب)۔

بشورہ | بشورہ ——— بشور۔

بشם خوشبودار ہونا۔

بشם اور بشم م ۱-خوشبو۔ ۲-خوشبودار مصالح۔
۳-بلسان۔

بشم اور بشم م بلسان۔

بشور قل-خوش ہونا۔

پعیل ۱-خوشخبری دینی۔ ۲-خبر دینی۔

ہشعیل-خوشخبری پانی۔

بشور اور بشور م ۱-گوشت۔ ۲-بدن۔ ۳-جانداروں

کا مجموعہ۔ ۴-خصوصاً بنی آدم۔

۵-رشتہ دار۔ ۶-مرد کا عضو مخصوص۔

بشورہ اور بشورہ ت ۱-خوشخبری۔ ۲-خوشخبری

لانے کا اجر۔

بشول قل-پکنا۔

پعیل ۱-پکانا۔ ۲-خصوصاً اُبالنا۔

پعل-پکایا جانا۔

ہشعیل-پکانا۔

بشول م اور بشولہ ت اُبلا ہوا کھانا۔

ببشولہ ت چوہا۔

بشנה ——— بوش۔

بشם پوعیل-روندنا۔

بشٓت ————— بوش.

۱ بت ————— بٓنه.

۲ بت | بٓتہ | بٓتہ ————— بتت.

بٓتولہ ————— بتل.

بتل الگ رکھنا.

بٓتولہ ت کنواری.

[کا نشان.

بٓتولیم م (صیغہ جمع) ۱-کنواری پن. ۲-کنواری پن

بتک پعیل-کات ڈالنا.

بتر قل-کاتنا.

بٓتر م ۱-کٓتٓنا. ۲-حصہ.

بٓترون م وادی.

بٓتر ————— اتر.

بتت کٓتٓنا.

۲ بت م سیال چیزوں کا ایک پیمانہ.

بٓتہ اور بٓتہ ت ویرانی.

ن

نٓا ————— ناہ.

نٓا قل-۱-بٓرہٓنا. ۲-بزرگ ہونا.

نٓا مغرور.

نٓا ۱-بلند. ۲-مغرور.

نٓا ت غرور.

نٓا ت ۱-بزرگی. ۲-رونق. ۳-غرور.

نٓا م ۱-بزرگی. ۲-رونق. ۳-غرور.

نہا ت ث ۱- (دُھویں کا) اُتھنا. ۲- بزرگی. ۳- رونق. ۴- غرور.

نہا ت مغرور.

نہا ت ۱- سرفرازی. ۲- غرور.

نہا ت ————— نہا.

نہا ق ل ۱- بیچی ہوئی چیز کو پھر مول لینا. ۲- دام دیکر چھڑانا. ۳- چھڑانا.

نہا ق ل ۱- یک کر پھر خریدا جانا. ۲- دام دیکر چھڑایا جانا. ۳- اپنے دام دیکر چھوٹنا.

نہا م ۱- دام دیکر چھڑانے والا. ۲- چھڑانے والا. ۳- خون کا مُنتقم. ۴- نزدیک رشتہ دار.

نہا ت ث ۱- بیچی ہوئی چیز کا پھر مول لینا. ۲- ایسا کرنے کا حق. ۳- ایسی خریدی ہوئی چیز. ۴- ایسا خریدنے کے دام. ۵- نزدیک رشتہ داری.

نہا ق ل- پلید کرنا.

پعیل- پلید کرنا.

پُعل ۱- پلید ہونا. ۲- پلید تھہرنا.

نہا ق ل- پلید ہونا.

نہا ق ل- پلید کرنا.

نہا ق ل- اپنے تئیں پلید کرنا.

نہا م پلید کرنا.

نہا ت ————— نہا.

نہا ت ————— نہا.

نہا ت ————— نہا.

نہا جمع ہونا.

نَبَب م ۱-تالاب. ۲-دلہل.

نَبَب ۱-خم ہونا. ۲-کھدنا.

نَب م ۱-پیت. ۲-سپر کے باہر کا رُخ. ۳-پُشتہ

۴-کھپریل نما چہت والا کمر. ۵-پہنے کا آون.

۶-بھون. ۷-سطح.

نَب م شیر کے واسطے ایک طرح کا گڑھا بنایا ہوا.

نَبَب زمین سے نکلنا.

۲ نَب م تَدِّي.

نَب اور نَبَب م تَدِّي.

نَبَب قَل ۱-بلند ہونا. ۲-سرفراز ہونا. ۳-مغرور ہونا.

ہفجیل-بلند کرنا.

نَبَب اور نَبَب ۱-بلند. ۲-مغرور.

نَبَب م ۱-بلندی. ۲-غرور.

نَبَبות ن غرور.

نَبُول | نَبُولَا ————— نَبَل.

نَبُور | نَبُورَا ————— نَبَر.

نَبَب ۱-بلند ہونا. ۲-بلند پیشانی ہونا.

نَبَب جسکی پیشانی بے بال ہو.

نَبَبات ن ۱-پیشانی کا بے بال ہونا. ۲-کپڑے کی

اوپر وار کی ایسی جگہ جہاں سے رُواں آزا
ہوا ہو.

نَبَبِنَا ————— نَبِن.

نَبَبِيع ————— نَبَع.

نَبَبِير | نَبَبِيرَا ————— نَبَر.

نَبَبِيش ————— نَبِش.

۱ دبلا رسي وغيره کا بتنا يا گوتنهنا.

دبلاوت ت بتي هوئي چيز.

دبلا ت رسي.

دبلا اور دبلا م ۱- دوري. ۲- حد. ۳- محدود زمين.

۴- ملڪ. ۵- کنارو.

دبلا ت حد.

۲ دبلا قل ۱- كسي كي حد هونا. ۲- حد كے طور

پر تھرا نا. ۳- همكار هونا.

ھڻجیل- كسي كي حدیں باندھني.

دبر ۱- گبرا هونا. ۲- سکرنا. ۳- پھتتا دودھ کا.

بھ گبرا.

دبرنيس م (صيغه جمع) پھار كي چوتياں.

دبر ت دھي.

دبر گول هونا.

دبر ت چھوتا پھار.

دبر م پيالہ.

دبرل م پھول كي پنکھري.

دبر ت عام گھنوں كي پگري.

دبر قل ۱- زور آور هونا. ۲- غالب هونا.

پھيل- زور آور کرنا.

ھڻجیل ۱- مضبوط کرنا. ۲- غالب هونا.

ھڻجیل ۱- اپنے تئیں زور آور دکھانا. ۲- تکبر کرنا.

دبر اور دبر م ۱- پهلوان. ۲- مرد. ۳- هر ايک.

دبر م پهلوان.

دبر ۱- زور آور. ۲- پهلوان. ۳- سردار.

גבירה ת ١- زور. ٢- بهادري. ٣- زور کا کام. ٤- غلبه.
 גביר מ آقا.

גבירה اور גبرת ת ١- بي بي (لوندي كي). ٢- ملکہ.
 גבש جم جانا.

גבש מ ١- يخ. ٢- بلور
 גבש م اولے.

גב מ ١- چھت. ٢- سطح.
 גב | גב ————— גב.

גבד قل ١- کاتنا. ٢- تورکر حملہ کرنا.
 ہٹپوعیل ١- اپنے بدن کو کاتنا کوتنا. ٢- تورکر اکتھے
 داخل ہونا.

גב م ١- دھنیا (کیونکہ اُس پر خط کھنچے ہوئے ہوتے
 ہیں). ٢- قسمت. ٣- قسمت کی دیوی.
 גب م خوش نصیبی.

גבד م ١- زخم. ٢- ریگھاری. ٣- تورکر حملہ کرنے
 والوں کا غول. ٤- بے قاعدہ سپاہیوں کا غول.
 גبدر ————— گنو.

גדול | גדל | גדולה | גדולה | גדולה ————— גדל.
 גדוף | גדופה ————— גדף.

גדה تور لینا.

גדה اور גדה ת دریا کا کڑاڑا.

גדי מ בקري کا بچہ (کیونکہ پتوں وغیرہ کو تور لیتا ہے).
 גדיה ת בקري.

גדיה ת دریا کا کڑاڑا.

גדיל ————— גדل.

دَدِش — دَدِش.

دَدَل قَل ۱-بِتْنَا. ۲-مَضْبُوط كَرْنَا. ۳-بَرَا هَوْنَا. ۴-بَرَا

تَهْرَنَا. ۵-گَرَا قَدْر هَوْنَا.

پَعِيل ۱-بَرَهَانَا. ۲-بَرَا كَرْنَا. ۳-پَالْنَا. ۴-گَرَا

قَدْر تَهْرَانَا.

پُعَل-پَلْنَا.

هَفْعِيل ۱-بَرَا كَرْنَا. ۲-بَرَّے بَرَّے كَام كَرْنَا. ۳-غَالِب

هَوْنَا. ۴-اَتَّهَانَا.

هَثَّيْعِيل ۱-اِپْنِي بَرَائِي دَكْهَانِي. ۲-تَكْبَر كَرْنَا.

دَدَل ۱-بَرَا. ۲-بَرَهْنَهْ وَالَا.

دَدَل م ۱-بَرَائِي. ۲-تَكْبَر.

دَدَل يَا دَدَل بَرَا.

دَدَلَا اور دَدَلَا اور دَدَلَا ت ۱-بَرَائِي. ۲-بَرَا كَام.

دَدَل اور دَدَل م ۱-بَتِّي هَوْتِي جِهَالر. ۲-سَدُون پِر كِي مَالَا.

دَدَل م ۱-بُرْج. ۲-مَمْبِر. ۳-اُبْهَرِي هَوْتِي كِيَارِي.

دَدَلَا قَل ۱-تَوْرْنَا. ۲-كَات دَالْنَا.

نَفْعَل ۱-تَوْتْنَا. ۲-كَات دَالَا جَانَا.

پَعِيل-تَوْر دَالْنَا.

پُعَل-كَات دَالَا جَانَا.

دَدَر قَل-كَاتْنَا.

پَعِيل ۱-سَخْت بَاتُون سَه دَل پِر چَوْت لَكْوَانِي.

۲-لَعْن طَعْن كَرْنَا.

دَدَر م اور دَدَرَا ت لَعْن طَعْن.

دَدَر قَل ۱-اِحَاطَه بَانْدَهْنَا. ۲-دِيوَار بِنَانِي.

دَدَر م اور ت ۱-دِيوَار. ۲-اِحَاطَه بِنْد جِگَه.

גדר מ احاطه.

גדרה ت ۱- احاطه. ۲- احاطه بند جگہ.

גدش دھیر کرنا.

גدش م ۱- پولیوں کا دھیر. ۲- مقبرہ.

גה ایک لفظ جو کسی ناقل نے גה کی عوض غلط لکھا ہوگا.

גדה نکالنا.

גדה ت ۱- زخم سے پٹی کا نکالنا. ۲- تندرست کرنا.

גדר قل- جھکنا.

גו | גوا | גوا ————— | גו.

גوب قل ۱- کھودنا. ۲- ہل جوتنا. ۳- کاٹنا.

גب م ۱- تختہ. ۲- کنواں.

גوب ————— | گבה.

גוד قل- حملہ کرنا.

גודה اور גوی ابھرا ہوا ہونا.

גوا اور گو اور گوا م ۱- پیٹھ. ۲- پیت. ۳- پیچ.

۲ | گوا ت ۱- پیت. ۲- بدن.

گوا ت ۱- بدن. ۲- نعش.

גوی م ۱- بدن. ۲- غول. ۳- قوم. ۴- خصوصاً بنی

اسرائیل کے سوا اور کوئی قوم. ۵- غیر مذہب

والی قوم.

۱ | گوا ————— | گاہ.

גوا قل ۱- گذرنا. ۲- گذارنا. ۳- اٹھا کر پہنچانا.

גوا م سنبھالنے والا.

גوا ————— | ۲ | گول.

نور اور نور قل ۱- پھوت نکلنا. ۲- پھوڑ کر نکالنا.

ہفعلیل- نکل آنا.

نور م ندي.

نور ا نورہ ——— نور.

نور ——— نور.

نورہ ——— نورہ.

نورم ——— نورم.

نور قل- اپنا دم دیدینا.

نور قل ۱- کھوکھلا ہونا. ۲- چھپانا.

ہفعلیل- بند کرنا.

نورہ ث ۱- بدن. ۲- نعل.

۱ نور قل ۱- راہ سے ہٹ جانا. ۲- تگنا. ۳- پردیسی یا

مہمان ہو کر رہنا. ۴- رہنا. ۵- ہٹنا. ۶- ڈرنا.

ہفعلیل- مہمان ہو کر رہنا.

نور یا نور م پردیسی. [رہتا ہو.

نور اور نور یا نور م شیر کا بچہ جو اپنی ما کے پاس

نورہ ث رہنے کی جگہ.

نور م ۱- پردیسی ہو کر رہنا. ۲- مسکن.

نور م اور نورہ ث نور.

۱ نورہ ث ۱- نور. ۲- نور کی بات.

۲ نور قل ۱- جمع ہونا. ۲- جمع کرنا.

ہفعلیل- جمع ہونا.

۲ نورہ ث کہتا.

نورہ ایک گھر جس میں بہت سے کہتے ہوں.

نورل ——— نورل.

گوش اور گوش م دھیلا.

گوشا گوشا — گوشا.

گوشگر گوشگر — گوشا.

گوشا کاتنا.

گوشا ت ۱-چیرنا. ۲-کاتے ہوئے پتھر.

گوشا قَل ۱-کاتنا. ۲-کترنا. ۳-موندنا.

نَفْعَل ۱-کت جانا.

گوشا م ۱-کتري ہوئی اُون. ۲-کتی ہوئی گھاس.

۳-کتی ہوئی گھاس کا میدان.

گوشا ت کتري ہوئی اُون.

۱ گوشا قَل ۱-چھیلنا. ۲-کھال نکالنا ۳-چھیننا. ۴-گوتنا.

گوشا اور گوشا م اور گوشا ت گوت.

۲ گوشا چھپانا.

گوشا م چریا کا بچہ.

گوشا تور لینا.

گوشا م تَدِي.

گوشا کات دالنا.

گوشا م کتے ہوئے درخت کا تنہ.

گوشا قَل ۱-کاتنا. ۲-تھاننا. ۳-چیرنا. ۴-چھیننا.

۵-گھت جانا.

نَفْعَل ۱-کت جانا. ۲-نیست ہونا. ۳-تھانا جانا.

هَثْبَعِيل-کت جانا.

گوشا م حصہ.

گوشا ت ۱-کتی ہوئی یعنی ویران زمین.

۲-تقدیر.

نورہ ت ۱- ایک مقام جو ہیکل کے نزدیک ہے لیکن
 اُس سے الگ۔ ۲- صورت۔
 نور ت ۱- مُنصف۔ ۲- جھوٹے مُنجم۔
 نور نورین م (صیغہ جمع) مُنصفان شریف۔
 نورہ ت گلہاری۔

نور ——— نور۔

نور جلتا۔

نور ت (جمع نور) انکارا۔

نور جھکتا۔

نور م رینگنے والے جانوروں کا پیت۔

نور ——— نور۔

نور بڑھکر مل جانا۔

نور اور نور اور نور اور نور م اور ت (جمع نور اور
 نور) ایک طرح کی وادی جس میں پانی دونوں
 طرف سے آکر مل جاتا ہے۔

نور باندھنا۔

نور م ۱- قوری۔ ۲- نس۔

نور ——— نور۔

نور اور نور قل ۱- چکر کھانا۔ ۲- خوشی کے مارے اچھلنا۔

نور م ۱- نور۔ ۲- نور۔ ۳- خرمی۔

نور ت خرمی۔

نور ابلنا۔

نور یا نور م چوننا۔

نور ——— نور۔

نور ——— نور۔

دَلَبٌ اِذْ لَ ————— دَلَبٌ.

دَلَبٌ مُؤَنَدًا.

دَلَبٌ مِ حَجَّامٍ.

دَلَبٌ اِ دَلَبٌ اِ دَلَبٌ اِ ————— دَلَبٌ.

دَلَبٌ نَنگَا هُونَا.

دَلَبٌ مِ اَدَمِي كِي جِلْدِ.

دَلَبٌ اَوْرِ دَلَبٌ قَل ۱- نَنگَا كَرْنَا. ۲- ظَاهِر كَرْنَا. ۳- كَهُولْنَا.

۴- اِپْنِي زَمِيْن كُو چَهوْرْنَا. ۵- اَسِيْر هُو كَر چَلَا جَانَا.

فُعَل ۱- ظَاهِر كِيَا جَانَا. ۲- كَهُوْلَا جَانَا. ۳- اَسِيْر هُو كَر چَلَا جَانَا.

يَعِيْل ۱- نَنگَا كَرْنَا. ۲- كَهُولْنَا. ۳- ظَاهِر كَرْنَا. يُعَل- نَنگَا هُونَا.

هَفْعِيْل- اَسِيْر كَر كِي جَلَا وَطْن كَرْنَا.

هَفْعَل- اَسِيْر كَر كِي جَلَا وَطْن كِيَا جَانَا. [كَهُولْنَا.

هَثِيْعِيْل ۱- اِپْنِي تَثِيْب نَنگَا كَرْنَا. ۲- اِپْنِي تَثِيْب

دَلَبٌ يَا دَلَبٌ ت ۱- اَسِيْرِي اَوْرِ جَلَا وَطْنِي. ۲- اَسِيْر جَلَا وَطْنُوْن كَا غَوْل.

دَلَبٌ ت ۱- اَسِيْرِي اَوْرِ جَلَا وَطْنِي. ۲- اَسِيْر وِ جَلَا وَطْنُوْن كَا غَوْل.

دَلَبُوْن مِ (جَمْعِ دَلَبِيْمِ) ۱- لَكْهِنِي كِي وَاَسْطِي سَادَه تَخْتِه.

دَلَبٌ اِ دَلَبٌ اِ ————— دَلَبٌ.

دَلَبُوْم ————— دَلَبُوْم.

دَلَبٌ قَل ۱- نَنگَا هُونَا. ۲- بِيْبَال هُونَا.

يَعِيْل ۱- مُؤَنَدًا. ۲- اِپْنِي تَثِيْب مُنَدَانَا. ۳- وِيْرَان كَرْنَا.

يُعلِّم - مُؤنِّداً جانا.

هَشِيْعِيْل - اِنِّے تَتِيِي مُنِّداً انا.

دَلَّ ا دَلَّ ا دَلَّ ا — دَلَّ.

دَلَّ قَل - لُرْكَانا.

فَعَّل ۱ - لَہر مار کر بہنا. ۲ - لپیٹنا جانا.

يُعلِّم - لپیٹنا جانا.

هَشِيْعِيْل ۱ - لوتنا. ۲ - سمت کر حملہ کرنا.

يَلِيْل - لُرْكَانا.

هَشِيْلِيْل - سمت کر حملہ کرنا.

هَفْعِيْل - لُرْكَانا.

دَلَّ م ۱ - دَہیر. ۲ - چشمہ. ۳ - لہر.

دَلَّ م پيالہ.

دَلَّ م ۱ - پيا. ۲ - بگولا. ۳ - بگولے ميں اُرتي ہوئي گرد.

دَلَّ م پيا.

دَلَّ ث کھوپري.

دَلَّ ث ۱ - چشمہ. ۲ - پيالہ. ۳ - ستون کا گولا.

دَلَّ م ۱ - لکڑی کا گندا. ۲ - بُت.

دَلَّ گھومنے والا.

دَلَّ م ۱ - انگوٹھی. ۲ - چاروں سمت کی زمين.

دَلَّ ث اطراف.

دَلَّ م ۱ - فضلہ (کُل جانداروں کا). ۲ - سبب.

دَلَّ کے سبب سے.

دَلَّ م لُرْکایا جانا.

دَلَّ م فضلہ خصوصاً آدمي کا گھ.

دَلَّ اور دَلَّ ث طومار.

دَلَم قَل-لپیتنا۔

[ہیں۔

دَلَم م جَنین (کیونکہ اُسکے مُضو سب لپتے ہوئے ہوتے

دَلَم م اوزھنے کی چیز۔

دَلَمود ۱-سخت۔ ۲-بانجھ۔ ۳-دُبلا۔ (عربی الفاظ جلد

اور جمد سے ماخوذ ہے)۔

دَلَع قَل-جھگڑنا۔

هَثِيعِيل-غصہ سے بے خود ہو جانا۔

دَلَس قَل-بیٹھ جانا۔

دَم ————— دَمَم۔

دَمَا پَعِيل-نگلانا۔

هَثِيعِيل-پلانا۔

دَمَا م ایک قسم کی دریائی نئے جو مصر میں ہوتی ہے۔

دَمَد کاتنا۔

دَمَد م بہادر سپاہی۔

دَمَد م ۱-چھڑی۔ ۲-ہاتھ (پیمائش کا)۔

دَمُول | دَمُولَا ————— ۱ دَمَل۔

دَمُول ————— ۲ دَمَل۔

۱ دَمَل قَل ۱-کسی سے نیک سلوکی یا بد سلوکی کرنی۔

۲-خصوصاً نیک سلوکی کرنی۔ ۳-بدلا دینا۔

دَمُول م اور دَمُولَا ث ۱-نیک سلوکی یا بد سلوکی۔ ۲-بدلا۔

دَمُول م نیک سلوکی۔

۲ دَمَل قَل ۱-بچہ کا دودھ چھڑانا۔ ۲-اپنا میوہ پکانا۔

۳-پکانا۔

نَفَعَل-کسی کا دودھ چھڑایا جانا۔

دَمُول م دودھ چھڑایا ہوا بچہ۔

دندل م اور ت اونت يا اونتنی . (ماخذ مشتبه).

دندم جمع ہونا.

دند ۱-بھی . ۲-بلکہ . ۳-مگر .

دندم ت جمع کر کے کہا لینا .

دندم کھونا .

دندم م گزھا .

دندل قل ۱-بندوبست کرنا . ۲-پورا کرنا . ۳-موقوف ہونا .

دندل کامل .

دند ————— دند .

دندل قل ۱-چرانا . ۲-فریب دینا .

دندل نفعل-چرایا جانا .

دندل یعیل-چرانا .

دندل یعل ۱-چرایا جانا . ۲-چھپا کر دیا جانا .

دندل ہتعیل-چوری سے کوئی کام کرنا .

دندل م چور .

دندل ت چوری کی چیز .

دندل ا دند ————— دند .

دندل خزانه کے طور پر رکھنا .

دندل م ۱-خزانه . ۲-خزانه کا صندوق .

دندل م مخزن .

دندل اور دندل م خزانی (دند فارسی وار سے ماخوذ ہے) .

دندل قل ۱-اپنے پروں سے چھپانا . ۲-محفوظ رکھنا .

دندل ہتعیل ۱-اپنے پروں سے چھپانا . ۲-محفوظ رکھنا .

دندل م اور ت باغ (کیونکہ چاروں طرف سے محفوظ رہتا ہے) .

دندل اور دند ت باغ .

دعا م اور ت ۱- سپر. ۲- حافظ.

دعا ت تاریکی.

دعا قل- بمبانا (بیل کی آواز).

دعا قل- نفرت کرنی.

فعل- نفرت سے رد کرنا.

ہفعل- کھو دینا.

دعا م نفرت.

دعا قل ۱- دانتنا. ۲- دھکانا.

دعا ت ۱- دانت. ۲- دھکی.

دعا ت دھکی.

دعا قل ۱- دھکا دینا. ۲- دھکا کھانا.

فعل- دھکا کھانا.

ہفعل- دھکا کھانا.

ہفعل- لڑ پڑانا.

دعا — دعا.

دعا جھکنا.

دعا م اور ت ۱- بیل. ۲- خصوصاً انگور کا درخت.

دعا خم ہونا.

دعا م ۱- پیت. ۲- بازو (پرنڈوں کا). ۳- بدن. ۴- سطح.

دعا م (صیغہ جمع) ۱- فوج کے بازو. ۲- فوج.

دعا لیپنا.

دعا م وال.

دعا ت ۱- وال. ۲- گندک.

دعا — دعا.

دعا — دعا.

نرم کھجلانا۔

نرم م کھجلی۔

نرم — نرم۔

نرم — نرم۔

نرم قل — کھجلانا۔

ہتھیل — اپنے تئیں کھجلانا۔

نرم قل — کھردرا ہونا۔

ہیل — جھگڑا برپا کرنا۔

ہتھیل ۱ — اپنا غصہ برہانا۔ ۲ — حملہ کرنا۔

نرم م اور ت گلا (کیونکہ کھردرا ہوتا ہے)۔

نرم ت (صیغہ جمع) گلا۔

نرم ت جھگڑا۔

نرم — نرم۔

نرم — نرم۔

نرم قل — کات ڈالنا۔

نرم قل — کات ڈالا جانا۔

نرم م گلہاری۔

نرم کھردرا ہونا۔

نرم غصہ والا۔

نرم م ۱ — کنکر۔ ۲ — قرعہ (بنی اسرائیل اس کی جگہ

چھوٹے چھوٹے پتھروں کا استعمال کرتے تھے)۔

۳ — میراث۔

نرم م (رہنہ) ۱ — ہدی۔ ۲ — خود۔

نرم قل — ہدیاں چبانی۔

ہیل — ہدیاں چبانی۔

درج صاف کرنا۔

درج م ۱- صاف اور کھلی جگہ۔ ۲- خصوصاً کھلیان۔

درج قل- پسنا۔

ہفعلیل- پسنا۔

درج قل ۱- گھرچ کر نکالنا۔ ۲- باز رکھنا۔ ۳- گھٹانا۔

۴- رکھ لینا۔

ہفعلیل- کھینچ نکالنا۔

ہفعل ۱- باز رکھا جانا۔ ۲- گھٹایا جانا۔

ہفعل ۳- گھٹتی۔

درج قل- پکڑ لے جانا۔

ہفعل م گھوسا۔

ہفعل ۳- ڈھیلا۔

درج قل ۱- کھردرا ہونا۔ ۲- گھسیت لے جانا۔ ۳- چیرنا۔

۴- جگالی کرنی۔ ۵- لڑکانا۔

ہفعل- گھسیت کر اکتھا کیا جانا۔

ہفعل- چیرا جانا۔

ہفعلیل- گھسیت لے جانا

ہفعل ۳- ایک قسم کا وزن۔ ۴- ایک قسم کا سکہ۔

۵- ایک قسم کا میوہ۔

ہفعل م ایک قسم کا میوہ۔

ہفعل ۳- اڑا۔

درج پسنا۔

ہفعل م پسی ہوئی چیز۔

درج قل ۱- دھکیلنا۔ ۲- نکال دینا۔ ۳- لوتنا۔ ۴- نکالنا۔

ہفعلیل- نکال دینا۔

יעל- نکال دیا جانا.
 نفعل ۱- نکال دیا جانا. ۲- بہایا جانا. ۳- مارا جانا.
 ۱- نکال دینا.
 ۲- چراگاہ (کیونکہ اُس میں مویشی
 ہانکی جاتی ہیں). ۳- گھر یا شہر کے سامنے
 گھلا میدان۔

نשם قل- برسنا۔

יעل- بارش سے سیچا جانا۔

هفعیل- برسانا۔

۱- نשם اور- نשם م زور کی بارش۔

۲- نشם ————— ۱- نشם۔

נשם ۱- پعیل- تتولنا۔

נת ۱- (جمع נהות) انگور کا کولہو۔ (ماخذ مشتبه)۔

ד

דא ————— ۱- دہ۔

דאב ۱- قُل- مَرَجھانا۔

דאבה ۱- دہشت۔

דאבון ۱- م پڑمردگی۔

דאג ————— ۱- دہ۔

דאג ۱- قُل- دہشت کرنی۔

דאגה ۱- دہشت۔

דאה ۱- تیزی سے اُڑنا۔

דאה ۱- ایک قسم کا شکاری پرند۔

دبأ ث ایک اور قسم کا شکاری پرندہ۔

دبأ — دبر۔

دب — دبب۔

دبأ آرام کرنا۔

دبأ م آرام۔

دبب قل — آہستہ آہستہ چلنا۔

دب یا دب م پیچھے۔

دبأ ث ۱- چُغل خوری۔ ۲- چُغلی۔

دبأ بہنا۔

دبأ — دبر۔

دبأ | دبأ — دبأ۔

دبأ — دبأ۔

دبأ — دبر۔

دبأ اکتھا دبا دینا۔

دبأ ث سوکے انجیروں کا بہنا۔

دبأ قل ۱- چمتنا۔ ۲- پہنچنا۔

دبأ — چمتنا۔

دبأ ۱- چمتنا۔ ۲- زور سے رگیدنا۔ ۳- پہنچنا۔

دبأ — چمتنا۔

دبأ چمتنے والا۔

دبأ م ۱- جھال (دھات جوڑنے کا)۔ ۲- جوڑ (بکتر کا)۔

دبأ قل ۱- سلسلہ وار رکھنا۔ ۲- رہبری کرنی۔ ۳- ہانکنا۔

۴- دبانا۔ ۵- پیچھے ہو لینا۔ ۶- گھات لگانا۔

۷- ہلاک کرنا۔ ۸- بولنا (گویا اپنی باتیں سلسلہ وار

نکالنی)۔

יעיל ۱- بولنا. ۲- هلاک کرنا.
 یعل- عورت کی منگنی ہونی.
 نفعل- آپس میں بولنا.
 هفיעیل- دباننا.
 هتיעیل- بولنا.

דבר מ ۱- قول. ۲- بات. ۳- معاملہ. ۴- سبب.
 דבר מ ۱- هلاکت. ۲- وبا.
 דבר מ چراگاہ (کیونکہ مویشی اُس میں ہانکی جاتی ہیں).
 דברה ث بیڑا (کیونکہ سیدھا چلایا جاتا ہے).
 דברה ث بات.

دברה ث ۱- معاملہ. ۲- سبب. ۳- طور.
 دברה ث شہد کی مکھی (کیونکہ بہت سی نکلتی
 ہیں گویا ہانکی جاتی ہیں).
 دبיר م اندرونی حصہ (ہیکل کا).

מדבר מ ۱- چراگاہ. ۲- بیابان جہاں گھاس کے سوا اور
 کچھ نہیں ہوتا. ۳- دھن.

הדבר מ وزیر.

דבש מ شہد.

דבשת ث اونت کا کوہان (شاید شہد کی مکھیوں کے
 لئے بنائے ہوئے گھر کی مشابہت کے سبب).

דג ————— دגה.

דגה قل- کثرت سے بڑھنا.

דג م اور דגה ث مچھلی.

דוג اور دیג مچھلی پکڑنا.

דוג اور دیג م ماہی گیر.

دڊا ن ماھي گيري۔ [تھا۔

دڊا م فلسطينوں کا ايک ديوتا جو مچھلي کے مشابہ

دڊا م اناج۔

دڊل م بڑا جھنڊا۔

دڊل قل ۱- جھنڊا کھڑا کرنا۔ ۲- جھنڊے کي طرح کھڑا هونا۔

نفعَل- جھنڊوں سے آراسته هونا۔

دڊر قل- اپنے اندر يا بچوں کو سينا۔

دڊر ————— دڊا۔

دڊر ————— دڊر۔

دڊا هٿ پييل ۱- آهسته آهسته چلنا۔ ۲- آهسته آهسته

امامت کرني۔

دڊب ————— دڊب۔

دڊم نفعَل- پريشان هونا۔

دڊر قل ۱- چکر کھانا۔ ۲- تيزي سے چلنا۔ ۳- پايدار هونا۔

دڊر ن تيزروي۔

دڊر م ايک قسم کا درخت۔

دڊب ————— دڊب۔

دڊب قل- پڑمردہ هونا۔

هٿ پييل- پڑمردہ کرنا۔

دڊا | دڊا | دڊا ————— دڊا۔

دڊر ابلنا۔

دڊر م ۱- ديگ۔ ۲- توکرا (کيونکه ديگ کے مشابہ ہے)۔

دڊر يا دڊر م ۱- محبت۔ ۲- خصوصاً عشق۔ ۳- يار۔

۴- چچا۔

دڊا ن ۱- پھپھي۔ ۲- چچي۔

دوڑی م (جمع دوڑاؤں) ۱-توکرا۔ ۲-ایک قسم کا میوہ جو عوام کی رائے میں عشق پیدا کرتا ہے۔

دوڑا ۱-بیمار ہونا۔ ۲-حیض میں مبتلا ہونا۔ ۳-غمگین ہونا۔

دوڑا (ث دوڑا) ۱-حائضہ۔ ۲-غمگین۔

دوڑا ث حیض کا لٹا۔

دوڑی م ۱-بیماری۔ ۲-مکروہ چیز۔

دوڑی غمگین۔

مَدُوْدَا م بیماری۔

دوڑا هَفْعِيل ۱-پھینک دینا۔ ۲-صاف کر ڈالنا۔

دوڑ پيسنا۔

مَدُوْدَا م اوکھلی۔

دوڑیفات ث ایک قسم کا ناپاک پرندہ۔ (ماخذ مشتبه)۔

دوڑم خاموش ہونا۔

دوڑمہ ث خاموشی۔

دوڑمی خاموش۔

دوڑمِیَا ث ۱-خاموشی۔ ۲-خاموشی سے۔

دوڑم ۱-خاموش۔ ۲-چپ چاپ۔

دوڑ اور دوڑ قل ۱-عدالت کرنی۔ ۲-مقدمہ کرنا۔

نَفْعَل-مقدمہ کرنا۔

دوڑ اور دوڑ م ۱-عدالت۔ ۲-مقدمہ۔ ۳-انصاف۔

دوڑ م منصف۔

دوڑو م (جمع دوڑوؤں) ۱-جھگڑا۔ ۲-جھگڑے کا باعث۔

دوڑو م ۱-جھگڑا۔ ۲-جھگڑے کا باعث۔

دوڑو م جھگڑا۔

مَدِينَة ت ۱- عملداری۔ ۲- صوبہ۔ ۳- مُلک۔

دوہ | دوہ ————— دہ۔

دوہ قَل-گودنا۔

۱ دوہ تاکنہ۔

دوہ م دیدگاہ۔

۲ دوہ قَل-تکڑے تکڑے ہونا۔ [کرنی]

دوہ ۱- چکر کھانا۔ ۲- اُترنا (کسی گھر میں)۔ ۳- بود و باش

دوہ م ۱- دائرہ۔ ۲- گرد۔ ۳- چتا۔

دوہ یا دہ اور دہ م ۱- عمر۔ ۲- پشت۔ ۳- خاندان۔

مَدوہ اور مَدہ م مسکن۔

مَدوہ ت چتا۔

مَدوہ ت دائرہ۔

مَدوہ پے دوہے۔

دوہ اور دہ قَل ۱- پیس ڈالنا۔ ۲- داونا۔

نَفَعَل-پسنا۔

هَفَعَل-داؤا جانا۔

دہ م داونے کا موسم۔

دہ م ایک قسم کا ہرن (شاید کودنے کے سبب

ماخون)۔

مَدوہ اور مَدوہ ت ۱- داؤا جانا۔ ۲- داوے ہوئے

اناج کا دھیر۔ ۳- سزایافتہ قوم۔

دوہ قَل ۱- دھکیلنا۔ ۲- گرا دینا۔

نَفَعَل-بھکایا جانا۔

يُعَل-دھکا کھانا۔

دوہ م گرا دینا۔

דחנה ט معنے مشتبه لیکن غالباً باجے کو کہتے ہیں۔

דחה מ گرایا جانا۔

דחל قل-دونا۔

پعیل-دوانا۔

دחیل دوانا۔

دחן م باجرا۔

דחף قل ۱-دھکیلنا۔ ۲-جلدی کرانی۔

نفعل-جلدی کرنی۔

דחפה ט دھکا (دیا ہوا)۔

דחק ۱-دھکیلنا۔ ۲-ظلم کرنا۔

די (مضاف די) م ۱-کفایت یعنی جتنا کافی ہو۔ ۲-مقدور۔

די جب کبھی۔

די ۱-جب کبھی۔ ۲-جتنا کافی ہو۔ ۳-محض

(فلاں چیز) کے واسطے۔

די مطابق۔

די جتنا کافی ہے۔

די ———— די۔

דיג | דיג ———— دגה۔

דידה کالا ہونا۔

דיז م سیاہی (جس سے لکھتے ہیں)۔

דיה ט ایک قسم کا شکاری پرند۔

די | דיג ———— دוג۔

דיگ ———— | دוק۔

דיש | دישون ———— دوش۔

די ———— | دکد۔

دکھ اور دکھ

دکھ اور دکھ قتل ۱- پسنا ۲- دہنا.

پعیل- تور ڈالنا.

پعل- گچلا جانا.

نفعل- توتنا.

ہتعیل- گچلا جانا.

دکھ گچلا ہوا.

دکھ م لہروں کے توتنے کا شور.

دکھ پیس ڈالنا.

دکھ گچلا ہوا.

دکھ ت پیس ڈالنا.

دکھ ——— دکھ.

دکھ | دکھون | دکھون ——— دکھ.

۱ دل ——— دلہ.

۲ دل ——— دلہ.

دلہ قتل- گودنا.

پعیل ۱- گودنا ۲- اچھلنا.

دلہ قتل ۱- لتکانا ۲- پانی کھینچنا.

پعیل- گویا گنویں میں سے کھینچنا.

۱ دل م کوار (دروازہ کا).

دلہ اور دلہ ت واحد- کوار.

تثنیہ ۱- دونو کوار ۲- دروازہ.

۳- صفحہ کے کالم.

دلہ اور دلہ م قول.

دلہ ت شاخ.

دلہ — دلہ

دلہ قَل - بدلا کرنا.

دلہ دلہا دلہا دلہا — دلہا.

دلہ قَل ۱- لٹکنا. ۲- کمزور ہونا. ۳- گھٹنا.

نَفَعَل - کمزور ہونا.

۲ دل ۱- کمزور. ۲- دُبالا. ۳- غریب.

دلہ ث ۱- پتلی ڈوری. ۲- بال.

دلہ ث (صیغہ جمع) غربا.

دلہ قَل ۱- چونا (تپکنا). ۲- رونا.

دلہ م چونا (تپکنا).

دلہ قَل ۱- جلنا. ۲- تیز ہونا. ۳- تیزی سے رگیدنا.

ہتّعیل - جلانا.

دلہ ث شدت کی تپ.

دلہ — دلہا.

۱ دَم م بصیغہ واحد ۱- خون. ۲- رس.

بصیغہ جمع خونریزی.

۲ دَم — دما.

۱ دَمَا قَل - مُشابہ ہونا.

نَفَعَل - مُشابہ ہونا.

پعیل ۱- تشبیہ دینی. ۲- تمثیل کہنی. ۳- خیال

کرنا. ۴- منصوبہ باندھنا.

ہتّعیل - اپنے تئیں مُشابہ بنانا.

۱ دَمَات ث ۱- مُشابہت. ۲- صورت. ۳- نمونہ.

۲ دَمَات مانند.

دَمِیون م شکل.

דמה ۲ قَل ۱-خاموش هونا. ۲-تھمنا. ۳-نیست کرنا.
فَعَل-نیست هونا.

دמי اور دمی م ۱-خاموشي. ۲-دو پھر کا وقت.
۳-اقبال مندي.

۲ دس م اقبال مندي.

دמה ————— دمس.

دمس ۲ قَل ۱-خاموش هونا. ۲-حیران هونا. ۳-تھمنا.
پوعیل-خاموش کرنا.

هَفْعِيل ۱-خاموش کرنا. ۲-هلاک کرنا.

فَعَل ۱-هلاک هونا. ۲-برباد هونا.

دמה ت برباد شهر.

دמה ت خاموشي.

دمن م کھاد.

دمنہ ت کھاد کا تھیر.

دمع ۲ قَل-آنسو بہانا.

دמע م زيتون اور انگور کا رس.

دמע ت آنسو.

دو ————— دہ.

دנג گلنا.

دنگ اور دنگ م سوم.

دعا دعه ————— دلا.

دעד ۲ قَل-بُجھنا.

فَعَل-سوکھ جانا.

فَعَل-بُجھ جانا.

دعت ————— دلا.

دَفَا دھکیلنا۔

دَفَا م دھگا۔

دَفَا قَل ۱- کہتکھتانا۔ ۲- زور سے هانکنا۔
هَتَّيْعِيل- باهم کہتکھتانا۔

دَم ا دَم ————— دَمَم۔

دَمَم قَل ۱- پیس دالنا۔ ۲- پسنا۔

هَفْعِيل- پیس دالنا۔

هَفْعَل- پسنا۔

۱ دَم ۱- مہین۔ ۲- پتلا۔ ۳- دُبالا۔ ۴- دھیما۔

۲ دَم م دَمَم۔

دَم م مہین کپڑا۔

دَمَم قَل- چھیدنا۔

نَفْعَل- چھدنا۔

يُفْعَل- چھدنا۔

مَدْرَه ت چوت۔

دَر ————— دَرَر۔

دَر ا دَر ————— دَوَر۔

دَرَا نَفَرَت كَرَنِي۔

دَرَاوَن م نَفَرَت۔

دَرَاوَن م مَكْرُوہ چيز۔

دَرَب تيز هونا۔

دَرَبَا م آر (بیل هانکنے کا)۔

دَرَبَوْنَه ت آر۔

دَرَن بَتَدْرِيج چلنا۔

مَدْرَه ت ۱- سيزهي۔ ۲- اُونچا پھار۔

درد | درد | درد ——— درد.

درد قل ۱- روندنا. ۲- دباننا. ۳- چلنا.

ہفعل ۱- چلانا. ۲- روندنا. ۳- دباننا. ۴- جا پکڑنا.

درد م اورث ۱- سفر. ۲- رستہ. ۳- روش. ۴- مذہب.

درد م (تثنیۃ). دو دلی.

درد م جس جگہ پر چلتے ہیں.

درد ——— درد.

درد ۱- چکر کھانا. ۲- چاروں طرف پھوت نکلنا. ۳- چمکنا.

۴- جلدی جلدی بڑھنا (پودے کی طرح).

درد م موتی.

درد م دکھن طرف (کیونکہ سورج اکثر ادھر رہتا ہے).

درد م ۱- ابابیل (کیونکہ چکر کھا کھا کر اڑتی ہے).

۲- کثرت سے بہ نکلنا. ۳- آزادی.

درد م ایک قسم کا نکمّا پودا.

درد قل ۱- کسی جگہ اکثر جانا. ۲- خصوصاً درخواست

کرنے کے لئے کسی کے پاس جانا. ۳- تلاش کرنا.

۴- دریافت کرنا. ۵- مانگنا. ۶- طلب کرنا.

۷- کسی بات میں مشغول ہونا. ۸- کسی چیز

کی فکر کرنی.

نفع ۱- دوسرے کو اپنے پاس درخواست کے لئے آنے

دینا. ۲- تلاش کیا جانا. ۳- طلب کیا جانا.

پعیل- تحقیقات کرنی.

درد م تفسیر.

درد قل- سرسبز ہونا.

ہفعل- اپنے میں سے سبزی نکالنی.

דנשא (ר דתא) מ چهوتی چهوتی گھاس.

۱ دנשן قل-فربه هونا.

پعیل ۱-فربه کرنا. ۲-مسح کرنا. ۳-فربه یعنی

لذین سمجھکر قبول کرنا.

پُعل-موتنا هونا.

هَثپَعل-چکنایا جانا.

دנשו ۱-چکنا. ۲-زرخیز. ۳-شاداب. ۴-دولت مند.

دنشا م ۱-چربی. ۲-زرخیزی. ۳-قربانیوں کی چربی

کی راکھ.

۲ دنش پعیل-راکھ نکالکر صاف کرنا.

דת | דתקר ———— ידה.

דתא ———— دنשא.

ה

ה | ה | ה | ה | ה ———— הל.

הא اور הא دیکھو.

האח چه خوش.

הבב ———— יב.

۱ הבל سانس لینا اور نکالنا.

۱ هبل اور هبل م ۱-دم. ۲-باطل چیز. ۳-بطالت.

۲ هبل باطلاً.

۲ هبل قل ۱-باطل هونا. ۲-باطل گام کرنا.

هثعیل-باطل گام کرانا.

הבני ———— בני.

הבר قل - تقسیم کرنی۔

הגג گرم ہونا۔

הגג מ ۱ - دل کی سوزش۔ ۲ - شدت آمیز فریاد۔

۱ הגה قل ۱ - کسی طرح کی دھیمی آواز نکالنی۔ ۲ - بولنا۔

۳ - بیان کرنا۔ ۴ - غور کرنی۔ ۵ - منصوبہ باندھنا۔

پوعیل - بولنا۔

هفعیل - دھیمی آواز سے بولنا۔

הגה מ ۱ - گرجنے کی آواز۔ ۲ - آہ۔ ۳ - غم آمیز غور۔

הגות ט غور۔ [۳ - منصوبہ۔

הגיון (مضاف הגיון) م ۱ - دھیمی اور سنجیدہ آواز۔ ۲ - غور۔

۲ הגה قل ۱ - اُتھ جانا۔ ۲ - اُتھا لے جانا۔

הגן مناسب ہونا۔

הגין شایان۔

הד ————— הדד۔

הדבר ————— דבר۔

הדד خوش آوازی کرنی۔

הד اور הדד م ۱ - فصل کاٹنے والوں کی للکار۔ ۲ - چڑھنے

والے سپاہیوں کی للکار۔

הדה قل - بڑھانا۔

הדך قل - روندنا۔

הדם تکرے تکرے کرنا۔

הדם מ تکرًا۔

הדם م پانوں تلے کی چوکی۔

הדם م مہندی کا درخت۔

[دینا۔

הדרף قل ۱ - دھکیلنا۔ ۲ - گرا دینا۔ ۳ - ہٹا دینا۔ ۴ - نکال

הוּר קל ۱- پھول جانا. ۲- رونق دینا. ۳- کسی کی عزت کرنی.

فَعَلَ-عزت دار ہونا.

يَعِيل-کسی کی عزت کرنی.

هَتَّيْعِيل-تکبر کرنا.

הוּר اور הוּר م ۱- رونق. ۲- بزرگی.

הוּר م اور הוּרָה ث رونق.

הוּה ہاے!

הוּ ————— ہو.

הוּנָ (ث הוּנָ) ۱- وہ. ۲- خود. ۳- یہ. ۴- یعنی.

הוּנָ ————— ہون.

הוּ ————— ہوں.

הוּה קل ۱- سانس لینا. ۲- جینا. ۳- ہونا. ۴- چاہنا. ۵- دھونڈنا.

הוּה ث ۱- خواہش. ۲- بدي. ۳- ضرر. ۴- آفت.

הוּہ ث آفت.

הוּہ ث آفت.

הוּہ (اعراب مشتبه لیکن غالباً הוּہ یا הוּہ) م ۱- ہونے

والا. ۲- خدا کا وہ نام جو اُس نے بنی اسرائیل کو بتایا.

ہو خدا کا نام جو اوپر کے لفظ سے مختصر کیا

ہوا ہے.

הוּر اور הוּ ۱- ہاے! ۲- ارے.

הוּر קل-چلنا.

הוּלָה | הוּלָה ————— הל.

הוּم קل-گھبرا دینا.

נפעל - گھبرا جانا.

هفعیل - گونجنا.

מהומה ת كهبراهت.

[گڑھا.

תהום מ اور ת ۱- لہر. ۲- گھرا پانی. ۳- بحر. ۴- گھرا

הון

قل ۱- ہلکا ہونا. ۲- آرام سے رھنا.

هفعیل - ناچیز جاننا.

הון מ ۱- دولت. ۲- بس.

הור ————— הר.

הזה قل - خواب دیکھنا.

הי ————— נהה.

היא ————— הוא.

היד ————— הד.

הידה ————— ידה.

הידה قل ۱- ہونا. ۲- ہو جانا. ۳- بننا. ۴- رھنا.

נפעל ۱- بنایا جانا. ۲- پورا ہونا. ۳- وقوع میں آنا.

۴- جاتا رھنا.

הנה ————— הנה.

היה ————— זה.

היכל ————— יכל.

הילל ————— הלל.

הז מ سیال چیزوں کا ایک پیمانہ. (ماخذ مشتبه).

הזר هفعیل - ظلم کرنا.

הזרה ————— نذر.

הל اسکی دو قسم کی صورتیں ہوتی ہیں. ۱- ہ اور ہ اور

ہ ۱- یہہ. ۲- آل تعریفیہ ۲- ہ اور ہ اور ہ لفظ استفہام.

۲. הל اور הלך اور הלך اور הלך (صيغة جمع).
הלל — فعل — دور ہونا.

הלל — ۱- دور. ۲- آگے. ۳- پر لی طرف.
הלל — הלل.

הלום — הלום.

הלך | הלך | הלך — הלך.

הלך | הלך | הלך — הלך.

הלך — ۱- چلنا. ۲- چلا جانا. ۳- بڑھنا.
הלך — فعل — جاتا رہنا.

הלך — ۱- چلنا. ۲- چلا جانا. ۳- رہزن ہونا.

הלך — ۱- چلانا. ۲- لے جانا.

הלך — ۱- ادھر ادھر چلنا. ۲- زندگی گزارنی.
۳- رہزن ہونا.

הלך م — ۱- سفر. ۲- مسافر. ۳- ندی.

הלך م — رستہ کا محصول.

הלך م — قدم.

הלך م — ۱- روش. ۲- قافلہ.

הלך م — ۱- چلنے کی جگہ. ۲- رستہ.

הלך م — جانے والوں کا غول.

הלך — ۱- چمکنا. ۲- خوشی کی آواز کرنی. ۳- تکبر
کرنی. ۴- احمق ہونا.

הלך — ۱- ستائش کرنی. ۲- فخر کرنا.

הלך — ۱- کسی کی حمد کیجانی. ۲- گیت میں

کسی کی تعریف کیجانی.

הלך — ۱- احمق کر دینا. ۲- احمق تھہرانا.

پوعل ۱- دیوانہ ہونا. ۲- دیوانہ کی طرح ستانا.
 ہفعیل ۱- چمکانا. ۲- روشنی دینی.
 ہتعیل ۱- کسی کی تعریف کیجانی. ۲- فخر کرنا.
 ہتپوعیل ۱- دیوانہ ہونا. ۲- دیوانہ بننا.

הלול م خدا یا دیوتا کی ستائش.
 הלול م زہرہ.

הללה اور הללות ت حماقت.

מהلل م تعریف.

[مورک]

תהלה ت ۱- ستائش. ۲- ستائش نامہ. ۳- حمد کا
 תהלה ت حماقت.

הלם قل ۱- مارنا. ۲- توڑنا. ۳- توڑنا.

הלם م ایک قسم کا سخت جواہر.

מהלמה ت ضرب.

הלמות ت ہتوزی.

הלם یا הלום ۱- ادھر. ۲- یہاں. ۳- اب. (ماخذ مشتبه).
 הם ————— ہما.

הם (ت הו) اور ההמה (ت ההה) اور המז اور המז اور המז
 (ت המז) وہ (صیغہ جمع).

הזמה قل ۱- گونجنا. ۲- کسی طرح کی دھیمی آواز نکالنی.

۳- پھیڑ کی آواز نکالنی. ۴- شور مچانا. ۵- گھبراننا.

הזמה ت شہر کی سڑک.

המז یا המז اور המז م اور ت ۱- انبوءہ کی آواز.

۲- انبوءہ. ۳- گھبراہٹ. ۴- دولت (کیونکہ

گھبراہٹ سے حاصل ہوتی ہے).

הם م دولت.

حَمَلٌ ث باجے کی آواز۔

حَمَلٌ انبوه کی آواز نکالنی۔

حَمَلٌ اور حَمَلٌ ث انبوه کی آواز۔

حَمَمٌ قَل ۱- گھبرا دینا۔ ۲- ہانکنا۔ ۳- ہلاک کرنا۔

حَمَمٌ اور حَمَمٌ م طوق۔ (ماخذ مشتبه)۔

حَمَمٌ دھیمی آواز نکالنی۔

حَمَمٌ م (جمع) جھاری۔

حَمَرٌ بہنا۔

حَمَرٌ ث پانی کا گڑھا۔

۱ حَمَرٌ — حَمَرٌ۔

۲ حَمَرٌ ۱- دیکھو۔ ۲- آیا۔ ۳- اگر۔

لَحَمٌ ۱- اس لئے۔ ۲- مگر۔ ۳- اگر نہ۔

حَمَرٌ دیکھو۔

۱ حَمَرٌ ۱- ادھر۔ ۲- یہاں۔ ۳- اب۔

۲ حَمَرٌ — حَمَرٌ۔

حَمَرٌ — حَمَرٌ۔

حَمَرٌ ۱- چپ وھو۔ ۲- چپ چاپ۔

حَمَرٌ پھیل-چپ ہونا۔

حَمَرٌ-چپ کرنا۔

حَمَرٌ — حَمَرٌ۔

حَمَرٌ قَل ۱- گھمانا۔ ۲- گھومنا۔ ۳- اُلٹ دینا۔ ۴- بدل

دینا۔ ۵- بدل جانا۔ ۶- آینتھانا۔ ۷- کجرو ہونا۔

حَمَرٌ-حملہ کرنا۔

حَمَرٌ ۱- گھومنا۔ ۲- بدل جانا ۳- لُکنا۔

حَمَرٌ اور حَمَرٌ م اُلٹی بات۔

ہجہ ث التاء.

ہجہ کجرو.

مہجہ ث التاء.

مہجہ ث کاتھ (جس میں پاؤں تھونکا جاتا ہے).

تہجہ ث کجروی.

ہجہ — نعل.

ہج مضبوط ہونا.

ہج م سلح.

ہج اور ہج اور ہج اور ہج یا ہج م ۱-پہار. ۲-کوہستان.

ہج — ۲ اول.

ہج قتل کرنا.

ہج قتل کیا جانا.

ہج قتل کیا جانا.

ہج م اور ہجہ ث قتل.

ہجہ قتل-حاملہ ہونا.

ہج پیت میں پڑنا.

ہجہ (ث ہجہ) اور ہجہ (ث ہجہ) حاملہ.

ہج اور ہج م حمل.

ہجہ — ہج.

ہجہ | ہجہ — ہج.

ہج بلند ہونا.

ہج م قلعہ.

[(آدمي کا).

ہج قتل ۱-دھانا. ۲-گرا دینا. ۳-اکھاڑنا. ۴-توت پڑنا.

ہج قتل-دھایا جانا.

ہج قتل-دھانا.

ہرے بربادی.

ہریکا اور ہریسوت ت ۱- بربادی. ۲- ویرانہ.

ہرر اور ہرر — — ہر.

ہرر سوچنا.

ہرر م خیال.

ہشمعوت — — شمع.

ہتہکلا — — ہل.

ہتہکلا — — نتہ.

ہتل پعیل ۱- فریب دینا. ۲- تہتا کرنا.

ہتل تہتہ باز.

ہتہکلا ت فریب کی بات.

ہتہکلا پوعیل-توت پرتا (آدمی کا).

ک

ک اور ک اور ک ۱- اور. ۲- لیکن. ۳- بھی. ۴- بلکہ. ۵- ہاں.

۶- تو. ۷- جیسا. ۸- کہ. ۹- پس.

ک م آنکرا.

کوز بوجہ آتہانا.

کوز اپنی قصورواری سے واقف.

کلد جننا.

کلد اور کلد م اولاد.

گ

گاب زوک ہونا.

گاب م بہیریا.

זאת ————— זיה.

זבב گونجنا.

זבוב م مگھی.

زبد قل - بخشنا.

زبد م انعام.

زبוב ————— زبب.

زبول ————— زبل.

[کرنا.

זבח (ר זבח) قل ۱- ذبح کرنا (جانور کو). ۲- خصوصاً قربانی پعیل - قربانی کرنا.

זבח (ר זבח) م ۱- ذبح کرنا. ۲- ضیافت. ۳- قربانی.

זבוח (ר זבוח) قربان گاه.

זבל قل ۱- بودوباش کرنی. ۲- کسی کے ساتھ رہنا.

زبل یا زبول م مسکن.

זבן قل ۱- خریدنا. ۲- اپنے کام میں لانا.

זנג شفاف ہونا.

זג م انگور کا چھلکا.

זד | זדון ————— זוד.

זדה اور זיה اور זו اور זو (ث זאת) ۱- یہہ. ۲- جوہ. ۳- یہاں.

۴- آب.

זיה اور זיה اور זיה.

זיה اور زיה اور زיה (ث زיה) یہہ.

زیا اور زיה یہہ.

زیا ۱- جوہ. ۲- مضاف کی علامت. ۳- کھ. ۴- اس

لئے کھ. ۵- تاکہ.

זחב چمکنا.

זָהַב (و زَهَب) ۱-سونا. ۲-سوفے کی سی چمک.
 מְדַהְדְּהָת סوفے کا تھیر.

זרה چمکنا.

זָהַב יָא ۱۱ م ۱-رونق. ۲-بني اسرائيل کا دوسرا مہینا
 (کیونکہ اُس میں پُھول بہت ہوتے ہیں).

זֵית ۱ م ۱-زیتون کا درخت. ۲-زیتون کا پھل.

זָהַם قَل-بدبودار ہونا.

پعیل-مکروہ جاننا.

זָהַר قَل-چمکنا.

הִשְׁפִּיעַ ۱-روشن کرنا. ۲-سمجھانا. ۳-روشنی دینا.

נִפְעַל-عبرت پکرنی.

זָהַר م چمک.

זָהַר خبَر دَار.

۱۱ ————— زרה.

זָבַב قَل-بہنا.

זָבַב م جریان.

זָבַב أَوْر ۱۱ قَل ۱-اُبلنا. ۲-شیخی کرنی.

نִفְעַל-اُبالا جانا.

הִשְׁפִּיעַ ۱-اُبالنا. ۲-شیخی کرنی. ۳-عمداً کرنا.

זָבַב م شیخی باز آدمی.

זָבַב م شیخی.

זָבַב أَمْنَدَتَا هَوَا.

זרה چھپانا.

זָבַב ت ۱-کونا. ۲-کونے کا ستون.

זָבַב م انبارخانہ.

۲۶۶ ۱- جھولنا۔ ۲- نکلنا۔

۱۱ م ۱- متحرک چیز۔ ۲- پستان پر (جس سے دودھ بہہ نکلتا ہے)۔

۱۲ م ۱- ت دروازہ کا بازو (کیونکہ کواز اسپر جھولتا ہے)۔

۲۶۷ ۱- بہانا۔ ۲- نکالنا۔

ہفعل- ناچیز جاننا۔

۱۳ م ۱- نکالنا۔ ۲- سوا۔

۲۶۸ ۱- کھلانا۔

ہفعل- پیت بھر کر کھانا۔

ہشعیل- کھلایا جانا۔

۱۴ م کھانا۔

۱۵ م ———— نڈا۔

۲۶۹ ۱- ہلنا۔ ۲- کانپنا۔

پلیل- کنپانا۔

۱۶ م اور ۱۷ م کنپنپی۔

۲۷۰ ۱- دبانا۔ ۲- نچورنا۔

۱۸ م ۱- دبائی ہوئی چیز۔

۱۹ م ۱- دبائو۔ ۲- پھورا (کیونکہ دبایا جاتا ہے)۔

۲۷۱ ۱- ہٹنا۔ ۲- تگنا۔ ۳- پردیسی ہونا۔ ۴- انوکھا

ہونا۔ ۵- غیر ہونا۔ ۶- غیر مقرر ہونا۔

۷- مکروہ ہونا۔

نفل- ہٹنا۔

ہفعل- اجنبی تھہرنا۔

۲۰ م ۱- نفرت انگیز چیز۔

۲۱ م ۱- گمراہی۔ ۲- پھندا۔

זחה **قل**-هتانا.

نفعل-هتنا.

זחל **قل** ۱-رينگنا. ۲-دَرنا.

זידון ——— זוד.

זיו ——— זדה.

זיז ——— זוז.

זיקה ——— זנק.

זית ——— זדה.

זד | זד ——— זכד.

זכה **قل**-پاک هونا.

پعیل-پاک کرنا.

هتپعیل-اپنے تئیں پاک کرنا.

זכو ت پاکي.

זכוכית ——— זכד.

זכور ——— זכר.

זכך **قل**-پاک هونا.

هفعیل-صاف کرنا.

זך اور زך ۱-صاف. ۲-پاک.

זכוכیت ت بلور.

۱ **זכר** (و ذکر) **قل** ۱-یاد کرنا. ۲-یاد رکھنا.

نفعل ۱-یاد کیا جانا. ۲-یاد رکھا جانا.

هفعیل ۱-یاد دلانا. ۲-ذکر کرنا. ۳-ذکر

کرانا. ۴-یاد کرنا. ۵-یاد دلائیو الی

قربانی چڑھانی.

زچر اور زچر م ۱-یادگاری. ۲-ذکر. ۳-شہرت.

زکرون (ر د ج ر ن) م ۱- یاد گاری. ۲- یادگار. ۳- کھاوت.
(کیونکہ وہ یاد رھتی ہے).
آزکרה ث یاد دلانے والی قربانی.

دکرو م تواریخ.

زکر اور زکور (ر د ج ر) م ۱- نر. ۲- خصوصاً میندھا. (ماخذ
مشتبه).

زکر نفعل- نر پیدا ہونا.

زلج کھینچ نکالنا.

مزلج م گانتا (جس سے کھاتے ہیں).

مزلجر ث گانتا (جس سے کھاتے ہیں).

زلوت ا زلزل ——— زلزل.

زلزل قتل ۱- کنپانا. ۲- اُنڈیلنا. ۳- فضول خرچ ہونا.
۴- ذلیل ہونا.

نفعل- کانپنا.

ہفعل- ذلیل جاننا.

زلوت ث (جمع) ۱- ذلت. ۲- خرابی.

زلزل م شاخچہ.

زلعظہ ا زلعظہ ——— زلعظہ.

زما ——— زمن.

زمرہ ا زمیر- زمیر ——— زمر.

زمن قتل ۱- ارادہ کرنا. ۲- منصوبہ باندھنا.

زما ث ۱- ارادہ. ۲- منصوبہ. ۳- شدید گناہ.

زما م منصوبہ.

مزمہ ث ۱- ارادہ. ۲- حکمت. ۳- منصوبہ. ۴- دغا.

۵- خیال.

زمن

پعیل-مقرّر کرنا.

پُعل-مقرّر ہونا.

ہُتعیل-آپس میں صلاح کر کے بنا لینا.

زمن م ۱-معین وقت. ۲-دفعہ.

زمنر قل ۱-تور لینا. ۲-چھانتنا.

نُفعل-چھانتنا جانا.

پعیل ۱-شعر بنا کر گانا. ۲-گانا. ۳-بجانا. ۴-ناچنا.

زمنر م ایک قسم کا ہرن.

زمنیر م انگر چھانتنے کا موسم.

زمنیر ث گیت.

زمنیرہ ث ۱-انگور کی ڈالی. ۲-ڈالی.

زمنر م باجا.

زمنر م گانے والا.

زمنیرہ ث ۱-گانا. ۲-بجانا. ۳-جو کچھ تعریف کے

لائق ہے یعنی عمدہ تر حصہ.

زمنیرہ ث وہ جسکا بیان گیت میں گایا جاتا ہے.

مزمور م مزمور.

مزمیرہ ث ہنسوا یا درانتی.

مزمیروت ث (جمع) گلگیر.

زمنر م جنس.

زمنر ث دم.

زمنر پعیل-دم کات لینا.

زنا قل-حرامکاری کرنی (خصوصاً عورت کی).

پُعل-حرامکاری کیجانی.

ہُتعیل-حرامکاری کرانی.

זנה ת כסבי.

זנונים מ (جمع) ۱- حرامگاري. ۲- زناگاري.

زנות اور زנות ت ۱- حرامگاري. ۲- زناگاري.

זנה

قل ۱- بدبودار هونا. ۲- نفرت سے رد کرنا.

هفعیل ۱- بدبودینا. ۳- نفرت سے رد کرنا. ۳- ناپاک کر دینا.

זנק

قل- تیر مارنا.

پعیل- زور سے گود پڑنا.

۱ זק (جمع זקים) م تیر.

זקה ת لکتی.

זעה ————— זע.

זעה ————— זוע.

זעיר ————— זער.

זעך

נפעל- بجهنا.

זעם

قل ۱- کف نکالنا. ۲- بہت غصہ هونا. ۳- لعنت کرنی.

نפעل- اداس هونا.

זעם م ۱- کف. ۲- بڑا غصہ.

זعף ۱- جلنا. ۲- غصہ هونا. ۳- اداس هونا.

זعف م غصہ.

זعف غضبناک.

זעפה اور זעפה ت ۱- شدید گرمی. ۲- نہایت رنج.

זעק

قل ۱- چلانا. ۲- فریاد کرنی.

نפעل ۱- پکارا جانا. ۲- جمع هونا.

هفعیل ۱- پکروانا. ۲- بلانا. ۳- چلانا.

זעק م اور זעקה ت ۱- چلاہت. ۲- فریاد.

زعر چھوٹا ہونا۔

زعر ۱- چھوٹا۔ ۲- تھوڑا۔

موزر م کمی۔

زفہ بزھنا۔

زفت ت وال۔

۱ زک ————— زک۔

۲ زک ————— زک۔

زکو م اور ت دآرھی۔

زکو قل- بُوڑھا ہونا۔

ھفعیل ۱- بُوڑھا ہونا۔ ۲- پُرانا ہونا۔

زکو ۱- بُوڑھا۔ ۲- بزرگ۔

زکو م اور زکدہ ت بڑھاپا۔

زکدہ م (صیغہ جمع) بڑھاپا۔

زکہ قل ۱- اٹھانا۔ ۲- صلیب دینی۔

زکہ قل ۱- باندھنا۔ ۲- نچورنا۔ ۳- چھاننا۔ ۴- صاف کرنا۔

۵- نچورکر بہانا۔

پعیل- صاف کرنا۔

پعل- صاف ہونا۔

۲ زک اور زک م زنجیر۔

زک ————— زک۔

زک ————— زک۔

زکب پعل- گھٹنا۔

زکہ قل ۱- تتر پتر کرنا۔ ۲- اُسانا (اناج کو)۔ ۳- پھیلانا۔

پعیل ۱- پراگندہ کرنا۔ ۲- اُسانا۔ ۳- خوب دریافت کرنا۔

پعل ۱- پراگندہ ہونا۔ ۲- پھیلا یا جانا۔

زرت م بالشت.

مژده م اُسانے کا پنکھا.

مژده م ۱- پراگندہ کرنے والا. ۲- اُتر کی ہوا (کیونکہ بادلوں کو پراگندہ کرتی ہے).

زردی اور زردی (ر زرد اور زردی) م اور ت ۱- بازو. ۲- خصوصاً گھنی سے پہنچے تک. ۳- زور. ۴- فوج. ۵- جبر.

زردی ————— زردی.

زردی ————— زردی.

زردی ————— زردی.

[نکلنا.

زردی قُل ۱- طلوع ہونا. ۲- اُگنا. ۳- پیدا ہونا. ۴- پھوٹنا. م طلوع.

مژده م ۱- اپنی خاص زمین میں لگا ہوا درخت. ۲- اپنی زمین میں رہنے والا آدمی.

مژده م مشرق.

زردی قُل- بہا لیجانا.

پوعیل- اُنڈیلنا.

زردی م بترے زور کی بارش.

مژده ت انزال.

زردی قُل ۱- بونا. ۲- لگانا.

نفعَل ۱- بویا جانا. ۲- حاملہ ہونا.

نعل- بویا جانا.

ہفعیل ۱- اپنے میں سے بیج نکالنا. ۲- حاملہ ہونا.

زردی اور زردی م ۱- بونا. ۲- بونے کا موسم. ۳- لگایا ہوا

درخت. ۴- بیج. ۵- کھیت کا حاصل. ۶- اولاد.

ירדעים اور یرעים اور یرענים م (جمع) ساگ پات.
مزرع م کھیت.

זרף بہنا.

یرוף م شدت کی بارش.

זרק قل-چھڑکنا.

پُعل-چھڑکا جانا.

مزرק م وہ برتن جس سے قربانیوں کا لہو چھڑکا جاتا تھا.

۱. زرر باندھنا.

یر م خوبصورت کنارہ.

یرور کمر بستہ.

۲. زرد پوعیل-چھینکنا.

یرت ———— زרה.

ח

חב ———— חבב.

חבא اور חבה قل-چھینا.

نُفعل ۱-چھینا. ۲-چھپکر کوئی کام کرنا.

پُعل-کسی کو چھپنے کی ضرورت ہونی.

هفعیل-چھپانا.

هفعل-چھینا.

هتعیل-چھینا.

חביו م پوشیدگی.

מחבא اور מחבא م چھپنے کا مقام.

חבב قل-پیار کرنا.

חב م گود.

חבולה ————— חבל.

חבורה اور حבורה ————— حبر.

חבט قتل ۱- میوہ جھار لینا. ۲- اناج کو چھڑی سے داؤنا.
فَعْل - چھڑی سے داوا جانا.

حבל قتل ۱- باندھنا. ۲- کسی سے گرو لینا. ۳- گرو کے
طور پر لینا. ۴- مڑوڑنا. ۵- کجروی کرنی.

پعیل ۱- دردِ زہ میں مبتلا ہونا. ۲- جننا. ۳- دہانا.

۴- برباد کرنا. ۵- نقصان کرنا.

پُعل ۱- ہلاک ہونا. ۲- توڑ ڈالا جانا.

فَعْل - ہلاک ہونا.

ہتپعیل - نیست ہونا.

חבל م دردِ زہ.

חבל ۱- دوری. ۲- دوری سے نپا ہوا کھیت. ۳- حصہ

بخرہ. ۴- اطراف. ۵- غول. ۶- ہلاکت.

חבל م اور חבלה ت گرو.

חבל اور חבל م نقصان.

חבל م مستول.

חבל م ملاح

חבולה ت شرارت.

חבילות یا חבילות ت (جمع) ۱- حکمرانی. ۲- ملک

کا انتظام. ۳- حکمت.

חבילות ت ایک قسم کا خوبصورت پھول جو میدان میں

ہوتا ہے. (ماخذ مشتبه).

חבק قتل - گلے لگانا.

پعیل ۱- گلے لگانا. ۲- ہاتھ ملنا.

حبر م ہاتھوں کا ملنا۔

حبر قل ۱- بندھنا۔ ۲- جتننا۔ ۳- باہم سازش کرنی۔
۴- جادو کرنا۔

پعیل ۱- جوڑنا۔ ۲- باہم سازش کرنی۔

پعل ۱- جتننا۔ ۲- شریک ہونا۔

ہفعیل- باندھنا۔

ہتپعیل- باہم سازش کرنی۔

حبر اور حبر اور حبر م ۱- شریک۔ ۲- مصاحب۔

حברה اور حبرہ ت ۱- مصاحبہ۔ ۲- دوسری۔

حبر م ۱- شرکت۔ ۲- جادو۔

حبرہ اور حبرہ ت مار پتنے کا لمبا نشان۔

حبرہ ت لگز بگر کے جسم کی دھاری۔

حبرہ ت شرکت۔

حبرہ ت جوڑ۔

محرہ ت پیوند ہونے کا مقام۔

محرہ ت ۱- شہتیر (کیونکہ دو دیواروں کو ملاتا ہے)۔

۲- دیواروں کے باندھنے کے لئے لوہا۔

حبر قل ۱- باندھنا۔ ۲- باندھ لینا۔ ۳- لپیٹنا۔ ۴- چنگا

کرنا۔ ۵- زمین کسنا۔ ۶- بند کرنا۔ ۷- حکومت کرنی۔

پعیل ۱- باندھنا۔ ۲- روکنا۔

پعل- بندھنا۔

حבת پکانا۔

حבת م (جمع) پکائی ہوئی چیزیں۔

محبہ ت توا۔

حدا حد ————— حد۔

حنگا ا حنگه ————— حنگ.

حنگ م ایک قسم کی تدی. (ماخذ مشتبه).

حنگ قل ۱- چکر کھانا. ۲- ناچنا. ۳- عید منانی.

حنگ اور حنگ م ۱- عید. ۲- عید کی قربانی. ۳- قربانی.

حنگا اور حنگه ت ۱- سرگھومنا. ۲- ہول.

حنگہ پناہ لینا.

حنگو م چھپنے کا مقام.

حنگور ا حنگورہ ————— حنگر.

حنگر قل- کمر باندھنا.

حنگور م ۱- کمر بند. ۲- کمر بستہ آدمی.

حنگورہ ت ۱- کمر بند. ۲- دھوتی.

مخنگرت ت پیٹنی.

۱ حنگ ————— احد.

۲ حنگ ————— حنگہ.

حنگر قل ۱- تیز ہونا. ۲- تیز رو ہونا.

هفغیل- تیز کرنا.

هفعل- تیز کیا جانا.

۲ حنگر (ت حنگہ) تیز.

حنگر م فکیلاپن.

حنگہ قل- خوش ہونا.

پعیل- خوش کرنا.

حنگہ ت خوشی.

حنگو ————— حنگہ.

حنگل قل ۱- کام کو چھوڑنا. ۲- موقوف ہونا. ۳- باز آنا.

۴- باز رہنا. ۵- چھوڑ دینا.

حرف ۱- ناپایدار. ۲- باز رہنے والا. ۳- شمار میں نہ آنی والا.

حرف م عالم فانی.

حرف چبھنا.

حرف اور حرف م ایک قسم کا خاردار درخت.

حرف قل- گھیرنا.

حرف م ۱- کوتھری. ۲- خصوصاً اندرونی کوتھری.

حرف اور حرف قل- نیا ہونا.

حرف ۱- نیا کرنا. ۲- مرمت کرنی.

حرف- نیا بننا.

حرف اور حرف ۱- نیا. ۲- تازہ.

حرف م ۱- نیا چاند. ۲- مہینا.

حرف — حرف.

حرف قل ۱- قرضدار ہونا. ۲- قصوروار ہونا.

حرف- قصوروار تھیرانا.

حرف م قرض.

حرف قل- دائرہ کھینچنا.

حرف م ۱- دائرہ. ۲- گنبدِ فلک.

حرف ت پرگار.

حرف ۱- پھیلی بوجھنی. ۲- تمثیل کھنی.

حرف اور حرف ت ۱- پھیلی. ۲- تمثیل.

حرف اور حرف قل ۱- سانس نکالنا. ۲- جینا.

حرف- بتانا.

حرف- بتانا.

حرف ت ۱- زندگی. ۲- خانہ بدوشوں کا خیمہ گاہ.

حرف ت قول.

احویہ ت تفصیل.

حوت ————— حوت.

حوت قتل-سینا.

ہفعیل-مرمت کرنی.

حوت م ۱-تاگا. ۲-توری.

حوت اور حوت قتل ۱-سروڑا جانا. ۲-گھومنا. ۳-ناچنا.

۴-سروڑکر پھینکا جانا. ۵-درد زہ میں

مبتلا ہونا. ۶-جننا. ۷-تہر تہرانا.

۸-مضبوط ہونا. ۹-صبر کرنا.

ہفعیل-درد زہ میں مبتلا کرنا.

ہفعل-جنا جانا.

یعلیل ۱-ناچنا. ۲-جننا. ۳-پیدا کرنا.

۴-جنانا. ۵-تہر تہرانا. ۶-صبر کرنا.

یعلل-جنا جانا.

ہشپعیل ۱-لپکنا. ۲-درد کھانا. ۳-صبر کرنا.

ہشپیلیل-بہت غمگین ہونا.

حوت م بالو.

حوت م ۱-زور. ۲-فوج. ۳-دولت. ۴-لیاقت.

۵-نیکی.

حوت یا حوت م اور حوت ت ۱-فوج. ۲-شہر پناہ.

حوت م اور حوت ت درد زہ.

حوت ت درد زہ.

محول م اور محولہ یا محولہ ت ناچ.

حوت کالا ہونا.

حوت کالا.

حزقہ ——— حماہ.

حوس قُل ۱- ترس کھانا. ۲- دریغ کرنا.

حوق ——— حوق.

حوق گھیرنا.

حوق م دیوار.

۱ حوق م ۱- باہر کی دیوار. ۲- باہر کی جگہ. ۳- سڑک.

۴- میدان.

۲ حوق ۱- باہر. ۲- سوا.

حوق باہر کی طرف.

حوق ۱- باہر کا. ۲- ملکی.

حوق گلے لگانا.

حوق یا حوق اور حوق م ۱- گود. ۲- دل. ۳- اندر.

۴- کھوکھلی جگہ. ۵- گاری کا یا انداز.

حور قُل ۱- سفید ہونا. ۲- زردرو ہونا.

حور سفید.

۱ حور م سفید روتی.

۱ حور اور ۱ حور یا حور م ستھرا سفید کپڑا.

۲ حور اور ۲ حور اور ۲ حور م ۱- پل. ۲- چھید. ۳- غار.

۴- خانہ.

۲ حور م غار کا رهنے والا.

۲ حور ——— حور.

حوش اور حوش قُل ۱- جلدی کرنی. ۲- متحرک ہونا.

ہشعیل ۱- جلدی کرانی. ۲- جلدی کرنی.

حوش جلدی سے.

حوش ——— حوش.

حزہ قَل ۱- تاکنا. ۲- دیکھنا. ۳- دیکھ لینا. ۴- چننا.
۵- جاننا.

حزہ (ر ح د ی) م حیوانوں کی چھاتی (کیونکہ سامنے
ہوتی ہے).

حزہ م ۱- دیکھنے والا. ۲- خصوصاً رویاؤں کا دیکھنے والا.
۳- ملاقات. ۴- عہد.

حز م ۱- رویا. ۲- صورت.

حز م ۱- رویا. ۲- الہامی کلام.

حزت اور حزت ث ۱- رویا. ۲- نظر.

حزت ث ۱- صورت. ۲- خوبصورتی. ۳- رویا.

۴- ملاقات. ۵- عہد.

حز م رویا.

حز م رویا.

حزت کھڑکی.

حز چھیدنا.

حز م بجلی.

حز م سور. (ماخذ مشتبه).

حز قَل ۱- کسنا. ۲- کسا جانا. ۳- اٹک جانا. ۴- قائم

ہونا. ۵- مضبوط ہونا. ۶- سخت ہونا. ۷- مضبوط

کرنا. ۸- زور کرنا.

پعیل ۱- کسنا. ۲- مضبوط کرنا. ۳- سخت کرنا.

ہفعیل ۱- کسنا. ۲- ملانا. ۳- پکڑنا. ۴- قابض ہونا.

۵- قبول کرنا. ۶- پکڑے رہنا. ۷- مضبوط کرنا.

۸- مضبوط ہونا.

ہشعیل ۱- ہمت باندھنی. ۲- مضبوط ہونا.

חזק ۱- مضبوط. ۲- سخت.

חזק زور پکرتا هوا.

חזק اور حזק م زور.

חזקה ت مضبوطي.

חזקה ت ۱- زور. ۲- جبر. ۳- مرمت.

חח | חחי ————— חנה.

חמא قل ۱- چوکنا. ۲- خطا کرنا. ۳- گناہ کرنا. ۴- قصور

وار ہونا.

پعیل ۱- قصوروار ہونا. ۲- خطا کی قربانی گذرانی.

۳- گناہگاری سے پاک کرنا.

هفعیل ۱- چوکنا. ۲- گناہ کرنا. ۳- قصوروار تہرانا.

هشپعیل ۱- گمراہ ہونا. ۲- اپنے تئیں گناہگاری سے

پاک کرنا.

חמא م ۱- گناہ. ۲- گناہ کی سزا.

חמא م گناہگار.

חמא ت گناہ.

חמא ت ۱- گناہگار عورت. ۲- گناہ. ۳- خطا کی

قربانی.

חמא ت ۱- گناہ. ۲- خطا کی قربانی. ۳- گناہ کی سزا.

חמי م گناہ.

חמי ت خطا کی قربانی.

חמב قل- لکڑی کا تنی.

پعل- تراشا جانا.

חמבה ت دھاریدار کپڑا.

חפה ————— حنط.

חמם قَل - اپنے تئیں روکنا۔

חמך قَل - چھیننا۔

חמר دְהִילָה ہونا۔

חמר מ کونپل۔

חי ———— חיה۔

חיה ———— חוד۔

חיה قَل ۱- جینا۔ ۲- جیتا رہنا۔ ۳- تازہ دم ہونا۔

۴- تندرست ہو جانا۔

پعیل ۱- جلانا۔ ۲- پیدا کرنا۔ ۳- بونا۔ ۴- جیتا

رکھنا۔ ۵- مرمت کرنی۔

هفعیل ۱- جلانا۔ ۲- جیتا رکھنا۔ ۳- جیتا رہنے دینا۔

۱ חי (ث חיה) ۱- زندہ۔ ۲- زور آور۔ ۳- پنپتا ہوا۔ ۴- تازہ۔

۵- کچا۔ ۶- کچا (زخم کا گوشت)۔

۲ חי م (واحد میں) زندگی۔

(جمع میں) ۱- زندگی۔ ۲- روزی۔

חיה زور آور۔

חיה ث ۱- جاندار۔ ۲- خصوصاً حیوان۔ ۳- خصوصاً

چار پایہ۔ ۴- خصوصاً درندہ۔ ۵- جھنڈ۔

۶- زندگی۔ ۷- جان۔ (بصیغہ واحد اکثر بمعنی

جمع مُستعمل)۔

חיות ث زندگی۔

חיות ث جانور۔

מחיה ث ۱- زندگی کی حفاظت۔ ۲- کھانا۔ ۳- جو

گوشت زخم میں بھر آتا ہے (کیونکہ وہ

زندگی کے زور سے بھرتا ہے)۔

حیل | حیل | حیل | حیل ————— حول.

حین ————— حنن.

حیض | حیضون ————— حویض.

حیک ————— حوک.

حیش ————— حوش.

حید | حیدہ ————— حیدر.

حکمت قیل-صبر کرنا.

پعیل-صبر کرنا.

حکیم ————— حکمت.

حکمت تاریک ہونا.

حکلیلا دھندلا.

حکلیلات ت دھندلاپن.

حکمت قیل-دانا ہونا.

پعیل-دانا کرنا.

پعل-دانا ہو جانا.

ہفعیل-دانا کرنا.

ہثعیل ۱- اپنے تئیں دانا تہہرانا. ۲- دانش

ظاہر کرنی.

حکمت دانا.

حکمت ت دانائی.

حکمت اور حکمت ت دانائی.

حکیم م حکیم.

حل ————— حول.

حل ————— حلال.

חלוא اور חלה قل ۱-گھسنا۔ ۲-کمزور ہونا۔ ۳-بیمار

ہونا۔ ۴-فکر مند ہونا۔

نפעל ۱-تھک جانا۔ ۲-بیمار ہونا۔ ۳-بے علاج

ہونا۔ ۴-فکر مند ہونا۔

پعیل ۱-گھسنا۔ ۲-گزرگرا کر منت کرنی۔

۳-بے آرام کر دینا۔ ۴-کمزور ہونا۔

یعل-کمزور ہو جانا۔

ہפעیل ۱-بیمار کر دینا۔ ۲-بے آرام کر دینا۔

هفعل-زخمی ہونا۔

هثפעیل-اپنے تئیں بیمار بنانا۔

חלצה ת זنگ (کیونکہ گھسکر نکالا جاتا ہے)۔

חלי م (جمع חלואים) طوق (کیونکہ مصقل ہوتا ہے)۔

חליה ת طوق۔

חלי م ۱-بیماری۔ ۲-بلا۔

אחלי اور אחלי کاشکے۔

מחלת ת ایک قسم کا تاروالا باجا۔

מחלה מ اور מחלה ת بیماری۔

מחלוי מ بیماری۔

מחלוא מ بیماری۔

חלב چکنا ہونا۔

חלב اور חלב מ ۱-چربی۔ ۲-عمدہ تر حصہ۔

חלב م دود۔

חלבנה ת لونگ۔

חלד گذر جانا۔

חלד م ۱-عمر۔ ۲-عالم فانی۔

חָלַד פּאני.

חָלַד מ ایک قسم کا تیزرو رینگنے والا جانور۔

חלה ————— חלא۔

חלה | חלון ————— חلل۔

חלום ————— חלם۔

חלوف ————— חلف۔

חלושה ————— חلش۔

חלחה ————— חول۔

חלט ————— قل۔ نکالنا۔

هفعیل۔ کسی کا مطلب اُس سے ظاہر کرانا۔

חלי | חלי | חلیה ————— חלה۔

חلیل ————— חلل۔

חلیפה ————— חلف۔

חلیצה ————— חلیز۔

חלך ————— ناچار ہونا۔

חלקا اور חלקה ناچار۔

۱۔ חلل ————— قل ۱۔ چھیدنا۔ ۲۔ چھدنا۔ ۳۔ کھولنا۔

پعیل ۱۔ زخمی کرنا۔ ۲۔ کھولنا۔ ۳۔ توڑنا۔ ۴۔ عام

استعمال میں لانا۔ ۵۔ ناپاک کر دینا۔

یُعل ۱۔ زخمی ہونا۔ ۲۔ ناپاک ہونا۔

پوعیل۔ زخمی کرنا۔

پوعل۔ زخمی ہونا۔

نפעل۔ ناپاک ہونا۔

هفعیل ۱۔ ناپاک کرنا۔ ۲۔ توڑنا (اپنے قول کو)۔

۳۔ شروع کرنا (گویا کھولنا)۔

هَفْعَل - شروع ہونا۔

حَلَم م کوئی عام چیز۔

حَلَمَة ت ایک روٹی جسکے بیچ میں چھید ہو۔

۱ حَلَمِل م بانسلی۔

۲ حَلَل قَل اور پَعِیل - بانسلی بجانی۔

۲ حَلَمِل ناپاک۔

حَلَمِلَة یا حَلَمَة ۱ - ناپاک ہو۔ ۲ - خدا نکرے۔

حَلَل ۱ - چھدا ہوا۔ ۲ - جنگ میں مرا ہوا۔ ۳ - ناپاک۔

حَلَم م اور ت کھڑکی۔

مَحَلَمَة ت غار۔

مَحَلَمَة ت بانسلی۔

مَحَلَمَة ت شروع۔

حَلَم قَل ۱ - موتا ہونا۔ ۲ - خواب دیکھنا (شاید اسواسطے

کہ موتے آدمی زیادہ سوتے ہیں)۔

هَفْعِیل ۱ - موتا تازہ کرنا۔ ۲ - خواب دکھانا۔

حَلَم اور حَلَم م خواب۔

حَلَمَات ت کسی قسم کا بے مزہ کھانا۔

مَحَلَمَة ت ایک قسم کا جواہر (شاید خواب دکھانے

کے خیال سے)۔

حَلَمَات م چقماق۔ (ماخذ مشتبه)۔

حَلَم قَل ۱ - پھسلنا۔ ۲ - گذر جانا۔ ۳ - عُدول کرنا (حکم کا)۔

۴ - چڑھ جانا۔ ۵ - اُگنا۔ ۶ - بدل جانا۔ ۷ - چھیدنا۔

پَعِیل - بدل لینا۔

هَفْعِیل ۱ - بدل دینا۔ ۲ - اُگنا۔ ۳ - زور پیدا کرنا۔

حَلَم م بدلا۔

حَلَوْף م والدین کا گذر جانا.
 حَلִיפָה ث ۱-تبدیل. ۲-باری. ۳-کپڑوں کا ایک جوڑا.
 مَحَلֵף م چھری.

מַחְלָפוֹת ث (صیغہ جمع) بال کی لتیں.
 חֲלַץ قَل ۱-نکالنا. ۲-تیار کرنا. ۳-چلا جانا.
 پَعِیل ۱-نکالنا. ۲-چھڑانا. ۳-کسی کو اُسکے مقام
 یا عہدہ سے خارج کرنا.
 نִפְעַל ۱-چھڑایا جانا. ۲-اپنے تئیں تیار کرنا.
 هُفְעِیل-تیار کرنا.

חֲלִיצָה ث وہ مالِ غنیمت جو لاش سے نکالا جاتا ہے.
 מַחְלָצוֹת ث (جمع) نئی پوشاک.
 חֲלָץ م (بصیغہ تثنیہ) کمر.
 חֲרַץ م کمر.

۱ حَلַק قَل-صاف اور چکنا ہونا.
 هُفְعِیل-صاف اور چکنا کرنا.
 حֲלַק ۱-صاف اور چکنا. ۲-پہسلنا (صفت). ۳-صاف.
 حَلַק صاف اور چکنا.
 ۱ حֲלָקָה ث چکنائی.

חֲלָקוֹת ث (جمع) چکنی چپڑی باتیں. [باتیں.
 חֲלָקוֹת ث (جمع) ۱-چکنے مقامات. ۲-چکنی چپڑی
 ۱ مַחְلָקָת ث ۱-پہسلنا. ۲-مشکل سے بچ نکالنا.
 חֲلַק م ۱-چکنائی. ۲-صاف جگہ. ۳-ایسا چھوٹا
 چکنا پتھر جو قرعہ کی جگہ کام میں لایا جاتا
 تھا. ۴-حصہ بخرہ. ۵-میراث. ۶-کھیت.
 ۷-لُوت.

۲ חלק قل ۱- بانٹ دینا. ۲- بانٹ لینا. ۳- لوت لینا.

نُفَعَلَ ۱- بنٹنا. ۲- اپنے تئیں کئی حصوں میں تقسیم کرنا. ۳- بانٹ لینا.
 یعیل ۱- بانٹ دینا. ۲- بانٹ لینا.
 ۳- پراگندہ کرنا.

یُעِل - بنٹنا.

هَفَعِيل - اپنا حصہ بانٹ لینا.
 هَتِيعِيل - اپنا حصہ بانٹ لینا.

חלק م حصہ.

۲ חלקה ת حصہ.

חלקה ת تقسیم.

۲ מחלקת اور מחלקה ת اپنی اپنی باری سے خدمت کرنے والوں کی جماعت.

חלש قل ۱- شکست دینی. ۲- بے زور ہونا.

חלש بے زور.

חלשה ת ۱- شکست. ۲- قتل.

۱ חם م خسر.

חמות ת ساس.

۲ חם | חם ————— حם.

חמה جم جانا.

חמה اور ۲ حמה ۱- دھی. ۲- پنیر.

מחמה ת شیریں کلامی.

חמה | حמה | حמה ————— יחם.

חמד قل ۱- چاہنا. ۲- لالچ کرنا. ۳- پسند کرنا.

נפעל - پسند کیا جانا.

יעیل - چاہنا.

חמד מ پسندیدگی.

חמדה ט ۱- آرزو. ۲- مرغوب چیز. ۳- پسندیدگی.

חמודות یا חמות ט (جمع) پسندیدگی.

מחמד מ ۱- جسے کوئی چاہتا ہو. ۲- پسندیدگی.

מחמדים מ (جمع) مرغوب چیزیں.

חמה گھیرنا.

חומה ט ۱- دیوار. ۲- خصوصاً شہر پناہ.

חמה ————— יחס.

חמה ————— חמא.

חמה ————— חמם.

חמוץ ————— חמץ.

חמוק ————— חמק.

חמור | חמורה ————— חמר.

חמות ————— חם.

חמט زمین پر لیتنا.

חמט מ ایک قسم کی چھپکلی.

חמיץ ————— חمץ.

חמישי ————— חמש.

חמל قل ۱- ترس کھانا. ۲- دریغ کرنا.

חמלה ט تحمل.

מחמל מ جس پر کوئی ترس کھائے.

חמם قل - گرم ہونا.

نפעل - گرم ہو جانا.

پعیل-گرم کرنا.

هتپعیل-اپنے تئیں گرم کرنا.

חם گرم.

חם م گرمی.

חמה ט ۱-گرمی. ۲-آفتاب.

חמ מ آفتاب کا بت.

חמם قل ۱-ظلم کرنا. ۲-چھیننا.

נפעל-مظلوم ہونا.

חמם م ظلم.

תחמם מ کسی قسم کا پرند جو اپنے بچوں پر ترس نہیں

کہاتا. (غالباً شتر مرغ).

חמץ قل ۱-تیز ہونا. ۲-کھٹا ہونا. ۳-نمکین ہونا.

۴-چمکنا. ۵-لال ہونا. ۶-جبر کرنا.

هتپعیل-اپنے تئیں تلخ کرنا.

חמץ م خمیری روٹی.

חמץ م سرکہ.

חמוץ مظلوم.

חמץ نمکین.

מחמצת ט خمیری چیز.

חמק قل ۱-گھومنا. ۲-پھر جانا.

هتپعیل-گھومتے پھرنا.

חמוק م گھیرا.

۱-חמר قل ۱-اُبلنا. ۲-خمیر اُٹھنا. ۳-لال ہونا. ۴-پھولنا.

۵-پھولنا. ۶-بالکل

لال ہونا.

حمر اور حمر م شراب.
 حمر م ۱-جوش و خروش. ۲-مٹی. ۳-گچ. ۴-دھیر.
 حمر م گارا.
 ۲ حمر قل-گارا لگانا.

حمر م اور ت ۱-گدھا یا گدھی. ۲-دھیر.
 حمر ت دھیر.
 حمر م ایک قسم کا لال ہرن.

۱ حمر موتا ہونا.

۱ حمر م پیتا.

۲ حمر قل-جنگ کے لئے مستعد ہونا.

حمر (مضاف حمر) ت (م حمر مضاف حمر) پانچ.
 حمر پچاس.

۲ حمر م پانچواں حصہ.

۳ حمر پعیل-کسی سے پانچواں حصہ لینا.

حمر اور حمر پانچواں.

حمر اور حمر ت پانچواں حصہ.

حمر م شیشہ. (ماخذ مشتبه).

حمر ————— حمر.

حنا قل ۱-جھکنا. ۲-دھلنا. ۳-بیٹھ جانا. ۴-خیمہ

کھڑا کرنا. ۵-محاصرہ کرنا.

حنات (جمع حنات) ت تہخانہ.

حنات ت برجھی (کیونکہ لچکدار ہوتی ہے).

حنا م اور ت ۱-خیمہ گاہ. ۲-لشکر. ۳-جھنڈ.

حنات ت (صیغہ جمع) خیمہ گاہ.

حنا | حنا ————— حنا.

חנות ————— חנה.

חנה تنگ ہونا.

חוח מ ۱-کانتا. ۲-خاردار درخت. ۳-آنکڑا.

۴-آنکڑے والی زنجیر.

חח اور חחי מ ۱-ناتھ. ۲-گھنڈی تکہ.

חנה قل ۱-مصالح ڈالنا. ۲-خوشبو بھرنا. ۳-پکنا.

חנטים م (جمع) لاشوں میں خوشبو بھرنے کا زمانہ.

חפה ת گپھوں.

חפים (و חפיו) م (صیغہ جمع) گپھوں.

חניה ————— חנד.

חניה ————— חنو.

חנית ————— حנה.

۱ حند تنگ ہونا.

חד מ ۱-دوفو جبرے. ۲-منہ کا اندرونی حصہ.

۳-قالو.

۲ حند قل ۱-چکھانا. ۲-تجربہ کرانا. ۳-استعمال

میں لانا. ۴-مخصوص کرنا (گھر وغیرہ کو).

חניה تجربہ کار.

חנה ת ۱-تخصیص (گھر وغیرہ کی).

۲-تخصیص کی قربانی.

חפה ת کانٹا (مچھلی پکرنے کا).

חנם ————— חنو.

חנמל ایک مشتبه لفظ جسکے معنی قرینہ سے کوئی ایسی چیز

معلوم ہوتے ہیں جس سے درخت برباد ہو سکتے ہیں.

(ماخذ مشتبه).

חנך קל ۱-رحم کرنا. ۲-فضل کرنا. ۳-فضل کر کے دینا.

فُعَل-مرحوم ہونا.

پَعِيل-رحم آمیز (آواز) بنانی.

پועیل ۱-فضل سے دینا. ۲-ترس کھانا.

هُعَل-مرحوم ہونا.

هتְּעِيل-اپنے لئے رحم مانگنا.

ח מ ۱-فضل. ۲-فضیلت. ۳-خوبی.

חם ۱-رحم سے. ۲-مُفْت. ۳-بے ضرورت. ۴-بے

سبب. ۵-بے فائدہ.

ח מ خوبصورتی.

חַיְּתָה ת رحمت.

חַיְּתָה ת ۱-فضل. ۲-رحم کے واسطے فریاد.

חַיְּתָה מ اور ت رحم کے واسطے فریاد.

חנך קל ۱-کفر کرنا. ۲-ناپاک کرنا. ۳-ناپاک ہونا.

هتְּעِيل ۱-کافر بنانا. ۲-ناپاک کرنا.

חנך کافر.

חנך م کفر.

חַיְּתָה ת کفر.

חנך קل-تنگ ہونا.

پَعِيل-گلا گھونٹنا.

فُعَل-اپنے تئیں پھانسی دینی.

חַיְּתָה מ پھانسی پانی. [کرنا.

חסד קل ۱-خواہشمند ہونا. ۲-محبت کرنی. ۳-حسد

پَعِيل-بے عزت کرنا.

هتְּעِيل-اپنے تئیں محب ظاہر کرنا.

חסד م ۱- محبت. ۲- خصوصاً والدین اور اولاد کی محبت. ۳- مہر (گویا باپ کی). ۴- ادب آمیز محبت (گویا اولاد کی). ۵- خوبصورتی۔
 חסיד ۱- محبت والا۔ ۲- باپ کی طرح مہربان۔ ۳- اولاد کی طرح ادب اور محبت کرنے والا۔
 חסידה ת لگا لگا (کیونکہ اپنے بچوں پر مہربان ہوتا ہے)

חסה قل ۱- چھینا۔ ۲- پناہ لینا۔

חסות ת پناہ گاہ۔

מחסה اور מחסה م پناہ گاہ۔

חסון ————— חסן۔

חסיד | חסידה ————— חסד۔

חסיל ————— חسل۔

חסין ————— حסן۔

חסיר ————— حסר۔

חסל قل- کہا جانا۔

חסیل م ایک قسم کی تدی۔

חסם قل ۱- منہ بند کرنا۔ ۲- ناک بند کرنا۔

מחסום م چھینکا (بیل وغیرہ کے منہ کا)۔

חסן قل ۱- زور آور ہونا۔ ۲- دولت مند ہونا۔ ۳- خزانہ جمع کرنا۔

נפעל- خزانہ کے طور پر جمع کیا جانا۔

הפעיל- کسی پر قابض ہونا۔

חסو م زور۔

חסן م ۱- دولت۔ ۲- مخزن۔

חסון زور آور.

חסم زور آور.

חסف قل-چھیلنا.

يُعلع-چھلکسا هونا.

חסف م برتنوں کي مٹی.

חסر قل ۱-محتاج هونا. ۲-گھٹنا. ۳-کسي چیز کي

حاجت هوني.

پعیل-کم کرنا.

هفعیل ۱-گھٹانا. ۲-محتاج هونا.

חסر محتاج.

חסر اور حسر م حاجتمندي.

חסیر کم.

חסرون م کمی.

مחסور م حاجت.

حفا | حفا ————— ۲ حفا.

حفا اور حفا قل-دھانکنا.

پعیل ۱-مندھنا. ۲-چھپکر کرنا.

نفعل-مندھا جانا.

حفا قل ۱-دُرکر بھاگ جانا. ۲-پھرتي کرني.

نفعل ۱-گھبرا کر بھاگ جانا. ۲-پھرتي کرني.

حفاون م گھبراھت سے بھاگنا.

حفا م (بصيغه تثنیه) دونو لپ بھر.

حفا قل-دھانکنا.

حفا ث ۱-دھنکنا. ۲-شامیانہ.

حفا ۱-رگر کر چھڑانا. ۲-پونچھ ڈالنا.

حرف یا حرف م سمندر کا کنارہ۔

حرف پاک۔

حفظ قل ۱-جھکانا۔ ۲-جھکنا۔ ۳-مائل ہونا۔ ۴-آرزومند

ہونا۔ ۵-خوش ہونا۔

حفظ خوش۔

حفظ م ۱-میلان۔ ۲-آرزو۔ ۳-خوشی۔ ۴-خوشی کا

باعث۔ ۵-معاملہ۔

۱ حرف قل ۱-کھودنا۔ ۲-دھوندنا۔ ۳-تحقیقات کرنی۔

حفظ م بل۔

حفظ ت جھپھوندی۔

۲ حرف قل-شرمندہ ہونا۔

ہٹھیل ۱-شرمندہ کرنا۔ ۲-شرمندہ ہونا۔

حفظ قل-دھوند نکالنا۔

نفعل-دھوند نکالا جانا۔

پعیل-تلاش کرنا۔

پعل ۱-دھوندا جانا۔ ۲-دھوند نکالا جانا۔

ہٹھیل ۱-اپنے تئیں دھندوانا۔ ۲-اپنی صورت بدلتی۔

حفظ م پکی تدبیر۔

حفظ قل ۱-چھوتنا۔ ۲-دھیلا ہونا۔ ۳-بچھنا۔

پعل-چھرایا جانا۔

حفظ م بچھونا۔

حفظ آزاد۔

حفظ ت آزادی۔

حفظ اور حفتیت ت علحدگی۔

حظ ————— حظ۔

حلاب قل ۱- تراشنا. ۲- چیرنا.

نُفَعَلَ - تراشا جانا.

يُفَعَلُ - تراشا جانا.

هَفْعِيلُ - چیرنا.

مَحْبَب م تراش.

حَلَابٌ ————— حَلَابٌ.

حلاب قل ۱- تکرے تکرے کرنا. ۲- خصوصاً آدھا آدھا کرنا.

نُفَعَلَ ۱- تکرے تکرے ہونا. ۲- خصوصاً آدھا آدھا ہونا.

حَلَبٌ اور حَلَبٌ م ۱- نصف. ۲- تیر.

حَلَبٌ ت ۱- نصف. ۲- اوسط.

مَحْبَبٌ اور مَحْبَبٌ ت ۱- نصف. ۲- اوسط.

حَلَبٌ ————— حَلَبٌ.

حَلَبٌ اور حَلَبٌ م کپڑے کی گود.

حلاب قل - جلدی کرنی.

هَفْعِيلُ - جلدی کرانی.

۱ حَلَبٌ قل - مُنْقَسَمٌ ہونا.

يُفَعَلُ - مُنْقَطِعٌ ہونا.

حَلَبٌ ۱- تیر. ۲- تیر کا گھاؤ. ۳- بھالے کی نوک.

۲ حَلَبٌ پَعِيلُ - تیرانداز ہونا.

حَلَبٌ م ۱- کنکر. ۲- تیر.

حَلَابٌ یا حَلَابٌ ت سیدھی ٹرٹی. (ماخذ مشتبه).

حلاب پَعِيلُ - ٹرٹی بجانا.

۱ حلاب احاطہ باندھنا.

حلاب م اور ت ۱- احاطہ. ۲- صحن. ۳- گانو. ۴- خانہ

بدوشوں کا خیمہ گاہ.

۱ حَزَقَ م مسکن.

۲ حَزَقَ سَرَسَبَز هونا.

۲ حَزَقَ م ۱-گھاس. ۲-لہسن.

حَق ————— حَوَق.

حَق | حَقَا ————— حَقَا.

حَقَا پُعل ۱-گھدنا. ۲-کھینچا جانا (تصویر کی طرح).

هَشْتَعِيْل-احاطہ بندھنا.

حَقَا قَل ۱-کھودنا. ۲-کھینچنا (تصویر کی طرح).

۳-لکھنا. ۴-مقرر کرنا. ۵-حکومت کرنی.

پُعل-مقرر ہونا.

هَفْعَل-لکھا جانا.

پوعیل ۱-مقرر کرنا. ۲-حکومت کرنی.

حَق م ۱-مقرر حصہ. ۲-حدہ. ۳-مقرر وقت.

۴-قانون. ۵-قاعدہ.

حَقَا ن قَاعِدَة.

حَقَا م ۱-قانون. ۲-قصد.

حَقَا قَل ۱-تلاش کرنا. ۲-دریافت کرنا.

پُعِيْل-تحقیقات کرنی.

نَفْعَل-دریافت ہونا.

حَقَا م ۱-دریافت. ۲-غور. ۳-اندرونی پوشیدہ حصہ.

مَحَقَا م اندرونی پوشیدہ حصہ.

۱ حَر ————— حَرَا.

۲ حَر | حَر ————— حَوَر.

حَرَا پاخانے جانا.

حَرَا م اور حَرَا م (جمع) گوہ.

مَحْرَبَةٌ ث پاخانہ.

حَرْبٌ قَل ۱-سوکھنا. ۲-ویران ہونا. ۳-برباد ہونا.
۴-برباد کرنا. ۵-حیران ہونا.

فُعِلَ ۱-ویران کیا جانا. ۲-ایک دوسریکو ہلاک کرنا.
يُجَل -سوکھ جانا.

هَفَعِيل ۱-سُکھانا. ۲-ویران کرنا. ۳-برباد کرنا.
هَفَعَل -ویران ہونا.

حَرْب ۱-خشک. ۲-ویران.

حَرْبٌ ث ۱-تلوار (کیونکہ برباد کرتی ہے). ۲-چھری.
۳-تراشنے کا اوزار. ۴-گُلہاڑی.

حَرْبٌ م ۱-خشکی. ۲-دُھوپ. ۳-ویرانی.

حَرْبَةٌ ث ۱-خشکی. ۲-ویرانہ.

حَرْبَةٌ ث خشکی.

حَرْبَانٌ م گرمی.

حَرْبٌ قَل -گانپنا.

حَرْبٌ م ایک قسم کی تدی.

حَرْبٌ قَل ۱-گانپنا. ۲-دَرنا. ۳-فکر مند ہونا.

هَفَعِيل -دَرانا.

حَرْبٌ دَرَنے والا.

حَرْبَةٌ ث ۱-تھر تھراہت. ۲-فکر.

حَرْبٌ قَل ۱-جلنا. ۲-غصہ ہونا.

فُعِلَ -غصہ ہونا.

هَفَعِيل ۱-غصہ دلانا. ۲-سرگرمی سے کوئی کام کرنا.

تَفَعِيل ۱-اپنے تئیں کسی کے برابر بنانے کی کوشش

کرنی. ۲-کسی کا مقابلہ کرنا.

חרוז م ۱-گرمي ۲-غصه.

خري م گرمي.

تخرا بکتر.

خرو ————— خرو.

خرو ————— خرو.

خرو ————— خرو.

خرو پرونا.

خرو م موتیوں وغیرہ کی مالا.

خرو ————— خرو.

خرو کھودنا.

خرو م ۱-تراشنے کا لوزار. ۲-لوہے کا قلم.

خرو م مصر اور بابل کا پندت (کیونکہ وہاں

یہی لوگ لکھنے والے تھے).

خرو تھیلی (روپے پیسے کی).

خرو ————— خرو.

۱ خرو ————— ۱ خور.

۲ خرو ————— ۲ خور.

خرو ————— خرو.

خرو ————— خرو.

خرو ————— خرو.

خرو | خروشی ————— خرو.

خرو قل-پکڑنا.

خرو ۱-پکڑا جانا. ۲-جھاس جانا.

خرو م (جمع) ۱-جال. ۲-جالی.

خرو جانا.

חרף م بچھوا (ایک قسم کا پودا).

חרم قل ۱- بند کرنا. ۲- سمیتنا. ۳- عوام کے استعمال

سے روک رکھنا. ۴- پاک استعمال میں لگانا.

هفعیل ۱- خدا ہی کے کام میں لگانا. ۲- خدا کے حکم سے نیست و نابود کرنا.

هفعل ۱- خدا ہی کے کام میں لگایا جانا. ۲- خدا کے حکم سے نیست و نابود ہونا.

חרم اور حرم م ۱- جال. ۲- نیستی و نابودی.

חרوم چھوٹی ناک والا.

חרمش م درانتی. (ماخذ مشتبه).

חרس اور حرس ۱- گھجلانا. ۲- جلنا.

חרس م ۱- خارش. ۲- آفتاب.

חרش م ۱- تھیکرا. ۲- مٹی (برتنوں کی).

חרسوت ث گمہارخانہ.

۱ حرف قل ۱- نوچنا. ۲- تورنا (میوہ). ۳- لعن طعن کرنا.

پعیل ۱- لعن طعن کرنا. ۲- ناچیز جاننا.

نفعل ۱- ناچیز جانا جانا. ۲- کسی عورت کی مذگنی ہونی.

حرف م ۱- میوہ تورنے کا موسم. ۲- جازا. ۳- نوجوانی

(کیونکہ بنی اسرائیل کا ملکی سال جازے کے آغاز

سے شروع ہوتا تھا اور جازے میں گویا اُس کی

نوجوانی ہوتی تھی).

۲ حرف قل- جازا کاٹنا.

حرف ث ۱- لعن طعن. ۲- رسوائی.

۱- کاتنا. ۲- کھودنا. ۳- تیز کرنا. ۴- فتویٰ دینا.

۵- مقزور کرنا.

فعل- مقزور ہونا.

۱- حرم م ۱- خندق. ۲- داؤنے کی کل. ۳- عدالت.

۴- سونا.

۲- حرم ۱- کتا ہوا. ۲- چالاک.

۳- حرم م ۱- تکرار. ۲- داؤنے کی کل.

۴- حرم م انگور کا بیج.

۵- حرم ————— حرم.

۱- حرم ت باندھنے کی کوئی چیز.

۲- حرم ق- دانت پیسنا.

۳- حرم ق ۱- جلنا. ۲- خشک ہونا. ۳- روشن ہونا.

۴- حرم ق ۱- جل جانا. ۲- سوکھ جانا.

۵- حرم ق- پیل- جلانا.

۱- حرم اور ۳- حرم م امیر (گویا رونق دار).

۲- حرم م شدت کی تپ.

۳- حرم م (جمع) خشک مقامات.

۴- حرم ————— حرم.

۱- حرم ق ۱- کھودنا. ۲- ہل جوتنا. ۳- لکھنا. ۴- بنانا.

۵- تدبیر کرنی. ۶- الجھنا.

۷- فعل- جوتنا جانا.

۸- فعل- تدبیر کرنی.

۱- حرم م ۱- ہل کا جوتنا. ۲- ہل جوتنے کا موسم.

۲- حرم م ۱- سنگ تراش. ۲- کسی طرح کا کاریگر.

۳- حرم م ۱- کاریگری. ۲- تدبیر. ۳- جادو.

حرف م گھن کا بن۔

حرف ت کا ریگری۔

محرطہ اور مخرطہ ت کھیتی کے دو قسم کے دھاردار

اوزار جن میں سے ایک ہل کی پھال ہوگی۔

حرف ۱-کتا ہوا۔ ۲-گونگا۔ ۳-بہرا۔

۲ حرف قل-چپ ہونا۔

ہفعل ۱-چپ ہونا۔ ۲-باز آنا۔ ۳-باز

رہنا۔ ۴-چپکا کرنا۔

ہتفعل-چپ رہنا۔

۲ حرف چپ چاپ۔

حرف قل-تراشنا۔

حرف ————— حرف

حرف قل ۱-روکنا۔ ۲-محفوظ رکھنا۔ ۳-دریغ کرنا۔

نفعل ۱-رکنا۔ ۲-محفوظ رکھا جانا۔

حرف قل ۱-چھیلنا۔ ۲-ننگا کرنا۔ ۳-کھینچنا (پانی)۔

حرف یا حرف م چھوتا جھنڈا (گویا اوروں سے کھنچا ہوا)۔

محرطہ م چھیلنا۔

حرف قل ۱-حساب کرنا۔ ۲-سوچنا۔ ۳-تدبیر کرنی۔

۴-ارادہ کرنا۔ ۵-سمجھنا۔ ۶-کسی چیز کی قدر

کرنی۔ ۷-منسوب کرنا۔

نفعل ۱-حساب کیا جانا۔ ۲-سمجھا جانا۔ ۳-منسوب

کیا جانا۔

ہفعل ۱-حساب کرنا۔ ۲-سوچنا۔ ۳-تجویز کرنی۔

۴-ارادہ کرنا۔

ہتفعل-اپنے تئیں گنا۔

חשב מ ۱- کاریگر. ۲- خصوصاً رنگ برنگ کا کپڑا بننے والا.

חשב מ ایک خاص رنگ برنگ کی پیتی.

חשבון م ۱- سمجھ. ۲- دانش.

חשבון م ۱- تدبیر. ۲- دشمن کے قلعہ وغیرہ پر پتھر

پھینکنے کی کل.

מחשבה اور מחשבת ת ۱- تدبیر. ۲- ارادہ. ۳- خیال.

۴- کاریگری.

חשה قل- چپ رہنا.

هفعیل ۱- چپکا کرنا. ۲- چپ رہنا.

חשוד ————— חשד.

חשוק ————— חשק.

חשה قل ۱- ضرور ہونا. ۲- ضرور جاننا.

חשחות ת ضرورت.

חשיבה ————— חשד.

חשך قل- تاریک ہونا.

هفعیل ۱- تاریک کرنا. ۲- تاریک ہونا.

חשד م تاریکی.

חשד ۱- تاریک. ۲- گمنام.

חשוד م تاریکی.

חשקה یا חשיקה ת تاریکی.

חשקה ת تاریکی.

מחשד מ ۱- تاریکی. ۲- تاریک جگہ.

חשל قل- پیسنا.

נפעל- تھک جانا.

חשמ موتا ہونا.

- חַשְׁמוֹן מ ۱-موتنا. ۲-امیر.
- חַשְׁמֹל מ تپتی ہوئی دھات. (ماخذ مشتبه).
- חַשֵּׁן خوبصورت ہونا.
- חֶשֶׁן م ایک خاص چپراس.
- חַשֵּׁק ق ۱-جُرنا. ۲-بڑی محبت رکھنی. ۳-پسند کرنا.
- پعیل-جورنا.
- پُعل-جُرنا.
- חֶשֶׁק م خوشی.
- חֶשֶׁק یا חֶשֶׁק ستونوں کے اوپر کے دونو سروں کو
جورنے والی لکڑی.
- חֶשֶׁק م پیسے کے چکر اور دُھرے کے بیچ کی لکڑیاں.
- חֶשֶׁר جمع کرنا.
- חֶשֶׁרָה ט مجموعة.
- חֶשֶׁר م پیسے کا دُھرا.
- חֶשֶׁשׁ سوکھنا.
- חֶשֶׁשׁ سوکھی گھاس.
- חַת | חֶמֶה ————— حת.
- חַתָּה ق ۱-پکڑنا. ۲-خصوصاً آگ یا انگاروں کو پکڑنا.
- חֶמֶה ט ۱-انگاروں کے لیجانے کا برتن. ۲-گُلگیر.
- חַתּוּל ————— حת.
- חַתּוּת | חֶמֶת ————— حת.
- חַתֵּךְ ق ۱-کاتنا.
- نَفَعَل-مقَرّر ہونا.
- חַתּוּל ق ۱-نومولود کو کپڑے میں لپیٹنا.
- نَفَعَل-لپیٹنا جانا.

هُفَعَلَ - لپیٹنا جانا.

حَتْلָה ت وہ کپڑا جس میں نومولود لپیٹا جائے.

حتم م پتی.

حتم قل ۱- مہر کرنی. ۲- روکنا. ۳- چھپکر کوئی کام کرنا.

فَعَلَ - مہر کیا جانا.

بَعِيل - احاطہ باندھنا.

هَفَعِيل - بند کرنا.

حتم یا حتم م ۱- مہر. ۲- نگینہ.

حتم ت ۱- مہر. ۲- نگینہ.

حتم قل ۱- اپنی بیٹی کی شادی کرنی. ۲- کسی کی

بیٹی سے شادی کرنی. ۳- کسی سے نکاح کرنا.

هَشَعِيل - اپنی اپنی بیٹی ایک دوسرے کو دینی.

حتم م خسر.

حتم ت ساس.

حتم م ۱- داماد. ۲- ڈولہا. ۳- سسرال کا کوئی رشتہ دار.

حتم ت نکاح.

حتم قل - شکار کرنا.

حتم م شکار.

حتم قل ۱- نقب لگانا. ۲- زور سے کہیونا.

مہم ت نقب کا لگانا.

حتم قل ۱- توتنا. ۲- پریشان ہونا.

فَعَلَ ۱- توتنا. ۲- پریشان ہونا.

بَعِيل ۱- توت جانا. ۲- پریشان کرنا.

هَفَعِيل ۱- تکرے تکرے کرنا. ۲- پریشان کرنا.

حتم ۱- توتنا ہوا. ۲- پریشان.

חַתּוּת אֲוֹר חַתּוּת מִ דְּהִשְׁתּוּ.
 חֲתוּמָה אֲוֹר חֲתוּמֵי תֵּשֶׁתּוּ.
 חֲתוּמָה בְּזוּל.
 מְחַתּוּמָה תֵּשֶׁתּוּ ۱- שְׁכִיסָתוּ. ۲- הִלָּקָתוּ. ۳- פְּרִישָׁנִי.

ט

טאב קל-خوش هونا.

טָב ————— טוֹב.

טָבוֹל ————— טוֹבֵל.

טָבוֹר ————— טוֹבֵר.

טבח קל ۱-قتل کرنا. ۲-خصوصاً جانور کو ذبح کرنا.

טָבַח מִ ۱- באורچی. ۲- جلاں.

טָבַחָה תֵּשֶׁתּוּ באورچن.

טָבַח מִ אֲוֹר טָבַחָה תֵּשֶׁתּוּ ۱-قتل. ۲-ضيافت.

טָבַחָה מִ قֵטֵל.

טָבַחָה (טָבַחָה קִי עוֹז) מִ خְרִיזָה. עֲרָבִי לִפְזָה טָבַח
 (پکانا) سے نکلا ہے.

טבל קל ۱-دَبونا. ۲-دَبونا.

נִפְעַל-דָּבוּיָהּ יָנָה.

טָבוֹל מִ פִּגְרִי (شاید اسواسطے کہ رنگی ہوئی ہوتی ہے).

טבע קل-دهسنا.

יָעַל-דְּהִשְׁנָה.

הִפְעַל-דְּהִשְׁנָה.

טבעת ת ۱-مہر. ۲-نگینہ. ۳-چہلا.

טבר דהیر کرنا.

טבור מ بلند مقام.

טבת מ יהודیوں کا دسواں مہینا. (ماخذ غالباً مصري).

טהור ————— טהר.

טהור قل ۱-چمکنا. ۲-صاف ہونا. ۳-پاک ہونا.

پعیل ۱-صاف کرنا. ۲-پاک کرنا. ۳-پاک تہرانا.

پعل-پاک کیا جانا.

ہتפעיל-اپنے تئیں پاک کرنا.

טהר م ۱-صفائی. ۲-پاکیزگی.

טהר اور טהר م ۱-رونق. ۲-پاکي.

טהרה ת ۱-پاکي. ۲-تطهير.

טהור ۱-صاف. ۲-پاک.

טוב قل ۱-اچھا ہونا. ۲-خوبصورت ہونا. ۳-خوش ہونا.

هتפעיל ۱-اچھا کرنا. ۲-کسی کا بھلا کرنا. ۳-خوبصورت

کرنا. ۴-خوش کرنا.

۱ טוב (ر טוב) ۱-اچھا. ۲-خوبصورت. ۳-خوش.

۴-خوشحال. ۵-خوشنما.

טוב מ ۱-بھلائی. ۲-عمدہ چیز. ۳-عمدہ حصہ. ۴-مال.

۵-خوبصورتی. ۶-خوشی. ۷-خوشحالی.

۲ טוב م ۱-خوبی. ۲-خوشحالی.

טובה ת ۱-بھلائی. ۲-مال. ۳-خوشحالی.

טובה قل ۱-مترورنا. ۲-بُننا. ۳-پیچش ہونی. ۴-فاقہ کرنا.

טות ת فاقہ.

מטובה מ بُني ہوئی چیز.

טובה قل-لیپنا.

נפעל - ليپا جانا.

טיח מ كهگل.

טחזות ט (صيغه جمع) گردے (كيونكه چربي سے گویا لپے ہوئے هیں).

טوٹפה ————— טور.

טورل قل - لمبا هونا. [پھيکنا.

هفعیل ۱ - لمبا کرنا. ۲ - هاتھ لمبا کرکے کسی چیز کو دور هفعل ۱ - لمبے هاتھ سے دور پھيکا جانا. ۲ - زمين پر لمبا پڑنا.

پلپیل - لمبے هاتھ سے دور پھيکنا.

טיٹילה ט لمبے هاتھ سے دور پھيکا جانا.

טورگ گھیرنا.

טوٹפה (توٹפה كي عوض) ט ایک قسم کا فیتہ جو هاتھ یا پيشاني پر باندھا جاتا تھا.

טورر گھیرنا.

۱ تور م ۱ - احاطه. ۲ - سلسله.

טיקה ט ۱ - احاطه. ۲ - قلعه. ۳ - خانه بدوشوں کا خيمه گاه.

۲ تور ————— تور.

טورن قل - شکار پکڑنے کے لئے از آنا.

טوت ————— טודה.

טחה پعیل - تاننا.

טחזן ————— טחזן.

טחזרים ————— טחר.

טחזות ————— טוח.

טחזן قل - پیسنا.

טחון מ چکي.

טחנה ת چکي.

טחנות ת (صيغه جمع) تارهيں.

טחר דיئا.

טחורים م (صيغه جمع) بواسير.

טיח ————— טוח.

מירט (ר טיז) מ ۱- کيچر. ۲- مٹی.

טאט پعلیغ ۱- کيچر نکالنا. ۲- چهار تالنا.

מטאטיא م چهارو.

טיקה ————— טור.

טל ————— ۱ טלל.

טלא قتل ۱- تانکنا. ۲- برے داغوالا کرنا.

پُعل- تانکا جانا.

טלה تازه هونا.

טלה اور טלה م بهیر کا بچہ.

טלילה ————— טול.

۱ טلل سینچنا.

טל م اوس.

۲ טلل قتل- چھانا.

پعیل- پاتنا.

هفعیل- سایه تله آرام کرنا.

טמא اور טמה قتل- ناپاک هونا.

ففعל- اپنے تئیں ناپاک کرنا.

پعیل ۱- ناپاک کرنا. ۲- ناپاک ٹھہرانا.

پُعل- ناپاک هونا.

הִתְעַיֵּיל - اپنے تئیں ناپاک کرنا.
הִתְעַיֵּיל - اپنے تئیں ناپاک کرنا.

טמא נاپاک.

טמאה اور טמאה ט ناپاکی.

טמז קל - چھپانا.

נפעל - چھپنا.

הפעיל - چھپانا.

ממזון מ ۱ - چھپا ہوا خزانہ. ۲ - گرا ہوا خزانہ.
۳ - تہ خانہ.

טנדא מ توکری.

טנדא פעיל - میلا کرنا.

טנדה הפעיל - گمراہ کرنا.

טנעם קל ۱ - چکھنا. ۲ - مزہ جاننا.

פעיל - چکھانا.

טנעם م ۱ - مزہ. ۲ - تمیز. ۳ - عقل. ۴ - فتویٰ. ۵ - فرمان.

טנעם م ۱ - مزہ. ۲ - فتویٰ. ۳ - مقدمہ. ۴ - فرمان.

۵ - حساب. ۶ - دل.

מטעמים מ (صیغہ جمع) مزہ دار کھانا.

۱ טען פעל - چھدنا.

۲ טען קל - لادنا.

טפח ————— טפח.

۱ טפח פעיל - تاننا.

טפח מ ۱ - ہتھیلی. ۲ - بالشت. ۳ - عمارت میں

ایسا نکلا ہوا پتھر جس پر شہتیر تیکا جائے.

۲ טפח פעיל - ہتھیلی پر لئے پھرنا.

مفحوم (جمع) هتهيلي پر ليا جانا.

مفح م بالشت.

مفحوت عورتون كي چادر.

مفل قل ۱- تانکنا. ۲- جھوت موت بناانا.

مفسر م گورنر. (ماخذ زند).

مفرف قل- نازک خرامي کرني.

مرف م ۱- بچه. ۲- عيال و اطفال.

مرفر ————— ۲ صفر.

مفنا قل- موتا هونا.

مرفد قل ۱- دهکيلنا. ۲- نکال دينا. ۳- پے درپے هونا.

مرفه تازه هونا.

مرفي تازه.

مرفوم ————— مرفوم.

مرفه هفعليل- لادنا.

مرفح م بوجه.

مرفي ————— مرفه.

مرفم اور مرفوم ۱- آغاز. ۲- ابتيک نهين. ۳- اس سے پيشترکه.

مرفم اور مرفوم اس سے پيشترکه.

مرف قل ۱- تور لینا. ۲- پھار ڈالنا.

مرفعل- پھارا جانا.

مرفعل- پھارا جانا.

مرفعليل- کھلانا.

مرفه تازه تورًا هوا.

مرف م ۱- تازه توري هوئي پتي. ۲- شکار. ۳- طعام.

مرفه م پھارا هوا جانور.

۶

۱۴۳ قَل - آرزومند ہونا.

۱۴۴ قَل - پہینا.

۱۴۵ ————— ۱۴۶.

۱۴۷ نَفَعَل ۱ - بیوقوفی کرنی. ۲ - بیوقوف بننا.

۱۴۸ هَفَعِيل ۱ - چاہنا. ۲ - اپنے ذمہ لینا. ۳ - راضی ہونا.

۱۴۹ یا ۱۵۰ م (بصیغہ واحد) ۱ - دریاے نیل. ۲ - اور کوئی

دریا. (ایک ہی مقام میں ہے).

(بصیغہ جمع) دریاے نیل کی شاخیں.

(ماخذ مصری)

۱۵۱ نَفَعَل ۱ - ناامید ہونا. ۲ - باطل ہونا.

پَعِيل - ناامید کر دینا.

۱۵۲ پَعِيل - چلانا.

۱۵۳ ————— ۱۵۴.

۱۵۵ قَل ۱ - بہنا. ۲ - چانا.

هَفَعِيل ۱ - چلانا. ۲ - دھوم دھام سے پہنچانا.

۳ - پیدا کرنا.

هَفَعَل ۱ - پہنچایا جانا. ۲ - خصوصاً دھوم دھام سے.

۱۵۶ اور ۱۵۷ اور ۱۵۸ یا ۱۵۹ م دریا.

۱۶۰ م حاصل (خصوصاً زمین کا).

۱۶۱ م ۱ - بارش. ۲ - آتھواں مہینا. (جس میں فلسطین

کی طرف بارش ہوتی ہے). ۳ - نباتات. ۴ - تہ.

۱۶۲ جس میں سے پیپ نکلتی ہو.

مبول م فوج کا طرفان۔

یبل ت ۱-نباتات۔ ۲-آبادی۔ ۳-دُنیا۔

۲ یبل خوش ہونا۔

یبل یا یبل م اور ت ۱-خوش آوازی۔ ۲-خوش آواز ترئی۔

۳-آزادی کا سال جو ہر پچاسواں برس

ہوتا تھا اور جس کی خبر خوش آواز

ترئیوں سے دیجاتی تھی۔

۱ یبل م دیور جیتھ۔

یبل یعیل-مرے ہوئے بھائی کی بیوی سے شادی کرنی۔

یبل ت ۱-بھوج۔ ۲-دیورانی جتھانی۔

۱ یبل قل-سوکھنا۔

یعیل-سُکھانا۔

یعیل ۱-سُکھانا۔ ۲-سوکھنا۔ ۳-نیست ہونا۔

یبل خشک۔

یبل اور یبل ت خشکی۔

۲ یبل یعیل ۱-شرمندہ کرنا۔ ۲-شرمندہ ہونا۔ ۳-شرم

انگیز کام کرنا۔

۱ یبل قل-ہل جوتنا۔

یبل م کھیت۔

۱ یبل قل-غمگین ہونا۔

یعیل-غمگین کرنا۔

یعیل-غمگین کرنا۔

یعیل-غمگین ہونا۔

یبل م غم۔

یبل ت غم۔

ידה قل-هتنا.

هفعليل-هتانا.

يدع | يديع | يديعه ————— يدع.

يدع قل ۱-محنت کرني. ۲-تهکنا.

يعيل-تهکانا.

هفعليل-تهکانا.

يدع اور يدع تهکا هوا.

يدع م ۱-محنت. ۲-محنت کا حاصل. ۳-دولت.

يديعه يا يديعه ت ماندگي.

يدع م محنت کا حاصل.

۱ دهر دهير کرنا.

دهر م دهير.

۲ دهر قل-دَرنا.

دهر دَرنيوالا.

יד ת ۱-هاتھ. ۲-هتکل. ۳-چول. ۴-دُھري. ۵-زور.

۶-مدد. ۷-مار. ۸-پاس. ۹-طرف. ۱۰-کنارہ.

۱۱-کنگني. ۱۲-جگہ. ۱۳-حصہ. ۱۴-چند (جیسے

دوچند میں ہے). ۱۵-ستون نشان. ۱۶-رستہ

بتانیوالا ستون وغیرہ.

ידא اور ידה قل-دالنا.

يعيل ۱-پھیکنا. ۲-نکالدينا.

هفعليل ۱-هاتھ بڑھا کر دکھانا. ۲-اقرار کرنا.

۳-شکرگذاري کرني.

هثيعيل ۱-اپنے قصور کا اقرار کرنا. ۲-شکر

گذاري کرني.

תודה ת ۱-إقرار. ۲-شکرگذاری. ۳-شکرگذاری کی
قربانی. ۴-شکرگزاروں کی جماعت.

תודה ת شکرگذاری کا گیت.

דת ת ۱-فرمان. ۲-قانون. ۳-مذہب.

דתבר מ قانون دان. (דת اور فارسی لفظ ور سے).

ידד پیار کرنا.

ידد پیارا.

ידדות یا ידות ת پیاری.

ידד قل-دالنا.

ידה ————— ידא.

ידד قل ۱-جاننا. ۲-جان لینا. ۳-دریافت کرنا.

۴-کسی سے ہم بستر ہونا. ۵-کسی کی طرف توجہ

کرنی. [کرنا.]

یفعل ۱-معلوم ہونا. ۲-سکھایا جانا. ۳-اپنے تئیں ظاہر

پہیل-جتانا.

یعل-پہچانا جانا.

پوعیل-جتانا.

هפעیل ۱-جتانا. ۲-سکھانا.

هפעل-معلوم ہونا.

هتפעیل-اپنے تئیں ظاہر کرنا.

ידלד מ ۱-دانا آدمی. ۲-دیووں کے ذریعہ سے خبریں

بتانے والا. ۳-ایسا دیو.

דל מ ۱-علم. ۳-راے.

דעה ת جاننا.

דעת ת ۱-علم. ۲-دانش.

مَدَع اور مَدَع یا مَدَع ۱- علم. ۲- عقل. ۳- دل.
 مَدَوِع (مَدَا يَدُوِع كِي عَوْض) كِيوں.
 مَوَدَع اور مَوَدَع یا مَدَع م جان پہچان مرد.
 مَوَدَعَت ت جان پہچان عورت.

یہا ————— ہوا.

یہا قَل-۱- دینا. ۲- سونپ دینا. ۳- تہہرانا. ۴- رکھنا.
 ہَتَّيْعِيل-سونپا جانا.

یہا م سونپي ہوئی چیز.

ہَبَا چلو.

ہَبَا م نذر.

یہا حضرت یعقوب کا چوتھا بیتا.

یہا ہَتَّيْعِيل-یہودی بننا.

یہا اور یہودی م یہودی.

یہا ت یہودن.

یہا یہودی زبان میں.

یہا م مُلْكِ يَهُودِيَه.

یہا ————— ہوا.

یہا ————— ہا.

یہا ————— ہا.

یہا شیخي کرنی.

یہا شیخي باز.

یہا ۱ ————— ہا.

یہا ۲ ————— ہا.

یوم گرم ہونا.

یوم م (جمع) گرم پانی کے چشمے.

یوم م (جمع یومیم) بصیغہ واحد. ۱- دن. ۲- روز.
 بصیغہ جمع. ۱- چند روز. ۲- سال.
 دیوم ۱- آج. ۲- اسوقت. ۳- اسوقت.
 دیوم ۱- اس وقت. ۲- اس وقت.
 یومم ۱- دن کو. ۲- دن کو آنیوالا.

یون ابلنا.

یون م چکنی متی.
 یون م ۱- سے. ۲- مستی.
 یونہ ت فاختہ. (ماخذ مشتبه).
 دیونیم م (جمع) فاختاؤں کی بیت (دبا سے).
 یونگ ا یونگت ————— یونگ.
 یونر ————— یونر.
 یونہ ————— یونہ.
 یونر ا یونرہت ————— یونر.

یون بہنا.

یون م اور یونہ ت پسینا.
 یونر قل ۱- ایک ہونا. ۲- اکتھا ہونا.
 یونر یونرہت ————— یونرہت.
 یونر م یونرہت یونرہت.
 یونر ۱- اکتھے. ۲- سب کے سب. ۳- بالکل.
 یونر ۴- مطلق.
 یونر اور یونرہت ۱- اکتھے. ۲- آپس میں. ۳- ایک
 ہی وقت.
 یونر ۱- اکیلا. ۲- اکلوتا. ۳- وحید.
 یونر ————— یونر.

יחל

قل-صبر کرنا.

پعیل ۱- اُمید آمیز انتظار کرنا. ۲- اُمید بندھانی.

هفعیل-انتظار کرنا.

نفعل-صبر کرنا.

יחיל صابر.

תוחלת ת صبر آمیز انتظار.

יחם

قل ۱- گرم ہونا. ۲- گرمی معلوم ہونی.

پعیل ۱- گرم ہونا. ۲- شہوت سے مست ہونا.

۳- پیت میں لینا.

חמה اور חמה اور חמה ت ۱- گرمی. ۲- غصہ.

۳- زھر.

יחמר ————— חמר.

יחך

فنگے پانو چلنا.

יחך فنگے پانو.

יחר

قل-تاخیر کرنی.

هفعیل-تاخیر کرنی.

יחש מ خاندان. (جو پشت در پشت سے چلا آتا ہو).

יחש هثپعیل-اپنا نام نسب نامہ میں لکھوانا.

יחש م نسب نامہ.

יטב

قل ۱- اچھا ہونا. ۲- خوش ہونا.

هفعیل ۱- کوئی کام اچھی طرح سے کرنا. ۲- سلوک

کرنا. ۳- خوشی منانی ۴- سنوارنا. ۵- اچھا

معلوم ہونا.

יטב م اچھے سے اچھا حصہ.

יין ————— יין.

قَل ۱- سامنے ہونا. ۲- ظاہر ہونا.
 هُفَعِيل ۱- ظاہر کرنا. ۲- ثابت کرنا. ۳- قائل کرنا.
 ۴- دانتنا. ۵- تنبیہ کرنی. ۶- فیصلہ کرنا.
 ۷- بحث کرنی.

هَفَعَلَ - سزا پانی.

نَفَعَلَ ۱- قائل ہونا. ۲- مباحثہ کرنا.

هَثِيْعِيْل - مباحثہ کرنا.

تَوَدَّحَتْ اور تَوَدَّحَتْ ت ۱- ثبوت. ۲- قائل کرنا.

۳- ملامت. ۳- تنبیہ.

قَل ۱- سکنا. ۲- سپہ سکنا. ۳- سمجھ سکنا.

۴- غالب ہونا.

هَفَعَلَ ۱- سکنا. ۲- سپہ سکنا. ۳- سمجھ سکنا.

۴- غالب ہونا.

تَوَدَّحَتْ م اور ت ۱- محل (گنجائش کے سبب). ۲- ہیکل.

۳- خصوصاً ہیکل کا درمیانی حصہ. ۴- بتخانہ.

قَل ۱- جننا. ۲- اندے دینا. ۳- جنانا. (باپ کا).

نَفَعَلَ - پیدا ہونا.

پَعِيل - جنانا. (دائی کا).

يُعَل - پیدا ہونا.

هَفَعِيل ۱- جنانا. (کسی کا). ۲- اگوانا.

هَفَعَلَ - پیدا ہونا.

هَثِيْعِيْل - اپنی پیدائش لکھوانی.

یوحہ م ۱- فرزند. ۲- لڑکا (باعبارِ عمر). ۳- جوان.

یوحہ ت لڑکی.

یوحہ ت ۱- جوانی. ۲- جوانوں کی جماعت.

یٰلُود پیدا ہوا (مولود).

یٰلُود پیدا ہوا (مولود).

مَوْلِدَات ت ۱-پیدائش. ۲-زادبوم. ۳-اولاد. ۴-خاندان.
(جو پشت در پشت چلا آتا ہو).

مَوْلِدَات ت (جمع) ۱-خاندانها. ۲-تواریخ. ۳-پیدائش.

یٰلُد یہ اللد کا بالکل مرادف ہے.

یٰلُلُا ہَفْعِیل ۱-واویلا کرنا. ۲-للكارنا.

یٰلُلُا م اور یٰلُلُا ت واویلا.

مَوْلِلُا م واویلا کرانیوالا.

یٰلُلُا قَل-بے سوچے سمجھے بولنا.

یٰلُلُا چمتنا.

یٰلُلُا ت زخم کا انگور.

یٰلُلُا چاتنا.

یٰلُلُا م ایک قسم کی تندی.

یٰلُلُا ت ————— لکنا.

یٰم (جمع یٰم) م ۱-سمندر. ۲-کوئی بڑا دریا. ۳-مغرب

(کیونکہ کنعان کے مغرب کی طرف سمندر ہے)

یٰم ————— یٰم. [طرف.

یٰمِیْن م اور ت ۱-داهنی طرف. ۲-داهنا ہاتھ. ۳-دکھن

یٰمِیْن اور یٰمِیْن داهنا.

یٰمِیْن ہَفْعِیل ۱-داهنی طرف جانا. ۲-اپنے داهنے ہاتھ

کو کام میں لانا.

یٰمِیْن م ۱-دکھن طرف. ۲-دکھنی ہوا.

یٰمَد ہَفْعِیل-بدل دینا.

یٰمَد ہَفْعِیل-اپنا بدلا پانا.

یمنش

ہفعیل-تتولوانا.

ینہ

قل-ظلم کرنا.

ہفعیل ۱-ظلم کرنا. ۲-ظلم کر کے نکال دینا.

ینکہ

ینکہ

ینک

قل-چوسنا.

ہفعیل ۱-چسانا. ۲-خصوصاً اپنا دُود پلانا.

یمن م اور یمنک اور ینکہ ت کونیل.

مینک یا مینک ت اپنا دُود پلانیوالی.

ینشورہ | ینشورہ ————— ینشورہ.

یسر

قل ۱-کسیکی بُنیاد دالنی. ۲-قائم کرنا. ۳-مقرر کرنا.

نفعل ۱-کسی کی بُنیاد پرنی. ۲-اکتھے بیٹھنا.

۳-آپس میں مشورہ کرنا.

یعیل ۱-کسی کی بُنیاد دالنی. ۳-مقرر کرنا.

یعل-کسی کی بُنیاد پرنی.

ہفعل ۱-کسی کی بُنیاد پرنی. ۲-خوب قائم ہونا.

یسود م اور یسودہ ت بُنیاد.

یسر م آغاز.

موسد اور موسد م ۱-بُنیاد. ۲-بُنیاد کا دالنا.

موسدہ ت ۱-بُنیاد. ۲-تقرر.

مسد م بُنیاد.

سود م ۱-بیٹھنا. ۲-مجلس. ۳-مشورہ. ۴-راز.

۵-جان پہچان.

یسور ————— یسر.

یسور ————— سور.

یسر

قل-دالا جانا.

یسر قُل اور هُفَعِيل ۱- بَرَهانا. ۲- بَرَهنا. ۳- کوئی کام پھر

کرنا. ۴- کوئی کام آور کرنا.

فُعَل ۱- بَرَهايا جانا. ۲- بَرَهنا. ۳- ملنا. ۴- اور ہونا.
هُفَعَل- بَرَهايا جانا.

یسر قُل پَعِيل اور هُفَعِيل ۱- سیدھا کرنا. ۲- تعلیم دینی.

۳- تربیت کرنی. ۴- تنبیہ کرنی.

فُعَل ۱- تنبیہ قبول کرنی. ۲- عبرت پکرنی.

یسر م تنبیہ کرنیوالا.

یسر م ۱- تربیت. ۲- تنبیہ. ۳- عبرت انگیز بات.
۴- تعلیم.

یسر تربیت.

یع ————— العا.

العا قُل ۱- مقرر کرنا. ۲- کسی عورت سے منگنی کرنی.

فُعَل ۱- باہم ملنے کی جگہ اور وقت مقرر کرنا.

۲- مقرری وقت اور جگہ ملنا. ۳- ملنا.

هُفَعِيل- مقرری جگہ اور وقت کے لئے طلب کرنا.

فُعَل ۱- مقرر ہونا. ۲- متوجہ ہونا.

یسر م ۱- مقرری وقت. ۲- عید. ۳- عید کی قربانی.

۴- زمانہ. ۵- ملاقات. ۶- مجلس. ۷- مجلس

کا مکان.

یسر م ۱- مجلس. ۲- غول.

یسر ت ۱- مجلس. ۲- غول.

یسر ت مقرری پناہ گاہ.

العا ت ۱- مجلس. ۲- جماعت. ۳- گھرانہ. ۴- غول.

العا قُل- اُتھا لیجانا.

١٥٤ م كفچه يا پهاووا.

١٥٤ ————— ١٥٤.

١٥٤ نفعل ١- زور آور هونا. ٢- گردن کش هونا.

١٥٤ قل-پهناانا.

٢١٥٤ ————— ١٥٤.

١٥٤ قل ١- چرھنا. ٢- مفيد هونا.

١٥٤ هفجیل ١- مفيد هونا. ٢- ترقي ديني. ٣- فائده اُتھانا.

١٥٤ م ايک قسم کا پهازي بکرا.

١٥٤ ت ايک قسم کي پهازي بکري.

١٥٤ م ١- پيفانديگي. ٢- خرابي. ٣- خراب آدمي.

١٥٤ کھاؤ هونا.

١٥٤ اور ١٥٤ ماده شتر مرغ.

١٥٤ ————— ١٥٤.

١٥٤ قل-تهکنا.

١٥٤ هفعل-تهکنا.

١٥٤ تهکا هوا.

١٥٤ م تيزروي.

١٥٤ ت (جمع) ١- تکان. ٢- تيزروي. ٣- محنت.

١٥٤-چرھائي.

١٥٤ (و ١٥٤) قل ١- صلاح ديني. ٢- مشوره کرنا. ٣- تدبير

کرني. ٤- خبر ديني.

١٥٤ نفعل ١- صلاح ليني. ٢- آپس ميں مشوره

کرنا. ٣- صلاح ديني.

١٥٤ هفجیل-آپس ميں مشوره کرنا.

١٥٤ ت تدبير.

۲ یצדח ט (ר יצח) ۱-صلاح. ۲-تدبیر. ۳-هوشیاری.
 ۱-بلنا.

۱-اور بلور م ۱-بہتا ہوا شہد. ۲-جنگل.

۱-قل ۱-چمکنا. ۲-خوبصورت ہونا.

۱-سوارنا.

۱-نہایت خوبصورت ہونا.

۱-اپنے تئیں سوارنا.

۱-خوبصورت. ۲-خوب.

۱-ذرا خوبصورت.

۱-اور ۱-خوبصورتی. ۲-جمال.

۱-جلالی کام. ۲-معجزہ. ۳-نشانی.

۱-قل-پھونکنا.

۱-تھنڈا سانس بھرنا.

۱-اپنے سانس کے ساتھ نکالنے والا.

۱-قل-چمکنا.

۱-چمکنا. ۲-جلوہ گر ہونا.

۱-رونق.

۱-قل ۱-نکلنا. ۲-طلوع ہونا. ۳-خرچ ہونا.

۴-تمام ہونا. [کرنا.

۱-نکلنا. ۲-خرچ کرنا. ۳-مستہر کرنا. ۴-پیدا

۱-نکالا جانا.

۱-نکلا ہوا.

۱-خروج. ۲-اشتہار. ۳-نکلنے کی جگہ.

۴-مشرق. ۵-جو کچھ نکلتا ہے. ۶-دساوری

مال جو جاتا ہے.

מוציאה ת ۱-خروج. ۲-پایخانہ.
 תוצאה ת ۱-خروج. ۲-نکلنے کی جگہ. ۳-تمام
 ہونے کی جگہ.

זָדָה ת بیت.

זָדָה ת گوہ.

זָדָה ת (جمع) ۱-نباتات. ۲-اولاد.

זָדָה ת ۱-گوہ. ۲-کسی طرح کا تیل.

זָדָה ت گوہ میں بہرا ہوا.

זָדָה ت تمام.

יציב קל ۱-کھڑا کرنا. ۲-قائم ہونا. ۳-سج ہونا.

יציב - تحقیقات کرنی.

יציב ۱-اپنے تئیں کھڑا کرنا. ۲-کھڑا ہونا.

۳-کھڑا رہنا.

יציב ۱-قائم. ۲-سچا.

יציב קל - کھڑا ہونا.

יציב ۱-کھڑا کرنا. ۲-ٹھہرانا. ۳-رہنے دینا.

יציב - رہنے دیا جانا.

יציב ———— צהר.

יציב ———— יצא.

יציב קל - بچھانا.

יציב - بچھانا.

יציב - بچھانا.

יציב اور יציב م ۱-بچھونا. ۲-پلنگ. ۳-منزل (مکانکی)

۴-کوٹھریوں کا مجموعہ.

יציב م بچھونا.

تعلیم قَل ۱-دالنا۔ ۲-اندیلنا۔ ۳-دھالنا۔ ۴-بہنا۔

یعیل-اندیلنا۔

ہفعیل ۱-اندیلنا۔ ۲-تھہرانا۔

ہفعل ۱-اندیلا جانا۔ ۲-دھالا جانا۔ ۳-برقرار ہونا۔

تعلیم ت دھالنا۔

تعلیم م دھالی ہوئی چیز۔

تعلیم ت فلی۔

تعلیم ت دھالنا۔

تعلیم قَل ۱-کمہار کی طرح بنانا۔ ۲-بنانا۔ ۳-تدبیر کرنی۔

نفعل-بننا۔

یعل-بننا۔

ہفعل-بننا۔

تعلیم م کمہار۔

تعلیم م ۱-بنائی ہوئی چیز۔ ۲-حقیقت۔ ۳-تدبیر۔

۴-خیال۔

تعلیم م عضو۔

تعلیم قَل ۱-تنگ ہونا۔ ۲-تنگی ہونی۔

تعلیم قَل ۱-جلانا۔ ۲-جلنا۔

نفعل ۱-جلنا۔ ۲-بہرکنا۔

ہفعیل-جلانا۔

تعلیم کھوکھلا کرنا۔

تعلیم م ۱-انگور کا رس جمع ہونے کے لئے کولہو کے بیجے

جو خانہ ہوتا ہے۔ ۲-انگور کا کولہو۔

تعلیم قَل-جلانا۔

ہفعل-جلنا۔

يکده ن سوزش.

يکده م سوزش.

مؤکده م ۱-سوزش. ۲-لکتي.

مؤکده ن انگيتهي.

يکده فرمانبردار هونا.

يکده ن فرمانبرداري.

يکده ————— کوم.

يکده | يکده ————— يکده.

يکده ————— يکده.

يکده قل ۱-اکهپز ليا جانا. ۲-چرهننا (پته کا). ۳-کسيکا

دل کسي سے پهر جانا.

هفعليل-پهانسى ديني.

هفعل-پهانسى پاني.

قل-جاگنا.

يکده

قل ۱-گران قدر هونا. ۲-معزز هونا. ۳-عزيز هونا.

هفعليل-شان و نادر کرنا.

يکده

يکده ۱-گران قدر. ۲-معزز. ۳-عزيز. ۴-رونق دار.

۵-شان و نادر.

يکده م ۱-گران قدري. ۲-عزت. ۳-رونق. ۴-قيمت.

يکده ۱-پيارا. ۲-معزز.

يکده قل ۱-پرفندون کے لئے پهنده لگانے. ۲-پهنده لگانے.

هفعل-پهنده ميں پهنسنا.

يکده اور يکده م چريمار.

يکده پهنسا هوا.

مؤکده م پهندا.

ירא قَل-دَرْنَا. [هونا]
 نَفَعَل ۱-دَرگا باعث هونا. ۲-دَرَاؤْنَا هونا. ۳-عجیب
 یعیل-دَرَانَا.
 یرا دَرَنیوالا.
 یراָהַת ۱-دَر. ۲-دَرْنَا.
 مוֹרָא اور מוֹרָהַת ۱-دَر. ۲-دَرگا باعث. ۳-دَرَاؤْنَا کام.
 یرב ————— یرב.

ירד قَل ۱-اُتَرْنَا. ۲-دَهَلْنَا. ۳-بَهْنَا. ۴-گِر پَرْنَا.
 هُفَعِيل ۱-اُتَرْنَا. ۲-اُتَر دینا. ۳-گِر ا دینا. ۴-بہا
 دینا. ۵-نیچے لانا یا پہنچانا.
 هُفَعَل-اُتَرَا جانا.
 מוֹרָד م ۱-اُتَر. ۲-دروازہ پر تنگی ہوئی پھول بونٹے
 کی کوئی چیز.

ירדה قَل ۱-پہینکنا. ۲-دَالْنَا. ۳-سینچنا.
 نَفَعَل-تیر وغیرہ سے مارا جانا.
 هُفَعِيل ۱-دَالْنَا. ۲-خصوصاً تیر وغیرہ مارنا. ۳-سینچنا.
 ۴-ہاتھ برہانا. ۵-دکھانا. ۶-سکھانا.
 یرדה م اول برسات.

מוֹרָהַת م ۱-تیر انداز. ۲-اول برسات. ۳-اُستاد.
 תוֹרָהַת اور ۳ תוֹר מ ۱-تعلیم. ۲-شریعت. ۳-توراة.
ירדה قَل-دَر جانا.

ירזק ————— ۲ یرק.
ירח م چاند.

ירח اور یرח م مہینا.
ירמ قَل ۱-پتک دینا. ۲-ہت جانا.

יריב ——— ריב.

יריעה ——— ירע.

ירדך ת רان.

ירדה ת (واحد میں) ۱-ران. ۲-پیچھا.

(تثنیہ میں) ۱-پیچھا. ۲-اندرونی حصہ.

ירע قل ۱-کانپنا. ۲-شور و غل کرنا. ۳-بُرا ہونا.

۴-بُرا معلوم ہونا. ۵-ناخوش ہونا.

یرיעה ت پردہ.

۱ یرק قل-تھوکننا.

۲ یرק سرسبز ہونا.

یرق م ۱-سبزی. ۲-خصوصاً ساگ پات.

یرق م سبزی.

یرقو م ۱-سبزی. ۲-زرد روٹی. ۳-لیندھا (اناج کے

لئے ایک قسم کی آفت).

یروک م سبزی.

یروک م زردی.

یرنע قل ۱-کسی چیز پر قابض ہونا. ۲-پہلے مالک کو

نکال دینا. ۳-میراث میں لینا. ۴-وارث ہونا.

یفعل ۱-اپنی ملک سے نکالا جانا. ۲-مُفلس ہونا.

پعیل-قبضہ میں لانا.

یفعیل ۱-قابض کرنا. ۲-مالک کو نکال دینا.

۳-بے میراث کر دینا. ۴-مُفلس کر دینا.

۵-میراث میں لینا.

ירשה اور یرשה ת میراث.

מורש מ اور מורשה ת میراث.

תירוש یا תירוש מ נתי מے (کیونکہ جلدی آدمی کو
بلیخود کر دیتی ہے)۔

ישום ت جال۔

ישום قل ۱- رکھنا۔ ۲- رکھا جانا۔

ישوم اور یش اور یش (و یش) ۱- ہستی۔ ۲- حقیقت۔ ۳- ہے۔
ہیں۔ ہو۔

ישوب (و یش) قل ۱- بیٹھنا۔ ۲- بیٹھا رہنا۔ ۳- رہنا۔

۴- بسنا۔ ۵- بسایا جانا۔ ۶- نزدیک رہنا۔

یفعل- بسایا جانا۔

یعیل- بٹھانا۔

یفعیل ۱- بٹھانا۔ ۲- بسانا۔ ۳- کسی عورت

سے شادی کرنی۔

ישوب م ۱- نشستگاہ۔ ۲- مجلس۔ ۳- مسکن۔ ۴- باشندوں

کا مجموعہ۔ ۵- جگہ۔

תושב م ۱- باشندہ۔ ۲- پر دیسی۔

۱- یشבה ت باشش۔

۲- یشבת ت ۱- بیٹھنا۔ ۲- بیٹھنے کی جگہ۔ ۳- جگہ۔

ישזה کھڑا ہونا۔

תושזה ت ۱- کھڑا کرنا۔ ۲- مدد۔ ۳- تدبیر۔

۴- دانش۔

ישזעה ————— ישע

ישח ————— שחה

ישום یعیل- برھانا۔

یشیمون | یشیמה ————— یشم

یشיש ————— یشش

دشام قل-ويران هونا.

دشام م صحرا.

دشام ت بربادي.

دشام قل ۱-تهک جانا. ۲-سو جانا. ۳-سويا رهنا.

دشام فَعَل ۱-سوکھ جانا. ۲-پُرانا هونا.

دشام پَعِيل-سُلانا.

دشام سوتا هوا.

دشام پُرانا.

دشام اور نِسَد اور نِسَد ت نينه.

دشام قل-چھوتنا.

دشام هَفْعِيل ۱-چھَرانا. ۲-بچانا. ۳-نجات ديتي.

دشام فَعَل ۱-بچنا. ۲-نجات يافته هونا.

دشام اور نِسَل م ۱-چھتکارا. ۲-نجات. ۳-نجات ديني.

دشام ت نجات.

دشام ت نجات کا کام.

دشام اور نِسَد م زبرجد. (ماخذ مشتبه).

دشام قل ۱-سیدھا هونا. ۲-سیدھا چلنا. ۳-دوست هونا.

دشام پَعِيل ۱-سیدھا بنانا. ۲-سیدھا چلانا. ۳-دوست

تھهراانا. ۴-هموار کرنا.

دشام فَعَل-هموار کیا جانا.

دشام هَفْعِيل ۱-سیدھی راه بناني. ۲-هموار کرنا.

دشام ۱-سیدھا. ۲-دوست. ۳-هموار.

دشام م ۱-سیدھا پن. ۲-دوستي.

دشام ت سیدھا پن.

دشام م سیدھا آدمي.

دشش م ۱-درستی. ۲-هموار میدان.
دشش م ۱-سیدهاپن. ۲-درستی. ۳-صلح.
دشش سر سفید هونا.

دشش اور دشش م بدھا آدمی.

یت ——— ا ات.

یتب ——— یشب.

یتد پایدار کرنا.

یتد م اور ت ۱-گھونٹا. ۲-میخ. ۳-بیلچہ.

یتوم ——— یتس.

یتور ——— تور.

یتح مارنا.

توتح م گدر.

یتیر ——— یتد.

یتس قنھا هونا.

یتوم م یتیم.

یتن پایدار هونا.

ایتن ۱-پایدار. ۲-بارھوں ماسی (بارہ مہینے بہنے
والی). ۳-زور آور. ۴-سخت.

یتد قل ۱-زیادہ هونا. ۲-بچنا. ۳-غالب هونا.

ہفعل ۱-زیادہ دینا. ۲-بچانا. ۳-غالب هونا.

فعل ۱-بچنا. ۲-باقی رھنا. ۳-غالب هونا.

یتد یا یتد م ۱-بقیہ. ۲-نفع. ۳-زیادہ. ۴-سوا.

۵-چونکہ.

یتد یا یتد ت ۱-بقیہ. ۲-کسی چیز کا

ناکارہ حصہ. ۳-جھلی.

یتیر خاص.

یتیرہ ت نہایت.

یتیر ۱- زیادتی. ۲- بقیہ. ۳- خصوصیت. ۴- خاص

چیز. ۵- رسی (کیونکہ اکثر زیادہ ہوتی ہے).

یتیرہ ت بقیہ.

یتیرون م ۱- نفع. ۲- فوقیت.

میتیر م ۱- رسی. ۲- خصوصاً چلہ.

موتیر م ۱- زیادتی. ۲- فوقیت.

ک

ک ——— کون.

کتاب قل ۱- درد کرنا. ۲- غمگین ہونا.

کفعل ۱- دکھ دینا. ۲- خراب کرنا.

کاب م ۱- درد. ۲- غم.

کاب یا مکاب م درد.

کافہ ففعل- اداس ہونا.

کفعل- اداس کرنا.

کافہ اداس.

کار ——— ا کور.

کاب گول کرنا.

کوکب (کوکب کی عوض) م کوکب.

کاب قل ۱- بہاری ہونا. ۲- معزز ہونا. ۳- شدت سے ہونا.

۴- سست ہونا. ۵- سخت ہونا.

کفعل ۱- کسیکی عزت کرنی. ۲- سخت کرنا.

فعل - معزز ہونا۔

ہفعیل ۱ - بہاری کر دینا۔ ۲ - عزت دینی۔ ۳ - عزتدار ہونا۔ ۴ - سست کرنا۔ ۵ - سخت کرنا۔

فعل ۱ - معزز ہونا۔ ۲ - اپنی عزت ظاہر کرنی۔ ۳ - شدت سے ہونا۔

ہثعیل ۱ - فخر کرنا۔ ۲ - اپنے تئیں بڑھانا۔

۱ کبیر ۱ - بہاری۔ ۲ - بڑا۔ ۳ - مشکل۔ ۴ - سست۔

۲ کبیر م جگر (کیونکہ پیت کے اعضا میں یہ بہاری ہوتا ہے)۔

کبیر (ث کبیر) ۱ - جلالی۔ ۲ - بیش قیمت۔

کبیر م ۱ - بہاری پن۔ ۲ - شدت۔ ۳ - بڑائی۔ ۴ - سختی۔

کبیر ت دشواری۔

کبیر م اور ت ۱ - عزت۔ ۲ - جلال۔ ۳ - باعثِ فخر۔

کتاب قل - بچھنا۔

پعیل - بچھانا۔

کبیر | کبیر — کبر۔

کبل باندھنا۔

کبل م بیڑی۔

کبل پعیل - پہنا۔

فعل - ملبس ہونا۔

کبل ت اوپر کا کپڑا۔

کبم قل اور پعیل ۱ - روندنا۔ ۲ - کپڑے دھونا۔

فعل اور هفعل - دھویا جانا (کپڑونگا)۔

کبم م دھوبی۔

کبل گول اور بلند ہونا۔

کوبع م خود.

کبر قل ۱-بتنا. گونتهنا. ۲-مضبوط هونا. ۳-دائم هونا. ۴-بزا هونا.

هفعیل-برهانا.

کبر ۱-کیر سے. ۲-اس سے پیشتر.

کبر ۱-بزا. ۲-بہت.

کبرہ ث ایک خاص فاصلہ کا نام.

کبرہ ث چھلنی.

کبر م بُنی ہوئی گدی.

مکبر م کثرت.

مکبر م جالی.

مکبر م ایک قسم کا موتا کپڑا.

کبش ۱-روندنا. ۲-جفتی کرنی.

کبش اور کبش م بھیڑ کا بچہ.

کبشہ اور کبشہ اور کبشہ ث بھیڑ کا مادہ بچہ.

کبش قل ۱-روندنا. ۲-قبضہ میں لانا. ۳-کسی پر جبر کرنا.

پعیل-قبضہ میں لانا.

فُعَل-قبضہ میں آنا.

کبش م پاندا.

کبش م بھٹی (جس میں دھات گویا مضمحل ہوتی ہے).

کد ————— کد.

کدب ا کدب ————— کدب.

کد ۱-مارنا. ۲-چنگاری نکالنی. ۳-محنت کرنی.

۴-پانی کھینچنا.

کد ت گهرا۔

کیدود م چنگاری۔

کدود م لعل۔

کدر بیقرار ہونا۔

کیدور م ہلتر

کذا (ر کذا) ۱- اس طرح۔ ۲- ادھر۔ ۳- یہاں ۴- اب۔

کذا اور ایذا اور ایذا اور ایذا ۱- کس طرح۔ ۲- کہاں۔

کذا اس اس طرح۔

کذا کس طرح۔

کذا قل ۱- کمزور ہونا۔ ۲- دھندلا ہونا۔

کذا ۱- زردرو کرنا۔ ۲- دانٹنا۔ ۳- زردرو ہونا۔

۴- اداس ہونا۔

کذا ۱- دھندلا۔ ۲- زردرو۔

کذا ت زخم کا درد کم کرنا۔

کذا قل-سکنا۔

کذا قل-مقرر ہونا۔

کذا (ر کذا) م ۱- کوئی حاکم۔ ۲- خصوصاً حاکم دین

یعنی کاهن۔

کذا ۱- کاهن ہونا۔ ۲- کاهن کا کام کرنا۔

۳- کاهن کا سا تاج سر پر رکھنا۔

کذا ت کھانت یعنی کاهن کا عہدہ اور کام۔

کو ————— کوہ ۲ کوہ۔

کوہ ————— کوہ۔

کواہ قل-جلانا۔

نقل-جلانا۔

کوه ت جلنا (بدن کا).

کوه (کوه کي عوض) م داغ.

کوه ت سوزش.

کوه کوهکھلا هونا.

کوه م کھڑکي.

کوه ————— کوه.

کوه ————— کوه.

کوه قل-ماپنا.

پلپيل ۱-کسي کي گنجائش رکھني. ۲-برداشت

کرنی. ۳-سنبھالنا. ۴-پرورش کرنی.

پلپيل-پرورش پاني. [کرنی]

هفعليل ۱-کسي کي گنجائش رکھني. ۲-برداشت

کوه دھير کرنا.

کوه ت ۱-دھير. ۲-گچھا. ۳-ثريا.

کوه ————— کوه.

کوه قل-قائم هونا.

پعليل ۱-قائم کرنا. ۲-تیار کرنا.

پعلل ۱-قائم هونا. ۲-تیار هونا.

هفعليل ۱-قائم کرنا. ۲-مقرر کرنا. ۳-تیار کرنا.

۴-متوجه کرنا.

هفعل ۱-قائم هونا. ۲-تیار هونا. ۳-مقرر هونا.

نفعل ۱-قائم هونا. ۲-مناسب هونا. ۳-تیار هونا.

هتپعيل ۱-قائم هونا. ۲-اپنے تئیں تيار کرنا.

کوه م ايک قسم کي چھوتي روتي.

کوه م بُت کي چوکي.

۱- کڻ- قائم. ۲- سیدهھا. ۳- درست. ۴- دوستي سے.
 ۵- اُس طرح. ۶- اُس قدر. ۷- اُتني دير تک.
 ۸- اُتني دفعة. ۹- وُهيں.

اختر- کڻ اور اختر- کڻ اُس کے بعد.
 کڻ اُس حال ميں.

لڻ ۱- اُس سبب سے. ۲- تو بهي.
 لڻ اُس سبب سے.
 لڻ اُس وقت تک.

ڊ اور ڊ ۱- جس طرح. ۲- جس قدر. ۳- جس
 وقت. ۴- مانند. ۵- لڳ بهڳ.
 ۶- موافق. ۷- وقت بتانے کا حرف.
 ۸- قدر و اندازہ بتانيوالا حرف.

ڊن اب.

ڊنات ايسا.

ڊنات اور ڊنات وغيره.

ڊن ۱- في الحقيقت. ۲- ليکن.

ڊن ۱- في الحقيقت. ۲- صرف. ۳- بالکل.
 ۴- تو بهي.

ڊن م ۱- مضبوط مقام. ۲- بُنياد.

ڊن يا ڊن ت بُنياد.

ڊن م ۱- حقيقت. ۲- دو ڀير.

ڊن ت ۱- دوستي. ۲- سچائي.

۱ تڊن ت مقام.

ڊس — — ڊس.

۱ کورد اور ڊار ڦل ۱- کھودنا. ۲- چھيدنا.

کُر م (جمع کُرو) جلاؤ.

مَکْرَه ت تلوار.

مَکْرَه اور مَکْرَه ت ۱-کھان. ۲-مبدا. ۳-پیدائش.

۲ کور پکانا.

کور م بہتی.

کُور یا کُور م اور ت ۱-بڑی انگیتھی. ۲-ہاتھ پانو

دھونے کا حوض. ۳-ایک طرح کا منبر.

کُور م (تثنیہ میں) ایک قسم کی دیگ.

کور ————— کور.

کوشَرَه ————— کشر.

کوشَرَت ————— کشر.

کَوَب (ر کدب) قَل-جھوت کہنا.

پَعِیل-جھوت کہنا.

هَفْعِیل-جھٹلانا.

نَفْعَل-جھوٹا تھہرنا.

کَوَب م ۱-جھوت. ۲-باطل چیز.

کدب جھوٹا.

اَكْوَب م سوکھنے والی ندی.

کوزر تورنا.

اَكْوَر اور اَكْوَر ۱-سنگدل. ۲-بیرحم. ۳-مُہلک.

اَكْوَرِیت ت بیرحمی.

کح ————— کح.

کَدَد پَعِیل ۱-چھپانا. ۲-انکار کرنا.

هَفْعِیل ۱-چھپانا. ۲-نیست کرنا.

نَفْعَل ۱-انکار کیا جانا. ۲-نیست کیا جانا.

כחז زور کرنا.

כח یا כוח م ۱-زور. ۲-جبر. ۳-لیاقت. ۴-دولت.
۵-ایک قسم کی بڑی چھپکلی.

כחל قل - سُرْمَه لگانا.

כחש قل ۱-جھوٹا ہونا. ۲-گھٹنا.

پعیل ۱-جھوٹ کہنا. ۲-افکار کرنا. ۳-امید کے
برخلاف تھہرنا. ۴-جھوٹ موت تابعدار بنا.

כחש م ۱-جھوٹ. ۲-دُبلاپن.

כחש جھوٹا.

כי ۱-جو. ۲-کہ. ۳-تاکہ. ۴-یہاں تک کہ. ۵-جب.

۶-اگر. ۷-چونکہ. ۸-کیونکہ. ۹-ضرور.

יעו כי اور על כי اس لئے کہ.

עד כי جب تک.

כי ————— کوه.

כוד پہنسانا.

כד م آفت.

כידון م ایک قسم کا لوہے کا تیر.

כידוד ————— כוד.

כידور ————— כוד.

כין ————— כון.

כיור ————— ۲ כور.

כילי ————— כبل.

כילפה ————— کلף.

כיסا ————— کوس.

כיס ————— کنس.

ביר ——— ۲ בור.

בישור ——— בשר.

בקה ——— כה.

בפר | בפר ——— כפר.

כל ——— כלל.

כלא اور ۱ כלه قل ۱- بند کرنا. ۲- روکنا. ۳- منع کرنا.
نفعل- بند ہونا.

כלא م قیدخانہ.

כלאים م (صیغہ تثنیہ) دو الگ الگ چیزیں (گویا
ایک دوسرے سے رکی ہوئی).

כלوا اور כלوا م قیدخانہ.

مכלא اور مכלا م بھیڑخانہ.

כלב گرفتہنا.

כלوب م ۱- توکری. ۲- پنجرہ.

כלب م گتا.

כלה اور ۲ כלه قل ۱- تمام ہونا. ۲- پورا ہونا. ۳- تیار
ہونا. ۴- نیست ہونا. [کرنا.

پعیل ۱- تمام کرنا. ۲- تیار کرنا. ۳- نیست
پُعل- پورا ہونا.

כלה تہکا ماندہ.

۱ כלه م ۱- تمامی. ۲- نیستی.

۲ כלه اور לכלہ بالکل.

כלی (جمع כלים) م ۱- جو کچھ تیار ہوتا ہے. ۲- خصوصاً

برتن. ۳- پوشاک. ۴- سنگار. ۵- جہاز.

۶- آؤزار. ۷- باجا. ۸- سلح.

دَلَمَ ت ۱- گُردہ (گویا پیشاب کا ظرف). ۲- باطن.

دَلَمَ ۱- ماندگی. ۲- نیستی.

۲ مَدَلَمَ ت کمال.

تَدَلَمَ ت کمال.

تَدَلَمَ ت ۱- کمال. ۲- اِنْتہا.

دَلَمَ ا دَلَمَات — دَلَم.

دَلَمَ — دَلَم.

دَلَمَ کَامِل ہونا.

دَلَم م بُرہا پیا.

دَلَمَ — دَلَم.

دَلَمَ ا دَلَمَ ا دَلَمَ — دَلَم.

دَلَم — دَلَم.

دَلَم — دَلَم.

دَلَمَ قَل ۱- تمام کرنا. ۲- کامل کرنا. ۳- کسی کے سر پر

تاج رکھنا.

شغیل-تمام کرنا.

دَلَمَ یا دَلَمَ (مضاف دَلَم اور دَلَم) کُل.

دَلَمَ ۱- کامل. ۲- کُل. ۳- کُل سوختنی قربانی.

مَدَلَمَ اور مَدَلَمَ کمال.

مَدَلَمَات م (صیغہ جمع) عُمَدہ پوشاک.

دَلَمَ ت ۱- جس عورت کی منگنی ہوئی وی ہو. (کیونکہ

اُس کے سر پر تاج رکھا جاتا تھا). ۲- بہو.

دَلَمَات ت (جمع) منگنی ہوئی وی عورت کی حالت.

[کرنا.

دَلَمَ قَل-زخمی کرنا.

شغیل ۱- ملامت کرنا. ۲- بے عزت کرنا. ۳- شرمندہ

הִשְׁמַנְתָּ ۱- بے عزت ہونا. ۲- شرمندہ ہونا.
 نִשְׁמַנְתָּ ۱- بے عزت کیا جانا. ۲- شرمندہ کیا جانا.
 כְּלָפָה اور כְּלָפוֹת ۱- بے عزتی. ۲- شرمندگی.

כלף مارنا.

כִּלְפָה کُلְהָרִי.

כְּמָה ۱- بے آرام ہونا.

כְּמָה ۱- بے آرام ہونا.

כְּמָה ۱- بے آرام ہونا.

כְּמָה ۱- بے آرام ہونا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا. ۲- نمکین کرنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

כְּמָה ۱- چھپا رکھنا.

دندہ پعیل ۱- کسی کی صفتیں بیان کرنی۔ ۲- اپنا لقب بیان کرنا۔ ۳- چاپلوسی کرنی۔
دنت م (جمع دنتوت- و دنتو) ۱- نام۔ ۲- ہمنام۔ ۳- ہم خدمت۔

دندہ ————— ۱ دندو۔

دندور ————— دندر۔

دندس ————— ۲ دندو۔

دندما ————— ا امر۔

۱ دند قائم کرنا۔

۲ دند م (جمع دندس) ۱- مقام۔ ۲- پایہ۔

دندہ ث یودا۔

۲ دند چتکی لینی۔

۳ دند م (جمع دندس) مچھر۔

دندس ث مچھروں کا جھنڈا۔

دندس قل ۱- جمع کرنا۔ ۲- چھپانا۔

پعیل- جمع کرنا۔

ہتعیل- اورہ لینا۔

دندس م جانگیا (جس سے اندام نہانی چھپایا جاتا ہے)۔

دوس (دندس کی عوض) ث ۱- پیالہ۔ ۲- ایک قسم کا حرام

پرنہ جس کے گلے سے پیالہ سا لٹکتا ہے۔

دیس (دندس کی عوض) م تھیلی۔

دندس (دندس کی عوض) ث انبار خانہ۔

دندلا قل- خم ہونا۔

ہشعیل ۱- خم کرنا۔ ۲- سمیتنا۔

نفعل ۱- خم کیا جانا۔ ۲- اپنے تئیں خم کرنا۔

کنفہ ت گتھری.

۱ کنف م ۱- حضرت نوح کا ایک پوتا (کنعان). ۲- اُسکی اولاد کا مُلک. (ماخذ مشتبه).

۲ کنف اور کنف م سوداگر (کیونکہ کنعان کی اولاد اکثر سوداگری کرتی تھی).

کنف قل-دھانکنا.

نفعَل- اپنے تئیں چھپانا.

کنف ت ۱- بازو (پرنڈ گا). ۲- دامن. ۳- کنارہ.

کنف قن قن کرنا.

کنف م بربط.

کنف قل-جمع کرنا.

هتپعیل- اپنے تئیں جمع کرنا.

کنف ————— کنفہ.

کنف ————— کنفہ.

کنف اور کنف م پورن ماسی (پورے چاند کا دن). (ماخذ مشتبه).

کنف ————— کنفہ.

کنف اور کنف قل ۱- چھپانا. ۲- دھانکنا. ۳- پہننا.

نفعَل اور نفعَل-دھکنا.

هتپعیل- اپنے تئیں دھانکنا.

کنف اور کنف اور کنف (ر کنف) م شامیانہ دار تخت.

کنف م اور کنف ت اور کنف م ۱- دھکنا. ۲- پوشاک.

کنف ت تکیہ.

کنف اور کنف م ۱- دھکنا. ۲- پوشاک. ۳- جھلی.

کنف قل-کات دالنا.

כסיל | כסילות ———— כסל.

כסלָ قَل ۱- فربه هونا. ۲- مضبوط هونا. ۳- بهروسا کرنا.

۴- اپنے زور پر بهروسا کرنا. ۵- احمق هونا.

כסל מ (بصیغہ واحد) ۱- کمر کیونکہ اُس میں چربی

هوتی ہے. ۲- بهروسا. ۳- حماقت

(بصیغہ جمع) کمر کے اندرونی پتھے.

כסלה ת ۱- بهروسا. ۲- حماقت.

כסיל م ۱- احمق. ۲- جبّار یا جوزا (ستاروں کا ایک

گچھا ہے).

כסילות ת حماقت.

כסלו יהודیوں کا نواں مہینا. (ماخذ مشتبه).

כסם قَل- مُوندنا.

כסמת ת اور כסמים מ (جمع) ایک قسم کا گیہوں.

כרסם پعیل-ویران کرنا.

כסם قَل- بانٹ دینا.

כסם اور כסם م ۱- محصول ۲- بیگاری.

ככסה ת ۱- شمار. ۲- دام.

כסת (ככסת کی عوض) کے حساب سے.

כסף قَل ۱- زردرو هونا. ۲- خواہش مند هونا.

نפעל ۱- چاہا جانا. ۲- خواہش مند هونا.

כסף اور כסף م ۱- روپا. ۲- روپیہ.

כסת ———— כסה.

כעז | כענת ———— כז.

כעס قَل- ناراض هونا.

پعیل- ناراض کرنا.

ہفعیل ۱- ناراض کرنا. ۲- خصوصاً خدا کو ناراض کرنا.

کعس اور کعش م ۱- فاراضی. ۲- ناراض کرنا.

کعت ————— کح.

کف ————— کفہ.

کف م چتان. (ماخذ مشتبه).

کفہ قل-دبانہ.

کفہ ————— کفہ.

کفور | کفوریم ————— کفر.

کفیس ————— کفس.

کفیر ————— کفر.

کفل قل-دوتمہ کرنا.

نفعل-دوہرایا جانا.

کفل م (بصیغہ واحد و تثنیہ) دوہراپن.

کفن قل ۱- بھوکا پیاسا ہونا. ۲- بڑی آرزو سے بڑھانا.

کفن مغلسی.

کفس جورنا.

کفیس م چہت کا شہتیر.

کفہ قل ۱- جھکانا. ۲- جھکنا.

نفعل-جھکنا.

کف ث ۱- کھوکھلی ہتھیلی. ۲- ہتھیلی. ۳- تلوا.

۴- ایک قسم کا پیالہ. ۵- کسی چیز کا اندرونی

حصہ. ۶- ہڈی کا خانہ جو جوت پر ہوتا ہے.

۷- کھجور کی ڈالی.

کفہ ث ۱- کھجور کی ڈالی. ۲- کسی پیڑ کی ڈالی.

כפר قَل ۱-دہانکنا۔ ۲-لیپنا۔
 پَعِیل ۱-دہانکنا۔ ۲-خصوصاً گناہ کو اپنی نظر سے
 چھپانا۔ ۳-کفارہ دینا۔ ۴-منانا۔
 یُعَل ۱-دہانکا جانا۔ ۲-مٹایا جانا۔ ۳-کسی کے
 واسطے کفارہ دیا جانا۔ ۴-مغفرت پانی۔
 هَتِיעِیل اور نְתِיעِیل ۱-کسی کے واسطے کفارہ دیا جانا۔
 ۲-مغفرت پانی۔
כפר م گانو (جس میں باشندے پناہ پاتے ہیں)۔
כפר م ۱-گانو۔ ۲-رال۔ ۳-سرو۔ ۴-فدیہ۔
 כפרים یا כפורים م (جمع) کفارہ۔
כפרת ث صندوق مقدس کا دھکنا جو کفارہ گاہ بھی تھا۔
כפור م ۱-دھکنے دار پیالہ، ۲-پالا (جو جارے میں
 پرتا ہے)۔
כפיר م ۱-جوان شیرببر (کیونکہ پشم سے دھکا ہوتا ہے)۔
 ۲-گانو۔
כפתר م ۱-ستون کا اوپر کا سرا۔ ۲-شمعدان کا کلمہ۔
כפש هَفِיעِیل-دہانکنا۔
כפת قَل-باندھنا۔
 پَعِیل-باندھنا۔
 כר | זר ————— כרה۔
 כר ————— כور۔
כרא هَتِיעِیل-اُداس ہونا۔
 כרבلا | כרבلا ————— کربلا۔
כרה قَل ۱-کھودنا۔ ۲-پھندے لگانا۔
 نְفَعَل-کھودا جانا۔

۱ کرہ ت حوض.

مکرہ م گڑھا.

۲ کرہ قل ۱-خریدنا. ۲-ضیافت کرنی.

۲ کرہ ت ضیافت.

کرہ م ایک قسم کا فرشتہ. (ماخذ مشتبه).

کرہ — کرہ.

کرہ قل-منادی کرنی.

کرہ م منادی.

کرہت | کرہتوت — کرہت.

کرہ گھیرنا.

مکرہ م اوپر کی پوشاک.

مکرہ م چاروں طرف کا کنارہ.

مکرہ م زعفران. (ماخذ مشتبه).

مکرہ — کرہ.

کرہ شریف ہونا.

کرہ م اور ت ۱-ایسی زمین جس میں اچھے اچھے

درخت لگائے گئے ہوں. ۲-خصوصاً انگور

کا باغ.

کرہ م انگور کے باغ کا مالی.

کرہ م ۱-آبادی. ۲-باغ. ۳-باغ کا حاصل.

۴-خصوصاً باغ میں پکا ہوا اناج.

کرہ م ۱-قرمزی رنگ. ۲-قرمزی کپڑا. (ماخذ

فارسی لفظ کرم).

کرہ — کرہ.

کرہ — کرہ.

درع قل ۱- جھکنا. ۲- خصوصاً گھٹنے ٹیکنے. ۳- گھٹنا تگنا.
ہفعل ۱- جھکانا. ۲- گرا دینا. ۳- تنگ کرنا.
درع ث (تثنیۃ) دونو قانگیں.

درع م عمدہ سوتی کپڑا. (ماخذ سنسکرت کرپاس).

درع قل ۱- چکر کھانا. ۲- ناچنا. ۳- دورنا.

پعیل-ناچنا.

در یا در م ۱- گول برتن. ۲- ایک قسم کا پیمانہ.

در م ۱- بھیڑ کا بچہ (کیونکہ ناچتا ہے). ۲- چراگاہ.

۳- ایک قسم کی جنگی کل جس کا منہ بھیڑ کا

ساتھا تھا. ۴- کجاوہ (کیونکہ اونٹ اُسے نچاتا ہے).

در اور در ث ۱- دائرہ. ۲- گول روٹی. ۳- ایک

خاص تعداد روپیوں کی جو تین ہزار

نچل کی ہوتی تھی.

در در ث بختی.

درع جھکنا.

درع م پیت.

درت قل ۱- کات ڈالنا. ۲- عہد باندھنا (جس میں جانور

ذبح کر کے دو دو حصے کئے جاتے تھے).

نفعل ۱- کت جانا. ۲- محروم ہونا. ۳- چبھو یا جانا.

پعل-کت جانا.

ہفعل ۱- کات ڈالنا. ۲- محروم کرنا.

ہفعل-محروم ہونا.

درت ث (جمع) کتے ہوئے شہتیر.

درت م جلا.

درت یا درت ث طلاق.

כִּשָׁב | כִּשְׁבָה ————— כִּבֵּשׁ.

כִּשָׁה قَل - فَرَبَه هَوْنَا.

כִּשִׁיל ————— כִּשֵׁל.

כִּשֵׁל قَل ۱- تَهوکر کھانی. ۲- کمزور ہونا.

نَفَعَل - تَهوکر کھانی. [دینا.

پَعِیل اور هَفْعِیل ۱- تَهوکر کھانی. ۲- کمزور کرنا. ۳- گرا

هَفْعَل - تَهوکر کھلایا جانا.

כִּשִׁיל מ גְלְהָרָא.

כִּשְׁלוֹן מ پاخورد.

מִכִּשׁוֹל מ تَهوکر.

מִכִּשְׁלָה ט ۱- تَهوکر. ۲- ویرانه.

כִּשְׁרָה پَعِیل - جادو کرنا.

כִּשְׁרָה م جادو.

כִּשְׁרָה م جادوگر.

כִּשְׁרָה قَل ۱- سیدھا ہونا. ۲- درست ہونا. ۳- کامیاب ہونا.

هَفْعِیل - کامیاب کرنا.

כִּשְׁרוֹן מ ۱- کامیابی. ۲- نفع.

כִּשְׁוֹר מ وه آله جس میں روئی یا اُون کی پونی رکھکر

دھاگا کھینچتے ہیں.

כִּשְׁרָה ט کامیابی.

כְּתָב قَل - لکھنا.

نَفَعَل - لکھا جانا.

پَعِیل - لکھنا.

כְּתָב מ ۱- خط. ۲- حروف فونسی. ۳- کتاب. ۴- دستاویز

کی نقل. ۵- فہرست. ۶- حکم.

כתבת ט خط.

مکتب ت ۱-نوشتہ. ۲-خط.

כתית ————— כת.

כתل دبا دینا.

כתل اور كتل م ۱-مٹی کی دیوار. ۲-کوئی دیوار.

כתם قل-پوشیدہ کرنا.

نفعل-محفوظ رہنا.

כתם م ۱-خزانہ. ۲-خصوصاً سونا.

مکتם م پوشیدہ مطلب والا گیت.

כתן پہننا.

כתנת اور כתנת ت کرتا.

כתף ت ۱-کندھا. ۲-ایک طرف. ۳-کنارہ. ۴-تلاوے

(گاری میں جو ڈھری کے اوپر ہوتے ہیں).

כתר پعیل ۱-گھیرنا. ۲-صبر کرنا.

هפעيل ۱-گھیرنا. ۲-تاجدار ہونا.

כתר م تاج.

כתרת (جمع כתרות) یا כתרת ت ستون کا اوپر کا سرا.

כתש قل-کوٹنا.

مכתש م ۱-اوکھلی. ۲-گڑھا.

כתת قل اور پعیل ۱-کوٹنا. ۲-کچلنا. ۳-شکست دینی.

پعل-توت پڑنا.

هפעيل-شکست دینی.

هפעيل-کچلا جانا.

[نکلنا ہے.]

כתית ت جو تیل اوکھلی میں کوٹے ہوئے زیتون سے

مکتה ت شکستگی.

لَا

لَا — ۳ — لَا

لَا یا لَا یا لَا اور لَا (ر لَا اور لَا) ۱- نہیں۔ ۲- بغیر۔

۳- نا۔ ۴- ہیچ۔ [کہ نہیں۔

بلا ۱- میں نہیں یعنی باہر۔ ۲- بغیر۔ ۳- یہاں تک

بلا ۱- بغیر۔ ۲- گویا نہیں۔ ۳- اُس کو جو نہیں۔

لا ۱- اگر نہ۔ ۲- شاید۔ (لا اور لَا سے مرکب)۔

لا اور لا اگر نہ۔

لا اور لا کاشکے (لا اور لَا سے مرکب)۔

لا پیاس سے جلنا۔

تلا تپاس پیاس۔

لا قل-تھکنا۔

فعل ۱- تھکنا۔ ۲- ناخوش ہونا۔

فعل ۱- تھکا دینا۔

تلا تپاس ۱- تکان۔ ۲- مشقت۔

لا قل-لپیتنا۔

لا — لا

لا — لا

لا کسی کو کسی کام پر بھیجنا۔

لا اور لا م ۱- قاصد۔ ۲- پیغمبر۔ ۳- فرشتہ۔

لا (مضاف لا) ۱- کوئی سپرد کیا ہوا کام۔

۲- خاص پیشہ کا کام۔ ۳- خصوصاً کاریگری۔

۴- ملک کا کاروبار۔ ۵- انتظام۔ ۶- مال۔

۷- خصوصاً مواشی۔

ملاآكوت ت پيغام.

لأام (جمع لأاميم) م قوم.

لأب اور لأبب اور لأبب م اور لأبب ت ۱-دل. ۲-عقل. ۳-بيچ.

۱ لبب ففعل-بے عقل هونا.

پعيل-كسي كا دل چھيننا.

لأببب ت ايك قسم كي روئي جس كي شكل دل

كي سي هو.

۲ لبب پعيل-ايسي روئياں پكاني.

لأبا گرچنا.

لأبا اور لأبي اور لأبا م شيرببر.

لأبا اور لأبا ت ببر شيرني.

لأبب ————— ۱ بده.

لأبب ————— لب.

لأبب ————— لهب.

لأبببب ————— لبب.

لأبببب ————— لببب.

لأبببب قل-پتک دينا.

ففعل-پتک ديا جانا.

لأبي ا لأبا ————— لببا.

لأبببببب ————— لبببب.

لأبن قل-سفيد هونا.

ففعل ۱-سفيد كرنا. ۲-سفيد هونا.

ففعل ۱-سفيد كرنا.

لأبب اور لأبب سفيد.

لأبببببب ت چاند.

لَبَسًا تَ اِنْت.

۲ لَبَسٌ قَلِّ - اِنْت پکانا.

مَلْبَسًا مَ اِنْت کا پزاورہ.

لَبَسًا مَ اِنْت قَسْمِ كَا دَرَخْتِ جَسِ كِي پَتِي سَفِيْدِي
ہوتے ہیں.

لَبَسًا تَ سَفِيْدِي.

لَبَسًا يَ اِنْت لَبَسًا تَ لَبَنَانِ.

لَبَسٌ قَلِّ - پھیننا.

يُعَلِّمُ - مَلْبَسًا هُونَا.

هَفْعِيْلًا - پھینانا.

لَبَسًا يَ اِنْت لَبَسًا مَ پُوشَاك.

مَلْبَسًا مَ پُوشَاك.

تَلْبَسًا تَ پُوشَاك.

لَبَسًا كَهْرًا هُونَا.

لَبَسًا مَ سِيَّالِ چيزوں کا ایک بہت چھوٹا پیمانہ.

لَبَسًا لَبَسًا لَبَسًا ————— لَبَسًا.

لَبَسًا شَعْلَةً زَن هُونَا.

لَبَسًا مَ اِنْت لَبَسًا اَوْر لَبَسًا اَوْر لَبَسًا تَ ۱ - شَعْلَةً. ۲ - پھل کسی

ہتیار کا.

لَبَسًا (لَبَسًا كِي عَوْضِ) تَ شَعْلَةً.

شَلَبَسًا تَ بہت سخت شَعْلَةً.

لَبَسًا مَشْغُولًا هُونَا.

لَبَسًا مَ عِلْمِ كَا شِغْل.

لَبَسًا قَلِّ - بے زور ہو جانا.

لَبَسًا هَتِيْپِيْلًا - ديوانہ ہونا.

۱. لَاہٹ قَل-جلنا۔

پعیل-جلانا۔

لَاہٹ م شعلہ۔

۲. لَاہٹ جادو کرنا۔

لَاہٹیم م (جمع) جادو۔

لَاہم نگلنا۔

مَتَلَاہم م لذیف نوالہ۔

لَاہو ————— ۲. ہو۔

لَاہקה ————— کھل۔

لَاو اور لَوَا ۱-اگر۔ ۲-کاشکے۔

لَاو اگر۔

لَاو ————— لَوَا۔

لَاوہ قَل ۱-کسی سے چمتا۔ ۲-قرض لینا (کیونکہ

قرضخواہ قرضدار سے چمتا رہتا ہے)۔

نَفَعَل-چمتا جانا۔

هَفَعِيل-قرض دینا۔

لَاوہ ت مالا۔

لَاوہو م ۱-دریائے نیل کا مگر۔ (کیونکہ اُس کے چہلکے

باہم پیوستہ ہوتے ہیں)۔ ۲-بحری مگر مچھ۔

لَاوہ یا لَوہ ت مالا۔

لَوہ ساتھ۔

لَاو قَل-ہتتا۔

هَفَعِيل-ہتتا۔

نَفَعَل-کجرو ہونا۔

لَاوہ ت کجروی۔

لُوح م بادام کا درخت. (ماخذ مشتبه).

لُوح هموار ہونا.

لُوح م ۱- لوح. ۲- تختہ.

لُوح قَل ۱- چھپانا. ۲- چھپکر کرنا.

ہَفَعِيل- چھپانا.

لُوح م ۱- چھپانے والا. ۲- پردہ.

لُوح یا لُوح م ۱- پوشیدگی. ۲- جادو.

لُوح ا لُوح — لُوح.

لُوح لُوح لُوح.

لُوح چکر دار زینہ.

لُوح یا لُوح ت (جمع) تُمے.

لُوح ا لُوح — لُوح.

لُوح اور لُوح قَل ۱- رات گزارنی. ۲- بُود و باش کرنی.

نَفَعَل ۱- ضد کرنی. ۲- گُرگُرانا.

ہَفَعِيل ۱- رہنے دینا. ۲- ضد کرنی.

ہَفَعِيل- اپنے لئے رات گزارنے کی جگہ پانی.

مَلُوح م سرائے.

مَلُوح ت جھونپڑی.

مَلُوح ت گُرگُراہت.

لُوح قَل- نگلنا.

لُوح م گلا.

لُوح قَل ۱- تُلانا. ۲- غیر زبان بولنی. ۳- تہتا کرنا.

ہَفَعِيل ۱- ترجمہ کرنا. ۲- متوسط ہونا. ۳- تہتا

کرنا.

ہَفَعِيل- تہتا مارنا.

لُذ م تہتا۔

مَلِيْذَةٌ ث ۱- پھیلی (کیونکہ اُس کے لئے گویا مترجم چاہئے)۔ ۲- تمسخر آمیز گیت۔

لُذ قَل ۱- گوندھنا۔ ۲- مضبوط کرنا۔

لُذ م شیرببر۔

لُذ ————— لُذ۔

لُذ | لُذ ————— لُذ۔

لُذ ————— لُذ۔

لُذ اور لُذ تروتازہ ہونا۔

لُذ تازہ۔

لُذ م تازگی۔

لُذ ث ۱- گال (کیونکہ تندرست آدمی کے گال تروتازہ معلوم ہوتے ہیں)۔ ۲- جبراً۔

لُذ قَل-چات جانا۔

پعیل-چات جانا۔

لُذ قَل ۱- کھانا۔ ۲- ہلاک کرنا۔ ۳- لُذ۔
نُذ-لُذ۔

لُذ م اور ث ۱- کھانا۔ ۲- خصوصاً روٹی۔ ۳- وہ اناج جس سے روٹی پکتی ہے۔

لُذ م ضیافت۔

لُذ م لُذ۔

لُذ ۱- کھانا۔ ۲- گوشت۔

مَلْحَمَةٌ اور مَلْحَمَةٌ ث لُذ۔

لُذ شہوت پرست ہونا۔

لُذ ث حرم۔

لَحْمٌ قَل ۱- دبانا. ۲- ظلم کرنا.

نَفَعَل - دینا.

لَحْمٌ م ۱- ظلم. ۲- تنگ حالی.

لَحْمٌ یَعِیْل ۱- پُھس پُھسانا. ۲- جادو کرنا.

ہُنْتِیْعِیْل - آپس میں پُھس پُھسانا. [۴- تعویز.

لَحْمٌ م ۱- پُھس پُھساعت. ۲- دھیمی آواز. ۳- جادو.

لُح — لُح.

لُح م ایک قسم کا مصالحہ. (ماخذ مشتبه).

لُح رینگنا.

لُح ت ایک قسم کی چھپکلی.

لُح قَل ۱- مارتول سے مارنا. ۲- تیز کرنا.

یُحَل - تیز کیا جانا.

لُح — لُح.

لُح اور لُح اور لُح اور لُح م رات.

لُح ت ایک قسم کا جنگلی جانور جو رات کو نکلتا ہے.

لُح — لُح.

لُح قَل ۱- پکڑنا. ۲- کسی پر قابض ہونا. ۳- چُھنا.

نَفَعَل - پکڑا جانا. [جانا.

ہُنْتِیْعِیْل ۱- ایک دوسرے کو پکڑے رہنا. ۲- چمت

لُح م گرفتاری.

مَلَذَّت ت پھندا.

لُح — لُح.

لُح قَل - سیکھنا.

یَعِیْل - سکھانا.

یُحَل - سکھایا جانا.

لُضَمِد م ۱- شاگرد۔ ۲- عادت پذیرفتہ۔
مَلْمَد م آر (کیونکہ اُس سے گویا بیلوں کو سکھاتے
ہیں)۔

تَلْمِد م شاگرد۔

لَمُو ————— مَدَا۔

لَعَا ————— لَوَا۔

لُعَب هُفَعِيل- تَهْتَهَا کرنا۔

لُعِن قَل ۱- تَتَلَانَا۔ ۲- تَهْتَهَا کرنا۔

نَفَعَل- غیر زبان بولنی۔

هُفَعِيل- تَهْتَهَا کرنا۔

لُيَاد ۱- غیر زبان بولنے والا۔ ۲- تَهْتَهَا کرنے والا۔

لُيَاد م ۱- تَهْتَهَا۔ ۲- كُفِر۔

لُعَا قَل- بے سوچے سمجھے بولنا۔

لُعَا قَل- غیر زبان بولنی۔

لُعِن قَل- نَکَلْنَا۔

هُفَعِيل- نَکَلْنَا۔

لُعِن لعنت بھیجنی۔

لُعِنَا ت افسنتین۔

لُفَد چمکنا۔

لُفِد م مشعل۔

لُفِنَا ————— فَنَدَا۔

لُفَت قَل- جُھکانا۔

نَفَعَل ۱- گُھومنا۔ ۲- هَتْنَا۔

لُضَم ————— لَوَا۔

لُضَم قَل- تَهْتَهَا کرنا۔

لُكَا قَل ۱-لینا. ۲-لے لینا. ۳-لے جانا. ۴-لے آنا. ۵-پانا.
۶-قبول کرنا.

نُفَعَل ۱-لے لیا جانا. ۲-پہنچایا جانا.
يُفَعَل اور هُفَعَل ۱-لیا جانا. ۲-لے لیا جانا.
۳-پہنچایا جانا.

هَثِيْعِيْل-اپنے تئیں پکڑنا یعنی لپٹ جانا.
مُكَا م لینا.

مُكَا ت بکری کی چیز.

مُلْكُوْت م (بصیغہ واحد) لوت.

(بصیغہ تثنیہ) دونو جبرے.

مُلْكُوْتِمْ اور مُلْكُوْتِمْ م (تثنیہ) ۱-دست پناہ. ۲-گُلگیر.

لُكَا م ۱-علم. ۲-تلقین. ۳-پہسلاہت.

لُكَا قَل-جمع کرنا.

يُفَعَل-جمع ہونا.

هَثِيْعِيْل-جمع ہونا.

لُكَا م خوشہ چینی.

يُلْكُوْت م تھیلی.

لُكَا قَل-چاٹنا.

يُعِيْل-چاٹنا.

لُكَا قَل-دیر میں تیار ہونا.

يُعِيْل-دیر میں پکا ہوا اناج کاٹنا.

لُكَا م گھاس کی دوسری فصل.

مُلْكُوْتِمْ م دوسری برسات یعنی بہار کی.

لُكَا چوسنا.

لُكَا م ۱-رس. ۲-شیرمال.

لَشון (ر لَشون) م اور ت ا - زيان ۱ - بولي ۲ - بيد زباني ۳ -
 ۴ - کسی خاص زبان بولنے والوں کا مجموعہ۔ مسووف
 کی اینت۔ ۵ - شعلہ۔ ۶ - تنگہ خلیج۔ ۷ -
 لَشון پوعیل اور پعیل اور ہفعیل - چغلی کہانی ۸ -
 لَشون اور لَشونہ ت کو تھری۔ (ماخذ مشتبه)۔
 لَشون م ایک قسم کا جواہر۔ (ماخذ مشتبه)۔
 لَتاح اچھے اچھے کپڑے پہننے۔
 مَلْمَحَة ت توشک خانہ۔
 لَتَحْ اُنْدِيَا جانا۔
 لَتَحْ م اناج کا ایک پیمانہ۔
 لَتَع دانت سے کاٹنا۔
 مَلْمَعוֹת اور מַתְלַעוֹת ت (جمع) دانت۔

م

מָה ——— מָה.

מַאֲבִיב ——— אֲבִיב.

מֵאֵד מ زور.

۱ مֵאֵד ۱ - زور سے۔ ۲ - نہایت۔ ۳ - جلدی۔

بمآد نہایت۔

עַד מֵאֵד ۱ - نہایت۔ ۲ - بالکلے۔

מֵאָה اور מֵאָה ت ۱ - سو۔ ۲ - سو بار۔ ۳ - سواں حصہ۔

מֵאָה ۱ ——— אָה.

מֵאִם ——— מֵאִם.

מֵאֻמָּה ——— מָה.

مَنَعَرَات	—	مَنَعَرَات	مَنَعَرَات
مَنْفَا	—	مَنْفَا	مَنْفَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا
مَنْرَا	—	مَنْرَا	مَنْرَا

كَمَا كَتْنَا	كَمَا كَتْنَا
لَمْ يَأْمُرْ بِاللَّحْمِ أَوْ لَمْ يَأْمُرْ بِاللَّحْمِ	لَمْ يَأْمُرْ بِاللَّحْمِ أَوْ لَمْ يَأْمُرْ بِاللَّحْمِ
عَدَّ مَا كَبَّ تَكْ	عَدَّ مَا كَبَّ تَكْ
عَلَّ مَا كَسَّ وَاسْطَى	عَلَّ مَا كَسَّ وَاسْطَى
مَأْوَمًا كَجَهْمٍ	مَأْوَمًا كَجَهْمٍ
بَمَوْ بَ كَا مُتْرَادِفٌ	بَمَوْ بَ كَا مُتْرَادِفٌ
بَمَوْ بَ كَا مُتْرَادِفٌ	بَمَوْ بَ كَا مُتْرَادِفٌ
لَمْو لَ كَا مُتْرَادِفٌ	لَمْو لَ كَا مُتْرَادِفٌ
بَلِيْمًا هَيْجٌ	بَلِيْمًا هَيْجٌ
مَذَهَبٌ قَلَّ-انْكَارٌ كَرْنَا	مَذَهَبٌ قَلَّ-انْكَارٌ كَرْنَا
هَثَلِيْلِيْلٌ-دَيْرٌ كَرْتِي رَهْنَا	هَثَلِيْلِيْلٌ-دَيْرٌ كَرْتِي رَهْنَا
مَذَوْمًا ————— هُوَسْ	مَذَوْمًا ————— هُوَسْ
مَذَوْرٌ ————— ا مَذَرٌ	مَذَوْرٌ ————— ا مَذَرٌ
مَذَلٌ قَلَّ-كَسِيٌّ جِيْزٌ مِيْنِ كَجَهْمٍ مَلَاكْرُ اُسِيْ بِكَارِوْنَا مَذَلٌ	مَذَلٌ قَلَّ-كَسِيٌّ جِيْزٌ مِيْنِ كَجَهْمٍ مَلَاكْرُ اُسِيْ بِكَارِوْنَا مَذَلٌ
مَذَلٌ ————— هَلْدٌ	مَذَلٌ ————— هَلْدٌ
مَذَلٌ ————— هَلَلٌ	مَذَلٌ ————— هَلَلٌ
مَذَلْمًا ————— هَلْمٌ	مَذَلْمًا ————— هَلْمٌ
مَذَمْرًا ————— هَمْرٌ	مَذَمْرًا ————— هَمْرٌ
مَذَفْكَا مَذَفْكَتٌ ————— هَفْدٌ	مَذَفْكَا مَذَفْكَتٌ ————— هَفْدٌ
ا مَذَرٌ قَلَّ ا-جَلْدِي كَرْنِي ۲-چَالَاكٌ مَذَرْنَا	ا مَذَرٌ قَلَّ ا-جَلْدِي كَرْنِي ۲-چَالَاكٌ مَذَرْنَا
۱-بَعِيْلٌ ۲-جَلْدِي كَرْنِي ۳-اَلْجَلْمِي كَوَلِيْمِي ۴-اَلْجَلْمِي كَوَلِيْمِي ۵-اَلْجَلْمِي كَوَلِيْمِي	۱-بَعِيْلٌ ۲-جَلْدِي كَرْنِي ۳-اَلْجَلْمِي كَوَلِيْمِي ۴-اَلْجَلْمِي كَوَلِيْمِي ۵-اَلْجَلْمِي كَوَلِيْمِي
۶-لِيْدٌ ۷-لِيْدٌ ۸-لِيْدٌ ۹-لِيْدٌ ۱۰-لِيْدٌ	۶-لِيْدٌ ۷-لِيْدٌ ۸-لِيْدٌ ۹-لِيْدٌ ۱۰-لِيْدٌ
مَذَرٌ جَلْدِي سِي	مَذَرٌ جَلْدِي سِي
مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۱-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۲-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۳-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۴-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۵-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۶-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۷-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۸-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۹-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۱۰-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي	مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۱-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۲-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۳-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۴-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۵-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۶-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۷-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۸-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۹-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي ۱۰-مَذَوْرٌ جَلْدِي سِي
مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۱-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۲-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۳-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۴-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۵-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۶-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۷-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۸-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۹-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۱۰-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي	مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۱-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۲-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۳-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۴-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۵-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۶-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۷-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۸-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۹-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي ۱۰-مَذَرًا كَ جَلْدِي سِي

۱ مَدَد عورت کو بیوی بنانے کے لئے بتایا۔ یہ لایا۔ یہ لایا۔ یہ لایا۔
 معاوضہ دیکر بیوی کرنی۔ لانا۔ تالا۔ لیعقہ
 مَدَد م بیوی لگی قیست (مہر) ہے۔ لایعقہ
 لایعقہ۔ لایعقہ۔ لایعقہ۔ لایعقہ۔ لایعقہ۔ لایعقہ۔ لایعقہ۔ لایعقہ۔
 ۱ مَدَد مَدَد۔ (ب) اہل لقا

۲ مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔

مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔

مَدَد م ۱- لرزش۔ ۲- وہ آڑی لگی ہوئی لکڑی جس سے
 سے اُور چیزیں لگا کر رکھی جاتیں۔ ۳- جوا۔
 (گڑی کا)۔

مَدَد م ۱- وہ لکڑی جس سے اُور چیزیں لگا کر رکھی
 جاتیں۔ ۲- جوا۔ ۳- جوتے کا بندھن۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔
 مَدَد مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔ مَدَد۔

۱. مایلینکات ڈالنا۔ یعنی نوبے میں سے تھوڑے سے مایلینکات ڈالنا۔
 ۲. مایلینکات ڈالنا۔ یعنی نوبے میں سے تھوڑے سے مایلینکات ڈالنا۔
 ۳. مایلینکات ڈالنا۔ یعنی نوبے میں سے تھوڑے سے مایلینکات ڈالنا۔

۱۔ مایل کی طرف۔

۲۔ مایل کی طرف۔

۳۔ مایل کی طرف۔

۴۔ مایل کی طرف۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

مولدہ ت ختنہ۔

۱۔ مایلینکات ڈالنا۔ ۲۔ مایلینکات ڈالنا۔

۳۔ مایلینکات ڈالنا۔ ۴۔ مایلینکات ڈالنا۔

۵۔ مایلینکات ڈالنا۔ ۶۔ مایلینکات ڈالنا۔

موزن یا موز بھوسی (کیونکہ دانہ سے الگ کی جاتی ہے).

موزنا | موزناہ ————— ی.ا.

موزک | موزکاہ ————— ی.ک.

موزک ————— ی.ک.

موزک ہفعلیل - تہتها مارنا.

موزکا | موزکاہ ————— ی.ک.

موزک ————— ی.ک.

موز ————— م.ر.

موز ہفعلیل ۱ - بدل دینا. ۲ - بدل جانا.

نفعل - بدل جانا.

ت.موزک ث ۱ - تبدیل. ۲ - معارضة. ۳ - قیمت. ۴ - بدلا.

موزا ————— ی.ا.

موزگ ————— م.ر.

موزد ————— ی.د.

۱ موزاہ ————— ی.ا.

۲ موزاہ ————— م.ر.

موزاہ ————— ی.ا.

موزت ————— م.ر.

موزش | موزشاہ ————— ی.ش.

۱ موزش قل ۱ - ہتنا. ۲ - ہتانا.

ہفعلیل ۱ - ہتانا. ۲ - ہتنا.

۲ موزش قل - چھونا.

ہفعلیل - چھونا.

موزب ————— ی.ب.

موزکاہ ————— م.ش.

موتِ مَرَدَةٍ ————— يَسَعُ.

موتِ قَلِّ — مَرْنَا.

يَعْلِيلُ — مَرَدَاتِنَا.

هَفَعِيلُ — مَرَدَاتِنَا.

هَفَعَلُ — مَرَدَاتِ الْجَانِ.

موت ۱- مَرَدَةٌ. ۲- مَرَفِيوَالَا. ۳- بِي جَانِ.

موتِ (مضاف موت) ث ۱- موت. ۲- مَرَدَكِي. ۳- مَرِي.

موتِ ث موت كا سايه.

موت م ۱- جبر كي موت. ۲- مارا هوا آدمي.

موتِ ث مقتولي.

موتِ ————— يَتَر.

موتِ ————— زَبَح.

موتِ مَلَانَا.

موتِ م مصالِحِ مَلَائِي هَوْتِي مَسَّ.

موتِ چوسنا.

موتِ بے زور کیا هوا.

موتِ ————— زُو.

موتِ ————— زُو.

موتِ ————— زُو.

۱ موتِ ————— زُو.

۲ موتِ ————— زُو.

موتِ كمر باندھني.

موتِ اور موتِ م كمر بند.

موتِ ————— نَزَل.

موتِ ۱ موتِ ————— نَزَل.

مذھ ————— ذمہ.

مذھور | مذھرہ | مذھرۃ ————— ذمہ.

مذھر ————— ذمہ.

مذھر علیحدہ ذمہ.

مذھور م حرمزادہ (کیونکہ اوروں سے علیحدہ رکھا جاتا ہے).

مذھرہ | مذھرہ ————— ذمہ.

مذھرۃ ————— ذمہ.

مذھرہ ————— ذمہ.

مذھرہ ————— ذمہ.

مذھرہ ————— ذمہ.

مذھ | مذھ ————— مذھ.

مذھ قتل ۱- مارنا. ۲- بجانا (تالی).

مذھیل ۱- مارنا. ۲- بجانا (تالی).

مذھب | مذھب ————— مذھب.

مذھبہ | مذھبہ ————— مذھبہ.

مذھبت ————— مذھبت.

مذھبہ ————— مذھبہ.

۱ مذھ قتل ۱- پونچھنا. ۲- پونچھ ڈالنا.

مذھیل- پونچھ ڈالنا.

مذھیل- پونچھ ڈالنا.

مذھ (ث مذھ) ہلاک کرنیوالا.

۲ مذھ قتل- مارنا.

مذھ م لگاؤ.

۳ مذھ ————— مذھ.

مذھبہ ————— مذھبہ.

مَحُوْز م بِنْدِرگَاة. (ماخذ مشتبه).
 مَحُوْل | مَحُوْلَةٌ | مَحَلَّة ————— حَوْل.
 مَحُوْه ————— مَحُوْه ————— حُوْه.

مَحْتَح فَرَبِه هُونَا.

مَح فَرَبِه.

مَح م گُوْدَا.

مَح مَحَا يُعَل-يُرْمَغَز هُونَا.

مَحِي ————— مَحَا.

مَحِيْه ————— حِيْه.

مَحِيْر ————— مَحْر.

مَحَلَّة | مَحَلَّة ————— حَلَا.

مَحَلَّة ————— حَلَل.

مَحَلِّي ————— حَلَا.

مَحَلْفَا | مَحَلْفُوْت ————— حَلْفَا.

مَحَلْفُوْت ————— حَلْف.

مَحَلْقَت | مَحَلْقَه ————— حَلْق.

مَحَلَّت ————— حَلَا.

مَحْمَاة ————— حَمَا.

مَحْمَد | مَحْمَدِيْم ————— حَمَد.

مَحْمَل ————— حَمَل.

مَحْمَه ————— حَمَا.

مَحْمَق ————— حَمَق.

مَحْمَسَا | مَحْمَسَا ————— حَمَسَا.

مَحْمُوْم ————— حَمَم.

مَحْمُوْر ————— حَمَر.

مخز قل ۱-هلانا. ۲-مارنا.

مخز م چوت.

مخزب ————— حذب.

مخزها | مخزيت ————— حצה.

مخك قل-كچل دالنا.

مخكر ————— حكر.

مخدر ليين دين كرنا.

مخير م ۱-قيمت. ۲-مزدوري.

مخدر م اور مخدرت ت ۱-كل (آنيوالي). ۲-دوسرا دن.
۳-آينده كو.

مخزها ————— حرا.

مخزשה | مخزشت ————— حرش.

مخشف ————— حشف.

مخزبها | مخزبت ————— حشب.

مخزف ————— حشف.

مخزها ————— حتها.

مخزها ————— حتها.

مخزرت ————— حتر.

مضا اور مضا قل ۱-آنا. ۲-پهنچنا. ۳-واقع هونا.

مضا ————— مضا.

مضا ————— مضا.

مضا | مضا | مضا | مضا ————— مضا.

مضا ————— مضا.

مضا ————— مضا.

مضا لوها پيتنا.

مبیل م آگل (کواروں کے پیچھے جو ایک بڑی سی آری
لکڑی مضبوطی سے بند رهنے کے واسطے لگا
دیتے ہیں).

مبموز ————— موز.

مبسع ————— نمع.

مبسعמים ————— سعس.

مبפחת ————— ففح.

متر قل-برسنا.

هفعیل-برسانا.

ففعل-کسی پر بارش هونی.

متر م منهم.

مترأ | متره ————— نتر.

مز م (بصیغه جمع) پانی.

مز م پانی.

مز ۱-کون. ۲-جو کوئی. ۳-کون هوکر.

میٹب ————— یٹب.

میکل ————— مکل.

موز صورت دکھانی.

موز م ۱-صورت. ۲-جنس یا نوع.

تمونہ ث صورت.

مینکت ————— ینک.

میسد ————— سسد.

میץ ————— موز.

میشور | میشر ————— یشر.

میتر ————— یتر.

مکاب | مکأوب ——— کاب.

مکبیر | مکبیر | مکبیر ——— کبر.

مکة ——— کبا.

مکوة ——— کوا.

مکون | مکونة | مکونة ——— کون.

مکورة | مکورة ——— کور.

مکد قل- پست حال هونا.

نفعَل- پُرانا هو جانا.

هفَعَل- پُرانا هو جانا.

مکلا آهسته آهسته بهنا.

میکل م چهوتي ندي.

۱ مکلة | مکلة ——— کلا.

۲ مکلة ——— کلا.

مکلول | مکلل | مکلولیم ——— کلل.

مکلت ——— کلا.

مکمنیم ——— کمن.

مکمر | مکمر | مکمرت ——— کمر.

مکנס ——— کנס.

مکس | مکسة ——— کس.

مکسة | مکسة ——— کسا.

مکد قل- بیچنا.

نفعَل اور هثیعیل ۱- بکنا. ۲- انپے تئیں بیچ دالنا.

مکد م ۱- بکری کی چیز. ۲- قیمت.

مکد م ۱- فروخت. ۲- بیچی ہوئی چیز.

۳- بکری کی چیز.

مَمَكَّرَتْ ت فروخت.

مَمَكَّرَ ————— نَكَر.

مَمَكَّرَہ ————— ا نَرَاہ.

مَمَكَّرَہ ————— ا نَوَر.

مَمَكَّرَہ | مَمَكَّرَہ ————— كَسَل.

مَمَكَّرَب ————— كَتَب.

مَمَكَّرَہ ————— كَتَت.

مَمَكَّرَم ————— كَتَم.

مَمَكَّرَش ————— كَتَش.

مَلَأَ قَل ۱-بھر دینا. ۲-بھر جانا. ۳-سیر ہونا.

۴-پورا ہونا.

نَفَعَل-بھر جانا.

يَعِيَل ۱-بھر دینا. ۲-پورا کرنا. ۳-سیر کرنا.

۴-کوئی کام بالکل کرنا. ۵-جَرْنَا.

يُجَل-جَرَا جانا.

هَشَّيَعِيَل ۱-بھر جانا. ۲-ایک دوسرے کی مدد کرنی.

۱ مَلَأَ ۱-بھر دینے والا. ۲-بھر پور.

۲ مَلَأَ م ۱-بھر پوری. ۲-بالکل. ۳-پورا شمار.

مَلَأَ يَا مَلَأَ اور مَلَأَ م ۱-بھر پوری. ۲-بھر. ۳-وہ

شے جس سے کوئی ظرف بھرا ہو.

۴-کثرت.

مَلَأَہ ت ۱-بھر پوری. ۲-فصل کا عُمْدَة سے عُمْدَة

اناج وغیرہ.

مَلَأَہ ت جَرْنَا.

مَلَأَات ت جَرْنَا.

مَلَأَیْم م (جمع) ۱-جَرْنَا. ۲-کھانت پر مقرر کرنا.
(گویا کھانت کو گاہن کے ہاتھ میں دینا).
۳-ایسے تقرّر کے وقت کی قربانی.

مَلُؤَ م مُلْؤُهُ.

مَلَأَءٌ | مَلَأَءٌ | مَلَأَكَه | مَلَأَكَتٌ ————— لَأَد.

مَلَبَّشٌ ————— لَبَش.

مَلَبَّنٌ ————— لَبَن.

مَلَّهٌ ————— مَلَلٌ.

مَلُوٌ | مَلُؤَا | مَلُؤَا ————— مَلَأَ.

مَلُوتٌ ————— مَلَأَ.

مَلُوكَةٌ ————— مَلَدٌ.

مَلُوزٌ | مَلُوزَةٌ ————— لُوزٌ.

مَلَأَ قَلٌّ — کھینچنا.

فَعَّلٌ — جاتا رہنا.

۱ مَلَأَ م چیتھرا.

۲ مَلَأَ اور مَلَأَ م نمک.

مَلَأَ قَلٌّ ۱-نمک کھانا. ۲-نمکین کرنا.

فَعَّلٌ — نمکین کیا جانا.

فَعَّلٌ — کھاری پانی سے نہلایا جانا.

مَلُوتٌ م لُونِيَا.

مَلَأَ م مَلَّحٌ.

مَلَأَتٌ ث شَرٌّ زَمِيْنٌ.

مَلَأَتَةٌ | مَلَأَتَةٌ ————— لَحَمٌ.

مَلَأَ قَلٌّ ۱-چکنا کرنا. ۲-چھرانا.

پَعِيْلٌ ۱-چھرانا. ۲-بچانا. ۳-دینا (اندّا).

هَفْعِيل ۱- چھڑانا. ۲- جننا.
نَفْعَل ۱- چھوٹنا. ۲- چھڑایا جانا. ۳- جلدی جانا.
هَنْتَعِيل- چھوت جانا.

مِلَّ م گچ

مَلِيحَة ————— ۲ ملل.

مَلِيحَة ————— ۲۱۰.

[لینے]

مَلِك ۱- بادشاہت کرنی. ۲- بادشاہ ہونا. ۳- صلاح

هَفْعِيل- بادشاہ مقرر کرنا.

هَفْعَل- بادشاہ مقرر ہونا.

نَفْعَل- مشورہ کرنا.

مَلِك م بادشاہ.

مَلِك م صلاح.

مَلِك اور مَلِك اور مَلِك م بني عمّون کا خاص دیوتا.

مَلِك اور مَلِك ت مَنَكَة.

مَلِك اور مَلِك ت ۱- بادشاہت. ۲- شاہی لباس.

۳- مُلک.

مَلِك ت ملکہ.

مَلِك یا مَلِك ت بادشاہت.

مَلِك اور مَلِك ت ۱- بادشاہت. ۲- مُلک.

مَلِك ————— لکہ.

۱ مَلِك قَل- بولنا.

پَعِيل- کہنا.

مَلِك ت ۱- قول. ۲- کہاوت. ۳- بات.

۲ مَلِك قَل ۱- کات ڈالنا. ۲- کت جانا.

پوعیل- کات ڈالنا.

ملقہ اناج کی بال.

ملמד ————— لمد.

ملق نفعل-میٹھا ہونا.

ملق م بابل کی سرکار کے کسی عہدہ دار کا نام (شاید یہ لفظ مال سر فارسی ہو).

ملك قل-گچلنا.

ملקוח | ملقحوم | ملقحوم ————— לקח.

ملקוש ————— לקש.

ملתח ————— לתח.

ملתעות ————— לתע.

ממגרה ————— גור.

ממד ————— מד.

ממות ————— מות.

ממזר ————— מזר.

ממפר | ממפרת ————— מפר.

ממלכה | ממלכות ————— מלך.

ממסך ————— מסך.

ממר ————— מר.

ממררים ————— מר.

ממשח ————— משח.

ממשל | ממשלה ————— משל.

משק ————— משק.

ממתקים ————— מתק.

מן ۱-کون. ۲-کیا. ۳-جو. ۴-من جو ایک قسم کا اعجازی کھانا تھا.

منا ————— من.

منا اور منہ قل ۱- بانٹنا. ۲- انتظام کرنا. ۳- گنا.

پعیل ۱- بانٹ دینا. ۲- مقرر کرنا.

یُعل-مقرر ہونا.

نُعل-گنا جانا.

منا گنا ہوا.

منا ت حصہ.

منا م روپیوں کا ایک خاص وزن.

منا م بار (دفعہ).

منا م قسمت کا دیوتا.

مناات یا منات اور منیا ت حصہ.

منان م حصہ.

منینہ ————— نین.

منیدہ ————— مدد.

منیدع ————— يدع.

منا | منہ | منہ | منہ ————— منا.

منہگ ————— نہگ.

منہرہ ————— نہر.

منود ————— نود.

منوہ | منوہہ ————— نوہ.

منون ————— نون.

منوس | منوسہ ————— نوس.

منور ————— نیر.

منورہ ————— نور.

منور ————— نور.

منקה ————— نחה.

مני ————— منا.

مپی ————— منو.

منیه | منن ————— منا.

منله ————— نله.

منن بانت دینا.

من اور ا من م ۱-حصہ. ۲-ساز کا تار.

ممن ۱-کی طرف سے. ۲-سے.

مپی اور مپی اور ۲ من (جو من کا مضاف ہے) اور م.

اور م اور م ۱-میں سے. ۲-سے. ۳-کے سبب.

۴-کے موافق. ۵-سے دور. ۶-بغیر. ۷-سوا.

۸-کی طرف. ۹-بعد. ۱۰-کی نسبت.

۱۱-کہ نہ.

لمن سے لیکر.

منع قل ۱-روکنا. ۲-باز رکھنا.

نفعل ۱-رکنا. ۲-لے لیا جانا.

منعول | منعول ————— نعل.

منعمم ————— نعم.

منعمعم ————— نوع.

منکیت ————— نקה.

منکت ————— نك.

منت ————— منا.

مس ————— مسس.

مس ————— مسس.

مسب ————— سبب.

مسجر | مسجرت ————— سجر.

مسد ————— يسد.

مسدرون ————— سدر.

مسحہ قتل-گلنا.

هفعليل-گلانا.

مسحہ ————— نسدہ.

مسحہ ————— بسس.

مسحہ م نقاب. (ماخذ مشتبه).

مسوکه ————— سود.

مسحہ ————— نسح.

مسحر ————— سحر.

مسحہ قتل ۱-ملانا. ۲-خصوصاً مصالح ملانا.

مسحہ اور مسح م مصالح ملي ہوئی ہے.

مسحہ | مسحہ ————— سحد.

۱ مسحہ ————— ۱ نسد.

۲ مسحہ ————— ۲ نسد.

مسجن | مسجنوت ————— سجن.

مسجنہ ————— بسس.

مسحت ————— ۲ نسد.

مسحہ | مسلول ————— سلل.

مسحر ————— سحر.

مسحہ قتل اور نفعل ۱-پگل جانا. ۲-گر جانا. ۳-دُبل ہونا.

هفعليل-دراانا گویا پگلانا.

مس م وہ آدمی جو دکھوں سے گویا پگل جاتا ہے.

مس م گدازي.

مسع | مسع ————— نسع.

مسعد ————— سعد.

مسعد ————— سعد.

مسفوا ————— سفا.

مسفحت | مسفحة ————— ۲ سفح.

مسفر ————— سفر.

مسر قل-الگ هونا.

نفعل-الگ کیا جانا.

مسترت ————— اسر.

مسر ————— یسر.

مستور | مسفر ————— ستر.

معد ————— عبد.

معد ————— عبا.

معدر | معدرة ————— عبر.

معدل | معدلة ————— عدل.

معد قل-لغزش كهاني.

هفعل-لغزش كهاني.

۱ معدنة ————— عدو.

۲ معدنة ————— عدو.

معدر ————— عدو.

معه اور معه م (بصیغه جمع) ۱- پیت. ۲- رحم.

۳- انتزیاں. ۴- دل.

معه سنگریزه.

معو ————— عو.

معو ————— عو.

מעון | מעונה ———— עון.

מעוף ———— עוף.

מעורים ———— ۲ עור.

מעז ———— עוז.

מעט קל ۱- نُכּיּלָהּ הוּנָא. ۲- גִּהְסָא יָנָא. ۳- צְהוּתָא הוּנָא.
 ۴- תְּהוּרָא הוּנָא.

בעיל-תהוּרָא קר דינא.

הִתְעַיֵּל ۱- גִּהְתָּא דינא. ۲- קוּתִי קָמ תְּהוּרָא קרנא.

מעט ۱- نُכּיּלָהּ. ۲- תִּיז.

מעט اور מעט ۱- צְהוּתָא. ۲- תְּהוּרָא. ۳- תְּהוּרִי דִיר ק

לئے. ۴- תְּהוּרִי דִיר בעד.

מעט ۱- תְּהוּרָא קم یعنی قریب قریب. ۲- تھوڑی

دیر بعد. ۳- بہت تھوڑا.

מעטה ———— עטה.

מעטפה ———— עטף.

מעי ———— עוה.

מעיל ———— מעל.

מעין ———— עין.

מעך קל ۱- דְּבָנָא. ۲- גָרְנָא.

پُעל-دبایا جانا.

מעל קل ۱- דִּהַאנְכְנָא. ۲- צְהִינָא. ۳- בִּיּוּפִי קרני.

מעיל م ایک قسم کا لمبا چوڑا بن آستین کا گرتا.

۱ מעיל م بیوفائی.

۲ מעל | מעל | מעלה | מעלה | מעלה ———— עלה.

מעל ———— ۲ עלل.

מעליל		מעלל	_____	1	עלל.		
מעמד		מעמד	_____	1	עמד.		
מעמסה	_____	עמס.					
מעמקים	_____	עמק.					
מעון		מענה	_____	1	ענה.		
מענה		מענית	_____	2	ענה.		
מענה	_____	עון.					
מעצבה	_____	עצב.					
מעצד	_____	עצד.					
מעצור		מעצר	_____		עצר.		
מעקה	_____	עקה.					
מעקשים	_____	עקש.					
מער	_____	ערה.					
1	מערב	_____	1	ערב.			
2	מערב		מערבה	_____	2	ערב.	
	מעה	_____	ערה.				
	מעה	_____	14	עור.			
	מערץ	_____	ערץ.				
	מערד		מערכה		מערכת	_____	ערד.
	מערם	_____	ערם.				
	מערצה	_____	ערץ.				
	מעשה	_____	עשה.				
	מעשר	_____	עשר.				
	מעשקות	_____	עשק.				
	מפגע	_____	פגע.				

מִפָּח | מִפָּח ————— נפח.

מִפִּיץ ————— פוץ.

מִפְּל | מִפְּלָה | מִפְּלָה | מִפְּלָת ————— נפל.

מִפְּלָה ————— פלא.

מִפְּלָה ————— פלג.

מִפְּלָט ————— פלט.

מִפְּלָצַת ————— פלץ.

מִפְּלֵשׁ ————— פלס.

מִפְּעַל | מִפְּעָלָה ————— פעל.

מִפְּיץ | מִפְּיץ ————— נפץ.

מִפְּקֵד ————— פקד.

מִפְּרֵץ ————— פרץ.

מִפְּרָקַת ————— פרק.

מִפְּרֵשׁ ————— פרש.

מִפְּשָׁעָה ————— פשע.

מִפְּתַח | מִפְּתָח ————— פתח.

מִפְּתָן ————— פתן.

מִץ ————— מוץ.

מצא قَل ۱- پهنچنا. ۲- پانا. ۳- خصوصاً تَهوندَ کر پانا.

۴- نفع پانا. ۵- کسی حال میں گرفتار هونا.

۶- کافی هونا.

فَعَّل ۱- پایا جانا. ۲- موجود هونا.

هَعْمِيل ۱- پهنچانا. ۲- دینا.

مَضَب | مَضَب | مَضَب | مَضَب | مَضَب | مَضَب ————— نضب.

مَضَد ————— צוד.

מצה קל ۱- چوسنا. ۲- چوس دالنا. ۳- نچورنا.
نفعل- نچورا جانا.

۱ מצה ————— מצץ.

۲ מצה ————— نצה.

מצקה ————— צהל.

מצוד | מצוד | מצודה | מצודה ————— צוד.

מצוה ————— צוה.

מצולה | מצולה ————— צول.

מצוק | מצוקה ————— ۱ צוק.

מצוק ————— ۲ צוק.

מצور | מצורה ————— צور.

מצות ————— نצה.

מצח م پيشاني.

מצקה ن جرموق (کیونکہ پیروں پر سامنے دکھائی
دیتے ہیں).

מצלה | מצלת ————— ۱ צلل.

מצלה ————— ۳ צلل.

מצنפת ————— צنף.

מצע ————— יצע.

מצעד ————— צעד.

מצעירה | מצער ————— צער.

מצפה ————— צפה.

מצפן ————— צפן.

מצץ קل ۱- چوس لینا. ۲- میتھا ہونا.

۱ מצה ن فطيري روتني (بدون خمير کے).

מַצְקָה ————— יצק.

מִצָּר ————— צרר.

מִצְרָף ————— צרף.

מִק ————— מקק.

מִקְבָּה | מִקְבֵּת ————— נקב.

מִקְדָּשׁ ————— קדש.

מִקְהָל | מִקְהָלָה ————— קהל.

מִקְוֵה | מִקְוֵה ————— קוה.

מִקּוּם ————— קום.

מִקּוּר ————— קור.

מִקְחָה | מִקְחָה ————— לקח.

מִקְטָר | מִקְטָרֶת ————— קטר.

مِقْلُتْ چَهْرِي. (ماخذ مشتبه).

מִקְלָט ————— קלט.

מִקְלַעַת ————— קלע.

מִקְנָה | מִקְנָה ————— קנה.

מִקְסָם ————— קסם.

מִקְצוּעַ | מִקְצוּעָה ————— קצע.

מִקְצָת ————— קצה.

مِقْعَلْ ۱- يَکَلْ جانا. ۲- سَرْ جانا.

هَفْعِيلْ - سَرَا دينا.

مِ م سَرَاهَت.

מִקְרָא ————— ۱ קרא.

מִקְרָה | מִקְרָה ————— ۲ קרא.

מִקְשָׁה ————— ۱ קשה.

۱ مَرَقْشَا | مَرَقْشَا — ۲ مَرَقْشَا.

مَر | مَر — مَرَد.

۱ مَرَا قَل-مَارَنَا.

هَفْعِيل-اِنْبِي قَتِيں دَوْرَانَا.

۲ مَرَا مَوْتَا هَوْنَا.

مَرِيَا ۱-مَوْتَا. ۲-خِصْوَصًا جَانُور قَابِلِ ذَبْحِ.

مَرَاة ت مَوْتَا.

مَرَا م ۱-اَمِيْر. ۲-مَالِك.

۳ مَرَا — ۱ مَرَا.

مَرَاة | مَرَاة — رَاة.

مَرَاة شُوت | مَرَاة شُوت — رَاة شُ.

مَرَبِد — رِبِد.

مَرَبَاة | مَرَبَاة | مَرَبِيْت — رِبَاة.

مَرَبِيْز — رِبِيْز.

مَرَبِيْك — رِبِيْك.

مَرَد جَلْدِي كُرَايَا جَانَا.

مَرَد م اِيْكَ قِسمِ كِي دَاوْنِيْ وَالِي كَارِي.

مَرَدُوْع | مَرَدُوْعَا — رَدُوْعَا.

مَرَدُوْعُوْت — رَدُوْعُوْت.

مَرَدُوْمَا — رَدُوْمَا.

مَرَد قَل-بِغَاوْت كَرْنِي.

مَرَد م بِغَاوْت.

مَرَد م بَاغِي.

مَرَدُوْت ت بِغَاوْت.

مَرَدُوْف — رَدُوْف.

۱ مَرَا اور ۳ مَرَا قَل ۱-کَرُوا هونا. ۲-ضد کَرَنِي.

۳-بغاوت کَرَنِي.

هَفْعِيل ۱-ضد کَرَنِي. ۲-بغاوت کَرَنِي.

مَوْرَا باغِي.

مَرِي م ۱-کَرَوَاهْت. ۲-ضد.

مَرْتِم م (تثنيه) نَهَايْت بَغَاوْت (گويا دوهري).

۲ مَرَا رَكْرَنَا.

۲ مَوْرَا م اُسْتَرَا.

مَرَا | مَرَا ————— مَرَا.

مَرُوْد ————— رُوْد.

مَرُوْح ————— مَرَا.

مَرُوْم ————— رُوْم.

مَرُوْز | ۱ مَرُوْظَا ————— ۱ رُوْز.

۲ مَرُوْظَا ————— ۲ رُوْز.

مَرُوْمِيْم ————— مَرَا.

مَرُوْح ————— رُوْح.

مَرَا قَل-رَكْرَنَا.

مَرُوْح رَكْرَنِي سِي كُجَلَا هُوَا.

مَرَاَب ————— رَاَب.

مَرَاَق ————— رَاَق.

مَرَاَشَت ————— رَاَش.

[نُوچ لِيْنَا.]

مَرَا قَل ۱-هَمُوَار كَرْنَا. ۲-تِيْز كَرْنَا. ۳-بَال يَا رُوَا يَا پَر

نُفْعَل-كَسِي كِي بَال كَرْنِي.

يُفْعَل ۱-جَلَا هُوْنَا. ۲-تِيْز كِيَا جَانَا.

مَوْرَت بَال يَا رُوَا نُوچَا هُوَا.

- מְרִי — ۱ מרה.
 מְרִיא — ۲ מרא.
 מְרִיבָה — ריב.
 מְרִירוֹת | מְרִירִי — מרה.
 מְרִד — רכד.
 מְרַבֵּב | מְרַבֵּבָה — רכב.
 מְרַפֵּלֶת — רכל.
 מְרַמָּה — רמה.
 מְרַמֵּס — רמס.
 מְרַע — רעה.
 מְרַעָה | מְרַעִית — רעה.
 ۱ מְרַפֵּא | מְרַפֵּאה — ۱ רפא.
 ۲ מְרַפֵּא — ۲ רפה.
 מְרַפֵּשׁ — רפס.

מרץ نَفَعَل ۱- زور آور ہونا۔ ۲- بهاري ہونا۔
 هَفْعِيل - غصه دلانا۔

مَرِضٌ — رצע۔

مَرِضָة — رצה۔

مرق قَل ۱- رگڑنا۔ ۲- جلا کرنا۔ ۳- صاف کرنا۔
 يُعَل - جلا ہونا۔

مَرِوּקִים م (جمع) طہارتیں۔

مَرِک م شوربا (کیونکہ روٹی کے ٹکڑوں پر ڈالا
 جاتا ہے)۔ [باعث۔

تَمْرِوֹק اور تَمְרִיק م ۱- طہارت۔ ۲- دفع ہونے کا

מְרַקָח | מְרַקָחה | מְרַסַחַת — רקח۔

۱ مرد تپکنا.

۱ مر م بوند.

مرد یا موز م مَرّ (کیونکہ تپکتا ہے).

مردہ ت پت (کیونکہ تپکتا ہے).

۲ مرد قل ۱-کروا ہونا. ۲-بہت دلگیر ہونا.

پعیل ۱-کروا کر دینا. ۲-غصہ دلانا.

ہفعیل ۱-کروا کر دینا. ۲-بہت دلگیر کرنا.

۳-بہت دلگیر ہونا. ۴-ضد کرنی.

ہتپیلپیل-نہایت غصہ ہونا.

۲ مر کروا.

مردہ اور مردہ ت دلگیری.

مردی ۱-کروا. ۲-مہلک.

مردوت ت دلگیری.

مرد م دلگیری.

مردیم م (جمع) کرواہت.

تمدیم م (جمع) کرواہت.

مردہ ت ۱-کرواہت. ۲-زہر.

مردیم م (جمع) کروی ترکاری.

مردسعت ——— رسع.

مسا | مسا | مسا | مسا | مسا ——— مسا.

مسنب ——— سنب.

مسونکہ | مسونکہ ——— سونکہ.

مسور ——— سور.

مسورہ ——— مسورہ.

مسونش ——— سونش.

مَشْحَق ————— شَحَق.

مَشْتَمًا ————— شَتَم.

مَشْفِيَةٌ ————— شَفَا.

مَشْفَرَةٌ ————— شَفَر.

مَشْمَر ————— سَمَر.

مَشْفَح ————— شَفَح.

مَشَر تقسیم کرنا.

مَشْرَدَةٌ ث سیال چیزوں کا ایک پیمانہ.

مَشْرَدَةٌ ————— شَرَد.

مَشْرَفَةٌ ————— شَرَف.

مَشْرَتٌ ————— شَرَد.

مَشَأٌ | مَشَأَةٌ ————— نَشَأ.

مَشَأَبٌ ————— شَأَب.

مَشَأُونٌ ————— نَشَأ.

مَشَأَوَاتٌ ————— شَأَا.

مَشَأَلَةٌ ————— شَأَل.

مَشَأَرَةٌ ————— نَشَأَر.

مَشْبِذَةٌ ————— شَبِذ.

مَشْبَرٌ | مَشْبَرٌ ————— شَبَر.

مَشْبَتٌ ————— شَبَت.

مَشْبَةٌ ————— شَبَد.

مَشَا قَل-کھینچ کر نکالنا.

هَفْعِيل-کھینچ کر نکالنا.

مَشَا م چھڑانیوالا.

مَشَا م نہایت باریک کسی قسم کا سوتی کپڑا.

۲ منشہ شام کو کوئی کام کرنا۔

منش ۱- کل شام کو۔ ۲- کل (گذرا ہوا)۔ ۳- رات۔

منشہ ————— ۲ منشہ۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— شام۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— شام۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— شام۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— شام۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— شام۔

[مسح کرنا۔

۱ منشہ قل ۱- مانا۔ ۲- خصوصاً تیل سے مانا۔ ۳- خصوصاً

نفعل-مسح ہونا۔

منش م تیل۔

۱ منشہ اور ۱ منشہ ت مسح کرنا۔

منش م ۱- مسح شخص۔ ۲- خصوصاً مسیح۔

۲ منشہ ۱- پھیلانا۔ ۲- ناپنا۔

منش م پھیلاؤ۔

۲ منشہ اور ۲ منشہ ت حصہ۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— سحت۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— سحت۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— سحت۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— سحت۔

منشۃ | منشۃ | منشۃ ————— سحت۔

منشد قل ۱- کھینچنا۔ ۲- بڑھانا۔ ۳- مضبوط کرنا۔

۴- پھیلانا۔ ۵- چھیننا۔ ۶- پکڑنا۔

نفعل- بڑھایا جانا۔

نعل ۱- گھسیٹنا جانا۔ ۲- بڑھایا جانا۔

منشد م ۱- برهانا. ۲- قابض هونا. ۳- مقبوضه چیز.
 موشکہ ث و سّی.

منشدب | منشدب ——— شوب.

منشدن | منشدن ——— شون.

۱ منزل قَل ۱- مشابہ تہرانا. ۲- مثال یا مثل پیش کرنا.
 نفعَل- مشابہ تہرنا.

پعیل- تمثیلیں دیکر بولنا.

ہفعیل- مشابہ تہرانا.

ہتعیل- مشابہ تہرنا.

• منزل م ۱- مثال. ۲- تمثیل. ۳- مثل.

۱ منزل م تشبیہ.

منزل م مثل.

۲ منزل قَل- سلطنت کرنی.

ہفعیل- سلطنت دینی.

۲ منزل اور منزل م اور منشدہ ث سلطنت.

منشدح | منشدح | منشدح ——— شح.

منشدہ ——— شمس.

منشمن ——— شمن.

منشمع | منشمع | منشمع ——— شمع.

منشمر | منشمر | منشمر ——— شمر.

منشہ ——— شہا.

منشہ ——— شمس.

منشعول ——— شعول.

منشعی ——— شعہ.

منشعن | منشعن | منشعن ——— شعن.

משפחה ——— שפח.

משפט ——— שפט.

משפטים ——— שפת.

משק قابض هونا.

משק م مال.

משק م ملك.

משק ——— שקק.

משקה ——— שקה.

משקול ——— שקל.

משקוף ——— שקוף.

משקל | משקלת | משקלת ——— שקל.

משקע ——— שקע.

משרה ——— שרה.

משרוקיתא ——— שרק.

משנש قل-چھونا.

پعیل-تتولنا.

هفعیل-تتولنا.

משטה ——— שתה.

מת ——— מות.

מת م مرک.

מתבו ——— תבו.

מתג م باگ (گھوڑے کی).

מתה قانگنا.

مתי کب.

لمתי اور عد مתי کب تک.

مَتוֹק ————— מתק.

מתה קל-پھیلا نا.

אמתחת ת בורא.

מתפנת ————— תכן.

מתלעות ————— לתע.

מתם ————— תמם.

מתן زور آور هونا.

מתנים מ (تثنیه) کمر.

אמתני زور آور.

מתן | מתנה | מתנה ————— נתן.

מתק קל ۱-چوسنا. ۲-میٹھا هونا.

هفعلیل ۱-میٹھا کرنا. ۲-میٹھا هونا.

מתק اور מתק م متھاس.

מתוק میٹھا.

מתקים م (جمع) شیرینیاں.

מתת ————— נתן.

ن

۱ نא מִנֵּת یا آرزو یا عاجزی کا لفظ.

נא اور נאָה מִנֵּת یا آرزو یا عاجزی کا لفظ.

۲ נא ————— ניא.

נאד ————— نود.

נאה קל ۱-بیٹھنا. ۲-رھنا.

پعلیل ۱-پھبنا. ۲-خوبصورت هونا.

נָאָה ט ۱-مسکن. ۲-خصوصاً بیابان کے بیچ میں آبادی.

נָאָה ۱-شایستہ. ۲-خوبصورت.

נָאָה قَل-الہام سے کہنا.

נָאָה م الہامی قول.

נָאָה قَل اور پعیل-زنا کرنا.

נָאָה اور נָאָה (صیغہ جمع) زناکاریاں.

נָאָה قَل-حقارت سے ود کرنا.

پعیل ۱-حقارت سے ود کرنا. ۲-گُفر بکوانا.

هتپوعیل-حقیر سمجھا جانا.

נָאָה اور נָאָה ט گُفر آمیز حقارت.

נָאָה ————— נָאָה.

נָאָה قَل-آہ مارنا.

נָאָה ט آہ.

נָאָה پعیل-نغرت کرنی.

נָאָה قَل ۱-أبالذا. ۲-قدرتِ الہی سے بھر پور کرنا.

נָאָה ۱-قدرتِ الہی سے بھر کر اُسے کلام یا فعل سے

ظاہر کرنا. ۲-نبی بننا. ۳-نبی بنکر

بات کرنی.

هتپعیل ۱-نبی بنکر بات کرنی. ۲-دیوانہ سا بننا.

נָאָה اور נָאָה م نبی.

נָאָה ט نبیہ.

נָאָה ט نبی کا کلام یا کتاب.

נָאָہ چھیدنا.

נָאָہ ۱-کھوکھلا. ۲-باطل.

נָאָہ ט ۱-چھید. ۲-دروازہ. ۳-آنکھ کی پتلی.

دربہا ث انعام (ماخذ مشتبه).

دربا قل-بہونکنا.

دربا پعیل اور ہفعیل ۱-تاکنا. ۲-دیکھنا. ۳-کسی کا

لحاظ کرنا. ۴-دیکھتا رہنا.

دربا م ۱-جو تا کا جاتا ہے. ۲-جس کی امید کی

جاتی ہے. ۳-امید.

دربا پھوت نکلنا.

دربا م چشمہ.

دربا قل ۱-مُرجھانا. ۲-ضعیف ہونا. ۳-احمق ہونا.

پعیل ۱-حقیر جاننا. ۲-ذلیل کرنا.

دربا ۱-احمق. ۲-کافر.

دربا اور دربا ۱-مشک (دھیلے پن کے سبب). ۲-گہرا.

۳-ایک قسم کا تاردار باجا جو گہرے کے

کچھ ہم شکل ہوتا تھا.

دربا ث ۱-حماقت. ۲-گُفر کا فعل.

دربا ث لاش.

دربا ث ۱-شرم. ۲-شرم گاہ.

دربا قل-اُبلنا.

ہفعیل ۱-کثرت سے بہا دینا (گویا اُبال کر).

۲-خوشی سے بیان کرنا. ۳-سَرانا (کیونکہ

بہت سی چیزیں سر کر اُبلتی ہیں).

دربا م چشمہ.

دربا ث شمعدان (شاید در اور اُبلنا سے مرکب ہے).

درب خشک ہونا.

درب م ۱-دکھن طرف. ۲-خصوصاً کنعان کا دکھنی حصہ.

دند قَل ۱- سامنے ہونا. ۲- ظاہر ہونا. ۳- بہنا.

ہَفْعِيل ۱- ظاہر کرنا. ۲- بیان کرنا.

هَفْعَل- بیان کیا جانا.

دند ۱- سامنے. ۲- طرف.

دند کے موافق.

دند ۱- سامنے. ۲- مقابلہ میں. ۳- کے لئے.

دند ۱- سامنے سے. ۲- پاس سے. ۳- سامنے.

۴- مقابلہ میں.

دند م ۱- پیشوا. ۲- سردار. ۳- شریف.

دند قَل- روشن ہونا.

ہَفْعِيل ۱- روشن کرنا. ۲- روشنی دینی.

دند ث ۱- چمک. ۲- جلال. ۳- صبح کی روشنی.

دند ث چمک.

دند قَل- سینگ مارنا.

پَعِيل- سینگ مارنا.

هَثِيعِيل- لڑائی کرنی.

دند سینگ مارنیوالا.

دند ————— دند.

دند کاتنا.

دند م درانتی.

دند قَل اور پَعِيل- تاردار باجا بجانا.

دند ث ۱- تاردار باجا. ۲- ایسے باجے کی آواز.

۳- ایسے باجے کے ساتھ گایا ہوا گیت.

۴- خصوصاً تمسخر کا گیت.

دند ث تمسخر کا گیت.

دند قل ۱-چھونا. ۲-پہنچنا. ۳-کسی پر اثر کرنا. ۴-مارنا.

۵-بیمار کر دینا.

نفعل-شکست کھانا.

پعیل-مارنا.

پعل-مارا جانا.

ہفعیل ۱-چھوانا. ۲-پہنچانا. ۳-لگانا. ۴-چھونا.

۵-پہنچنا.

دند م ۱-چوت. ۲-مار. ۳-بیماری. ۴-خصوصاً برص.

دند قل ۱-مارنا. ۲-بیمار کر دینا. ۳-شکست دینا.

۴-سینگ مارنا. ۵-دھکیلنا. ۶-تھیس کھانی.

دند م ۱-مار. ۲-مرض. ۳-تھیس.

دند ت ۱-قتل. ۲-وبائے مہلک.

دند نفعل ۱-بہر جانا. ۲-پھیل جانا.

ہفعیل ۱-اندیلنا. ۲-گرا دینا. ۳-سونپ دینا.

ہفعل-بہا دیا جانا.

دند قل ۱-دھکیلنا. ۲-هانکنا. ۳-بیگار میں کام کرانا.

۴-قرض طلب کرنا. ۵-محصول طلب کرنا.

۶-حکومت کرنی.

نفعل ۱-مظلوم ہونا. ۲-مجبور ہونا. ۳-ایک

دوسرے پر ظلم کرنا.

دند قل ۱-نزدیک آنا. ۲-ہت جانا (گویا اپنے نزدیک آنا).

نفعل-نزدیک آنا.

ہفعیل ۱-نزدیک لانا. ۲-گذراننا. ۳-نزدیک آنا.

ہفعل ۱-پہنچایا جانا. ۲-گذرانا جانا.

ہنپعیل-نزدیک آنا.

נד ————— נד.

נדא اور ندדہ قل هتنا.

پعیل ۱-هتنا. ۲-خارج کرنا.

נדב قل ۱-أبهارنا. ۲-خوشي سے مُستعد ہونا. ۳-خوشي سے دینا.

هتپعیل ۱-اپنے تئیں أبهارنا. ۲-اپنی خوشي سے اپنے تئیں سونپ دینا. ۳-اپنی خوشي سے کچھ دیدینا.

נדדה ث ۱-مُستعدی. ۲-خوشي سے گذرانی ہوئی قربانی.

ندب ۱-خوشي سے مُستعد. ۲-سخي. ۳-شريف. ۴-سردار.

ندדה ث ۱-شرافت. ۲-اقبال مندی.

ندده م پتھروں کی دیوار. (ماخذ مشتبه).

ندد قل ۱-چلانا. ۲-چلنا. ۳-گھومنا. ۴-آوارہ پھرنا. ۵-بھاگ جانا.

پوعل-بھاگ جانا.

هتعیل-بھاگ دینا.

هتعل-بھاگ دیا جانا.

هتپوعل-بھاگ جانا.

نددیم م (جمع) لوٹنا.

نددہ ث ۱-الگ کئے ہوئے شخص کا حال. ۲-خصوصاً

حیض والی کا حال. ۳-حیض. ۴-کوئی مکروہ میل.

۵-ناپاکی.

نددہ ث مکروہ چیز.

۱ نדה ————— نדה.

۲ نדה سخي هونا.

نדה اور نדה م بڑا انعام.

ندده قل ۱-دھکیلنا. ۲-نکال دینا. ۳-مارنے کے لئے اُتھانا.

نفعَل ۱-نکال دیا جانا. ۲-آوارہ پھرنا. ۳-بھاگ

جانا. ۴-بھتکایا جانا. ۵-مارنے کے لئے

اُتھایا جانا.

نفعَل-دھکیل دیا جانا.

هفَعِيل ۱-دھکیل دینا. ۲-نکال دینا. ۳-پراگندہ

کرنا. ۴-بھتکانا. ۵-زور سے پہنچانا.

هفَعَل-آوارہ پھرایا جانا.

מדווחים م (جمع) گمراہیاں.

נדיב | נדיבה ————— נדב.

۱ נדן م میان (تلوار وغیرہ کا).

נדנה م ۱-میان. ۲-بدن.

۲ נדן ————— ۲ نדה.

ندדה قل ۱-هانک دینا. ۲-بھگا دینا. ۳-اُرا دینا.

نفعَل ۱-هانک دیا جانا. ۲-اُرا دیا جانا.

ندדה قل-مَنْت ماننی.

ندده اور نده م ۱-مَنْت. ۲-مَنْت کی چیز.

נדہ ————— نדה.

ندده قل ۱-هانکنا. ۲-لے چلنا. ۳-لے جانا. ۴-رہنمائی

کرنی.

پعیل ۱-هانپنا. ۲-آہ مارنا. ۳-ھنکانا. ۴-لے جانا.

۵-لے چلنا.

مَنهَد م ہنگاؤ۔

نہد باند ہونا۔

ہود (نہود کے عوض) م ۱۔ بلندی۔ ۲۔ عظمت۔ ۳۔ جمال۔

نہہ قل۔ نوحہ کرنا۔

نہعل۔ فریاد کرنا۔

نہو اور ہی اور ہی م نوحہ۔

نہہ ت نوحہ۔

نہور | نہور | نہور ————— ۲ نہد۔

نہل پعیل ۱۔ نرمی سے لے چلنا۔ ۲۔ حفاظت کرنی۔

۳۔ پرورش کرنی۔

نہیل۔ نرمی سے چلنا۔

نہل م چراگا۔

نہم قل ۱۔ گرجنا۔ ۲۔ شور مچانا۔ ۳۔ آہ مارنی۔

نہم م گرج۔

نہم ت ۱۔ شور۔ ۲۔ آہ۔

نہک قل۔ گدھے کا بولنا۔

۱ نہد قل۔ کثرت سے بہنا۔

نہد اور نہد م ۱۔ بڑا دریا۔ ۲۔ خصوصاً فرات۔ ۳۔ دھاو۔

مَنهَد ت دریا کا مقام۔

۲ نہد قل۔ روشن ہونا۔

نہد ت نور۔

نہد اور نہد م نور۔

نہد ت دانش۔

نہا قل اور ہفعیل ۱۔ انکار کرنا۔ ۲۔ باطل کر دینا۔

۳۔ منع کرنا۔

نَوَّحًا ث ۱- کسی سے دل پھیرنا۔ ۲- دل پھرنے یعنی
فاراضی کا سبب۔

نوب قُل ۱- اُگنا۔ ۲- پیدا کرنا۔
یُعَلِّل- اُگانا۔

نوب اور نوب م ۱- زمین کا حاصل۔ ۲- پھل۔

نَوَّحًا ث ۱- خرگوش (۱ نوحہ اور نوب سے مرکب)۔

نَوَّحًا ث ۱- زمین کا حاصل۔ ۲- پھل۔

نوح قُل ۱- ہلنا۔ ۲- آوارہ پھرنا۔ ۳- بھاگنا۔ ۴- سر ہلانا۔

۵- ماتم کرنا۔ ۶- ماتم پُرسی کرنی۔

هَفَعِيل ۱- آوارہ پھرانا۔ ۲- سر ہلانا۔

هَفَعَل- خارج کیا جانا۔

هَفَعِيل ۱- دگمگانا۔ ۲- سر ہلانا۔ ۳- ماتم کرنا۔

نوح م دھیر (کیونکہ ہلایا جاتا ہے)۔

نوح م آوارگی۔

نوح م ماتم پُرسی۔

نوح م ہلانے کا باعث۔

نوح م شیشہ۔

نوح قُل ۱- بیتھنا۔ ۲- گھر میں رہنا۔ ۳- پہننا۔

هَفَعِيل ۱- رونق بخشنی۔ ۲- کسی کی تعظیم کرنی۔

۱ نوحہ ۱- رہنے والا۔ ۲- پہننے والا۔

۲ نوحہ اور نوحہ ث ۱- مسکن۔ ۲- بیابان کے بیچ میں
آبادی۔

نوحہ رونق دار ہونا۔

نوحہ م رونق۔

نوحہ قُل ۱- آرام کرنا۔ ۲- بیتھ جانا۔ ۳- بیتھا رہنا۔

هَفْعِيل كِي دو صورتیں پائی جاتی ہیں یعنی

(۱) هَنِيح آرام دینا

(۲) هَنِيح ۱- رکھ دینا. ۲- رہنے دینا.

۳- چھوڑ دینا. ۴- کوئی کام کرنے دینا.

هَفْعَل كِي بھی دو صورتیں پائی جاتی ہیں یعنی

(۱) هَوِيح آرام دیا جانا.

(۲) هَنِيح ۱- رکھ دیا جانا. ۲- رہنے دیا

جانا.

نوح اور نوح م آرام.

نحت ت ۱- آرام. ۲- رکھ دیا جانا.

نحت قل- اتر جانا.

نفعل- دھس جانا

يعيل- دبا دینا.

هَفْعِيل ۱- اُتار دینا. ۲- اُتار لے جانا.

۳- رکھ دینا.

هَفْعَل- گرایا جانا.

نحت اترنے والا.

هَنِيح ت آرام دھی.

هَنِيح م اور هَنِيح ت ۱- آرامگاہ. ۲- آرام.

هَنِيح م ۱- آرام. ۲- رضامندی.

نوم قل- کانپنا.

نوم يعيل- پلید کرنا.

نوم اور نول ت پیکھنا.

نوم قل- اُونگھنا.

نور ت اُونگہ۔

• نور ت نیند۔

نور

نور - پنپنا۔

نور - پنپنا۔

نور م اولاد۔

نور م بیتا۔

نور

نور - بہاگ جانا۔

نور ۱ - بہگا دینا۔ ۲ - بچانا۔

نور بہاگنے والا۔

نور م اور نور ت ۱ - بہاگنا۔ ۲ - پناہ گاہ۔

نور

نور ۱ - دگمگانا۔ ۲ - تہر تہرانا۔ ۳ - جھولنا۔ ۴ - ہلنا۔

۵ - آوارہ پھرنا۔

نور - ہلایا جانا۔

نور ۱ - ہلانا۔ ۲ - کنپانا۔ ۳ - آوارہ پھرانا۔

نور م (جمع) ایک قسم کا باجا جو ہلایا

جاتا ہے۔

نور

نور ۱ - جھلانا۔ ۲ - خصوصاً ہاتھ کو جھلانا۔ ۳ - ہاتھ

سے چہرکنا۔

نور ۱ - جھلانا۔ ۲ - ہلانا۔

نور - جھلایا جانا۔

نور - ہلانا۔

نور م بلندی (کیونکہ بلند چیزیں اکثر ہلتی ہیں)۔

نور ت ۱ - چھلنی۔ ۲ - بلند مقام۔

نور ت بلند مقام۔

نور ت ۱ - تپکاؤ۔ ۲ - تپکتا ہوا شہد۔

تَنْوِظَا ت ۱-جھلاؤ۔ ۲-ھلاؤ۔

دَرَم اور ۲ نَمِز قَل ۱-چمکنا۔ ۲-بھاگنا۔
ہَفْعِیل-پھولنا۔

نَوِظَا ————— نَصَا۔

نَوِک قَل-چوسنا۔

ہَفْعِیل-اپنا دُود پلانا۔

نَوِش روشن ہونا۔

نَوِش ت آگ۔

۱ نِیر اور نِیر اور نِیر اور نِیر م چراغ۔
مَنْوِظَا ت شمعدان۔

تَنْوِز م ۱-تنور۔ ۲-بھٹی (۲ تَنْوِز اور نَوِز سے مرکب)۔

نَوِش قَل-بیمار ہونا۔

نَوِز اُبالنا۔

نَوِز م لپسی۔

نَوِز قَل-چہرگا جانا۔

ہَفْعِیل-چہرکنا۔

نَوِز ————— نَوِز۔

نَوِز قَل ۱-بہنا۔ ۲-اُترنا۔

ہَفْعِیل-بہانا۔

مَنْوِظَا اور مَنْوِظَا ت (جمع) ۱-اُترنے کے مقام۔

۲-منطقة البروج۔

نَوِش م ۱-نتہہ۔ ۲-بالی۔ (ماخذ مشتبه)۔

نَوِش قَل-نقصان اُٹھانا۔

ہَفْعِیل-نقصان پہنچانا۔

نَوِش م نقصان۔

ذکر نَفَعَلَ ۱- الگ ہونا۔ ۲- پرہیز کرنا۔ ۳- اپنے تئیں
مقدس کرنا۔

ہَفَعِيل ۱- الگ کرنا۔ ۲- پرہیز کرانا۔ ۳- مقدس کرنا۔
ذکر م ۱- تقدیس۔ ۲- لمبے بال۔ ۳- تاج (کیونکہ
اُسکے سبب عوام سے الگ ہو جاتے ہیں)۔

ذکر ۱- مقدس آدمی۔ ۲- خصوصاً ایک قسم کی مَنت
ماننے والا جو نازیر کہلاتا ہے۔

مذکر م تاج دار۔

ذح ————— ذح۔

ذحہا قَل اور هَفَعِيل ۱- لے چلنا۔ ۲- ہدایت کرنی۔
۳- پہنچانا۔

مذحہا ث ۱- نذر۔ ۲- خصوصاً خدا کے لئے۔ ۳- محصول۔

ذحמים ————— ذح۔

ذحوشا | ذحوشة ————— ذحوش۔

ذحילה ————— حلل۔

ذحیرہم ————— ذحہ۔

ذحلا قَل ۱- قبضہ میں لینا۔ ۲- خصوصاً میراث میں
لینا۔ ۳- قابض کر دینا۔

ذحیل- قابض کر دینا۔

ذحیل ۱- قبضہ میں دینا۔ ۲- خصوصاً میراث
میں دینا۔

ذحیل- قابض کیا جانا۔

ذحیل- اپنے قبضہ میں لینا۔

ذحلا اور ذحلت ث ۱- قبضہ۔ ۲- مقبوضہ۔ ۳- خصوصاً
میراث۔ ۴- بخیرہ۔

۲ دھل بہنا۔

دھل اور دھلہ ت ۱-ندی۔ ۲-وادی (یعنی نالا)۔

دھم نفعل ۱-افسوس کرنا۔ ۲-ترس کھانا۔ ۳-پچتانا۔

۴-تسلی پذیر ہونا۔ ۵-انتقام لینا۔

پعیل-تسلی دینی۔

پعل-تسلی پانی۔

[ہونا۔

ہڈپعیل ۱-ترس کھانا۔ ۲-پچتانا۔ ۳-تسلی پذیر

دھم م پچتاوا۔

دھمہ ت تسلی۔

دھومیم یا دھومیم م (جمع) ۱-تسلیاں۔ ۲-پچتاوے۔

تدھومیم م اور تدھومہ ت تسلی۔

دھنہ ————— ہڈی۔

دھن قل-پھرتی کرانی۔

دھر خرخرانا۔

دھر م اور دھرا ت خرخراہت۔

دھیریم م (تثنیہ) تھنے۔

۱ دھن قل-پھسپھسانا۔

پعیل ۱-جادو کرنا۔ ۲-شگون کرنا۔ ۳-قیاس کرنا۔

۴-شگون کی طرح قبول کرنا۔

دھش م ۱-جادو۔ ۲-شگون۔

دھش م سانپ۔

۲ دھش پیتل یا قانبے سے بننا۔

دھش پیتل کا۔

دھش م اور دھشت اور دھوشہ ت ۱-پیتل یا قانبا۔

۲-پیسا۔ ۳-پیتل کی بیڑی۔

نمذہ م پیتل کا تکرار۔

نمذہ ا نمذہ ا نمذہ ا ————— نمذہ۔

نمذہ قُل ۱- پھیلانا۔ ۲- لمبا کرنا۔ ۳- پھیلنا۔ ۴- جھکانا۔
۵- جھکانا۔ ۶- دہلنا۔ ۷- پھسلنا۔ ۸- پھیرنا۔
۹- پھرنا۔

نمذہ نفعَل ۱- پھیلا یا جانا۔ ۲- پھیلنا۔ ۳- لمبا ہونا۔
نمذہ ہفعیل ۱- پھیلا نا۔ ۲- جھکانا۔ ۳- پھیرنا۔ ۴- بہتکانا۔
۵- بگاڑنا۔ ۶- الگ رکھنا۔ ۷- بہتکانا۔

نمذہ م ۱- شاخ۔ ۲- عصا۔ ۳- چھڑی (سزا دینے کی)۔
۴- بنی اسرائیل کا ایک سبط۔

نمذہ م ۱- پلنگ۔ ۲- پالکی۔ ۳- جنازہ۔
نمذہ نیچے۔

نمذہ ل ۱- نیچے کی طرف۔ ۲- نیچے۔
نمذہ م ۱- نیچے۔

نمذہ م ۱- پھیلاؤ۔ ۲- پھیرنا۔

نمذہ ل ————— نمذہ۔

نمذہ م ————— نمذہ۔

نمذہ م ————— نمذہ۔

نمذہ قُل ۱- اُتھانا۔ ۲- رکھ دینا۔ ۳- لادنا۔

نمذہ پعیل- اُتھانا۔

نمذہ لدا ہوا۔

نمذہ م بوجھ۔

نمذہ قُل ۱- لگانا (درخت وغیرہ)۔ ۲- گار دینا۔

۳- نصب کرنا۔

نمذہ نفعَل- لگایا جانا۔

دستار م ۱- لگا ہوا درخت۔ ۲- لگائے ہوئے درختوں
کا مجموعہ۔ ۳- لگانا۔

دستار م لگا ہوا درخت۔
دستار م لگانا۔

دستار قل-تپکنا۔

ہفعلیل-تپکانا۔

دستار م ۱- بوند۔ ۲- ایک قسم کا خوشبودار گوند۔

دستار ث ایک قسم کی بالی۔ [کرنی۔

دستار قل ۱- حفاظت کرنی۔ ۲- رکھ چھوڑنا۔ ۳- پاسبانی
مستار اور دستار ث ۱- قید خانہ۔ ۲- نشانی۔

دستار قل ۱- چھوڑ دینا۔ ۲- پھیلانا۔ ۳- پھیلنا۔ ۴- سپرد کرنا۔

۵- رهنے دینا۔ ۶- کوئی کام کرنے دینا۔ ۷- نکال

دینا۔ ۸- نکال لینا۔

فعل ۱- پھیل جانا۔ ۲- دھیلا ہونا۔ ۳- گرایا جانا۔

فعل-چھوڑ دیا جانا۔

دستار ث تاک کا ریشہ۔

نی ————— نداء۔

نداء کچا ہونا۔

نداء کچا۔

نوب ————— نوب۔

نود ————— نود۔

نداء ————— نداء۔

نداء ————— نداء۔

نون ————— نون۔

نوس ————— نوس۔

نیر | ————— | نیر |

نیر | ۱ | نیر | ————— | نور |

نور | قَل | زمین جوتنی |

۲ | نیر | م | افتادہ زمین |

نور | م | بیل کا جوا |

نکح اور نکح | قَل | مارنا |

فَعَلَ | مارنا | جانا |

هَفَعِيل | ۱- مارنا | ۲- شکست دینی | ۳- جبراً |

لِيلِينَا | ۴- تورنا | ۵- چھیدنا |

۶- مارنا |

هَفَعَلَ | ۱- مارا | جانا | ۲- مارنا | جانا |

۳- لیلیا جانا |

نکح اور نکح | ۱- مارا ہوا | ۲- مصیبت زدہ | ۳- غمگین |

نکح اور نکح | ۱- خوشبودار چیز (کیونکہ کوتنے سے

بنتی ہے) | ۲- کوئی عمدہ چیز |

نکح | ۱- مارا ہوا | ۲- کچلا ہوا |

نکح | ۱- مارنے والا | ۲- تہمت لگانے والا |

نکح | ۱- مار | ۲- بلا | ۳- گھاؤ | ۴- قتل |

نکح | م | اولاد |

نکح | سامنے ہونا |

نکح | ۱- سامنے کا | ۲- سیدھا |

نکح | ۱- دوستی |

نکح | ۱- سامنے | ۲- طرف |

نکح | ۱- سامنے کی طرف | ۲- آگے | ۳- کے لئے |

نکح | سامنے |

دکھ قَل پَعِيل ھَثِیْعِيل ۱- فریب کرنا. ۲- فریب دینا.

دکھ م مکر.

دکھ اور دکھ فریبی.

دکھ جمع کرنا.

دکھ اور دکھ م دولت.

دکھ قَل- اجنبی ہونا.

پَعِيل ۱- اجنبی کرنا. ۲- انکار کرنا. ۳- ناواقف ہونا.

۴- تاکنا (کیونکہ جس چیز سے ناواقف ہوتے ہیں اسی کو تاکتے ہیں).

ھَثِیْعِيل ۱- تاکنا. ۲- لحاظ کرنا. ۳- پہچاننا. ۴- جاننا.

۵- خبر لینا.

نَفْعَل ھَثِیْعِيل ۱- اپنے تئیں ناواقف بنانا. ۲- معلوم

ہونا.

دکھ اجنبی.

دکھ اور دکھ م عجیب حال.

دکھ اجنبی.

دکھ ہا پرائی عورت.

دکھ ہا صورت (کیونکہ اسی سے کوئی چیز پہچانی

جاتی ہے).

دکھ جان پہچان.

دکھ ————— دکھ.

دکھ ھَثِیْعِيل ۱- تمام کرنا. ۲- حاصل کرنا.

دکھ م دولت.

دکھ ————— دکھ.

دکھ کات دالنا.

نملا ت چيونتي.

نمر چتلا هونا.

نمر اور نمر م لگربگا (تیندوا).

نم ——— نمس.

نمبا ——— نمب.

نسن قل-هت جانا.

هفعل ۱-هتانا. ۲-لے جانا.

هفعل-هت جانا.

نسا پعیل ۱-آزمانا. ۲-کوشش کرنی.

مسا ت ۱-آزمایش. ۲-امتحان.

نسا قل-اکهار دینا.

نفل-اکهارا جانا.

هتعیل-اکهارا جانا.

مسا م بچاؤ.

نسا ——— ا نسا.

ا نسا قل ۱-انڈیلنا. ۲-تپاون کرنا. ۳-دھالنا.

۴-مسح کرنا.

نفل-مسح هونا.

پعیل-تپاون کرنا.

هفعل-تپاون کرنا.

هفعل-تپاون کیا جانا.

نسا اور نسا اور نسا م ۱-تپاون. ۲-دھالی ہوئی مورت.

نسا م ۱-تپاون. ۲-دھالی ہوئی مورت. ۳-مسح

شخص. ۴-خصوصاً بادشاہ. ۵-کوئی حاکم.

ا نمبا ت ۱-دھالنا. ۲-دھالی ہوئی مورت.

دَسَد ۱- گوتنهنا. ۲- دہانکنا.

دَسَد ۲ مَسَدَا ت دهنکنا.

دَسَد ت تانا.

دَسَد قَل- بلند کرنا.

هَشْتَعِيْل- اپنے تئیں بلند کرنا.

دَسَد م ۱- جھندا. ۲- نشانی.

دَسَد قَل ۱- اُکھیرنا. ۲- خیمہ اُکھیرنا. ۳- روانہ ہونا.

۴- جھکانا.

نَفْعَل- اُکھیرا جانا.

هَفْعِيْل ۱- خیمہ اُکھروانا. ۲- روانہ کرنا. ۳- اُکھیرنا.

۴- تراشنا.

دَسَد م ۱- خیمہ کا اُکھیرنا. ۲- روانگی. ۳- منزل.

دَسَد م ۱- تیر. ۲- پتھر کی کان.

دَسَد قَل- چڑھ جانا.

هَفْعِيْل- چڑھانا.

هَفْعَل- چڑھایا جانا.

دَعَم ۱ | دَعَمَات ————— دَعَم.

دَعَم ————— دَعَم.

دَعَل قَل ۱- اربنگے سے بند کرنا. ۲- جوتی پہنانی.

هَفْعِيْل- جوتی پہنانی.

دَعَل ت جوتی.

دَعَل اور دَعَل م اربنگا (آگل).

دَعَم قَل- پسند ہونا.

دَعَم م ۱- پسندیدگی. ۲- خوبصورتی.

دَعَم م پسندیدگی.

נעים پسندیدہ

מנעמים م (جمع) مزیدار کھانا.

נעץ چبھنا.

נעצות م خاردار درختوں کا مجموعہ.

۱ نער قل-گرجنا (شیر کا).

۲ نער قل-جہاز ڈالنا.

نפעל ہتھپعیل ۱-جہاز ڈالا جانا. ۲-کوئی چیز اپنے

پر سے جہاز کر چھوٹ جانا.

پعیل-جہاز ڈالنا.

۱ نعر م آوارہ پھرنے والا.

נערות ת ۱-سن کا پات (کیونکہ سن سے جہازا جاتا ہے).

נער م ۱-لڑکا. ۲-بچہ. ۳-جوان. ۴-خادم. ۵-لڑکی.

נער م لڑکپن.

נערה ת ۱-لڑکی. ۲-لوندی.

נעורים م (جمع) اور נעורות ת (جمع) ۱-لڑکپن.

۲-جوانی.

נעש آتھانا.

۲ נעש (نیش کے عوض) اور נעش م ۱-جنازہ. ۲-ستاروں کا

ایک گچھا جو عربی میں نیش کہلاتا ہے.

נפה ————— نوحہ.

נפה قل ۱-پھونکنا. ۲-دم چھوڑنا.

נעל-پھونکا جانا.

נפעیل ۱-آہیں کروانی. ۲-اپنے دم سے ہانک دینا.

נפה م دم کا چھوڑنا.

נפה م دھونکنی.

תפוח מ ۱-سیب (کیونکہ خوشبو کے سبب وہ سونگھا جاتا ہے)۔ ۲-سیب کا درخت۔

דפיל ————— دفل۔

דפד מ ایک قسم کا گوند۔ (ماخذ مشتبه)۔

דפל قتل ۱-گرنا۔ ۲-پڑا رہنا۔ ۳-سوکھ جانا۔ ۴-ہلاک

ہونا۔ ۵-واقع ہونا۔ ۶-ادنیٰ تھہرنا۔ ۷-لپکنا۔

۸-اُترنا۔ ۹-خیمہ لگانا۔ ۱۰-دُشمن کی طرف

چلا جانا۔ ۱۱-اُداس ہونا۔ ۱۲-پیش ہونا۔

התפעיל ۱-گرانا۔ ۲-جَن دالنا۔ ۳-سکھا دالنا۔

۴-اُداس کرنا۔ ۵-پیش کرنا۔ ۶-کرنے دینا۔

۷-کوئی کام چھوڑنا۔

התפעיל ۱-سجدہ کرنا۔ ۲-لپکنا۔

פעיל-گرنا۔

דפל מ سقطہ۔

דפיל מ پہلوان (یا تو آوروں کو گرانے کے سبب یا خدا

سے برگشتہ ہونے کے سبب)۔

דפל מ ۱-چھلکا (کیونکہ گر جاتا ہے)۔ ۲-دھیلا چمڑا۔

דפלה اور دפלה ت ویرانہ۔

דפלת ת ۱-گرنا۔ ۲-پڑی ہوئی چیز۔ ۳-خصوصاً لاش۔

דפל قتل ۱-پھوڑ دالنا۔ ۲-پراگندہ کرنا۔ ۳-پراگندہ ہونا۔

פעיל ۱-پھوڑ دالنا۔ ۲-پراگندہ کرنا۔

פעיל-تور دالا جانا۔

דפל מ سیلاب۔

דפל מ پراگندگی۔

דפל מ پھوڑ دالنا۔

نפק م مارتول۔

نפק قل۔ نکلنا۔

نפקیل۔ نکالنا۔

نפקا ث خرج۔

نפש نفعل۔ دم لینا۔

نפש م اور ث ۱۔ دم۔ ۲۔ خوشبو۔ ۳۔ جان۔ ۴۔ نفس۔

۵۔ دل۔ ۶۔ خود۔ ۷۔ غرور۔ ۸۔ صبر۔ ۹۔ جاندار۔

۱۰۔ خصوصاً آدمی۔ ۱۱۔ لاش۔

نפת | نפת ——— نوق۔

نפתولیم ——— فتل۔

ن۲ ——— ن۳۔

نصا قل۔ اُر جانا۔

نصاب قل۔ رکھ دینا۔

نفعل ۱۔ رکھا جانا۔ ۲۔ مقرر ہونا۔ ۳۔ حاضر ہونا۔

۴۔ کھڑا ہونا۔ ۵۔ قائم ہونا۔

نفعیل ۱۔ کھڑا کرنا۔ ۲۔ نصب کرنا۔ ۳۔ مقرر کرنا۔

۴۔ رکھ دینا۔ ۵۔ تیز کرنا۔

نفعل ۱۔ رکھا جانا۔ ۲۔ لگایا جانا۔ ۳۔ مقرر ہونا۔

نصب م قبضہ (تلاوار وغیرہ کا)۔

نصبا ث مضبوطی۔

نصب م ۱۔ سردار۔ ۲۔ ستون۔ ۳۔ چوکھی (سپاہیوں کی)۔

نصب م ۱۔ کھڑے ہونے کی جگہ۔ ۲۔ عہدہ۔ ۳۔ چوکھی۔

نصب م چوکھی۔

نصبا اور نصبا ث چوکھی۔

نصبا ث ۱۔ ستون۔ ۲۔ ایک قسم کا بُت۔

مِزَابَت ت ۱-ستون۔ ۲-تنہ (درخت کا)۔

نِزَاہ قَل ۱-اُرنا۔ ۲-جھگڑنا (شاید اسواسطے کہ پرند

پر اُتھا کر لڑتے جھگڑتے ہیں)۔ ۳-ویران کرنا۔

۴-ویران ہونا۔

نِزَاہ نَفْعَل ۱-جھگڑنا۔ ۲-ویران ہونا۔

ہَفْعِیل-جھگڑنا۔

۱ نِزَاہ یا نِزَاہ ت پرند کا ایک پر۔

۲ مِزَابَت اور مِزَابَت ت جھگڑا۔

نِزَاہ ————— نِزَاہ۔

۲ نِزَاہ ————— نِزَاہ۔

نِزَاہ ————— نِزَاہ۔

۱ نِزَاہ قَل-چمکنا۔

نَفْعَل-دائم ہونا۔

پَعِیل-سرداری کرنی۔

ہَنْتِیْعِیل-غالب ہونا۔

۱ نِزَاہ اور نِزَاہ م ۱-رونق۔ ۲-حق۔ ۳-دوام۔

۲ نِزَاہ چھڑکنا۔

۲ نِزَاہ م رَس۔

نِزَاہ ————— نِزَاہ۔

نِزَاہ ————— نِزَاہ۔

نِزَاہ پَعِیل ۱-چھیننا۔ ۲-لُوتنا۔ ۳-چھڑانا۔

ہَفْعِیل ۱-چھیننا۔ ۲-چھڑانا۔

ہَفْعَل-چھڑایا جانا۔

نَفْعَل ۱-چھڑایا جانا۔ ۲-چھوٹ جانا۔

ہَنْتِیْعِیل-اپنے سے چھڑا پھینکنا۔

دکھ تہ چھتکارا.

دکھ ————— دکھ.

دکھ قہ ۱- چمکنا. ۲- پھولنا. ۳- اُرننا.

۱ دکھ اور دکھ م اور دکھ ت پھول.
۲ دکھ م گد.

دکھ م چنگاری.

۱ دکھ قہ ۱- نظر کرنی. ۲- پاسبانی کرنی. ۳- حفاظت

کرنی. ۴- چھپا رکھنا. ۵- لحاظ کرنا.

۶- محاصرہ کرنا.

دکھ محفوظ.

دکھ تہ چوکی (سپاہیوں کی).

۲ دکھ سرسبز ہونا.

دکھ م ۱- کونپل. ۲- شاخ.

دکھ ————— دکھ.

دکھ قہ ۱- کھوکھلا کر دینا. ۲- چھیدنا. ۳- خاص بیان

کرنا. ۴- نام لیکر بیان کرنا. ۵- لعنت بھیجنی.

فعل- نام سے مذکور ہونا.

دکھ م نگینہ کا خانہ.

دکھ تہ ۱- پتھر کی کان. ۲- مارتول.

دکھ تہ مارتول.

دکھ تہ مادہ.

دکھ تہ جگالی کرنے والے جانوروں کا پیت.

دکھ تہ یا تو رحم یا مقعد.

دکھ قہ ۱- چبھونا. ۲- مخصوص کرنا.

دکھ نقطوں سے بہا ہوا.

نکدہ م ۱- ایک قسم کی بھیڑوں کا جو عربی میں نقد کہلاتی ہیں گذریا۔ ۲- کوئی گذریا۔

نکدہ ث ایک قسم کا زیور جو نقطہ سا ہے۔

نکدہ م (جمع) ۱- روٹی کے تکرے۔ ۲- ایک قسم کی روٹی۔
نکدہ قل- پاک ہونا۔

نکدہ نفعل ۱- بے عیب ہونا۔ ۲- بے قصور تھہرنا۔ ۳- آزاد

ہونا۔ ۴- خالی ہونا۔ ۵- نیست ہونا۔

پعیل- بے قصور تھہرانا۔

نکدہ اور نکدہ اور نکدہ ۱- پاک۔ ۲- بے قصور۔ ۳- آزاد۔

نکدہ م ۱- پاک۔ ۲- صفائی۔

نکدہ ث تپاون کرنے کا برتن۔

نکدہ قل- نفرت کرنی۔

نکدہ ————— نکدہ۔

نکدہ قل- انتقام لینا۔

نکدہ نفعل- اپنا انتقام لینا۔

پعیل- انتقام لینا۔

نکدہ نفعل- کسی سے انتقام لیا جانا۔

نکدہ پعیل- اپنا انتقام لینا۔

نکدہ م اور نکدہ ث انتقام۔

نکدہ قل- دل میں کسی سے پھر جانا۔

نکدہ قل ۱- کاٹنا۔ ۲- مارنا۔ ۳- لگانا۔ ۴- چکر کھانا۔

پعیل ۱- کات ڈالنا۔ ۲- نیست کرنا۔

نکدہ پعیل ۱- چکر کھانا۔ ۲- گھیرنا۔ ۳- تمام ہونا

نکدہ م جہاز ڈالنا۔

نکدہ ث غلام کے باندھنے کی رسی۔

دکھ چھیدنا۔

دکھ م دَرَار۔

دکھ - قَل ۱- چھیدنا۔ ۲- نوچنا۔

پعیل- چھیدنا۔

فَعَل - کبودا جانا۔

دکھ ت دَرَار۔

دکھ قَل ۱- پھندا لگانا۔ ۲- لگ جانا۔

فَعَل - پھندے میں پھنسنا۔

پعیل- پھندے لگانا۔

هَتَّيْعِل - پھندے لگانا۔

دکھ ا دَر _____ دَر۔

دکھ بکنا۔

دکھ ۱- بکواسی۔ ۲- چُغَل خور۔

دکھ م سنبل۔ (ماخذ سنسکرت)۔

دش قَل ۱- اُتھانا۔ ۲- اُتھنا۔ ۳- زبان پر لانا۔ ۴- اُبھارنا۔

۵- تولنا۔ ۶- اُتھا لے جانا۔ ۷- لانا۔ ۸- سہنا۔

۹- اُتھا دینا۔ ۱۰- معاف کرنا۔ ۱۱- لینا۔

۱۲- قبول کرنا۔ ۱۳- جوڑنا۔

فَعَل ۱- اُتھایا جانا۔ ۲- بلند ہونا۔ ۳- لیجایا جانا۔

پعیل ۱- اُتھانا۔ ۲- مدد کرنی۔ ۳- نذر پیش کرنی۔

۴- لے جانا۔

هَفَعِل ۱- اُتھوانا۔ ۲- لگانا۔

هَتَّيْعِل ۱- اپنے تئیں بلند کرنا۔ ۲- بلند ہونا۔

دش م ۱- سردار۔ ۲- بخار (جو زمین سے اُتھتا ہے)۔

دش ت بوجھ۔

دשנת ת انعام.

משנה מ ۱- اُتھا لے جانا. ۲- بوجھ. ۳- مرغوب چیز. ۴- قول. ۵- نذر. ۶- محصول. ۷- گیت.

משנה م رُوداری.

משנה ת شعله (کیونکہ اُوپر کی طرف جاتا ہے).

משנת ת (جمع משנת) ۱- اُتھانا. ۲- بلند نشان.

۳- بوجھ. ۲- قول. ۵- انعام. ۶- ضیافت.

میں سے حصہ. ۷- محصول.

שנת اور שנת ת ۱- اُتھانا. ۲- اُبھرا ہوا داغ. ۳- کوئی

داغ. ۴- حشمت. ۵- فرمان.

שנה מ بلندی.

דשן קל-ھٹنا. [کرنا.]

הפעיל ۱-ھٹانا. ۲-پہنچانا. ۳-پہنچنا. ۴-حاصل

דשק הפעיל-جلانا.

نفعَل-جلنا.

דשך چیرنا.

משור מ آرا.

۱ دش اور ۱ دشہ קل-بھولنا.

הפעיל-بھلانا.

نفعَل ۱-بھلایا جانا. ۲-فراموش ہونا.

פעיל-فراموش کرانا.

דשה ת فراموشی.

משון م فریب.

۲ دش اور ۲ دشہ קل ۱-قرض دینا. ۲-قرض لینا.

הפעיל ۱-قرض دینا. ۲-اپنا قرض طلب کرنا.

دَشِي م قرض.

دَشَا م ۱-قرض. ۲-سود.

دَشَاہ اور دَشَاہ ت قرض.

دَشَب قَل-چلنا (ہوا کا).

دَشَعِيل ۱-چلانا (ہوا کو). ۲-ہوا سے اُزارنا.

دَشَاہ م وان كي ايک رگ. (ماخذ مشتبه).

دَشِيكَاہ ————— دَشَق.

دَشَق قَل ۱-دانٹ سے کاٹنا. ۲-دُکھ دینا. ۳-سود پر

قرض دینا.

دَشَقِيل-دانٹ سے کاٹنا.

دَشَقِيل-سود لینا.

دَشَق م سود.

دَشَقَاہ ————— دَشَقَاہ.

دَشَل قَل ۱-کھینچ کر نکالنا. ۲-نکل جانا. ۳-جھڑ جانا.

دَشَقِيل-نکال دینا.

دَشَم قَل-ہانپنا.

دَشَمَاہ اور دَشَمَاہ ت ۱-دم. ۲-جان. ۳-جاندار.

دَشَمَات ت ايک قسم كي چھپکلي جو عوام كي راء

میں صرف ہوا ہی کھاتی ہے.

دَشَق قَل-پھونکنا.

دَشَق م ۱-شام (کیونکہ اُسوقت ہوا زیادہ ہوا کرتی ہے)

۲-رات. ۳-بہور.

دَشَق اور دَشَوَق م ايک قسم کا پرند جو زور سے بولتا ہے.

دَشَق قَل ۱-ملانا. ۲-ہتھیار باندھنا. ۳-بوسہ لینا.

۴-اپنا انتظام کر لینا.

پعیل ۱- بوسہ لینا۔ ۲- قدمبوسی کرنا۔
ہفعیل-ملنا۔

دشک اور دشک م ۱- سلح۔ ۲- سلح خانہ۔
دشקה ث بوسہ۔

دشہر پھار دالنا۔
دشہر اور دشہر م عقاب۔

دشہت قل-سوکہ جانا۔
نفعل-سوکہ جانا۔

دشہن م چٹھی۔ (ماخذ فارسی نوشتن)۔
دشہن روندنا۔

دشہب م اور دشہبہ ث ۱- عام رستہ۔ ۲- خصوصاً پگدندی۔
دشہہ پعیل-لاش کو تکرے تکرے کرنا۔

دشہہ م گوشت کا تکرہ۔

دشہہ قل ۱- اُمنَدنا۔ ۲- اُنَدیلا جانا۔

نفعل ۱- اُنَدیلا جانا۔ ۲- گلکر بہ جانا۔
ہفعیل ۱- اُنَدیلنا۔ ۲- گلانا۔

ہفعل-گلاپا جانا۔

دشہہ م گلنا۔

دشہہ قل ۱- دینا۔ ۲- سپرد کرنا۔ ۳- منسوب کرنا۔
۴- دکھانا۔ ۵- نکالنا۔ ۶- بچانا۔ ۷- رکھ دینا۔

۸- مقرر کرنا۔ ۹- باندھنا۔ ۱۰- لگانا۔ ۱۱- دالنا۔
۱۲- کرنا۔ ۱۳- دینا۔ ۱۴- تھہرانا۔

نفعل ۱- دیا جانا۔ ۲- سپرد کیا جانا۔ ۳- کیا جانام
ہفعل-دیا جانا۔

ہشعیریل ۱-کنپوانا. ۲-جھاڑنا. ۳-تور پھینکنا.
۴-چھڑانا. ۵-چھوڑنا.

دہلی م سچی (کیونکہ پانی میں ملنے سے اُبلتی ہے).

دہلی قتل ۱-اُکھیرنا. ۲-دھا دینا.
نفعل ۱-اُکھیرا جانا. ۲-دھایا جانا. ۳-سوکھ جانا.
ہشعیریل-اُکھیرا جانا.

د

دہلی پھیلنا.

دہلی م ۱-پیمائش. ۲-اناج کا ایک خاص پیمانہ.
دہلی ت اندازہ.

دہلی ————— دہلی.

دہلی سپاہیانہ جوتی پہنی.

دہلی م سپاہیانہ جوتی.

دہلی حد سے زیادہ پینا.

دہلی م شرابی آدمی.

دہلی م ۱-شراب. ۲-شراب کی ضیافت.

دہلی قتل ۱-گھومنا. ۲-لوتنا. ۳-لوتکر آنا. ۴-فزدیک

آنا. ۵-گھیرنا. ۶-کھانے پر بیٹھنا (کیونکہ

کھانے کے وقت گھر بھر کے لوگ میز یا دسترخوان

کو گھیرتے ہیں). ۷-بدل جانا. ۸-سبب ہونا.

نفعل ۱-گھومنا. ۲-پھر کر پہنچنا. ۳-گھیرنا.

پہیل-بدل دینا.

پوعیل ۱-گھومنا. ۲-گھیرنا.

הפעיל ۱- گھمانا. ۲- پھیرنا. ۳- پھیر دینا.

۴- گھیرنا. ۵- بدل دینا. ۶- گھومنا.

הפעל ۱- گھومنا. ۲- گھیرا جانا. ۳- بدلا جانا.

סבבہ اور סבבה تہ واقعات کا انقلاب.

۱ סביב מ اور סביבה ת ۱- گھیرا. ۲- چاروں طرف کے

لوگوں میں سے ایک. ۳- چاروں طرف کے

مقاموں میں سے ایک.

۲ סביב اور סביבי اور סביבות اور מסביב چاروں طرف.

۱ מסב מ کھانے پر بیٹھنے کے پلنگ.

۲ מסב اور מסבי چاروں طرف.

מסב م گھیرا.

סבך قل-گونتھنا.

پُعل-گونتھا جانا.

סבבہ اور סבבה اور שבבہ م ۱- جھاری. ۲- خارستان.

סבבہ یا שבבہ ת ایک قسم کا باجا. (ماخذ مشتبه).

סבל قل-بوجھ کے طور پر اُتھانا.

פעיל-پھنانا.

پُعل-لڈنا.

הפעיל-بوجھل بنا.

פועל-کھڑا کیا جانا.

סבל מ باربردار.

סבל اور סבל מ بوجھ.

סבלה ת باربرداری.

סבבלין (סבלין کی عوض) لمبا اور ڈھیلا پاجامہ.

סבלת ————— שבל.

סבר קל-أُمید کرنی۔

סג ——— סוג۔

סגד קل-سجده کرنا۔

סגור ——— סגר۔

סגל حاصل کرنا۔

סגלה נכא کسی کا خاص مال۔

סגן اور סגן מ ۱-نائب۔ ۲-حاکم۔ (عربی شحنة)۔

۱ סגר پانی سے بھرنا۔

סגרید מ بارش۔

۲ סגר קל-بند کرنا۔

פפעל ۱-بند ہونا۔ ۲-اپنے تئیں بند کرنا۔

פעיל-حوالہ کرنا۔

פעל-بند ہونا۔

פעפעיל ۱-بند کرنا۔ ۲-حوالہ کرنا۔

סגור ۱-بند۔ ۲-عمدة۔ ۳-خالص۔

סגور מ ۱-احاطة۔ ۲-خالص سونا۔

סוגر شیر وغیرہ درندوں کا پنجرہ۔

מסגר מ ۱-قفل بنانے والا۔ ۲-لہار۔ ۳-قید خانہ۔

מספרת נ ۱-محکم شہر۔ ۲-کنارہ۔ ۳-چوکھٹے

کے بیچ میں جو کچھ پردہ کے طور پر

لگایا جائے۔

סד ——— סدد۔

סدد بند کرنا۔

סד מ کاتھ (قیدی کے واسطے)۔

סדין ——— סدن۔

סודן ڈھیلا کرنا.

סדין م ایک قسم کا ڈھیلا لباس.

סדר سلسلہ وار رکھنا.

סדר م (بصیغہ واحد) سلسلہ.

(بصیغہ جمع) انتظام.

סדרה ת سلسلہ.

סדרון מ پرآمدہ.

סدر گول ہونا.

סدر م گولائی.

סدر م بُرج.

۱ סוד اور سוד قل-ہتئا.

نפעל-پیچھے ہتئا.

סוד اور سید اور סג م ۱-دھات کا میل. ۲-سونے چاندی

کے ساتھ جو ادنی دھات پائی جاتی ہے.

سید م ہتئا.

۲ סוד قل-کسی کا احاطہ باندھنا.

סוגر ————— ۲ סגר.

סוד ————— ۱ סد.

סודہ پونچھ ڈالنا یا جھار ڈالنا.

סודה ת کوزا.

סוד-قل-تیل ملنا.

ہفعیل-اپنے بدن پر تیل ملنا.

סודیک ایک خوشبودار مرکب ہے جو بدن پر ملتے ہیں.

סومפניה اور سیفניה ایک قسم کا باجا (یونانی سُم فونیا

سے ماخوذ).

سوم اُچھلنا.

سوم م ۱-گھوڑا. ۲-ابابیل.

سومہ ت گھوڑی.

سوم م ابابیل.

سوم م کیرا (کپڑے کا).

سور قل ۱-چھین لے جانا. ۲-کوئی کام چھوڑنا. ۳-پورا ہونا.

ہفعیل ۱-اُتھا دینا. ۲-تمام کر ڈالنا.

سور م ۱-آخر. ۲-پیچھا.

سورہ ت بگولا.

سور م ۱-کئی قسم کی کائی جو سمندر میں پائی جاتی ہے.

۲-ایک قسم کی نے.

سور قل ۱-ہٹنا. ۲-چھوڑ جانا. ۳-برگشتہ ہونا. ۴-گذر

جانا. ۵-اُتھا دیا جانا. ۶-ایک سے ہتکر دوسرے

کے نزدیک جانا.

ہفعیل ۱-ہٹانا. ۲-ٹالنا. ۳-نکالنا. ۴-نزدیک لانا.

ہفعل-ہٹایا جانا.

پعلیل-ہٹانا.

سورہ ت ۱-برگشتگی. ۲-قصور. ۳-ناغہ.

سور ۱-نکالا ہوا. ۲-برگشتہ. ۳-بگڑا ہوا.

یسور برگشتہ.

سوت ہفعیل ۱-رغبت دلانی. ۲-اُکسانا. ۳-خارج کرنا.

۴-چھڑانا.

سوت ————— کسدہ.

سوت قل-گھستنا.

سوتہ ت پہاڑ ڈالنا.

סחורה قَل-جهاز دالنا.

سحوی م کوزا.

سحویش اور سحویس م جو نباتات اُفتاده زمین کی نباتات سے خود بخود پیدا ہوتی ہے. (ماخذ مشتبه)

סחוף قَل-جهاز دالنا.

نفعَل-گرایا جانا.

סחר قَل-گھومتے پھرنا.

يَعْلَعَل-زور سے دھڑکنا.

סחר م سوداگر.

۱ סחרת ת سوداگر نی.

סחר م ۱-تجارت گاہ. ۲-جو دولت تجارت سے حاصل ہو.

סחר م ۱-تجارت کا حاصل. ۲-کسی طرح کا نفع.

סחרה ת سوداگروں کی جماعت.

סחרה ת سپر یا بکتر (کیونکہ بدن کو گویا گھیرے رہتا ہے).

מסחר م تجارت.

۲ סחרת ת ایک قسم کا عمدہ پتھر. (ماخذ مشتبه).

סט ————— שוט.

סוג ————— סוג.

סיון מ یہودیوں کا تیسرا مہینا. (ماخذ مشتبه).

סוס ————— סוס.

סופניה ————— סופניה.

סיר اُبلنا. [بڑھتا ہے].

סیر م ۱-دیگ. ۲-لگن. ۳-کانتا (کیونکہ زور سے

סָךְ | סָךְ | סָךְ | סָכָה | סָכּוּת ——— סכך.

סכך قَل ۱-گونتھنا. ۲-کھپاچوں کا بُنکر احاطہ بنانا.

۳-دھانکنا. ۴-چھپنا. [کرنی]

هَفْعِيل ۱-احاطہ باندھنا. ۲-دھانکنا. ۳-حفاظت

پَلِيل ۱-هتھیار بندھوانا. ۲-اُکسانا.

סָךְ מ ایسا چھپر جس کو محاصرین اپنے سر پر دھر کر

اُس کی پناہ میں رقتہ رقتہ آگے بڑھیں.

סָךְ מ اور סָכָה ט ۱-جھونپڑی. ۲-دوندہ کی

جھاڑی.

סָךְ מ ۱-جھاڑی. ۲-بھیڑ.

סָכּוּת ט جھونپڑی.

מָסָךְ מ ۱-دھکنا. ۲-پردہ.

מָסָכָה ט دھکنا.

מִוּסָךְ اور מִוּסָךְ מ برآمدہ.

סכל قَل-بیوقوف ہونا.

پَعِيل-بیوقوف تھہرانا.

هَفْعِيل-بیوقوفی کرنی.

نَفْعَل ۱-بیوقوفی کرنی. ۲-بُرائی کرنی.

סכל بیوقوف.

סכל م اور סכלות یا שכלות ט بیوقوفی.

סכך قَل ۱-بیٹھنا. ۲-سکونت کرنی. ۳-برتاو رکھنا.

۴-اچھا سلوک کرنا. ۵-فائدہ اٹھانا.

نَفْعَل-ایک ہی مقام میں پایا جاتا ہے جسکے معنی

صاف نہیں ہیں مگر قرینہ سے معلوم ہوتا ہے

کہ چوت لگنی ہونگے.

הִפְעִיל ۱- برقاو رکھنا. ۲- واقف ہو جانا. ۳- کوئی
گام دستور کے طور پر کرنا.
يُעَل ۱- بیٹھنا. ۲- مفلس ہونا.

מסבין מסکین.

מסבנות ט מסکینי.

۱ סדר קל- بند کرنا.

נפעל- بند ہونا.

פעיל- حوالہ کرنا.

۲ סדר קל- مزدوری پر رکھنا.

סכת הפעיל- خاموش ہونا.

סל ——— סلل.

סלא اور ۱ סלה קל ۱- اُٹھانا. ۲- ناچیز جاننا.

פעיל- ناچیز جاننا.

يُעَل- تولا جانا.

סלד פעיל- اُچھلنا.

۲ סלה خاموش ہونا.

סלה خاموش ہو (یعنی گانا تھوڑی دیر کے لیے بند ہو

صرف باجا بجاتا رہے).

סלון ۱ سلون ——— סלל.

סלה קל- معاف کرنا.

נפעל- معاف کیا جانا.

סלה غفور.

סליחה ט مغفرت.

סלל קל ۱- بلند کرنا. ۲- خصوصاً بلند اور ہموار رستہ

بنانا. ۳- جھولنا.

پلپیل-تعظیم کرنی۔

ہٹیپوعیل-اپنے تئیں بلند کرنا۔

סלָה ת ۱-پُشتہ۔ ۲-دمدمہ۔

סלם م سیرہی۔

סלָה ת اور סלול م شاہراہ۔

סל م ۱-پتلی شاخ (کیونکہ جھولتی ہے)۔ ۲-بید

وغیرہ کی توکری۔

סלון اور סلون م کانتا (کیونکہ کھجور کی پتلی

شاخ پر ہوتا ہے)۔

סלסלה ת توکری۔

סלע م پہاڑ کا سیدھا رُخ۔

סלעם م ایک قسم کی تدی۔ (ماخذ مشتبه)۔

סלף پعیل ۱-تیرھا کرنا۔ ۲-اُلت دینا۔

סلف م کجروی۔

סלק قل-چرھنا۔

סלת ת بہت مہین آتا۔ (ماخذ مشتبه)۔

סם ————— סמם۔

סמדר م اسکے معنی اور ماخذ دونو مشتبه ہیں۔ بعض اُس

کو انگور کے درخت کا پھول سمجھتے ہیں۔ بعض

کچے انگور۔ اور بعض ایک خاص قسم کے انگور

کا درخت۔

סמך قل ۱-تیکنا۔ ۲-تکنا۔ ۳-سنبھالنا۔ ۴-نزدیک ہونا۔

نפעל ۱-سنبھالا جانا۔ ۳-سنبھلنا۔

پعیل-تازہ کرنا۔

סמיקה یا שמיקה ת رضائی۔

ספּל اور ספּל מ בּט (ماخذ مشتبه لیکن شاید پلہ کا بگڑا ہوا ہے)۔

סמם سونگھنا۔

סם م (بصیغہ جمع) خوشبودار مصالح۔

סמן قل-مقرر کرنا۔

نפעל-مقرر ہونا۔

סמר قل اور پعیل-رونگتے کھڑے ہونا۔ (قشعریۃ)۔

סמר جس کے رونگتے کھڑے ہوں۔

מסמר اور מסמר م کیل۔

סנה م ایک قسم کی جنگلی کانتے دار جھاڑی۔

(ماخذ مشتبه)۔

סנורים م (جمع) اندھاپن۔ (ماخذ مشتبه)۔

סנן جھولنا۔

סנסנים م (جمع) کھجور کی ڈالیاں۔

סנפיר م مچھلی کا بازو۔ (ماخذ مشتبه)۔

סם ————— סוס۔

סעד قل-سنبھالنا۔

מסעד م ٹیکن۔

סעה قل-تیزرو ہونا (خصوصاً ہوا کا)۔

סעיה ————— סעף۔

١ סעף تقسیم کرنی۔

סעף م ١-دراز۔ ٢-شاخ۔

٢ סעף پعیل-شاخیں چھانٹنی۔

סעף ١-منقسم۔ ٢-دودلہ۔

סעפה اور שעפה ט ١-ایک طرف۔ ٢-خیال۔

סערפּה اور סערפּה يا שרעפּה ט ۱-شاخ. ۲-خيال.

סער قّل ۱-طوفان كي طرح چرھنا. ۲-طوفان سے اُچھالا جانا.

نفعّل-گويا طوفان سے اُچھالا جانا.

پيعيل-گويا طوفان سے پراگندہ کرنا.

پوعّل-طوفان سے پراگندہ ہونا.

סער م اور سערه ט طوفان.

סר ——— ספּה.

ספּה کھلانا.

ספּוּה م چارا.

ספּد قّل ۱-غم سے چھاتي پيٹني. ۲-غم سے رونا.

نفعّل-غم کا باعث ہونا.

ספּد م چھاتي کا پيٹنا.

ספּה قّل ۱-جمع کرنا. ۲-برھانا. ۳-گھرجنا. ۴-ہلاک

کرنا. ۵-ہلاک ہونا.

نفعّل ۱-اپنے تئیں چھپانا. ۲-ہلاک ہونا.

هفّيعيل-دھير لگا کر رکھنا.

ספּוּן ——— ספּن.

ספּורה ——— ספּر.

۱ ספּה قّل-جمع کرنا.

نفعّل اور هفّيعيل-اپنے تئیں کسی سے ملانا.

پועّل-جمع ہونا.

۲ ספּה قّل ۱-اُنديلنا. ۲-مسح کرنا. ۳-پھیلانا.

پيعيل-اُنديلنا.

ספּיה م ۱-سيلاب. ۲-خودرُو نجات.

سَفَحَات اور مَسْفَحَات ت ہرے زخم کا نشان (کیرنکھ اُس سے رُواں گر جاتا ہے).

مَسْفَحَا ت گدّی

سَفِيحَا ————— سَفَن.

سَفِيحَا ————— سَفَر.

سفل نیچا ہونا.

سفل م ایک قسم کا اُتھلواں طباق.

سفن قل ۱-دھانکنا. ۲-چھت پاتنا. ۳-شہتیر دالنا.

۴-رکھ چھوڑنا.

سفن م چھت. [(سفینہ).]

سَفِيحَا ت ایسی کشتی جس میں چھت لگی ہو.

۱ سفر پھیلانا.

سفا م ۱-چلمچی. ۲-دھلیز.

۲ سفر ہٹپوعیل-دربانی کرنی.

۱ سفا قل-مارنا.

ہٹپوعیل-عہد باندھنا (کیونکہ قول کرنے میں ہاتھ پر ہاتھ مارتے ہیں).

۲ سفا قل ۱-اُمنڈنا. ۲-قے کرنا. ۳-کافی ہونا.

سفا م کفایت.

سفر قل ۱-گھرچنا. ۲-لکھنا. ۳-گنا.

نفعَل-گنا جانا.

پعیل ۱-گنا. ۲-بیان کرنا.

یُعل-بیان کیا جانا.

سفر اور سفر م ۱-کاتب. ۲-فوج کی گنتی کرنیوالا.

۳-سپہ سالار. ۴-فقیہ.

سفر اور سفر م ۱- لکھنا پڑھنا. ۲- خط. ۳- دستاویز.
۴- نامہ. ۵- کتاب.

سفر م شمار کرنا.

سفرہ ت کتاب.

سفرہ یا سفرہ ت شمار.

سفر م فیلم (کیونکہ گھر چنے سے خوبصورت ہو جاتا ہے).

مسفر م ۱- شمار. ۲- بیان.

سکول قل- سنگسار کرنا.

نفعل- سنگسار کیا جانا. [نکالنا]

پعیل ۱- کسی پر پتھر پھینکنا. ۲- کسی جگہ سے پتھر

پعل- سنگسار کیا جانا.

سر ————— سر.

سرب باغی ہونا.

سرب م باغی.

سرپلین ————— سبل.

سردہ ————— سور.

سردہ قل ۱- اُندیلنا. ۲- پھیلانا. ۳- پھیلنا. ۴- لٹانا.

۵- فالتو ہونا.

نفعل- اُندیلا جانا.

سردہ م جو کچھ فالتو ہو.

سردین ————— ۲ سردہ.

سردس ————— سردس.

سردہ م ایک فارسی وزیر (شاید فارسی سر سے ماخوذ).

سرد م ۱- دُھری. ۲- سردار. (ماخذ مشتبه).

سردس اُکھاڑنا.

سٽر م ۱-خوجه. ۲-بادشاهه ڪا مصاحب.

سٽر عفا ——— سٽر.

سٽر پييل ۱-جلانا. ۲-خصوصاً لاش ڪو پھونڪنا.

سٽر م ۱-ڪم ڪرڻ ڪا جنگلي درخت. (ماخذ مشتبه).

سٽر ڪل ۱-سرڪش هونا. ۲-گردنڪش هونا. ۳-شرير هونا.

سٽر ۱-شرير. ۲-اُداس.

سٽر جاڙا کائنا.

سٽر اور سٽر م جاڙو ڪا موسم.

سٽر ڪل ۱-بند ڪرنا. ۲-پوشيده ڪرنا.

سٽر -بند ڪيا جانا.

سٽر -بند ڪرنا.

سٽر ڪل -چھپانا.

سٽر ۱-چھپنا. ۲-چھپا رهنا.

سٽر ۱-چھپانا. ۲-برباد ڪرنا.

سٽر -چھپنا.

سٽر -چھپانا.

سٽر -اپڻو ٿيڻ چھپانا.

سٽر م ۱-پوشيدگي. ۲-آڙ.

سٽر ٿ پناهه گاهه.

سٽر م پناهه گاهه.

سٽر م گهات ڪي جگهه.

ع

۱ ع | ع ——— ع.ب.

۲ ع ——— ع.ب.

لعب دھانکنا۔

۱۔ لعب اور لوب م دھلیز۔

لعبد قل ۱۔ محنت کرنی۔ ۲۔ خصوصاً کھیتی کرنی۔

۳۔ خدمت کرنی۔ ۴۔ غلام کا کام کرنا۔

۵۔ تابعداری کرنی۔ ۶۔ عبادت کرنی۔ ۷۔ قربانی

کرنی۔ ۸۔ (ب کے ساتھ) غلام کے طور پر خدمت

کرانی۔ ۹۔ بنانا۔ ۱۰۔ کرنا۔ ۱۱۔ برتاو رکھنا۔

فُعَل ۱۔ کسیکی کھیتی کی جانی۔ ۲۔ کسی کی

خدمت کی جانی۔

يُعل ۱۔ کسیکی کھیتی کی جانی۔ ۲۔ (ب کے ساتھ)

غلام کے طور پر خدمت کرائی جانی۔

هَفَعِيل ۱۔ محنت کرانی۔ ۲۔ غلام کے طور پر خدمت

کرانی۔ ۳۔ غلام بنانا۔ ۴۔ عبادت کرانی۔

هَفَعَل۔ عبادت کرائی جانی۔

عَبَد اور عَبَد م ۱۔ غلام۔ ۲۔ خادم۔ ۳۔ بندہ۔ ۴۔ عابد۔

عَبَد م کام۔

عَبَدَا ث ۱۔ محنت۔ ۲۔ خدمت۔ ۳۔ عبادت۔

۴۔ کام۔ ۵۔ اجر۔ ۶۔ کھیتی۔ ۷۔ آوزار۔

عَبَدَا ث ۱۔ محنت۔ ۲۔ کاروبار۔

عَبَدَا ث نوکر چاکر۔

عَبَدَا ث غلامی۔

مَعْبَد م کام۔

لعبه قل ۱۔ موقتا ہونا۔ ۲۔ گھنڈار ہونا۔

عَبِي م مُتَائِي۔

عَبِي م کھنپن۔

מַעֲבֵדָה מ گھناپن۔

עֲבוֹדָה ————— عبت۔

עֲבוֹדָה א עבוד ————— عبرا۔

עֲבוֹדָה קָל ۱- بدل دینا۔ ۲- گرو لینا۔ ۳- گرو دینا۔

פְּעִיל- بدل دینا۔

הִפְעִיל- گرو لیکر قرض دینا۔

עֲבוֹדָה מ گرو۔

עֲבוֹדָה מ بہت سے قرضداروں کی گرویاں اپنے پاس

جمع کرنی (اس لفظ میں ۲ עב اور עבות کی

طرف اشارہ ہے گویا کیچڑ کی کثافت)۔

עֲבִי א עבי ————— عباہ۔

עֲבִיבָה ————— عباہ۔

עֲבוֹדָה קָל ۱- پار جانا۔ ۲- گذرنا۔ ۳- اُمنَدنا۔ ۴- عدول

کرنا۔ ۵- چلنا (نقدی کا)۔ ۶- ہلاک ہونا۔ ۷- برہ

جانا۔ ۸- داخل ہونا۔ ۹- دبانا۔ ۱۰- لپکنا۔

۱۱- سپرد ہونا۔

פְּעִיל- پار اُتارا جانا۔

פְּעִיל ۱- گذارنا۔ ۲- بند کرنا۔ کیونکہ آگل کے گذارنے

سے بند ہوتا ہے۔ ۳- حاصلہ ہونا (گویا تخم کو

اپنے رحم میں گذرنے دینا)۔

הִפְעִיל ۱- گذارنا۔ ۲- پار اُتار دینا۔ ۳- لے جانا۔

۴- عدول کرنا۔ ۵- گذرنے دینا۔ ۶- ہر جگہ ہونے

دینا۔ ۷- آگے برہانا۔ ۸- طرح دینی۔ ۹- گذارنا۔

۱۰- جلانا (کیونکہ قربانیاں جلائی جاتی تھیں)۔

۱۱- دُور کرنا۔

هَثِيعِيل ۱- غصہ سے بے خود ہونا (گویا اُمدنا)۔

۲- مغرور ہونا۔

عَبَر اور عَبَر م ۱- پار۔ ۲- اُس پار کا مُلک وغیرہ۔

۳- طرف۔

عَبَرَا ث گہات کی کشتی۔

عَبَرَا ث ۱- نہایت غصہ۔ ۲- غرور۔

عَبَرِي م ۱- پاروالا۔ ۲- بنی ابراہیم کا ایک نام جو

دوسری قوم کے لوگوں نے رکھ چھوڑا تھا اِس لئے

کہ وہ فرات کے پار سے آئے تھے۔

عَبُور م زمین کا حاصل (گویا زمین اُسے گذرانتی ہے)۔

عَبُور ۱- گذر۔ ۲- سبب۔ ۳- قیمت۔ ۴- مقصد۔

بِعَبُور ۱- جب تک۔ ۲- کے سبب۔ ۳- کے لئے۔

۴- اِس لئے کہ۔ ۵- تاکہ۔

مِعْبَر م ۱- گذر۔ ۲- دریا کا گہات۔ ۳- پہاڑوں کی گہاتی۔

مِعْبَرَا ث ۱- دریا کا گہات۔ ۲- پہاڑوں کی گہاتی۔

عَبَش قَل- سَر جانا۔

عَبَت قَل- گونٹھا جانا۔

بِعِيل- تیزھا کرنا۔

عَبَت جسکی شاخیں آپس میں گنتھی ہوئی ہوں۔

عَبَت م اور ث ۱- رسی۔ ۲- سونے وغیرہ کا تار۔ ۳- بہت

سے پتوں والی شاخ۔

لَعَب قَل ۱- پھونکنا۔ ۲- محبت کرنی۔ ۳- خصوصاً

عشق کرنا۔

لَعَبِي م (جمع) ۱- محبت۔ ۲- پسندیدگی۔

لَعَبَا ث عشق۔

عَوْب م بانسلي.

عَوْب | عَوْب — عَوْب.

عَوْب — عَوْب.

عَوْب — عَوْب.

عَوْب لُرگانا.

عَوْب گول.

عَوْب م ۱-چھلا. ۲-خصوصاً بالي.

عَوْب م ۱-یک سالہ بچہ (کیونکہ سال اُس پر سے گردش

کرتا ہے). ۲-جوان بیل.

عَوْب ث ۱-بچھیا. ۲-جوان گے.

عَوْب ث گاري (کیونکہ اُسکے پیچھے لڑکتے ہیں).

۱ مَعْبَل م ۱-گاري کے پیوں کا نقش. ۲-رستہ.

۳-روش.

۲ مَعْبَل م اور مَعْبَل ث گاريوں کا نمونہ.

عَنْم قَل-غم کرنا.

عَنْم نَفَعَل-بے شوہر رہنا.

عَنْم چکر کھانا.

۱ عَنْم چکر کھانے والا.

۲ عَنْم م ابا بیل.

عَد — عَد.

عَد | عَد — عَد.

عَد اور عَد قَل ۱-گذر جانا. ۲-منسوخ ہونا. ۳-پاس

آنا. ۴-کسی پر چڑھنا. ۵-زیور پہننا.

ہَفْعِيل ۱-اُتروانا. ۲-زیور پہنانا. ۳-لے جانا.

۴-معزول کرنا.

۱ عَد م ۱-وقت. ۲-ابد. ۳-لُوت. ۴-جب تک نہ. ۵-کے لئے.
۲ عَد اور عَدِي ۱-تک. ۲-جب تک نہ. ۳-جب تک.
۴-یہاں تک کہ. ۵-کے لئے.

بَلَعَدِي اور بَلَعَدِي ۱-تک نہیں. ۲-پاس نہیں.
۳-سوا. ۴-اسکے سوا کہ. ۵-بغیر.
مَبْلَعَدِي ۱-سوا. ۲-بغیر.

عَدُو اور عَدُوَّة اَبْتَك.

عَدِيَم م (جمع) حَيْض (مَقْرُوبِي وَقْتِ كَيْ مَعْنِي سِي
لِيَا كِيَا هِي).

عَدُو م زَمَانَه.

عَدِي م ۱-زِيور. ۲-أَمْنَك. ۳-كُلِيل.
عَت (عَدَت كِي عَوْض) ن ۱-وقت. ۲-خِصُوصاً عِيْن
وقت. ۳-اَب.

دَعَت ۱-وقت پَر. ۲-إِسِي وَقْت.
عَفَا اور عَفَا ۱-اَب. ۲-اَبِي. ۳-چَلو. ۴-بُولو.
عَفَاي وقت پَر مَوْجُود.
عَوَت قَل-عِيْن وَقْت پَر سَنبِهَالِنَا.

۱ عَدَا ————— عَدَا.

۲ عَدَا | عَدَاة ————— عَوَد.

عَدِي | عَدِيَم ————— عَدَا.

عَدِي ————— عَدُو.

عَدُو قَل-مَلَأَم هُونَا.

هَشِيْعِيْل-عِيْش و عِشْرَت سِي رَهْنَا.

عَدُو م اور عَدُوَّة ن عِشْرَت.

مَعَدُوَّة ن ۱-خُوشِي. ۲-مَزَّة دَار كِهَانَا.

לָדוּן ۱-عیاش۔ ۲-ایک سمویل ۲۳-۸ میں جہاں
 לָדוּן הָעֵצָה پایا جاتا ہے ان دونوں لفظوں کے کچھ
 معنی نہیں گھلتے اور غالب ہے کہ جو ایک
 تواریخ ۱۱-۱۱ میں پایا جاتا ہے یعنی לָדוּן אֶת
 הַבְּרִיתָוָה صحیح ہے۔ اور اُسی سے الفاظ مذکور ناقل
 نے بگاڑ دیے ہیں۔

לָדוּן | לָדוּן | لָדוּן ————— לָדוּן۔

لورد قل-فالتو ہونا۔

ہفعیل-فالتو پانا۔

لورد قل-صف باندھنا۔

نَفَعَل ۱-غیر حاضر ہونا (کیونکہ صف باندھنے کے وقت

غیر حاضر آدمی معلوم ہو جاتا ہے)۔ ۲-نلائی کرنی۔

پعیل-غیر موجود ہونے دینا۔

لورد م گلہ۔

مورد م گھریا۔

لورد م مسور کا درخت۔ (ماخذ مشتبه)۔

لورد ہفعیل-تاریک کر دینا۔

۲ لورد م اور ت ۱-تاریکی۔ ۲-بادل۔ ۳-گھنڈا جنگل۔

۱ لورد چکر کھانا۔

لورد اور لورد ت اور لورد م باقی۔

۲ لورد قل-باقی پکانی۔

لورد ————— لورد۔

لورد قل ۱-لوتنا۔ ۲-کوئی کام پھر کرنا۔ ۳-اپنی بات

دھرائی۔ ۴-تاکید سے کہنا۔

پعیل-گھیرنا۔

هَفْعِيل ۱- تاکید سے کہنا. ۲- گواہ بنکر کہنا (کیونکہ
گواہ تاکید سے کہتا ہے). ۳- گواہ تہرانا.
هَفْعَل- تاکید سے کہا جانا.

پَعْلِيل ۱- کوتانا. ۲- بحال کرنا.
هَفْتِپَعْلِيل- بحال ہوکر کھڑا ہونا.

لَوْدَا م ۱- تاکید سے کہنے والا. ۲- گواہ. ۳- گواہی.
لَوْدَا ث ۱- تاکید کی بات. ۲- گواہی. ۳- گواہ عورت.
لَوْدَات (جمع لَوْدَات) ث تاکید کی بات.
لَوْدَات ث ۱- تاکید کی بات. ۲- دستور.
لَوْدَا يَآ لَوْدَا ۱- پھر. ۲- پھر پھر. ۳- اور. ۴- اب تک.
بَلَوْدَا ۱- جب تک. ۲- تک.
مَلَوْدَا جب سے.

لَوْدَا قَل اور هَفْعِيل ۱- تیرھا کرنا. ۲- کجروی کرنی.
نَفْعَل ۱- گویا دردزہ سے دردناک ہونا. ۲- کجرو ہونا.
پَعِيل- اَلت دینا.

لَوْدَا ث اَلتَاؤ.

لَوْدَا يَآ لَوْدَا م ۱- کجروی. ۲- گناہ. ۳- قصور واری.
لَوْدَا م (جمع) کجرویاں.
لَوْدَا (جمع لَوْدَا) م کجروی.

لَوْدَا (لَوْدَا کی عوض) اور لَوْدَا (لَوْدَا کی عوض) م ویرانہ.
لَوْدَا ————— لَوْدَا.

لَوْدَا قَل- پناہ لینی. [رکھنا.

هَفْعِيل ۱- پناہ میں رکھنا. ۲- اپنا اسباب پناہ میں

لَوْدَا لکھنا.

لَوْدَا م قلم.

- ۱ عویل — ۱ عول۔
 ۲ عویل — ۲ عول۔
 ۱ عول قل۔ تیزھا کرنا۔
 پعیل۔ کجروی کرنی۔
 عول کجرو۔
 عول اور عول م کجروی۔
 عولہ اور عولہ اور ۱ عولہ م کجروی۔
 ۱ عویل کجرو۔
 ۲ عول قل۔ اپنا دُود پلانا۔
 عول اور ۲ عویل م ۱۔ دُود پیتا بچہ۔ ۲۔ کوئی بچہ۔
 ۱ عولہ — ۱ عول۔
 ۲ عولہ — عولہ۔
 عولل | عولل | عوللوت — عولل۔
 عولم — عولم۔
 ۱ عولن بود و باش کرنی۔
 عولن م ہم بستری۔
 مَعول م اور مَعولن یا مَعولن م مسکن۔
 ۲ عون — عون۔
 عون | عون | عونیم — عولہ۔
 ۱ عور قل ۱۔ دہانکنا۔ ۲۔ خصوصاً اپنے پروں سے بچوں کو دہانکنا۔
 ۳۔ دہکنا۔ ۴۔ خصوصاً تاریکی سے دہکنا۔ ۵۔ غش کھانا۔
 عور م ۱۔ بازو (پرنڈ کا)۔ ۲۔ پرنڈے۔
 ۲ عور قل ۱۔ اُرنا۔ ۲۔ اُر جانا۔
 پعلیل ۱۔ اُرنا۔ ۲۔ اُرنا۔ ۳۔ ہتھیار کو دُشمن
 کے سامنے ہلانا۔

ہفعلیل-اُرانا۔

ہثعلیل-اُر جانا۔

لפעלים م (تثنیہ) پپوتے۔

لپفہ یا لپفہ ت تاریکی۔

معاورہ اور معاورہ م تاریکی۔

لعلیہ م چمگادَر (عربی لفظ غطل (تاریک ہونا) اور

لورہ سے مرکب)۔

عوز قَل-مشورہ کرنا۔

لورہ قَل-دبنا۔

ہفعلیل-دبانا۔

لظہ ت ظلم۔

موزظہ ت بہاری بوجہ۔

۱ لورہ قَل-اندھا ہونا۔

پعلیل-اندھا کر دینا۔

لورہ اندھا۔

لورہ م بھوسا (شاید اس واسطے کہ آنکھ اُس سے بند

ہو جاتی ہے)۔

لورہ م اور لورہ ت اندھاپن۔

۲ لورہ قَل ۱-جاگنا۔ ۲-جاگتے رہنا۔ ۳-جگانا۔

نفعل ۱-جاگ اُتھنا۔ ۲-اُتھنا۔

پعلیل ۱-جگانا۔ ۲-برپا کرنا۔ ۳-اُبھارنا۔

۴-ہتھیار کو دشمن کے سامنے ہلانا۔

ہفعلیل ۱-جگانا۔ ۲-اُبھارنا۔ ۳-جاگتے رہنا۔

ہثعلیل ۱-اپنے تئیں اُبھارنا۔ ۲-خوش ہونا۔

۲ لورہ م پاسبان۔

۳ عور نفعَل - ننگا ہونا۔

عور م آدمی کی جلد۔

مَعْوَرِים م (جمع) اندام نہانی۔

۴ عور کھودنا۔

مَعْرَدَا ت غار۔

عور قَل - جمع ہونا۔

۱ عورت پَعِيل ۱ - تیرھا کرنا۔ ۲ - گمراہ کرنا۔

عَوْرَتَا ت ۱ - جھکاؤ۔ ۲ - ظلم۔

۲ عوت — — — عدا۔

عوا | عوا — — — عوا۔

عوز ت (بصیغہ واحد) بکری۔

(بصیغہ جمع) بکریوں کی پشم۔

عَوَاوِل — — — عوا۔

عوز قَل ۱ - چھوڑنا۔ ۲ - کھولنا۔

نفعَل - چھوڑا جانا۔

فعل - چھوڑا جانا۔

عَوْرَدَا ت ویرانہ (کیونکہ مکان یا ملک کے چھوڑ دئے

جانے سے ہوتا ہے)۔

عَوْبُو م ۱ - تجارت (کیونکہ بیچنے والا اپنے مال کو چھوڑ

دیتا ہے)۔ ۲ - بازار۔ ۳ - تجارت کا نفع۔

عوا | عوا — — — عوا۔

عوز قَل ۱ - زور دینا۔ ۲ - زور آور ہونا۔ ۳ - غالب ہونا۔

ہفَعِيل - سخت بنانا۔

۱ عوا ۱ - زور آور۔ ۲ - مضبوط۔ ۳ - سخت۔

۲ عوا اور عوا یا عوا م ۱ - زور۔ ۲ - سختی۔ ۳ - جلال۔

עזל זור آور.

עזל מ זور.

עזל یا עזל מ مضبوط مقام.

עזל ת ایک قسم کا عقاب.

עזל هتا لے جانا.

עזל מ ۱- جس کو لوگ ہانک دیتے ہوں۔

۲- خصوصاً ابلیس۔

עזק قل-کھودنا۔

עזק ת نگیںہ۔

עזק قل ۱- گھیرنا۔ ۲- مدد کرنی۔

פעל-مدد پانی۔

הפעיל-مدد کرنی۔

עזק מ اور עזקה ת مدد۔

עזקה ת ۱- کنارہ۔ ۲- صحن۔

עט ————— עוט.

עטא ————— יעא.

עטה قل ۱- دہانکنا۔ ۲- پہننا۔ ۳- اورہنا۔ ۴- لپٹنا۔

۵- غش کھانا (کیونکہ اُس میں آنکھیں گویا

دھک جاتی ہیں)۔

הפעיל-دہانکنا۔

מעטה מ پوشاک۔

עטין ————— עטין.

עטישה ————— עטש.

עטלה ————— עוף.

עטן پانی کے پاس بیٹھ جانا۔

لٲٲٲٲ م پانی کے پاس مواشی کے بیٹھنے کا مقام.
عطار قل ۱-دھانکنا. ۲-دھکنا. ۳-چھپنا. ۴-غش کھانا.

۵-کمزور ہونا.

نفعَل-غش کھانا.

ہفَعیل-کمزور ہونا.

ہشَعیل-غش کھانا.

مٲٲٲٲ ت اوپر کا بڑا گرتا.

عطار قل-گھیرنا.

ہفَعیل اور پَعیل-تاج کسی کے سر پر دھرنا.

عطار ت تاج.

عطار چھینکنا.

عطار ت چھینک.

عی — عود.

عطار قل-لپکنا.

عطار م شکاری پرند.

علاوم — علم.

علاوم ڈرانا.

علاوم م خوفناکی.

علاوم م اور ت ۱-آنکھ. ۲-رُو. ۳-صورت.

۴-چشمہ.

علاوم ۲ علاوم قل-حسد کی آنکھ سے دیکھا کرنا.

علاوم م ۱-چشمہ زار. ۲-چشمہ.

عطار نہایت تھک جانا.

عطار نہایت تھکا ہوا.

عطار — عاف.

عیدِ قل ۱- گرم ہونا. ۲- گرم کرنا. ۳- تیزرو ہونا.
۴- غصہ ہونا. ۵- دہشت کرنی. ۶- کثرت
سے ہونا.

عید م گدھے کا بچہ (تیزروی کے سبب).
۱ عید ت ۱- شہر (کثرت کے سبب). ۳- دہشت.
عید م ۱- شہر. ۲- دشمن.

۲ عید ————— ۲ عود.

عیدم ————— ۱ عرم.

عیش ————— نعلش.

عقبش ————— عکم.

عقبر م چوہا. (ماخذ مشتبه).

عکن قل- گھبرا دینا.

۱ عکم ۱- باندھنا. ۲- خصوصاً پانو باندھنا. ۳- بٹنا.

عکم م ۱- بیتری. ۲- پائے زیب.

۲ عکم پعیل- اپنی پائے زیب کی جھنگار کرنی.

عقبش م مکاری.

عقبشوب م افعی.

عکر قل ۱- گدلا کرنا. ۲- حیرانی یا ہلاکت کا

باعث ہونا.

نفعل- ابھارا جانا.

عکرت ت گھبراہٹ.

علا | علا | علا ————— علا.

علا ————— ۲ علا.

علاء تُلانا.

علاء تُلانے والا.

عَلَا قَل ۱-چرھنا. ۲-اگنا. ۳-اُتھنا. ۴-زیادہ ہونا.
 ۵-شدید ہونا. ۶-غالب ہونا. ۷-پہنا جانا.
 ۸-لگایا جانا. ۹-گام میں آنا. ۱۰-حساب
 میں آنا.

فَعَّل ۱-چرھایا جانا. ۲-بلند ہونا.
 هَفَعَّل ۱-چرھانا. ۲-مندھنا. ۳-اُتھانا. ۴-انپے
 گام میں لانا.

هَفَعَّل ۱-چرھایا جانا. ۲-حساب میں آنا.

۱ عَلَا اور يَلَا م ۱-بلندی. ۲-حق تعالیٰ.

۲ عَلَا اور يَلَا ۱-اوپر. ۲-پر. ۳-میں. ۴-سے.

۵-کے موافق. ۶-کے سوا. ۷-کے باوجود.

۸-کے لئے. ۹-کے سامنے. ۱۰-سے زیادہ.

۱۱-کے سبب. ۱۲-کے باب میں. ۱۳-کے

پاس. ۱۴-کے ساتھ. ۱۵-کے طور پر.

۱۶-کی طرف. ۱۷-کے برخلاف. ۱۸-کو.

عَلَا کے موافق.

۱ عَلَا ۱-پر سے. ۲-کے پاس سے. ۳-پر.

عَلَا م پتتا.

عَلَا یا ۲ عَلَا اور يَلَا ت ۱-قربانی. ۲-خصوصاً کُل

سوختنی قربانی. ۳-سیڑھی.

۱ عَلَا ت بِالْخَانَةِ.

عَلَا م مَوْسَل.

عَلَا (ت ۲ عَلَا) اُوپر والا.

عَلَا ۱-تعالیٰ. ۲-حق تعالیٰ.

عَلَا ت ۱-بالخانہ. ۲-سیڑھی.

عَلِيَّوَات — عَلَا۟.

عَلِيَّت — عَلَا۟.

۱- عَلَا قَل ۱- دوبارہ پینا. ۲- خوشہ چینی کرنی. ۳- دق کرنا.
۴- کام پورا کرنا.

پوعیل ۱- خوشہ چینی کرنی ۲- دق کرنا. ۳- طفلانہ
کام کرنے.

ہتپعیل ۱- اپنی شہوت پوری کرنی. ۲- تھتھے میں
اُڑانا. ۳- اپنا طور ظاہر کرنا.

ہتپوعیل- کام پورا کرنا.

عَلَا اور عَلَا م لڑکا.

عَلَاوَات یا عَلَاوَات ت (جمع) خوشہ چینی کے لئے جو کچھ
چھوڑا جائے.

عَلَا م گھڑیا.

عَلَاوَات ت بڑے زور شور کا فعل خواہ اچھا ہو خواہ بُرا.
عَلَاوَات ت بڑا کام.

مَعَلَا اور مَعَلَا م کام.

تَعَلَاوَات م (جمع) ۱- طفلانہ کام. ۲- لڑکا. ۳- ستایا جانا.
عَلَا ت دانو.

۲- عَلَا قَل ۱- داخل ہونا. ۲- خصوصاً بادشاہ کے حضور میں
داخل پانا. ۳- غروب ہونا.

ہتپعیل- داخل کرنا.

ہتفعیل- داخل کیا جانا.

عَلَا یا عَلَا م جُوا (کیونکہ اُس میں بیل کی گردن
داخل کی جاتی ہے).

۲- مَعَلَا م مغرب.

۱. علاء قَل - چھپانا.

نَفَعَل ۱ - چھپا رھنا. ۲ - مگار ھونا.

هَفَعِيل - چھپانا.

هَثَفَعِيل - اپنے تئیں چھپانا.

علاء اور علاء م ۱ - بڑی مدت (کیونکہ وہ گویا پوشیدہ

رھتی ہے). ۲ - قدیم زمانہ. ۳ - دوام. ۴ - ابد.

۵ - ازل. ۶ - اینجہانی معاملات.

علاء م ابد.

تَعَلَّمَا ت پوشیدہ چیز.

۲. علاء بَالِغ ھونا.

علاء م بَالِغ لَرَا.

عَلَّمَا ت ۱ - بالغ لَرَا. ۲ - گنوارا.

علاء م (جمع) ۱ - لَرَا. ۲ - نوجوانا.

علاء قَل - خَرَم ھونا.

نَفَعَل - خَرَم ھونا.

هَثَفَعِيل - خَرَم ھونا.

علاء قَل - نَکَلَا.

علاء ————— علاء.

علاء قَل - دَھانَکَا.

يُفَعَل ۱ - دَھانَا جانا. ۲ - غَش کھانا.

هَثَفَعِيل ۱ - نَقَاب دَالِي. ۲ - غَش کھانا.

علاء م غَش کھانا.

علاء قَل - خَرَم ھونا.

علاء ت خَرَمِي.

علاء چَمَتَا.

لَعْمَدُ ث جَوْنِكُ.

لَعْمَدُ ث جَوْنِكُ — لَعْمَدُ.

۱ لَعْمَدُ قَل ۱-كَهْرَا هَوْنَا. ۲-مَقْرَرُ هَوْنَا. ۳-كَهْرَا رَهْنَا.

۴-قَائِمٌ رَهْنَا. ۵-كُوئِي كَامٌ چَهْوَرْنَا. ۶-بِرْپَا هَوْنَا.

هَفْعِيْلُ ۱-كَهْرَا كَرْنَا. ۲-مَقْرَرُ كَرْنَا. ۳-قَائِمٌ كَرْنَا.

۴-پُوْرَا كَرْنَا. ۵-اُبْهَارْنَا. ۶-كَهْرَا هَوْنَا.

هَفْعَلُ ۱-كَهْرَا كِيَا جَانَا. ۲-قَائِمٌ رَهْنَا.

لَعْمَدُ م ۱-كَهْرَا هَوْنِي كِي جَكْمُ. ۲-مَقَامُ.

لَعْمَدُ ث كَهْرَا رَهْنِي كِي طَاقَتُ.

لَعْمَدُ م ۱-سَتُوْنُ. ۲-مَمْبِرُ.

مَلْعَمَدُ م ۱-كَهْرَا هَوْنَا. ۲-كَهْرَا هَوْنِي كِي جَكْمُ. ۳-عَهْدَةُ.

مَلْعَمَدُ م كَهْرَا رَهْنِي كِي جَكْمُ.

۲ لَعْمَدُ هَفْعِيْلُ-كَنْپَانَا.

۳ لَعْمَدُ مَلَانَا.

لَعْمَدُ سَاتْمُ.

لَعْمَدُ صَحْبَتُ رَكْهِنِي.

لَعْمَدُ م ۱-صَحْبَتُ. ۲-رَشْتَةُ (دَدِيَالُ نَنِيَالُ كَا).

۳-اِيْسَا رَشْتَةُ دَارُ.

لَعْمَدُ — لَعْمَدُ.

لَعْمَدُ — لَعْمَدُ.

لَعْمَدُ — لَعْمَدُ.

لَعْمَدُ — لَعْمَدُ.

لَعْمَدُ — لَعْمَدُ.

لَعْمَلُ قَل-مَشَقَّتُ كَرْنِي. [ثَمْرَةُ.

لَعْمَلُ م اَوْرُ ث ۱-مَشَقَّتُ. ۲-اَفْسُوْسُ. ۳-مَحْنَتُ كَا

۱ لَمَم ۱-مشقت کرنے والا۔ ۲-غمگین۔

۲ لَمَم لُہار۔

لَمَم قَل ۱-جمع کرنا۔ ۲-چھپانا۔ ۳-کسی سے سبقت

لیجانی۔ ۴-چھپنا۔

هَفْعَل-بے جلا ہو جانا۔

لَمَم ن ت جمعیت۔

لَمَم اور لَمَم ۱-کے ساتھ۔ ۲-کے پاس۔ ۳-کے

برابر۔ ۴-کے سامنے۔ ۵-کے برخلاف۔

مَلَمَم کے پاس۔

لَم ۱-کے ساتھ۔ ۲-ساتھ ہی۔ ۳-کی مانند۔ ۴-کے برابر۔

۵-کے پاس۔ ۶-کی راے میں۔ ۷-میں۔ ۸-کے باوجود۔

مَلَم ۱-کے پاس سے۔ ۲-کی طرف سے۔ ۳-میں سے۔

لَم اور لَم م (جمع لَمَم اور لَمَم) ۱-آدمیوں کی

جماعت۔ ۲-امت۔ ۳-عوام۔ ۴-یگانے۔

۵-نوکر چاکر۔ ۶-ہموطن لوگ۔

۷-ریوز-دار۔

لَمَم قَل ۱-بوجھ کے طور پر اٹھانا۔ ۲-لادنا۔

هَفْعِيل-لادنا۔

مَلَمَم ن ت بوجھ۔

لَمَم قَل-عمیق ہونا۔

هَفْعِيل ۱-عمیق کرنا۔ ۲-کوئی کام گہرائی میں کرنا۔

۳-کوئی کام شدت سے کرنا۔

لَمَم اور لَمَم ۱-عمیق۔ ۲-جو سمجھ میں نہیں آتا۔

لَمَم م عمق۔

لَمَم دو پہاڑوں کے بیچ کی زمین۔

لَعْمِيقَ عَمِيقَ.

لَعْمِيقِ م (جمع) عَمِيقَ مَقَامَ.

لَعْمَر قَل ۱-كَسْنَا. ۲-قَبْضَةُ مِیْنِ لَنَا.

پَعِیْل-بَانْدَهْنَا.

هَنْتِیْعِیْل-(ب کے ساتھ) غَلَامَ بَنَانَا.

لَعْمَر م ۱-پُولَا. ۲-اَنَاجَ كَا اِیْكُ خَاصَ پِیْمَانَه.

لَعْمِیْرَ م پُولَا.

لَعْمَر ————— لَعْمَر.

لَعْمَشَ قَل-بِوَجْهَ كے طُورِ پَر اُتْهَانَا.

لَعْنَبَ بَانْدَهْنَا.

لَعْنَبَ م اَنگُورُوں كَا گُچْهَا.

لَعْنَبَ پُعَل-نَازِپَرُورْدَه هُونَا.

هَنْتِیْعِیْل ۱-نَازِپَرُورْدَه هُونَا. ۲-خُوشَ وَ خَرَمَ هُونَا.

۳-تَهْتَا كَرْنَا.

لَعْنَبَ نَازِپَرُورْدَه.

لَعْنَبَ م عِیْشَ وَ عِشْرَتَ.

لَعْنَبَ م ۱-خَرَمِی. ۲-خُصُوصاً اِنْپَے گْهَرُوَالُوں سَے جُو

خُوشِی هُوتِی ہِے.

لَعْنَدَ بَانْدَهْنَا.

لَعْنَدَا (لَعْنَدَا كِی عَوْضَ) نَا بِنْدَهْنِ.

لَعْنَدَا قَل ۱-كَانَا. ۲-چَلَانَا. ۳-فَتْوَى دِیْنَا. ۴-گُوَاهِی

دِیْنِی. ۵-جَوَابَ دِیْنَا. ۶-مُنْهَم كْهولْكَر پُولْنَا.

فُعَل-اِنْپِی بَات كَا جَوَابَ پَانَا.

پَعِیْل-كَانَا.

هَنْفِیْعِیْل-جَوَابَ دِیْنَا.

لَعْنَة م ۱-جواب. ۲-مقصد (کیونکہ قصد کا گویا جواب ہوتا ہے).

لَعْنَة م مقصد. [۴-تاکہ.

لَعْنَة ۱-کے لیے. ۲-کی خاطر. ۳-کے سبب.

لَعْنَة کے سبب.

لَعْنَة ق ل ۱-دبنا. ۲-پست ہونا. ۳-مظلوم ہونا.

۴-محنت کرنی. ۵-کھپتی کرنی.

نَفَعَل ۱-مظلوم ہونا. ۲-ظلم قبول کرنا.

پَعِیل ۱-دبانا. ۲-کسی پر ظلم کرنا.

يُعَل-مظلوم ہونا.

هَفَعِيل-دبانا.

هَثَفَعِيل ۱-اپنے تئیں پست کرنا. ۲-پست حالی

قبول کرنی.

لَعْنَة حلیم.

لَعْنَة اور لَعْنَة ث ۱-حلم. ۲-شفقت.

لَعْنَة ۱-مظلوم. ۲-مصیبت زدہ.

لَعْنَة م اور لَعْنَة ث ۱-مظلومی. ۲-مصیبت زدگی.

لَعْنَة م ۱-کام. ۲-امر.

لَعْنَة اور لَعْنَة ث ریگھاری.

لَعْنَة ث روزہ (کیونکہ اُس سے جسم گویا دب جاتا ہے).

لَعْنَة ————— لَعْنَة.

لَعْنَة ق ل ۱-دہانکنا. ۲-جادوگری کرنی.

پوعیل-جادوگری کرنی.

لَعْنَة اور لَعْنَة م بادل.

لَعْنَة پوعیل-بادل اُٹھانا.

لَعْنَة ث بدلي (بادلوں کا تھیر)۔

لَعْنَة دھانکنا۔

لَعْنَة اور لَعْنَة م شاخ۔

لَعْنَة پُر شاخ۔

لَعْنَة قَل ۱-کسی کی گردن یا گلے پر رھنا۔ ۲-طوق کے

طور پر گھیرنا۔

ہفَعِيل-کسی کی گردن پر کچھ رکھنا۔

لَعْنَة اور لَعْنَة م طوق۔

لَعْنَة قَل-جُرمانہ لینا۔

نَفَعَل-جُرمانہ دینا۔

لَعْنَة اور لَعْنَة م جُرمانہ۔

لَعْنَة قَل-رَوندنا۔

لَعْنَة م نئی سے۔

لَعْنَة زور شور سے برھنا۔

لَعْنَة (جمع لَعْنَات) م درخت کی شاخیں اور پتے وغیرہ۔

لَعْنَة ————— لَعْنَة۔

لَعْنَة قَل-پھولنا۔

يُعَل اور هَفَعِيل ۱-مغرور ہونا۔ ۲-غافل ہونا۔

لَعْنَة م ۱-تیل۔ ۲-پھنسی۔ ۳-بوا سیر کا مَسَا۔

لَعْنَات ————— لَعْنَة۔

لَعْنَة سفید ہونا۔

لَعْنَة م بصیغہ واحد ۱-مٹی۔ ۲-گرد۔

بصیغہ جمع تھیللا۔

لَعْنَة پَعِيل-کسی پر گرد پھینکنی۔

لَعْنَة م ہرنی کا بچہ۔

لַפְּרָת תּ סִיסָה.

עז ————— עצדה.

عصاب قَل ۱-کاتنا. ۲-کھودنا. ۳-بنانا. ۴-محنت کرنی.
۵-دُکھ دینا.

نَفَعَل-دردناک ہونا.

پَعِیل ۱-بنانا. ۲-دُکھ دینا.

هَفْعِیل ۱-کسیکی چیز سے شبیہ بنانی. ۲-رنج دینا.
هَشِيعِیل-رنجیدہ ہونا.

عَصَب اور لַפְּב م ۱-کھدی ہوئی صورت. ۲-رنج کا باعث
۳-رنج.

عَصَب اور لַפְּب م ۱-مٹی کا برتن. ۲-مشقت. ۳-درد.

عَصَبוֹן م ۱-مشقت. ۲-درد.

עַצְבַּת תּ ۱-صورت. ۲-درد.

מַעֲצָבָה תּ درد.

עצד-کاتنا.

מַעֲצָד מ گُلهاری.

عצده قَل ۱-مضبوط کرنا. ۲-بند کرنا.

עז (ר אע) م ۱-دورخت. ۲-لکڑی.

۱ עצדה תּ لکڑی.

عَصَدָה م ریتھ.

۲ עצדה ————— يعز.

عَصוּם ————— עצم.

عَصَلُ نَفَعَل-سُست ہونا.

عَصَلُ سُست.

عَصَلוֹת תּ سُستی.

لَعِبًا ت بصیغہ واحد. سُستِي. سُستی.
 بصیغہ تثنیہ. بَرِي سُستِي.
 ۱ لَعَام قَل ۱-کسنا. ۲-مضبوط کرنا. ۳-مضبوط ہونا.
 ۴-زور آور ہونا. ۵-غالب ہونا.

پَعِيل-کسنا.

هَفَعِيل-زور آور بنانا.

لَعَام زور آور.

لَعَام ت ۱-ہڈی. ۲-بدن. ۳-خود.

۲ لَعَام پَعِيل-ہڈیوں کو نوچ نوچ کر صاف کرنا.

لَعَام م ۱-زور. ۲-بدن.

لَعَام ت زور.

لَعَام ت قوی دلیل.

تَعَام ت قوت.

لَعَام لَعَام کو دیکھو.

لَعَام قَل ۱-بند کرنا. ۲-روک رکھنا. ۳-قائم رکھنا.

۴-سکنا. ۵-کسی پر حکومت کرنی.

فَعَل ۱-بند ہونا. ۲-روکا جانا. ۳-باز رہنا.

لَعَام م حکومت.

لَعَام م ۱-بند ہونا. ۲-ظلم.

لَعَام اور لَعَام ت ۱-کسی عید کا اخیر دن. ۲-عید

کی جماعت.

مَعَام اور مَعَام م رُکوت.

۱ لَعَاب قَل-پیچھے ہونا.

پَعِيل-روک رکھنا.

لَعَاب م بصیغہ واحد. ۱-اِیْرِي. ۲-سَم. ۳-پیچھا.

بصیغہ جمع. نقش ہاے قدم.

۲ لَقْد قَل ۱-کسی کی ایڑی پکڑنی. ۲-دغا سے کسی کا حق چھیننا.

لَقْد ۱-دغا سے کسی کا حق چھیننے والا. ۲-تیرھا. ۳-نقش ہاے قدم سے پُر.

۱ لَقْد م ۱-پیچھا. ۲-عاقبت. ۳-اجر. ۴-سبب. ۲ لَقْد ۱-آخر تک. ۲-کے سبب. ۳-اس سبب سے کہ.

لَقْد ت دغابازی.

لَقْد باندھنا.

لَقْد دھاری دار.

لَقْد باز رکھنا.

لَقْد م فصیل.

لَقْد ————— عوک.

لَقْد قَل-مَرَوْنَا.

لَقْد قَل-تیرھا کیا جانا.

لَقْد قَل تیرھا.

لَقْد قَل پیچھا.

لَقْد قَل-اُكْهِرْنَا.

لَقْد قَل-دھایا جانا.

لَقْد قَل-گھوڑوں کے کونچے نکالنا.

لَقْد قَل-اُكْهِرْنَا جانا.

لَقْد م ۱-جر. ۲-اولاد.

لَقْد م تنہ.

لَقْد عاقر (بانج مرد و عورت).

لَقْد م ۱-بچھو. ۲-خاردار چاٹک.

عرب قتل اور پھیل ۱- تیزھا کرنا. ۲- کسی کا حق زائل کرنا.

فَعَلَ - کجرو ہونا.

عرب کجرو.

عربות کجروی.

مَعْرِشִים م (جمع) تیزھے بنگڑے رستے.

عرب ————— عید.

۱ عرب قتل ۱- ملانا. ۲- لین دین کرنا. ۳- کسی کا ضامن ہونا.

۴- گرو کے طور پر دینا. ۵- میٹھا لگنا. ۶- چوسنا.

پھیل-ملانا.

ہتھ پھیل ۱- اپنے تئیں ملانا. ۲- ملایا جانا. ۳- ملاجلا

ہونا. ۴- ضمانت دینی. ۵- دخل دینا.

عربہ ۱- ضمانت. ۲- گرو.

عربو م گرو.

تَعْرِبہ ت ضمانت.

عرب میٹھا.

عرب م ایک قسم کی مکھی جو لہو چوستی ہے.

۱ عرب اور عرب م ۱- اجنبیوں کا غول. ۲- بانا.

۱ مَعْرَب م ۱- سودا. ۲- بازار.

۲ عرب قتل ۱- دُور ہونا. ۲- غروب ہونا.

۲ عرب م اور ت شام.

۳ عرب ہتھ پھیل-شام کو کوئی کام کرنا.

ہعرب شام کو.

۲ مَعْرَب م اور مَعْرَبہ ت مغرب.

۴ عرب خشک ہونا.

عرب اور عرب ت عرب (مُلک).

عَرَبَةٌ ث ۱- صحرا۔ ۲- خصوصاً یردن کے پاس ایک خاص صحرا۔

• عرب سفید ہونا۔

۳ عرب م بید۔

عرب م کوا۔ (ماخذ مشتبه)۔

عَرَبٌ قَل ۱- چڑھنا۔ ۲- کسی چیز کی بڑی آرزو رکھنی۔ ۳- دُکھ کے مارے چلانا۔

عَرَبٌ ث کیاری۔

عرب بھاگنا۔

عَرَبٌ اور عَرَبٌ م گورخر۔

عَرَبٌ قَل- ننگا ہونا۔

پَعِیل ۱- ننگا کرنا۔ ۲- دھا دینا (کیونکہ دھانے سے بُنیاد ننگی ہو جاتی ہے)۔ ۳- خالی کرنا۔ ۴- اُنْدیلنا۔

هَعِیل ۱- ننگا کرنا۔ ۲- اُنْدیل دینا۔

فَعَل- اُنْدیلا جانا۔

هَتِیْعِیل ۱- اپنے تئیں ننگا کرنا۔ ۲- اپنے تئیں پھیلانا۔

عَرَبٌ ث بے درخت مقام۔

عَرَبٌ ث ۱- برہنگی۔ ۲- اندام نہانی۔ ۳- گندگی۔

عَرَبٌ ث نقصان۔

عَرَبٌ ث برہنگی۔

مَعَرٌ م ۱- اندام نہانی۔ ۲- صاف جگہ۔ ۳- گنجائش۔

مَعَرٌ م بے درخت مقام۔

مَعَرٌ م ۱- میان۔ ۲- اُسْترا۔ ۳- چاقو۔

عَرَبٌ — عرب۔

ערוד ————— ערד.

ערנה | ערנה ————— ערה.

ערום ————— | ۱ ערם.

ערום | عرۇم ————— | ۱ عرەم.

ערוער ————— ערה.

ערוז | ערוז ————— ערז.

ערנה ————— ערה.

עריקה ————— ערם.

עריף ————— עرف.

ערין ————— ערז.

ערידי ————— ערה.

ערד **قل** ۱-ترتیب سے رکھنا. ۲-آراستہ کرنا. ۳-صف

باندھنی. ۴-تیار کرنا. ۵-مشابہہ تہرانا.

۶-کسی چیز کا حساب کرنا.

ہفعل-کسی چیز کی قیمت تہرانی.

ערד **م** ۱-آراستگی. ۲-جو کچھ آراستگی کے لیے کافی

ہو. ۳-سلسلہ. ۴-قرارداد قیمت.

مערד **م** مشورہ.

مערکہ **ث** ۱-سلسلہ واری. ۲-ترتیب سے رکھی ہوئی

چیزوں کا مجموعہ. ۳-صف بستہ فوج.

مערکت **ث** ۱-ترتیب سے رکھی ہوئی چیزوں کا مجموعہ.

۲-خصوصاً اس طرح رکھی ہوئی روٹیوں

کا مجموعہ.

ערل **قل** ۱-پختہ ہونا. ۲-ناپاک (گویا نامختون) تہرانا.

نפעل-اپنی نامختونی دکھانی.

عَرَل ۱- نامختون۔ ۲- دیکھنے یا سُننے یا سمجھنے
میں سُست۔

عَرَلَا ت ۱- کھلڑی۔ ۲- جو میوہ ناپاک سمجھا
جاتا ہے۔

۱ عَرَم قَل ۱- ننگا ہونا۔ ۲- بے شرم ہونا۔ ۳- حکمتی ہونا۔
ہَفْعِیل ۱- عیار بنانا۔ ۲- عیاری سے کام کرنا۔
۳- ہوشیاری سے کام کرنا۔

عَرَم یا عَرَم ننگا۔

عَرَم یا عَرَم ۱- ننگا۔ ۲- ننگاپن۔

عَرَم م عیاری۔

عَرَمَا ت ۱- عیاری۔ ۲- ہوشیاری۔

عَرَم ۱- عیار۔ ۲- ہوشیار۔

مَعَرَم م ننگاپن۔

۲ عَرَم قَل- بلند ہونا۔

نَفْعَل- دھیر کیا جانا۔

عَرَمَا ت دھیر۔

عَرَمُون م ایک قسم کا بلند درخت۔

عَرَم تکرے تکرے کرنا۔

عَرِمَا ت موتا پسا ہوا آنا۔

عَرَم | عَرَم — عَرَم۔

۱ عَرَم قَل- تپکنا۔

عَرَم م بادل۔

عَرَم م سخت تاریکی۔

عَرَم حیوانات کی گردن۔

۲ عَرَم قَل ۱- گردن توڑنا۔ ۲- دھا دینا۔

عربی

قل ۱-دراانا۔ ۲-دراانا۔

نفعل-دراونا ہونا۔

ہفعیل ۱-دراانا۔ ۲-دراانا۔

عربی اور عربی م ہیبت ناکہ۔

عربی ۱-دہشت ناکہ۔ ۲-بیرحمہ۔

مبعرظہ ث دہشت ناکہ۔

مبعرظہ م خوف کا باعث۔

عربک قل-چبانا۔

عربک قل-ننگا ہونا۔

پوعیل ۱-ننگا کرنا۔ ۲-دھا دینا۔

پلپیل اور ہٹپلپیل-بالکل دھایا جانا۔

عربک اور عربک یا عربک ۱-ننگا۔ ۲-ناچار و بیکس۔

۳-ایک قسم کا پودا جو ناچار و بیکس کا
مُشَبَّہ بہ ہے۔

عربی بے اولاد۔

عربی چہت پاتنا۔

عربی ث چہپرکھت۔

عربی نباتات اگانی۔

عربی اور عربک ۱-برہا ہوا ساگ پات۔ ۲-برہی ہوئی

گھاس پھوس۔

عشہ قل ۱-محنت کرنی۔ ۲-بنانا۔ ۳-پیدا کرنا۔

۴-اپنے سے نکالنا۔ ۵-حاصل کرنا۔ ۶-تیار کرنا۔

۷-آراستہ کرنا۔ ۸-گذراننا۔ ۹-ماننا۔ ۱۰-گذارنا۔

۱۱-وہنا۔ ۱۲-مقرر کرنا۔ ۱۳-کرنا (زیادہ تر

اسی معنی میں آتا ہے)۔ ۱۴-بجا لانا۔

فَعَّل ۱- بنایا جانا. ۲- کیا جانا.

يَعِيل- دبانا.

يُفَعِّل- بنایا جانا.

مَعْشَرَة م ۱- کام. ۲- بجا آوری. ۳- فعل. ۴- منظور

صحیفہ. ۵- کام کا ثمرہ. ۶- حاصل.

عَشُور | عَشِيرِي ————— عَشْر.

عَشُوق هَشِيْعِيْل- جھگڑنا.

عَشِيْر اور عَشِيْر ت (م عَشْرَة اور عَشْرَة اور عَشْرَة) ۱- دس.

۲- دھا (گیارہ سے اُنیس تک اس کی صورت مُذَكَّر

میں عَشْر اور مؤنث میں عَشْرَة ہوتی ہے).

عَشُور م دھا.

عَشِيرِي دسواں.

عَشِيْرَة اور عَشِيْرِي ت دسواں حصہ.

عَشْرِيْم م اور ت (جمع) ۱- بیس. ۲- بیسواں.

عَشْر قَل- کسی چیز کی دہائی لینی.

يَعِيل اور هَفْعِيْل- کسی چیز کی دہائی دینی.

عَشْرُوْن م دسواں حصہ.

مَعْشَر م دہائی.

۱ عَش ————— عَشْش.

۲ عَش ————— عَشْش.

عَشُوْک | عَشُوْکِيْم ————— عَشْک.

عَشُوْت ————— عَشْت.

عَشِيْر ————— عَشْر.

عَشُوْک قَل- کسی چیز سے دُھواں اُٹھنا.

عَشُوْن م دُھواں.

لִישׁוֹן دُھواں دھار۔

لِشׁוֹק قُل ۱-کسی پر ظلم کرنا۔ ۲-ظلم سے لے لینا۔

۳-حد سے بڑھنا۔

يُעَل-مظلوم ہونا۔

لِشׁוֹק م ظالم۔

لִשׁוֹקִים م (جمع) اور מִלִּשְׁקוֹת (جمع) جور و ستم۔

لِشׁוֹק م ۱-ظلم۔ ۲-ظلم یا دغا بازی سے لی ہوئی چیز۔

لִשְׁקָה (ث) مظلومی۔

لִשׁוֹר قُل ۱-سیدھا ہونا۔ ۲-اقبال مند ہونا۔

۳-غنی ہونا۔

يُعِيل-تیار کرنا۔

يُعِيل ۱-غنی کر دینا۔ ۲-غنی ہو جانا۔

يُعِيل-اپنے تئیں غنی بنانا۔

لִשׁוֹر م دولت۔

لִשׁוֹر غنی۔

لִשׁוֹן قُل ۱-دُبلّا ہونا۔ ۲-کھایا جانا۔

لִשׁ م کیرا۔

لִשׁוֹת قُل ۱-چمکنا۔ ۲-بنانا۔ ۳-خیال کرنا۔

يُعِيل-سوچنا۔

לִשׁוֹת (ث) ۱-کارِیگری۔ ۲-راے۔ ۳-جب لفظ دس کے

ساتھ آتا ہے تو دونوں کے معنی گیارہ ہوتے

ہیں کیونکہ دس کے آگے اُنکلیوں سے نہیں گنا

جاتا بلکہ خیال ہی سے گنا جاتا ہے۔

לִשׁוֹת کمایا ہوا (لوہا)۔

לִשׁוֹת اور לִשׁוֹת (ث) خیال۔

עשתרת ת ۱- زهرة اور عشق اور کامیابی کی دیبی.
 ۲- اُس دیبی کی مورت. ۳- عشق. ۴- اولاد.
 עת | עת ————— עדא.

עתד قَل- تیار ہونا.

پعیل- تیار کر دینا.

ہتپعیل- تیار ہو جانا.

עתיד اور עתיד اور עתود ۱- تیار. ۲- مستعد. ۳- ہوشیار
 עתודה ת ۱- ہونے والی بات. ۲- حاصل کی
 ہوئی چیز.

עתود م بکرا (کیونکہ لڑنے کے لئے مستعد رہتا ہے).

עמה | עמי ————— עדא.

עתיק | عתיק ————— עתק.

עתם نפעל- جل جانا.

עתק قَل ۱- الگ کرنا. ۲- دُور ہونا. ۳- پُرانا ہونا.

۴- آزاد ہونا. ۵- بے شرم ہونا. ۶- رونق دار ہونا.

ہتپعیل ۱- الگ کرنا. ۲- چھیننا. ۳- اپنا دیرہ

اکھیڑ کر لے جانا. ۴- نقل کرنی.

עתיק ۱- الگ کیا ہوا. ۲- پُرانا.

עתק بڑھتا ہوا.

עתק بے شرم.

עתיק رونق دار.

۱ | עתד قَل ۱- خوشبو جلانا. ۲- منت کرنی (کیونکہ

یہودیوں میں ہیکل میں خوشبو جلانی دُعا

مانگنے کا نشان ہوتا تھا).

نפעل- منت سنی.

הפעיל-מִנֵּת כִּרְנִי.
 עֵתֶר מ ۱-خوشبو. ۲-مِنَّت کرنے والا.
 ۲ עֵתֶר קָל-کثرت سے ہونا.
 نَفْعَل-کثرت سے ہونا.
 هَفْعِيل-کثرت سے بڑھانا.
 עֵתֶרֶת ת פראوانی.

פ

פא ——— פה.

פאה קל-پھونکنا.

הפעיל-پھونک دینا.

פֶּאָה ת ۱-ہوا. ۲-أفق کی ایک سمت. ۳-طرف.
 ۴-کونا. ۵-رُخساروں کے بال.

פאם ۱-کھا جانا. ۲-موتنا ہونا.

פּוֹם יא פֶּם (פֶּאָם کی عوض) م دֶהֱן.

פִּימָה ת چربی.

۱ פאר קل-خوبصورت ہونا.

פעיל-خوبصورت کر دینا.

הִתְעַיֵּיל ۱-خوبصورت ہو جانا. ۲-اپنے تئیں حسین

دکھانا. ۳-اپنی بڑائی کرنی.

פֶּאָר מ خوبصورت پگڑی.

פֶּאָדָה اور פֶּאָדָה ת ۱-خوبصورتی. ۲-درخت کی

دالیاں اور پتیاں.

۲ פֶּאָר פעיל-دالیوں کو دیکھنا (میوہ کے لئے).

فائرور م خوبصورتی.

تفائرت اور تفائرت ک جمال.

فائر قل-کھودنا.

فدہ (فائرت کی عوض) ت چوہا یا چوہیا.

فد ————— فدد.

فدد کچا ہونا.

فد م کچا انجیر.

فددل ————— فددل.

فددل سرتا.

فددل م گندی چیز.

فددل قل ۱-کسی چیز کا کسی چیز سے لگنا. ۲-لپکنا.

۳-مار دالنا. ۴-منت سے زور دالنا. ۵-ملاقات

کرنی. ۶-پہنچنا.

ففعلیل ۱-کوئی چیز کسی چیز سے لگانی. ۲-جمع

کر کے دال دینا. ۳-منت کرانی. ۴-لپکنا.

۵-منت کرنی.

فددل م اتفاق.

فددل م وہ چیز جس کو کوئی مارتا ہو.

فددل قل-بے زور ہو جانا.

فددل م لاش.

فددل قل ۱-لپکنا. ۲-ملاقات کرنی.

ففعل-آپس میں ملاقات کرنی.

ففعیل-تھوکر کھانی.

فدہ قل ۱-کاتنا. ۲-کھولنا. ۳-چھرانا. ۴-خصوصاً

دام دیکر چھرانا.

נפעל- دام سے چھڑایا جانا.

הפעיל- دام سے چھڑانا.

הפעל- دام سے چھڑایا جانا.

פדונים מ (جمع) ۱- چھڑائے ہوئے لوگ. ۲- چھڑوائی.

פדות ת ۱- فرق. ۲- چھتکارا.

פדיום اور פדון מ چھڑوائی.

פדן بلند ہونا.

פדן מ میدان.

פדון מ شاہی محل.

פדעל قل- چھڑانا.

פדר موتا ہونا.

פדר מ چربی.

פה (مضاف פו) م ۱- دھن. ۲- حکم. ۳- کسی چیز کا منہ.

۴- دھار (تلوار کی). ۵- کنارہ. ۶- حصہ.

(گویا نوالہ). ۷- چند (مثلاً دو چند).

פה ۱- کے حکم کے مطابق. ۲- کے حساب کے مطابق.

۳- کے مطابق. ۴- کی مانند. ۵- یہاں تک کہ.

פה ۱- کے حساب سے. ۲- کی رو سے. ۳- کے وقت.

פה ۱- کے حکم کے مطابق. ۲- کے حساب سے.

۳- کے مطابق.

פה ת دھار (تلوار کی).

פפיות ת (جمع) ۱- دو دھاریں (تلوار کی).

۲- بہت سی دھاریں.

פה اور פה اور פو ۱- یہاں. ۲- ادھر.

פה یا פو اس طرف.

איפה کہاں۔

אפו اور افوا یا افوا ۱- اب۔ ۲- لفظ یقین۔ ۳- لفظ
استفہام۔ ۴- لفظ منت۔

פו ————— פה۔

פונ قل ۱- تہندا ہونا۔ ۲- سُست ہونا۔

فُعَل-سُست ہونا۔

פונדה اور הפונה ت آرام۔

פונה قل ۱- پھونکنا۔ ۲- دم لینا۔

فُعَل ۱- پھونکنا۔ ۲- کسی چیز پر پھونکنا۔ ۳- کثرت

سے بولنا۔ ۴- ہانپ ہانپ کر آنا۔ ۵- کسی

شخص پر حقارت سے ٹف کرنا۔

פוח מ ואכה۔

פוח م ۱- شرمہ۔ ۲- خوبصورتی۔ (ماخذ مشتبه)۔

פול م لوبیے کی پھلی۔ (ماخذ مشتبه)۔

פום ————— פאם۔

פון قل-پریشان ہونا۔

פון قل ۱- پھورنا۔ ۲- پراگندہ کرنا۔ ۳- پراگندہ ہونا۔

۴- پھوت نکلنا۔

فُعَل-پراگندہ ہونا۔

פעיל اور پلپیل-پھورنا۔

פעיל ۱- بکھیرنا۔ ۲- پراگندہ کرنا۔ ۳- گھبرا دینا۔

۴- پھیل جانا۔

פעיל-پھوت جانا۔

פעיל-پراگندہ کرنا۔

פון מ مارتول۔

תפוצה ת פראگندگی.

۱ פוק قل-جھولنا.

ہفعیل-ہلنا.

פוקה ת تھوکر.

פוק جھولنے والا.

۲ فوک قل-نکلنا.

ہفعیل ۱-نکلنا. ۲-حاصل کرنا. ۳-کامیاب کرنا.

۱ פור ہفعیل-تورنا.

פורה ת انگور کا کولہو.

۲ פור ابلنا

פור م دیگ.

פור م قرعہ. (ماخذ فارسی پارہ).

۱ פוש قل-أجهلنا.

۲ פוש نפעל-پراگندہ ہونا.

פות کھوکھلا ہونا.

פות ת ۱-شرم گاہ. ۲-کوار کا قبضہ.

פו ————— ا فוז.

۱ فוז قل-صاف کرنا.

ہفعل-صاف کیا جانا.

פו م صاف کیا ہوا سونا.

۱ فוז قل ۱-أجهلنا. ۲-چست ہونا.

پعیل-أجهلنا.

פזر قل-پراگندہ کرنا.

پعیل ۱-پراگندہ کرنا. ۲-سخاوت سے دینا.

نפעل اور פעل-پراگندہ ہونا.

۱ فَا ح ————— فَا ح.

۲ فَا ح ————— فَا ح.

فَا حِر قَل ۱-کانینا. ۲-جلدی کرنی.

پعیل-تہرتہرانا.

ہفعیل-کنپانا.

فَا حِر م ۱-خوف. ۲-ران (عربی لفظ فَا حِر سے ماخوذ).

فَا حِر ت دہشت.

فَا حِر اور ۲ فَا حِ نَا ظِم (کمشتر). (ماخذ فارسی یا

سنسکرت)

فَا حِر قَل ۱-اُچھلانا. ۲-شہوت پرست ہونا. ۳-مُتکَبِّر ہونا.

فَا حِر م شہوت.

فَا حِر ت ت کَبِّر.

۱ فَا حِر پھیلانا.

فَا حِر م ۱-جال. ۲-پھندا. ۳-پتھر.

۲ فَا حِر ہفعیل-پھندے میں پھنسانا.

فَا حِر م کالا ہونا.

فَا حِر م ۱-کوٹلا. ۲-انگارا.

فَا حِر م بنانا.

فَا حِر م گُ مہار.

فَا حِر م کھودنا.

فَا حِر م گڑھا.

فَا حِر ت نیچی جگہ.

فَا حِر ت ایک قسم کا جواہر. (ماخذ مشتبه).

فَا حِر | فَا حِر ————— فَا حِر.

فَا حِر ————— فَا حِر.

فطر قل ۱-چیرنا. ۲-پھروانا. ۳-آزاد کرنا. ۴-نکل جانا.
ہفعیل-پسارنا.

فطر م اور فطرہ ت ۱-پہارنیوالا. ۲-خصوصاً
پہلوٹھا بیچہ.

فطیر آزاد.

فطور ۱-کھلا ہوا. ۲-آزاد.

فطنش قل ۱-مارتول سے مارنا. ۲-پھیلانا.

فطیش م ۱-مارتول. ۲-گرتا.

فی ————— فہ.

فود ہلاک کرنا.

فود م آفت.

فوا ————— فہ.

فوا ————— فوا.

فلنش ————— فلنش.

فوما ————— فام.

فوفوت ————— فہ.

فوک ————— فوک.

فد ————— فدا.

فدا پعیل-تپکنا.

فد م شیشی.

فلا قل-جدا کرنا.

ففعل ۱-جدا ہونا. ۲-مخصوص ہونا. ۳-مشکل

ہونا. ۴-عجیب ہونا.

پعیل-منت پوری کرنی (یعنی کسی چیز کو خدا

کے واسطے مخصوص کرنا).

ہفعل ۱- مانت پوری کرنی۔ ۲- مانت ماننی۔
 ۳- مخصوص کرنا۔ ۴- خاص طور پر کرنا۔
 ۵- عجیب کرنا۔ ۶- عجیب طور پر کرنا۔

ہفعل ۱- اپنا عجیب زور دکھانا۔

فلج م ۱- عجب۔ ۲- خصوصاً اعجازی بات یا چیز۔
 فلج اور فلج اور فلج ۱- عجیب۔ ۳- خصوصاً اعجازی۔
 مفلج اور مفلج ت ۱- عجیب کام۔ ۲- خصوصاً معجزہ۔

قل- تقسیم کرنا۔

فعل- تقسیم کیا جانا۔

فعل ۱- تقسیم کرنا۔ ۲- جدا جدا کرنا۔

فلج م اور فلج ت ۱- نہر۔ ۲- ندی۔ ۳- دریا۔

فلج م آدھا۔

فلج یا فلج اور مفلج ت حصہ۔

فلج اور فلج م اور ت ۱- حرم۔ ۲- یار (عورت کا)۔

فلج ت ۱- لوہا۔ ۲- لوہے کا چھرا۔

فلج قل- جدا کرنا۔

فعل ۱- مخصوص ہونا۔ ۲- عجیب ہونا۔

ہفعل ۱- امتیاز کرنا۔ ۲- مخصوص کرنا۔

فلج فلج۔

فلج فلج۔

فلج قل ۱- چیرنا۔ ۲- ریگھاریاں بنانی۔ ۳- محنت

کرنی۔ ۴- بندگی کرنی۔ ۵- عبادت کرنی۔

فعل ۱- چھیدنا۔ ۲- تکرے تکرے کرنا۔ ۳- جتنا۔

فلج م ۱- تکرہ۔ ۲- خصوصاً پھانک۔ ۳- چکنی کا پات۔

فَلْحَم م عبادت.

فَلْحَم قَل ۱-چکنا ہونا. ۲-فکل بھاگنا.

پَعِيل ۱-بیچ نکلنا. ۲-بچانا. ۳-جَننا.

هَفَعِيل ۱-بچانا. ۲-بچا رکھنا.

فَلْحَم م بچاؤ.

فَلْحَم اور فَلْحَم اور فَلْحَم بھاگنے سے بچا ہوا.

فَلْحَم یا فَلْحَم ت ۱-بچاؤ. ۲-جو کچھ بچا ہو.

۳-خصوصاً بھاگنے سے جتنے بچے ہوں.

مَفْلَح م بچاؤ.

فَلْحَم ا فَلْحَم ————— فلا.

فَلْحَم ا فَلْحَم ا فَلْحَم ————— فلا.

فَلْحَم گول ہونا.

فَلْحَم م ۱-دائرہ. ۲-چاروں جہات. ۳-تکلا. ۴-لکڑی

جس پر لنگرے سہارا دیکر چلتے ہیں.

فَلْحَم قَل اور پَعِيل ۱-انصاف کرنا. ۲-فتویٰ دینا.

۳-سزا دینی. ۴-خیال کرنا.

هَشْتَعِيل ۱-سفارش کرنی. ۲-مَنْت کرنی.

فَلْحَم م منصف (نام عہدہ).

فَلْحَم ت انصاف.

فَلْحَم منصف سے متعلق.

فَلْحَم ت منصف کی سند.

مَفْلَح ت ۱-سفارش. ۲-مَنْت. ۳-دعا.

فَلْحَم ا فَلْحَم ————— فلا.

فَلْحَم پَعِيل ۱-ہموار کرنا. ۲-تولنا. ۳-تول تول کر بانٹ

دینا. ۴-غور کرنی.

فلّس م ترازو.

مفلّش لتکائے رکھنا.

فلّج قل-تورنا.

هتّپعیل-خوف سے شکستہ ہونا.

فلّضوت ث نہایت دہشت.

مفلّضت ث بُت.

تفلّضت ث دہشت.

فلّش قل-لُرکانا.

هتّپعیل-لوتنا.

فلّت بھاگنا.

فلّتی م داک کا ہرکارہ.

فلم ————— فام.

فلن ————— فنن.

فلنہ ————— فندا.

فند پکانا.

فند م ایک قسم کی مٹھائی.

فندا قل ۱-پھرنا. ۲-متوجہ ہونا. ۳-نزدیک آنا.

۴-دھلنا. ۵-نگاہ کرنی. ۶-کسی سمت کو

ہونا. ۷-پھیرنا.

پعیل ۱-هتّانا. ۲-صاف کرنا. ۳-تیار کرنا.

هتّعیل ۱-پھیرنا. ۲-بھاگ جانا. ۳-لوتنا.

۴-متوجہ ہونا.

هتّعل ۱-پیتھ پھیرنی. ۲-متوجہ ہونا.

فلّ مبادا (کیونکہ اس سے بات گویا هتّائی

جاتی ہے).

פּוּן און פּוּן (جمع) م اور ٹ ۱-چہرہ. ۲-سطح.
 ۳-صورت. ۴-حضور. ۵-شخصیت.
 ۶-سامنا. ۷-آگا. ۸-دروازہ کے سامنے
 کی دیوار. ۹-دھار (تلوار کی).
 ۱۰-پہلے اور آگے اور پیچھے کے سامنے.

پوئی ۱-کے سامنے. ۲-کے نزدیک. ۳-کے آگے.
 ۴-سے پہلے. ۵-سے زیادہ. ۶-کے برخلاف.
 ۷-کی مانند. ۸-کے لئے. ۹-کے سبب.
 پوئی سامنے والا.

پوئی ۱-کے سامنے سے. ۲-کے سامنے رہنے
 سے. ۳-کے سبب.

پوئی ۱-کے سامنے سے. ۲-کے سبب. ۳-اس
 سبب سے کہ.

پوئی ۱-کے سامنے. ۲-کے پورب طرف. ۳-کے
 پہلے. ۴-سے زیادہ. ۵-کی طرف. ۶-کے
 برخلاف. ۷-کی سزا پر. ۸-کے سوا.

پوئی ۱-دروازہ کے سامنے کی دیوار کی طرف.
 ۲-اندر. ۳-اندر کی طرف.

پوئی اور پوئی ۱-اندر. ۲-اندر کی طرف.
 پوئی اندرونی.

پوئی ————— پوئی.

پوئی | پوئی ————— پوئی.

پوئی الگ الگ کرنا.

پوئی م اور پوئی ٹ ۱-کونا. ۲-شہر پناہ کے کونے کا بُرج.
 ۳-سردار.

فنگ اور فنگ (جمع) فونگا۔

فنگ پعیل- ناز و نعمت سے پالنا۔

فنگ ————— ۱ فنگ۔

فنگ قل- تقسیم کرنا۔

پعیل- چیزوں کو الگ الگ غور سے دیکھنا۔

فنگ ————— ۲ فنگ۔

فنگ قل ۱- گذر جانا۔ ۲- لنگرانا۔ ۳- کسی کے پاس سے

گذر کر اُس کو بچانا۔

پعیل- لنگرے کی طرح کودنا۔

فنگل- لنگرا ہو جانا۔

فنگ ث ۱- گذر۔ ۲- ایک عید کا نام جو اِس امرکی

یادگاری میں مانی جاتی تھی کہ فرشتہ نے

بنی اسرائیل کے پاس سے گذر کر اُنکو بچایا۔

۳- وہ بڑے جو اِس عید میں گذرانا جاتا تھا۔

۴- اِس عید کا دن۔

فنگ لنگرا۔

فنگل ————— فنگل۔

فنگل قل- پتھر یا لکڑی کھودنی۔

فنگل م ۱- کھدی ہوئی مورت۔ ۲- کوئی مورت۔

فنگل م ۱- کھدی ہوئی مورت۔ ۲- پتھر کی کان۔

فنگل اور فنگل ایک قسم کا باجا۔ (ماخذ یونانی)۔

۱ فنگل قل- تمام ہو چلنا۔

فنگل م ۱- سرا۔ ۲- ہاتھ کی انگلیاں۔ ۳- پہنچا اور تھنا۔

۲ فنگل م تھنا۔

۲ فنگل پھیل جانا۔

فסה ت كثر ت.

فעה قل ۱-چلانا. ۲-پهنكارنا.

فپעה م اور ت اور فپعا م افعی.

فعلأ قل ۱-كرنا. ۲-بنانا. ۳-تجويز كرنی.

فعل م ۱-فعل. ۲-كام. ۳-حصول. ۴-مزدوري.

فعلها ت ۱-كام. ۲-مزدوري.

مفعل م اور مفعلها ت كام.

فعم قل ۱-مارنا. ۲-ابهارنا.

فمعل-گهبرا جانا.

فمعیل-گهبرا جانا.

۱ فعم م ۱-مار. ۲-قدم. ۳-پانو. ۴-بار. ۵-نهائي.

۲ فعم ایک بار.

فعمم دو بار.

فعم ابھی.

فعم فعم جوں کا توں.

فعم م گھنتی.

فعر قل-پسارنا.

فצה قل ۱-پسارنا. ۲-چھرانا.

فצה قل-پھوتنا.

فعیل-تورنا.

فعیل — فذر.

فعلأ فعیل-چھیلنا.

فعلها ت چھیلی ہوئی جگہ.

فعم فعیل-پھارنا.

فعلأ قل-زخمی کرنا.

فلا م زخم.

فلا قل ۱- مارنا. ۱- گند کرنا. ۳- کسی پر زور کرنا.

۴- کسی پر زور ڈالنا.

ہفعلیل- ضد کرنی.

فلا ت گندی.

فلا م ضد.

فکر قل ۱- کسی پر لگنا. ۲- ملاقات کرنی. ۴- ملاحظہ

کرنا. ۵- گنا. ۵- غیر حاضر پانا. ۶- نگاہ کرنی.

۷- خبر لینے. ۸- کسی سے ملاحظہ کرانا. ۹- کسی

کو مختار کے طور پر مقرر کرنا. ۱۰- سپرد کرنا.

۱۱- سزا دینی. ۱۲- کسی کام کا بدلا دینا.

فعل ۱- غیر حاضر پایا جانا. ۲- مختار کے طور پر

مقرر ہونا. ۳- سزا پانی.

پعیل- حاضر کر کے گنا.

فعل ۱- حاضر کر کے گنا جانا. ۲- غیر حاضر پایا جانا.

ہفعلیل ۱- مختار کے طور پر مقرر کرنا. ۲- سپرد

کرنا. ۳- رکھ دینا.

ہفعل ۱- مختار کے طور پر مقرر کیا جانا. ۲- رکھا

جانا. ۳- سزا پانی.

ہشپعیل اور ہشپعیل- حاضر کر کے گنا جانا.

فکر ت ۱- گنتی. ۲- نگاہبانی. ۳- قید. ۴- مختاری.

۵- رکھا ہوا مال. ۶- سزا.

فکر م ۱- امانت. ۲- رکھی ہوئی چیز.

فکر ت مختاری.

فکر م ۱- مختاری. ۲- مختار. ۳- سزا.

פקוד מ حکم (گویا امانت).

פקוד מ مختار.

מפקד מ ۱-گنتي. ۲-حکم. ۳-مُقرري جگہ.

פקח قل ۱-کھولنا. ۲-خصوصاً آنکھیں کھولنی.

نفعَل-کھولا جانا.

פקח پینا.

פקחוקח پینائی یا رھائی. (مشتبه ہے).

פקע پھوٹنا.

פקעה م ایک قسم کی کتری.

פקע م کتری کی صورت (دیوار پر منبت).

פר اور פר מ جوان بیل.

פרה جوان گائے.

פרא اور פרה قل ۱-اُتھانا. ۲-اُتھا لیجانا. ۳-تیز رو

ھونا. ۴-اولاد جُنی جنانی. ۵-پھل لانا.

هفَعِيل ۱-پھل لانا. ۲-پھلدار کرنا. ۳-کسی

کی نسل بڑھانی.

פרא اور פרה م اور ث گورخر.

פרי מ ۱-میوہ. ۲-ثمرہ. ۳-اولاد.

פריז מ پالکی.

פרת ث میوہدار درخت.

פרפר اور פרפר מ مضافات شہر میں سے ایک بستی.

(ماخذ غالباً فارسی).

פרד قل ۱-الگ الگ کرنا. ۲-پھیلانا. ۳-بکھیرنا.

نفعَل ۱-اپنے تئیں الگ کرنا. ۲-الگ الگ ھونا.

פעיל-ایک طرف جانا.

יַעַל - اپنے تئیں الگ رکھنا.
 هُفِعِيل ۱ - الگ کرنا. ۲ - پراگندہ کرنا.
 هُتְפִיעֵיל ۱ - الگ الگ ہونا. ۲ - پراگندہ ہونا.
 פֶּרַד מ خچر.

פֶּרְדָה ת خچری.

פֶּרְדוֹת ת (جمع) بکھرا ہوا بیج.

פֶּרְדִים מ ۱ - باغ. ۲ - محفوظ شکارگاہ. (ماخذ سنسکرت).

פֶּרָה ————— ۲ פאר.

פֶּרָה ————— פרא.

פֶּרָה ————— پرا.

פֶּרָה ————— فر.

פֶּרְזוֹי ————— فرز.

פֶּרְזֵר ————— فرزر.

פֶּרְזֵר ————— ۲ فور.

פרז پھیلاؤنا.

פֶּרַז מ اور פֶּרְזָה ת گانو.

פֶּרְזוֹי اور פֶּרְזוֹי م گنوار.

פֶּרְזוֹן م دہات.

פֶּרְזֵל ————— برز.

פֶּרַח قַל ۱ - پھول نکالنا. ۲ - پتے اور پھول پھل نکالنا.

۳ - اُزنا.

هُفِعِيل ۱ - پتے اور پھول پھل نکلوانا. ۲ - پتے اور

پھول پھل نکالنا.

פֶּרַח מ ۱ - کونپل. ۲ - پھول.

פֶּרְחָה ת بچے کچے.

אפרח מ פרנדوں کے بچے کچھے۔

פרט قل ۱- بکھیرنا۔ ۲- بکنا۔

פרט מ بکھرے ہوئے میوے۔

פרי ——— פרא۔

פריץ ——— פריץ۔

פרך ۱- تورنا۔ ۲- الگ الگ کرنا۔

פרך מ ظلم۔

פרכת ט ایک خاص پردہ جو ہیکل کے پاکترین مقام کو کم پاک مقام سے الگ رکھتا تھا۔

פרם پہارنا۔

פרם قل ۱- تورنا۔ ۲- الگ الگ کرنا۔

הפעיל ۱- چیرنا۔ ۲- خصوصاً چرا ہوا گھر رکھنا۔

פרם מ ایک قسم کا عقاب جو ہڈی کو تور ڈالتا ہے۔

פרסה ט ۱- چرا ہوا گھر۔ ۲- کوئی گھر۔

פרע قل ۱- چھورنا۔ ۲- تالنا۔ ۳- ننگا کرنا۔ ۴- پیشوائی کرنی۔

נפעל- خودرو ہو جانا۔

הפעיל ۱- موقوف کرنا۔ ۲- خودرو کر دینا۔

פרע מ ۱- سارے سر کے بال (کیونکہ انکے موندنے سے سر

ننگا ہو جاتا ہے)۔ ۲- پیشوا۔

פרע נنگا۔

פרעש מ پشو۔ (ماخذ مشتبه)۔

פרץ قل ۱- تورنا۔ ۲- دہانا۔ ۳- شکست دینی۔ ۴- پھیلنا۔

۵- برہنا۔ ۶- اُمندنا۔ ۷- توت پڑنا۔ ۸- تورکر

نقب نکالنی۔ ۹- کسی پر زور ڈالنا۔

נפעל- پھیلا یا جانا۔

יָעַל - دہا یا جانا۔

הִתְיַעֵיל - توت نکلنا۔

פָּרַח מ ۱ - دیوار کی دَرّاز۔ ۲ - شکست۔ ۳ - پھوت نکلنا۔
۴ - توت پڑنا۔

פָּרַח ۱ - تورتے والا۔ ۲ - درندہ۔ ۳ - ظالم۔

מִפָּרַח מ بندر (کیونکہ اُس جگہ سے سمندر کا کنارہ
گویا توتا ہوتا ہے)۔

פרק قل ۱ - تورتنا۔ ۲ - چھڑانا۔ ۳ - موقوف کرنا۔

יעیل ۱ - تورت لینا۔ ۲ - تکتے تکتے کرنا۔

הִתְיַעֵיל ۱ - اپنے پر سے تورت پھینکنا۔ ۲ - تکتے
تکتے ہونا۔

פָּרַח شורبا۔

פָּרַח מ ۱ - لوت۔ ۲ - چوراہ یا تراہ۔

מִפָּרַח מ ت گردن۔

פרק قل - تکتے تکتے ہونا۔

הִתְיַעֵיל ۱ - تورتنا۔ ۲ - تالنا۔ ۳ - تلوانا۔ ۴ - موقوف
کر دینا۔

הִفְעַל - تالا جانا۔

פּוּעַיל - چیرنا۔

הִתְיַעֵיל - تکتے تکتے ہونا۔

פּוּעַיל - ہلا دینا۔

פרק قل ۱ - تورتنا۔ ۲ - پھیلا دینا۔

הִفְעַל - پراگندہ ہونا۔

יעیل ۱ - پھیلا دینا۔ ۲ - پراگندہ کرنا۔

מִפָּרַח מ ۱ - پھیلاؤ۔ ۲ - پال (کشتی کی)۔

פרש קל ۱- جدا کرنا. ۲- تحقیقات کر کے بتانا. ۳- پھیلانا.

נפעל- پراگندہ ہونا.

פעל- صاف صاف پڑھا جانا.

הפעיל- زخمی کرنا.

פרש מ ایک فرقہ کا آدمی جو اپنے تئیں اوروں سے

الگ رکھتے تھے.

פרש מ ۱- گھوڑے کا سوار (کیونکہ اپنے پانو پھیلاتا ہے).

۲- سواری کا گھوڑا.

פרש מ گوبر.

פרשדון מ گوه.

פרשה נ ۱- صاف صاف پڑھنا. ۲- وژد. ۳- صاف بیان.

פרשו פעיל- پھیلا دینا.

פרשנו اور פתשנו מ نقل. (ماخذ نامعلوم).

פרת — — — פרא.

פרהם מ ۱- اول. ۲- شریف. (ماخذ سنسکرت).

פרשה קל- پھیل جانا.

פרשע لمבے لمبے قدم چلنا.

פרשע מ قدم.

פרשעה ת שרים.

פרשק קל- پسا رنا.

פעיל- پسا رنا.

פש — — — פוש.

פרשה פעיל- پھاڑ ڈالنا.

פרש קל ۱- پھیلنا. ۲- لپکنا. ۳- اُتارنا (کپڑے کو).

פעיל- کپڑا وغیرہ اُتار لینا.

הִשְׁעִיל ۱- کپڑا وغیرہ اُتروانا. ۲- کھال اُتارنا.

הִשְׁעִיעִיל- اپنے کپڑے اُتارنا

פֿשע קל ۱- نمک حرامی کرنی. ۲- بیوفائی کرنی.
۳- گناہ کرنا.

פֿשעל- آپس میں جھگڑا کرنا.

פֿשע מ ۱- نمک حرامی. ۲- گناہ.

פֿשע קל اور پֿעיל- تعبیر دینی.

פֿשע اور פֿשע מ تعبیر.

פֿשע پھیلنا.

פֿשע מ بڑا غصہ.

פֿשעה ט ۱- سن. ۲- سن کی بٹی. ۳- سوت. (ماخذ مشتبه).

פֿת ————— פֿתח.

פֿת ————— פֿות.

פֿתאים ————— פֿתח.

פֿתאים ————— פֿתע.

פֿתבג מ مزہ دار کھانا. (ماخذ غالباً فارسی).

פֿתגם מ ۱- چٹھی. ۲- فتویٰ. ۳- بات. (فارسی پیغام سے ماخوذ).

פֿתח קל ۱- کھولنا. ۲- کھلنا. ۳- فریب کھانا.

פֿשעל اور پֿעיל- جان بوجھ کر فریب کھانا.

پֿעיל ۱- پھسلانا. ۲- ترغیب دینی. ۳- فریب دینا.

הִשְׁעִיל- کسی کے لئے کُشادہ جگہ کھول دینی.

פֿתי מ چوران.

פֿתי מ (جمع פֿתיים اور פֿתאים) ۱- بھولا پن. ۲- بھولا

آدمی. ۳- سیدھا آدمی.

פתיות ت بهولي عورت.

פתוח ————— فتح. [کرنی]

פתח قل ۱-کهولنا. ۲-چھرانا. ۳-کھینچنا. ۴-امامت

نُفَعِل ۱-کھل جانا. ۲-چھوت جانا.

پَعِیل ۱-کهولنا. ۲-کھلنا. ۳-کھلنا. ۴-هل جوتنا.

۵-کنده کرنا.

پُعل-کنده کیا جانا.

هتپعیل-اپنے بندھن کھول دالے.

פתح م دروازه.

פתح م تفسیر.

פתوح م کنده کئے ہوئے نقش.

פתیحا ت کھنچی ہوئی تلوار.

مפתح م گشایش.

مפתح م گنجی.

مفتحون م کهولنا.

פתוח ————— فتح.

פתیول م کسی قسم کی پوشاک. (ماخذ مشتبه).

فتی | فتی | فتیوت ————— فتح.

פתیل ————— فتح.

פתل قل-مروڑنا.

نُفَعِل ۱-گشتی لرنی. ۲-دغابازی کرنی.

هتپعیل-دغابازی کرنی.

פתیل م دوری.

פתلتل دغاباز.

גפתולים م (جمع) گشتیاں.

פתן ۱-مترورنا. ۲-مضطوط هونا.

פתן م ایک قسم کا سانپ.

פתן م دهلیز.

פתע کھولنا.

۱ فتح م ۱-آنکھوں کا کھولنا. ۲-لمحہ.

۲ فتح اور فتح اور فتح (فتح کی عوض)

۱-پل بھر میں. ۲-ناگہاں.

פתר قل-تعبیر دینی.

פתרון م تعبیر.

פתרון ————— פתרון.

פתת قل-تورنا.

פת اور فتות ت روتی کا تکرار.

צ

צאה ————— יצא.

צאל سایہ ڈالنا.

צאל م ایک قسم کا جنگلی درخت. (عربی میں ضال).

צאן اور צאן م اور ت بھیڑ بکریاں یا میندھے بکرے.

צאנים ————— יצא.

צב ————— צב.

۱ צב قل ۱-سپاہگري کرنی. ۲-خدمت‌دین کرنی.

هفعیل-سپاہگري کرانی.

צב م اور ت ۱-فوج. ۲-موجودات. ۳-سپاہگري.

צב قل-آہستہ آہستہ چلنا.

لَا بَا م ۱- پالکي. ۲- ايک قسم کي چھپکاي.
 لَا بَا اور ۲ لَا بَا قَل ۱- نکلنا. ۲- سپاه گري کرني. ۳- چمکنا.
 ۴- پھولنا. ۵- چاهنا.
 هتّيعيل - پهلانا.

لَا بَا م (جمع لَا بَايِم اور لَا بَايِم اور لَا بَاوَت) ۱- جمال.
 ۲- ايک قسم کا خوبصورت هرن.
 لَا بَا ن ت اُسي قسم کی هرنی.
 لَا بَا پهلولا هوا.

لَا بَا ن ت ۱- خواهش. ۲- امر.

لَا بَا ————— ۲ لَا بَا.

لَا بَا قَل هاتھ برهاکر پہنچا دينا.

لَا بَا قَل ۱- دَبونا. ۲- رنگنا.

پعيل - دَبونا.

هتّيعيل - تر هو جانا.

لَا بَا م رنگارنگ کپڑا.

لَا بَا ن ت اُنکاي (کيونکه اُسکو پاني وغيره ميں دَبوتے

لَا بَا پھار دالنا.

لَا بَا م ضَبع (کفتار - چرخ).

لَا بَا دَهير کر رکھنا.

لَا بَا م دَهير.

لَا بَا بانده لینا.

لَا بَا م مَتّهي بهر.

لَا بَا ————— لَا بَا.

لَا بَا ————— ۲ لَا بَا.

لَا بَا ۱- کسی سے مَنه پھيرنا. ۲- کسی کي مخالفت کرني.

צד מ ۱- پسلی (کیونکہ جب کسی سے منہ پھیرتے ہیں تو پسلی اُسکی طرف کرتے ہیں۔ ۲- طرف۔ ۳- مخالف۔

۱ צדה قَل- کات دالنا۔

فَعَل- ویران ہونا۔

۲ צדה قَل ۱- نگاہ رکھنی۔ ۲- قصد کرنا۔ ۳- تلاش کرنا۔

צדה ת اور צדא م قصد۔

צדה ————— צוד۔

צדיק ————— צדק۔

צדק قَل ۱- عادل ہونا۔ ۲- راستباز ہونا۔ ۳- راستی کرنی۔

۴- راستباز تھہرنا۔

فَعَل- راستباز تھہرایا جانا۔

پَعِيل- راستباز تھہرانا۔

هَفْعِيل ۱- راستباز بنانا۔ ۲- راستباز تھہرانا۔

۳- حقدار تھہرانا۔

هִתְפַעֵיל- اپنے تئیں راستباز تھہروانا۔

צדק מ ۱- عدل۔ ۲- راستبازی۔ ۳- راستی۔

צדקה اور צדקה ת ۱- عدالت۔ ۲- عدالت کا فعل

۳- راستبازی۔ ۴- حق۔

צדיק ۱- عادل۔ ۲- راستباز۔ ۳- راست۔ ۴- حقدار۔

צדהב قَل- چمکنا۔

فَعَل- چمکایا جانا۔

צדהב זרע۔

צדהא قَل ۱- چمکنا۔ ۲- ترنم کرنا۔ ۳- ہنہانا۔

پَعِيل- بلند کرنا (آواز کو)۔

هَفْعِيل- چمکانا۔

מצודה ת הנהגה.

١ צודה چمکنا.

צודה م بصیغه واحد. ١-روشنی. ٢-کهرکیان.

بصیغه تثنیه. دوپہر کا وقت.

٢ צודה م زیتون کا تازہ نکلا ہوا تیل.

٣ צודה هفعیل-زیتون کا تیل نکالنا.

צו | צז ————— צודה.

צוא | צואה ————— צا.

צואר | צואر ————— צور.

צוד | قل-شکار کرنا.

پعلیل-شکار کرنا.

هتפעیل-انپے لئے کھانا مہیا کرنا.

ציד م شکاری.

צید م ١-شکار. ٢-شکار کا پکا ہوا کھانا. ٣-کسیطرح

کا کھانا. ٤-خصوصاً سفر کا توشہ.

צידה یا צודה ١-کھانا. ٢-خصوصاً سفر کا توشہ.

מצוד ת ١-ایسی پہاڑی جگہ جس میں شکار اکثر

ہوتا ہے. ٢-پہاڑی قلعہ.

מצוד م ١-شکار. ٢-جال. ٣-پہاڑی قلعہ.

מצוד م جال.

מצודה ת ١-جال. ٢-پہاڑی قلعہ.

מצודה ת ١-شکار. ٢-جال. ٣-پہاڑی قلعہ.

צודה | قل-نصب کرنا.

פעیل ١-مقرر کرنا. ٢-حکم دینا. ٣-اختیار دینا.

٤-فرمانا. ٥-وصیت کرنی.

יָעַל - حکم پانا.

צִיּוֹן מ ستون.

צָו اور צָו מ حکم.

מִצְוָה ת ۱ - حکم. ۲ - حق.

צורה قَل - چلانا.

צִוְּהָה ת چلاہت.

צורق گھرا ہونا.

צוּרָה اور مִצְוָה اور مִצְוָה ת ۱ - گھرا مقام. ۲ - تہہ.

צوم قَل - روزہ رکھنا.

צوم م روزہ.

צورق بنانا.

צִוְּעָעִים م (جمع) مورتوں کی کاریگری.

צורق قَل - اُمندنا.

הִפְעִיל ۱ - اُمدانا. ۲ - تیرانا.

צורق م چھتے سے اُمندنیا والا شہد.

צָפָה ת تیرنا.

צִפְצֻפָה ת بید کا درخت (کیونکہ اکثر تر مقاموں

میں ہوتا ہے).

צورق قَل ۱ - چمکنا. ۳ - پُھولنا.

הִפְעִיל ۱ - روشنی دینی. ۲ - جھانکنا. ۳ - پُھولنا.

צִי ۱ اور צָ ۲ م ۱ - چمکیلا پتھر. ۲ - پُھول. ۳ - بازو

(پرنہ کا).

צִצָה ת پُھول.

צִצִית ת ۱ - پیشانی کے بال. ۲ - جھالر.

צورق قَل - تنگ ہونا.

ہفعیل ۱- تنگ کرنا. ۲- محاصرہ کرنا. ۳- ظلم کرنا.

۴- کسی پر زور ڈالنا.

ضوک م اور ضوکہ ت تنگ حالی.

مضوک م تنگی. -

مضوک م اور مضوکہ ت تنگ حالی.

۲ ضوک قل ۱- اُنڈیلنا. ۲- نصب کرنا.

مضوک م ۱- ستون. ۲- پہاڑ کی چوٹی.

ضور قل ۱- تنگ کرنا. ۲- باندھنا. ۳- محاصرہ کرنا.

۴- رگیدنا. ۵- دورنا. ۶- کاٹنا. ۷- بنانا.

ضور (ر شور) م ۱- چٹان (کیونکہ دبنے سے سخت ہوئی

ہے). ۲- پتھر. ۳- دھار (تلوار کی). ۴- صورت.

ضور اور ضور اور ضور م ۱- گردن. ۲- گلا.

ضور م چھوٹا گلا.

ضورہ ت صورت.

ضور تنگ.

ضور م ۱- چٹان. ۲- چھری.

۱ ضور م ۱- صورت. ۲- بُت.

مضور م ۱- تنگ حالی. ۲- محاصرہ. ۳- دمدمہ. ۴- قلعہ.

مضورہ ت ۱- دمدمہ. ۲- قلعہ.

ضوت قل-جلنا.

ہفعیل-جلنا.

ضح — ضحح.

ضحہ ڈھوپ میں سِکنا.

ضحہ پیاس سے خشک.

ضحہ قل ۱- ڈھوپ میں سِکنا. ۲- سفید ہونا.

צח ۱- دُھوپ سے گرم. ۲- سفید. ۳- صاف.

צחית دُھوپ سے خشک.

צחית ת اور צחית מ صحرا.

צחצחה ת دُھوپ سے خشک زمین.

צחן بدبودار ہونا.

צחנה ת بدبو.

צחצחה ————— צחת.

צחק قل-ہنسنا.

צעيل ۱- کھیلنا. ۲- تھتھا کرنا.

צחק م ہستی.

צחר خوب سفید ہونا.

צחר م خوب سفیدی.

צחר خوب سفید.

צי ————— ציה.

ציד | צید | צידה ————— צود.

ציה خشک ہونا.

צי م ۱- صحرا. ۲- جہاز (کیونکہ تری میں وہی

خشک ہوتا ہے).

צי م ۱- صحرا کا باشندہ. ۲- صحرا کا جانور.

ציון م خشک زمین.

ציה ת ۱- خشکی. ۲- خشک زمین.

ציון ————— צודה.

צینק ————— צنگ.

ציץ | צیצה | ציצית ————— צوץ.

צור قل ۱- چکر کھانا. ۲- مَرورَا جانا. ۳- روانہ ہونا.

هَتِيْعِيْل - اپني راه ليني.

۱- ڇيڙ م ۱- قبضه (کوارڙون کا). ۲- درٻڙه. ۳- قاصد.

۱ ڇيڙ ——— ڇوڙ.

ڇيڙ ——— ۳ ڇڙا.

عَلَا ڀييل - دعا مانگي.

عَلَا ڦل - کباب کرنا.

ڇيڙ م کباب.

ڇڙا ——— ۲ ڇڙا.

عَلَا ڦل ۱- پار جانا. ۲- نازل هونا. ۳- لپکنا.

۴- کامياب هونا. ۵- کام کا هونا.

هَتِيْعِيْل ۱- کامياب کرنا. ۲- کامياب هونا. ۳- ترقي

ديني. ۴- ترقي پاني.

عَلَا اور ڇڙا اور ڇڙا ت اڪ قسم کا اُٽهلا برتن

(کيونڪه اُٽهلا پاني سے پار اُتر جاتے هيں).

ڇيڙا ——— ڇڙا.

ڇڙا ——— ۲ ڇڙا.

۱ عَلَا ڦل ۱- سنسنانا. ۲- کانپنا.

ڇڙا (جمع ڇڙا) م ۱- سنسناھت. ۲- جهانج.

۳- برچهي. ۴- ٽڍي.

ڇڙا ت (بصيغه تثنيه) جهانجون کي جوڙي.

ڇڙا ت گھنٽي.

۲ عَلَا ڦل ۱- کُڙکانا. ۲- نيچي کُڙکايا جانا.

ڇڙا اور ڇڙا م اڪ گول روٽي.

۳ عَلَا ڦل - شام هو جانا.

ڇيڙ م اور ت سايه.

צללל هفعیل-سایه دالنا.

צלל م سایه.

צללה ت سایه دار مقام.

צלמות ——— موت.

צלם تاریخ هونا.

צלם م ۱-سایه. ۲-مورت.

צלע قل-لنگرانا.

צלע م لنگراحت.

צלע م اور ت (ر پللا) ۱-پسلی. ۲-شہتیر. ۳-طرف.

۴-کوار. ۵-ایک طرف کی کوتھری. ۶-ایسی

کوتھریوں کا مجموعہ.

צלצל ——— ۱ زلل.

צלמא قل-پیاسا هونا.

צלما م پیاس.

צלما پیاسا.

צלما ت پیاس.

צלמאן م خشک زمین.

צלמד قل-باندهنا.

فعل-پیوسته هونا.

فعل-باندها جانا.

هفعیل-منصوبه باندهنا.

צלמד م ۱-جانوروں کا ایک جورا. ۲-زمین کا ایک

خاص حصہ جتنا کہ بیلوں کی ایک جوری

ایک دن میں جوت سکتی ہے.

צלמד ۱-ہاتھ کا زیور. ۲-سرپوش.

צמח ——— צמם.

צמוק ——— צמק.

צמח קל ۱- اُگنا. ۲- اُگانا. ۳- نکلنا (بالوں کا).

پعیل- نکلنا (بالوں کا).

هفعیل- اُگانا.

צמח م ۱- نبات. ۲- نباتات.

צמיד ——— צמד.

צמים ——— צمم.

צמיתות ——— צמת.

צمم ۱- بُننا. ۲- نقاب باندھنی.

צמים م جال.

צمח ت نقاب.

צמק קل- سُوکھ جانا.

צموک م سُوکھے ہوئے انگوروں کا گُچھا.

צמר گترنا.

צמר (و צמר) م اُون.

צפרת ت درختوں کے پتوں کا مجموعہ (گویا

اُسکی اُون).

צמת קل اور پعیل اور هفعیل- نیست کرنا.

نفعل- نیست ہونا.

پعیل- نیست و نابود کرنا.

צمיתות ت ۱- نیستی. ۲- ہمیشہ کے لئے کھویا جانا.

צن | צנה ——— צن.

צנא بہت سی بھیڑ بکریاں رکھنی.

צنא اور צנה م اور ت بھیڑ بکریاں.

لاندہ — لاندہ.

لاندہ — لاندہ.

لاندہ قل ۱- اُترنا. ۲- دھسنا.

لاندہ — لاندہ.

لاندہ — لاندہ.

لاندہ سخت ہونا.

لاندہ جس سے کچھ پیدا نہو.

۱ لاندہ چبھنا.

لاندہ اور لاندہ م اور لاندہ ن ۱- کانتا. ۲- کانتا (سچھلی کا).

۲ لاندہ حفاظت کرنی.

لاندہ ن ۲ بڑی سپر.

لاندہ ن ۲ ایک قسم کا برتن.

۳ لاندہ تھندا ہوا.

لاندہ ن ۳ تھندا.

لاندہ قل- فروتن ہونا.

لاندہ ہفعلیل- فروتنی کرنی.

لاندہ قل- لپیٹنا.

لاندہ ن ۳ گیند.

لاندہ اور لاندہ م پگڑی.

لاندہ ن ۳ بادشاہ یا سردار کاھن کی پگڑی.

لاندہ بند کرنا.

لاندہ م کاتھ (جس میں قیدیوں کا پیر تھونکتے ہیں).

لاندہ زور سے بہنا.

لاندہ م ۱- جھڑ (پہاڑ میں گرتا ہوا پانی). ۲- نہر.

لاندہ م نلی.

צלע قَل ۱- سنجیدگی سے چلنا۔ ۲- آہستہ آہستہ

چلنا۔ ۳- چرہنا۔

ہفعیل- چلانا۔

צלע م قدم۔

צלע ت ۱- سنجیدگی کی چال۔ ۲- ایک قسم کی

پازیب جس سے عورتیں دونو پانوں کو

باندھ لیتی ہیں تاکہ آہستہ آہستہ چلیں۔

צלע ت ہاتھ کا زیور۔

צלع م ۱- چلنا۔ ۲- نقش قدم۔

צלع قَل ۱- جھکنا۔ ۲- جھکا رہنا۔ ۳- جھکانا۔

پعیل- جھکانا۔

צלور ————— زلع۔

צלوف ————— زلع۔

צלور | زلع ————— زلع۔

צלع قَل- اکھیرا جانا (دیرہ کا)۔

צלع دھانکنا۔

צלع م نقاب۔

צלعیس ————— زلع۔

צלک قَل- چلانا۔

پعیل- چلانا۔

ہفعیل- پکروانا۔

צלع فَعَل ۱- پکارا جانا۔ ۲- جمع ہونا۔

צלک ت چلاہت۔

צלع قَل- چھوٹا ہونا۔

צלور اور زلع ۱- چھوٹا۔ ۲- تھوڑا۔

מצעיר کچھ چھوٹا.

צעירה ت چھوٹاپن.

מצער م ۱-چھوٹی چیز. ۲-تھوڑے لوگ. ۳-تھوڑا عرصہ.

צفد قل-چمتنا.

צפה قل ۱-چمکنا. ۲-تاکنا. ۳-غور سے دیکھنا.

۴-امتیاز کرنا. ۵-مقرر کرنا.

پعیل ۱-چمکانا. ۲-سونے چاندی سے مندھنا. ۳-تاکنا.

یعل-مندھا جانا.

צפוי م مندھا ہوا سونا یا چاندی.

צפיה ت دیدگاہ.

צפית ت پاسبانی.

מצפה م ۱-دیدگاہ. ۲-بلند جگہ.

צפה ————— צوف.

צפון | צפוני ————— צפן.

צפיע ————— צפע.

צפור ————— צפר.

צפה گشادہ ہونا.

צפחת ت صراحی.

צפחות ت ایک روٹی.

צפין ————— צפן.

צפיע | צפיעה ————— צפע.

צפיה | צפית ————— צפה.

צפיר | צפיר | צפירה ————— צפר.

צפן قل ۱-پوشیدہ کرنا. ۲-گھات لگانا. ۳-چھپا رکھنا.

۴-روکنا. ۵-انکار کرنا.

נפעל ۱- پوشیدہ ہونا. ۲- رگھا ہوا رھنا.
 هفعیل ۱- پوشیدہ کرنا. ۲- گھات لگانا.
 צפון اور צפון پوشیدہ.

צפון م اور ت شمال (کیونکہ وہاں سورج پوشیدہ رھتا ہے).
 צפוני شمالي.

מצפון م پوشیدہ جگہ.

צפע اپنے میں سے ذلیل چیزیں نکالنی.

צפועה ت ۱- چھوٹی شاخ. ۲- ذلیل بچہ.

צפוע اور צפוע م گوبر.

צפוע م سانپ کے بچے.

צפועני م ۱- سانپ کا بچہ. ۲- سانپ.

צפרך پلپیل-چمچہانا.

צפצפה ——— צوف.

צפר قل ۱- چکر کھانا. ۲- گھوم جانا. ۳- ناچنا.

צפרה ت ۱- دائرہ. ۲- تاج.

צפר اور צפר م بکرا (ناچنے کے سبب).

צפור اور צפר م چڑیا (چکر کھانے کے سبب).

צפרן م ۱- چڑیا کا ناخن. ۲- کسیکا ناخن. ۳- نوک.

צפר م ۱- ناخن. ۲- پنچہ.

צפרוע م میندک (ناچنے کے سبب).

צפת آراستہ کرنا.

צפת ت ستون کے اوپر جو پتھر لگایا جاتا ہے.

צקל باندھنا.

צקלון م تھیلا.

צר ——— צرد.

צרב | צר ——— צור.

צרב قتل ۱- گھر چننا. ۲- چلانا.

نفعل- جل جانا.

۱- צרבת ת گھاؤ کا داغ.

צרב (مونٹ ۲- צربت) چلنیوالا.

צרה بہنا.

צری م روغن بلسان.

צרה | צرور ——— צרה.

צרה قتل ۱- صاف ہونا. ۲- بلند آواز سے چلانا.

ہفعیل- بلند آواز سے چلانا.

צרה م ۱- بُرج. ۲- دید گاہ.

צری ——— צרה.

צرد محتاج ہونا.

צرد م احتیاج.

צرد قتل- مارنا.

צرد ۱- مارا ہوا. ۲- خصوصاً کورہی.

צردت ת کورہ.

צردה ת ۱- بہر. ۲- بہروں کی فوج.

צرد قتل ۱- دھات گلانا. ۲- سنار کا کام کرنا. ۳- پرکھنا.

۴- صاف کرنا.

نفعل- صاف کیا جانا.

פעיל- سنار کا کام کرنا.

מצרہ م گھریا.

צرد قتل ۱- تنگ کرنا. ۲- باندھنا. ۳- بند کرنا. ۴- ستانا.

פעל- بندھ جانا.

هفعل ۱- تنگ کرنا. ۲- محاصره کرنا. ۳- جتنے کی حالت میں ہونا. [۴- دانہ.
 ۱- یا ۲- یا ۳- گتھری. ۲- تھیلی. ۳- چھوٹا پتھر.
 ۱- تنگ کرنیوالا یعنی دشمن. ۲- تنگ حالی. ۳- پتھر.
 ۱- تنگ کرنیوالی. ۲- تنگ حالی.
 ۱- تنگ حالی.

ق

ق | قات ——— قوا.

ق | قوب ——— قوب.

قرب ق | ۱- کھوکھلا کرنا. ۲- لعنت بھیجنی.

ق | ۱- ایک قسم کا برتن. ۲- اناج کا ایک خاص پیمانہ.
 ق | ۱- گنبددار کوٹھری (قُبَّہ). ۲- خیمہ کا ایک حصہ زنانہ کے لئے.

قرب | ق | ۱- قوب ——— قوب.

قرب | ق | ۱- قوب ——— قوب.

قرب | ق | ۱- قوب ——— قوب.

قرب | ق | ۱- قوب ——— قوب.

قرب | ق | ۱- سامنے سے آنیوالی کو قبول کرنا. ۲- قبول کرنا.
 هفعل ۱- آمنے سامنے ہونا.

۱- قرب اور ۱- قرب م سامنا.

۲- قرب اور ۲- قرب اور ۱- سامنے. ۲- سبب سے.

قرب-قرب-قرب ۱- اس سبب سے کہ. ۲- اس سبب سے.

قرب سامنے.

قربل جو کچھ سامنے ہے۔

قبع قل ۱- بلند اور گول ہونا۔ ۲- چھپانا۔ ۳- تھگنا۔ ۴- لوتنا۔

قوبع م خود۔

قبعث ت پیالہ۔

قبعثا ت ایک قسم کی پگڑی۔

قبع قل ۱- ہاتھ سے پکڑنا۔ ۲- جمع کرنا۔

قبعث ۱- جمع ہونا۔ ۲- جمع کیا جانا۔

قبعیل ۱- جمع کرنا۔ ۲- کھینچ لینا۔

قبعیل- جمع ہونا۔

قبعیل- اپنے تئیں جمع کرنا۔

قبعیل م غول۔

قبعیل ت دھیر۔

قبع قل- دفن کرنا۔

قبعث- دفن ہونا۔

قبعیل- بہت سے لوگوں کو اکٹھا دفن کرنا۔

قبعیل- دفن ہونا۔

قبع م قبر۔

قبعث ت ۱- دفن۔ ۲- قبر۔

قبع قل- چیرنا۔

قبع ت تچ (کیونکہ اُسکے پهل گویا چرے ہوئے ہوتے ہیں)۔

قبع م چندیا (کیونکہ اُسکے بال الگ الگ ہوتے ہیں)۔

قبع قل- اپنا سر ادب سے جھکانا۔

قبعیم ————— قبع۔

قبعش ————— قبعش۔

قبع قل ۱- جلانا۔ ۲- جلنا۔

قدمت ت تب شديد.

قدم م کسی قسم کا آتشی رنگ جواہر.

قدم ————— قدم.

قدم ————— قدم.

قدم قل پہلے ہونا.

پہیل ۱- کسی کے آگے آگے جانا. ۲- کسی سے پہلے

ہونا یا کوئی کام کرنا. ۳- سویرے کوئی کام کرنا.

۴- ناگہاں کوئی کام کرنا. ۵- کسی کا استقبال

کرنا. ۶- کسی کے سامنے آنا. ۷- کسی کی

مدد کرنی.

ہفہیل ۱- کسی کے ساتھ پہلے ہی اچھا سلوک کرنا.

۲- کسی کا استقبال کرنا.

۱ قدم م ۱- آگا. ۲- پورب. ۳- اگلا زمانہ. ۴- ابتدا.

۲ قدم ۱- آگے. ۲- پہلے.

قدم م پورب.

قدم اور قدم ۱- سامنے. ۲- پہلے.

قدمت ت ۱- ابتدا. ۲- اگلا زمانہ. ۳- پہلا حال.

قدمت اُس سے پیشتر کہ.

قدمو پوربی.

قدمہ پورب کی طرف.

قدمی پہلا.

قدم م ۱- سامنا. ۲- پورب.

قدمیم م (جمع) قدیم الایام. [بُورھا.

قدمنی ۱- سامنے والا. ۲- پوربی. ۳- قدیم. ۴- بُزرگ

قدم ————— قدم.

קדר قتل ۱- میل ہونا. ۲- میلے کپڑے پہنے رہنا جیسے
سوگ میں کیا جاتا تھا. ۳- کالا ہونا.
۴- اندھیرا ہونا.

ہتّיעיל ۱- غمگین کرنا. ۲- اندھیرا کرنا.
ہتּיעיל- اندھیرا ہونا.

קדרות נא سوگ کا لباس.

קדרות سوگوار کی طرح میلے کپڑے پہنے ہوئے.

קדר قتل ۱- پاک ہونا. ۲- مقدس ہونا.
נפעל ۱- پاک کیا جانا. ۲- اپنے تئیں پاک دکھانا.
۳- مقدس کیا جانا.

יעיל ۱- پاک کرنا. ۲- پاک سمجھنا. ۳- پاک
تھہرانا. ۴- مقدس کرنا. ۵- کوئی پاک امر
کرنا یا کرانا. ۶- کوئی کام دستوروں کے ساتھ
کرنا یا کرانا.

יעל- مقدس کیا جانا. [کرنا].
ہتּיעיל ۱- پاک سمجھنا. ۲- پاک تھہرانا. ۳- مقدس
ہتּיעיל ۱- اپنے تئیں پاک کرنا. ۲- اپنے تئیں پاک
دکھانا. ۳- پاک تھہرایا جانا.

קדר یا קדר اور קדר ۱- پاک. ۲- مقدس. ۳- قدوس.
קדר یا קדר م ۱- پاک. ۲- پاک چیز. ۳- خصوصاً
پاک مکان.

קדר م شہوت کی دیوی کا مقدس کیا ہوا مرد.
קדר נא اسی دیوی کی مقدس کی ہوئی عورت.
קדר م ۱- مقدس. ۲- کوئی مقدس چیز. ۳- پناہ گاہ.
(کیونکہ مقدس پناہ گاہ کے طور پر کام میں آتے تھے).

קחה קל-گند هونا.

پعیل-گند هونا.

קהل هفعیل ۱-پکارنا. ۲-جمع کرنا.

نفعل-جمع هونا.

קהل م ۱-جماعت. ۲-کثرت.

קהלה ث جماعت.

קהלת م ۱-جماعت کی طرف خطاب کرنے والا.

۲-خصوصاً واعظ.

מקהל م اور מקהלה ث جماعت.

לבהקה (קהלה کی عوض) ث جماعت.

קו | קו ————— קוה.

קוא קל-قے کرنا.

هفعیل-قے کرنا.

קוא م قے.

קوات ث ایک قسم کا پرند جو بہت سی چیزیں

نگل کر قے کر دیتا ہے.

קוא م قے.

קובע ————— קבע.

קוה קل ۱-باندھنا. ۲-مضبوط کرنا. ۳-انتظار کرنا.

پعیل ۱-صبر سے کسی کا انتظار کرنا. ۲-گہات لگانا.

نفعل ۱-ایک دوسرے کا انتظار کرنا. ۲-جمع ہونا.

קו اور קו اور קוה م ۱-دوری. ۲-جریب. ۳-قاعدہ.

۴-باجے کا تار. ۵-باجے کی سی آواز.

מקוה م ۱-انتظار. ۲-وہ جس کا انتظار کیا جائے.

۳-جماعت. ۴-غول. ۵-مجموعہ.

מקוּהַ תַּתְּפִיחַ פָּנֵי הַיָּם כִּי יִבְרַח מִמָּוֶת.
תְּקוּהַ תַּתְּפִיחַ ۱-تَوْرِي. ۲-انتظار. ۳-أُمید.

קוּמַ

قَل-نَفَرَت كَرْنِي.
نَفَعَل-نَفَرَت كَرْنِي.
هَثِيْعِيْل-نَفَرَت كَرْنِي.

קוּלָּ

יָא קוּלָּ (וּקוּלָּ) מ ۱-أَوَاز. ۲-گَرَج. ۳-أَفْوَاه.

קוּם

قَل ۱-أَتَهْنَا. ۲-تَرْقِي كَرْنِي. ۳-كَهْرَا هَوْنَا.
۴-قَائِم هَوْنَا. ۵-قَائِم رَهْنَا. ۶-قَرَار پَكْرْنَا.
۷-بِحَال رَهْنَا. ۸-نَابِيْنَا هَوْنَا (كِيُونَكِه نَابِيْنَا كِي
آنكِه كِي پُتْلِي بِحَال رَهْتِي هِي). ۹-جِيْنَا.
پَعِيْل ۱-قَرَار بَخْشْنَا. ۲-پُورَا كَرْنَا. ۳-قَائِم كَرْنَا.
۴-جَلَانَا.

پَعْلِيل ۱-أَتَهْنَا. ۲-أَتَهْنَا.

هَفْعِيْل ۱-أَتَهْنَا. ۲-كَهْرَا كَرْنَا. ۳-قَائِم كَرْنَا. ۴-مَقْرُر
كَرْنَا. ۵-قَرَار بَخْشْنَا. ۶-پُورَا كَرْنَا.

هَفْعَل ۱-كَهْرَا كِيَا جَانَا. ۲-مَقْرُر كِيَا جَانَا. ۳-قَرَار پَانَا.
هَثِيْعِيْل-دُشْمَن كِي طَرَح أَتَهْنَا.

קוּמַהַ תַּתְּפִיחַ ۱-قَد. ۲-أُونْجَان.

קוּמַמִּיּוֹת כֹּהֲרַי כֹּהֲרַי.

קוּם דְּשִׁמְנֵי הַיָּם לְעַד אֲתֵנֶנּוּ וְאֵלֶיךָ יָבֹאוּ כִּי יִבְרַח מִמָּוֶת.

קוּם מִפְרִמָּן.

קוּם قَائِم.

קוּמַהַ תַּתְּפִיחַ אֲתֵנָּה.

קוּם מִיָּדָיו הַיָּדָיוּתִים הַיָּמִינִיּוֹת.

קוּם מִמָּוֶת.

کوڑا ت کھڑا ہوا کھیت۔

تکوڑا ت کھڑے رہنے کی طاقت۔

تکوڑم م دشمنی کے لئے اُٹھنے والا۔

تکوڑم مخالفت غیر ممکن۔

کوڑ پعلیل-نوحہ گانا (پڑھنا)۔

کوڑا ت نوحہ۔

کوڑ فرینہ ہونا۔

کوڑ م ۱-فر۔ ۲-سردار۔

کوڑ م جلیا ہوا داغ۔

کوڑ گھیرنا۔

تکوڑا ت ۱-گردش۔ ۲-گذر۔

کوڑ م بندر۔ (ماخذ سنسکرت)۔

کوڑ کاٹنا۔

کوڑ م ۱-کاٹنا۔ ۲-کاٹنے والے درخت۔

کوڑا ت زلف۔

کوڑ (رہت) م ۱-فصل۔ ۲-پکے ہوئے میوے۔ ۳-گرمی

کا موسم۔

کوڑ قل-گرمی کا موسم گزارنا۔

کوڑ قل ۱-نفرت کرنی۔ ۲-دَرنا۔

ہفعلیل-دَرانا۔

کوڑ ہفعلیل-جاگ اُٹھنا۔

کوڑ قل ۱-کھودنا۔ ۲-خصوصاً گواں کھودنا۔

ہفعلیل-گواں سے پانی نکالنا۔

کوڑ پلپیل ۱-دیوار میں نقب لگانا۔ ۲-ہلاک کرنا۔

کوڑ م ۱-گواں۔ ۲-چشمہ۔

קורא ————— ۱ קרא.

קורה | קורים ————— ۲ קרא.

۱ קורש جھکنا.

קשת מ اور ث کمان.

קשת م تیرانداز.

۲ کورس قل-پہندے لگانے.

کتاب کات دالنا.

کتاب م ۱-ہلاکت. ۲-وبا.

کتاب م ہلاکت.

کتורה ————— کטר.

کتم قل-کت جانا.

کتل قل-قتل کرنا.

پعیل-بہت سے لوگوں کو اکتھا قتل کرنا.

ہتعیل-قتل کیا جانا.

کتل م قتل.

کتز قل-چھوٹا ہونا.

ہتعیل-چھوٹا کر دینا.

کتز اور کتز چھوٹا.

کتز م ۱-چھوٹا پن. ۲-چھنگلیا.

کتف قل-تور لینا.

نفعل-تور لیا جانا.

۱ کטר قل-خوشبودار ہونا.

پعیل اور ہتعیل-خوشبودار چیز جلانی.

یعل اور ہتعیل-خوشبودار چیز جلائی جانی.

کتکتרת ث خوشبودار چیزوں کے جلانے کی قربانگاہ.

مکٲرت ت اور مکٲر م خوشبودار چیز.

کٲر خوشبودار چیز کا جلائے والا.

کٲرت اور کٲرتہ ت خوشبودار چیز.

کٲور م ۱- ڈھوان. ۲- بخارات.

مکٲرت ت خوشبودان.

مکٲر م خوشبودار چیز.

۲ کٲر قل ۱- باندھنا. ۲- چھت پائنی.

کٲر م ۱- گانتھ. ۲- جور کا پتھا. ۳- پیچیدہ بات.

کٲا ————— کٲا.

کٲت ————— کٲت.

کٲور ————— کٲر.

کٲم | کٲم | کٲم | کٲمہ ————— کٲم.

کٲموش ————— کٲمش.

کٲن لوهے سے بنانا.

کٲن م بھالا.

کٲنہ ————— کٲن.

کٲن ————— کٲن.

کٲن ————— کٲن.

کٲن م ارنڈی کا درخت. (ماخذ مشتبه).

کٲن ————— کٲنہ.

کٲر م ۱- دیوار. ۲- قلعه.

کٲر اور کٲر م بربط. (ماخذ یونانی).

کٲ ————— کٲ.

کٲ | کٲ ————— کٲ.

۱ کٲہ قل- بھوننا.

קלה یا קליא מ اناج کے بھنے ہوئے دانے۔

۱ בקלה م سوزش۔

۲ קלה قل-هلاک ہونا۔

نפעل-حقیر سمجھا جانا۔

هפעيل-حقیر جاننا۔

۲ בקלה حقیر۔

קלון م ۱-حقارت۔ ۲-شرم انگیز فعل۔ ۳-اندام نہانی۔

קלקלון م یا تو کלקلון کی عوض یعنی نہایت حقارت

یا קיא اور קلون سے مرکب یعنی حقارت کی قے۔

קלה ۱-بھوننا۔ ۲-اُبالنا۔

קלחת ת هاندي۔

קלט قل ۱-سمتتا۔ ۲-سمیتنا۔

קלות ناکتا-تہنگنا۔

מקלט پناہگاہ۔

קליا یا کلیا ————— ۱ کلا۔

קלה قل ۱-هلاک ہونا۔ ۲-گھٹ جانا۔ ۳-حقیر ہونا۔

۴-تیزرو ہونا۔

نפעل ۱-هلاک ہونا۔ ۲-آسان ہونا۔ ۳-ناچیز ہونا۔

۴-حقیر سمجھا جانا۔ ۵-تیزرو ہونا۔

פעيل-لعنت کرنی۔

פעيل-ملعون ہونا۔

هפעيل ۱-هلاک کرنا۔ ۲-حقیر جاننا۔ ۳-حقیر کر دینا۔

פלפיל ۱-هلانا۔ ۲-تیز کرنا۔

هتפלפל-آپس میں هلنا۔

کَلَّأَ مَجَلَّى (کیونکہ جلا دینے سے چیز ہلکی ہو جاتی ہے)
 ۱ کَلَّ ۱-ہلکا. ۲-تیزرو.

۲ کَلَّ تیزی سے.

كَلَّاهُ ت ہلکا پن.

كَلَّاهُ ت لعنت.

كَلَّاهُ ت ناچیز.

کَلَّأَ پَعِيل-تھتھا کرنا.

هَثَّيْعِيل-تھتھا کرنا.

كَلَّأَ م اور كَلَّاهُ ت تھتھے بازی.

۱ كَلَّأَ قَل اور پَعِيل-گوپیا پھرانا.

كَلَّأَ م ۱-گوپیا. ۲-پردہ (شاید گوپئے کی صورت
 کے سبب).

كَلَّأَ م گوپیا پھرانے والا.

۲ كَلَّأَ قَل-لکڑی پتھر وغیرہ کھودنا.

كَلَّأَهُ ت کندہ کاری.

كَلَّاهُ ت ————— کَلَّ.

کَلَّأَ ش چھیدنا.

كَلَّأَ ش م جیلی (گھاس پھوس اُتھانے کا اوزار).

كَلَّأَهُ ت ————— کوم.

كَلَّأَهُ ت ————— کومش.

كَلَّأَ پيسنا.

كَلَّأَهُ ت آتا.

كَلَّأَ قَل-ہاتھ سے پکڑنا.

يُعَل-ہاتھ سے پکڑا جانا.

كَلَّأَ قَل-گُملا جانا.

קמץ قل-هاتھ سے پکڑنا۔

קמץ م ۱-مٹھی۔ ۲-مٹھی بھر۔

קמש چھیدنا۔

קמש اور קימות اور קפוש م ایک قسم کا خاردار پودا۔

קנ —————

۱ קנה اور ۲ קנה پعیل ۱-غیرتمند ہونا۔ ۲-غیرتمند کرنا۔

۳-کسی سے حسد کرنا۔

הפעיל-غیرت پیدا کرنی۔

קנה اور קנה غیور۔

קנה ת ۱-غیرت۔ ۲-حسد۔ ۳-حسد کا باعث۔

۱ קנה اور ۲ קנה قل ۱-حاصل کرنا۔ ۲-کسی چیز پر قابض

ہونا۔ ۳-خصوصاً خریدنا۔

נפעל-خریدا جانا۔

הפעיל ۱-کسی چیز پر قابض کر دینا۔ ۲-کسی

کا مقبوض کر دینا۔

קנה מ ۱-حصول۔ ۲-مال۔

קנה מ ۱-مواشی (کیونکہ בני اسرائیل کا یہی خاص

مال تھا)۔ ۲-خریداری۔

קנה ת ۱-حصول۔ ۲-خریداری۔ ۳-قیمت۔

קנה מ ۱-نے۔ ۲-خصوصاً ایک خوشبودار قسم کی نے۔

۳-دانتھل۔ ۴-خریب۔ ۵-ترازو کی دانڈی۔

۶-شمعدان کی شاخ۔ (ماخذ مشتبه)۔

קנה ————— ۱ קנה۔

קנה ————— ۱ קנה۔

קנה מ ۱-دارچینی۔ (ماخذ مشتبه)۔

קנן بنانا.

קנן מ ۱-آشیانه. ۲-کوٹھڑی.

קנן پھیل اور پُعل-اپنے لئے گھونسل بنانا.

קנן מ پھندا. (ماخذ عربی قنص).

קסם قل-شگون کرنا.

קסם م ۱-شگون. ۲-شگون کی مزدوری.

קסם م شگون.

קסט پوعیل-کانت ڈالنا.

קסת ————— קטה.

קעקע ————— קיע.

קער گہرا ہونا.

קערה ن ایک قسم کا باسن.

קפא قل ۱-سمتتا. ۲-سمتکر بیتھنا. ۳-جم جانا.

فعل-سمت جانا.

فعل-جمانا.

קפאז מ ינח.

קפד قل-سمتتا.

پھیل ۱-سمیتتا. ۲-لپیتتا.

קפד מ هلاکت.

קפד م خارپشت (جنگلی چوہا).

קפז سمتتا.

קפז م ایک قسم کا سانپ (قفازه) جو سمتکر لپکتا ہے.

קפץ قل ۱-سمیتتا. ۲-بند کرنا.

فعل-سمیتتا جانا.

پھیل-کودنا (کیونکہ سمتکر کودتے ہیں).

کذبت ————— کذاب.

کذاب قتل ۱- کات دالنا. ۲- کترنا.

کذاب م ۱- شکل (کیونکہ اُس کے سبب غیر چیزوں سے انقطاع ہوتا ہے). ۲- سرا.

کذبت قتل ۱- کاتنا. ۲- ہلاک کرنا. ۳- فیصلہ کرنا.

۴- تمام کرنا.

پعیل- کات دالنا.

ہفعیل- گھرچ کر نکالنا.

کذبت ت ۱- حد. ۲- کُل (کیونکہ جو حد کے اندر ہوتا

ہے وہی کُل ہوتا ہے).

کذبت م ۱- حد. ۲- آخر. ۳- کُل.

کذبت م آخر.

کذبت م اور کذبت ت حد.

کذبت م ۱- قاضی. ۲- سپہ سالار.

کذبت ت ۱- آخر. ۲- کُل.

مکذبت ۱- آخر کو. ۲- بعض.

کذبت کات دالنا.

کذبت م ایک قسم کا اناج.

کذبت ————— کذبت.

کذبت ————— کذب.

کذبت قتل ۱- کاتکر نکالنا. ۲- چھیلنا.

ہفعیل- گھرچ کر نکالنا.

پُعل- کاتکر نکالا جانا.

کذبت ت ایک قسم کا تاج جسکی چھال چھیلی جاتی ہے.

مکذبت ت کُدا.

מקצוץ מ اور מהקצצה ט קونا.

קצף קל ۱-تورنا. ۲-توت پزنا. ۳-بہت غصہ ہونا.
ہفعیل-غصہ دلانا.

קצה מ ۱-تنکا. ۲-بزأ غصہ.

קצה ט شکستگی.

קצץ קل-کات ڈالنا.

پعیل-کات ڈالنا.

هفعل-کات ڈالا جانا.

קז מ ۱-حد. ۲-آخر. ۳-مقصد.

קז (קזז کی عوض) جو حد پر ہو.

קצר קل ۱-کٹنا. ۲-خصوصاً فصل کاتنی. ۳-کٹنا.

۴-چھوتا ہونا (یعنی لمبا نہ ہونا).

پعیل-چھوتا کرنا.

هفعیل ۱-فصل کاتنی. ۲-چھوتا کرنا.

קצר چھوتا (یعنی لمبا نہیں).

קצר م چھتاپا.

קצר م ۱-فصل. ۲-کٹا ہوا کھیت. ۳-فصل

کاتنے والا. ۴-شاخ.

קצר ————— קצה.

קר | کر ————— קרא.

קרא קل ۱-چلانا. ۲-پکارنا. ۳-بُلانا. ۴-نام رکھنا.

۵-کھنا. ۶-پڑھنا.

נפעל ۱-بُلایا جانا. ۲-کھلانا. ۳-نام رکھا جانا.

۴-پڑھا جانا.

פעל ۱-بُلایا جانا. ۲-کھلانا.

קרא یا קורא מ תיטר.

קרא בלایا هوا.

קרא ת منادی.

מקרא מ ۱- بلوا. ۲- جماعت. ۳- عیدگاہ. ۴- وزن پڑھنا.

۲ **קרא** اور **קרה** قل ۱- ملاقات کرنی. ۲- ملنا. ۳- اتفاق ہونا.

فَعَلَ ۱- ملاقات کرنی. ۲- اتفاق سے ہونا.

هَفَعِيل ۱- اتفاق کرانا. ۲- وقوع میں لانا. ۳- چننا.

پعیل- چھت پاتنی (گویا شہتیر ایک دوسری سے ملانے).

קראת ۱- کی طرف. ۲- کے سامنے.

קרה م اتفاق.

קרה ת ۱- شہتیر. ۲- چھت.

קורים م (جمع) مکزی کا جالا.

קری م ۱- ملاقات. ۲- مقابلہ.

קרת اور קרה ת شہر.

מקרה م اتفاق.

מקרה م چھت.

קרוב قل- نزدیک آنا.

فَعَلَ- نزدیک آنا.

پعیل ۱- نزدیک لانا. ۲- نزدیک کرنا. ۳- بہت

نزدیک ہونا.

هَفَعِيل ۱- نزدیک لانا. ۲- نزدیک کرنا. ۳- پیش

کرنا. ۴- ایک جگہ سے ہٹانا (کیونکہ اُس

حال میں دوسری جگہ کے نزدیک کرتے ہیں)

۵- نزدیک آنا. ۶- نزدیک ہونا.

קרוב نزدیک آنے والا.

قرح م لرائی.

قرح م ۱- بیچ. ۲- انتڑیاں. ۳- دل.

قرحہ ت نزدیکی.

قرح۱ م قربانی.

قرح۱ م قریب.

مقرح۱ ۱- تھوڑے عرصہ تک. ۲- تھوڑے

عرصہ کے بعد.

قرح۱ م گلہاری. (ماخذ مشتبه).

قرح۱ | قرح۱ ————— ۲ قرح۱.

قرح۱ ————— قرح۱.

قرح۱ ————— قرح۱.

قرح قل ۱- چکنا کرنا. ۲- موندنا.

نفعل- موندنا جانا.

هفعل- موندنا.

هفعل- موندنا جانا.

قرح۱ جسکے سر کے پیچھے کے بال گرے ہوئے ہوں.

قرح۱ ت ۱- چندلاپن (چندیا کے بال گرے ہوئے ہونا).

۲- سر کے پیچھے کے بال گرے ہوئے ہونا.

قرح۱ ت ۱- چندلاپن. ۲- کپڑے کے اُتے رُخ زوین کے

اُز جانے کا داغ.

قرح۱ م ۱- یخ (چکنائی کے سبب). ۲- بلور.

قرح۱ م اولے.

قرح۱ | قرح۱ ————— ۲ قرح۱.

قرح۱ | قرح۱ ————— ۱ قرح۱.

قرم قل ۱- مندھنا. ۲- مندھا جانا.

קרן ט ۱-سینگ. ۲-کرنا. ۳-چوٹی.

קרן قل-اپنے سے کرنیں نکالنی.

هفْعیل-اپنے سے سینگ نکالنے.

קרם قل-جھکنا.

קרם م آنکرا.

קרםل م تخنا.

קרע قل ۱-پھارنا. ۲-کات داننا. ۳-کاتکر نکالنا.

۴-لعن طعن کرنی.

קרע م چیتھرا.

קרץ قل ۱-پھارنا. ۲-دانت سے کاٹنا. ۳-متکانا.

يُعل-تورا جانا.

קרץ م تکرأ (اכל קרצים چغلی کھانی).

קרץ م هلاکت.

קרמע م ۱-گھر کی زمین. ۲-تہہ. (ماخذ مشتبه).

קרר تھندا ہونا.

קר ۱-تھندا. ۲-مطمئن.

קר م اور קרה ت تھند.

מקרה ت هوادار ہونا.

קרש کاٹنا.

קרשמ ۱-تختہ. ۲-خصوصاً جہاز کا.

קררת ————— קרה.

קשה گول کرنا.

קשה اور קשה اور קסת ت پیالہ.

קשקשת ت چھلکا.

קשט بانٹنا.

کَنْشَبَا نَش سونے چاندی کا ایک خاص وزن جو سکہ کے کام میں آتا تھا۔

کَش ————— کَنْشَب۔

کَنْشَب ————— ۱ کَنْشَبَا۔

کَنْشَب قَل اور هَفْعِيل ۱- کان لگا کر سُنَّا۔ ۲- غور سے سُنَّا۔
کَنْشَب اور کَنْشَب ۱- کان لگا کر سُننے والا۔ ۲- غور سے سُننے والا۔
کَنْشَب م غور۔

۱ کَنْشَبَا قَل ۱- سخت ہونا۔ ۲- مُشکل ہونا۔

نَفْعَل- سختی اُتھانی۔

پَعِيل- سخت درد اُتھانا۔

هَفْعِيل ۱- سخت کرنا۔ ۲- مُشکل کرنا۔ ۳- مُشکل

سے کوئی کام کرنا۔

کَنْشَبَا ۱- سخت۔ ۲- قائم۔ ۳- ضِدِّي۔ ۴- اُداس۔

۵- زبردست۔ ۶- مُشکل۔

کَنْشَب م سختی۔

کَنْشَبَا م کَنْشَبِي (کیونکہ ذرا سخت ہوتی ہے)۔

۱ مَکَنْشَبَا کَنْشَبِي کا کہیت۔

۲ کَنْشَبَا گول کرنا۔

مَکَنْشَبَا م اور ۲ مَکَنْشَبَا نَش خراد کے کام کی چیز۔

کَنْشَبَا قَل- سخت ہونا۔

هَفْعِيل ۱- سخت کرنا۔ ۲- سختی سے پیش آنا۔

کَنْشَبَا بَانْتَلَا۔

کَنْشَبَا اور کَنْشَبَا اور کَنْشَبَا م ۱- انصاف۔ ۲- حق۔

کَنْشَبِي ————— ۱ کَنْشَبَا۔

کَنْشَبَا قَل ۱- باندھنا۔ ۲- سازش کرنی۔

נפעל ۱- باندها جانا. ۲- تيار هو جانا.

پעיל ۱- باندهنا. ۲- بانده لینا.

התפעיל- سازش کرنی.

קנש מ سازش.

קנש מ عورت کی ایک قسم کی پیٹی.

קנש اور מקנש مضبوط.

קנש قل- جمع کرنا.

پوعیل- جمع کرنا.

התپועیل- اپنے دل کے خیالات وغیرہ کو جمع کرنا.

קנש מ اناج کے کتے ہوئے سوکھے دنتھل (بچالی).

קנשת א קנשת ————— קנש.

קנרום ————— קنרום.

ך

ראה قل ۱- دیکھنا. ۲- جینا. ۳- (ڀ کے ساتھ) دیکھ لینا.

۴- حقارت سے دیکھنا. ۵- کسی کی طرف توجہ

کرنی. ۶- کسی کی خبر لینی. ۷- مہیا کرنا.

۸- چن لینا. ۹- ملاقات کرنی. ۱۰- کسی بات

کا لحاظ کرنا. ۱۱- تجربہ کرنا.

נפעל ۱- دیکھا جانا. ۲- دکھائی دینا. ۳- بندوبست

کیا جانا.

פעל- دیکھا جانا.

הפעיל ۱- دکھانا. ۲- تجربہ کرانا.

הפעל- کسی کو دکھایا جانا.

ہتّٰیعیل۔ ایک دوسرے کو دیکھنا۔
 رآہ ت ایک قسم کا دُور تک دیکھنے والا شکاری پرندہ۔
 رآہ م ۱۔ دیکھنے والا۔ ۲۔ خصوصاً رویاؤں کا دیکھنے والا۔
 ۳۔ رویا۔

رأوت اور رأوت ت نظر۔
 رأ م آئینہ۔
 رأ م ۱۔ نظر۔ ۲۔ انگشت نما۔
 رو (رأو کی عوض)۔ م صورت۔
 مرآہ م ۱۔ نظر۔ ۲۔ وہ چیز جس پر نظر پڑے۔ ۳۔ صورت۔
 مرآہ ت ۱۔ رویا۔ ۲۔ آئینہ۔
 رأ (رأو کے عوض اور یہ رأ کی عوض) دیکھو۔

رأی — رأی۔

رأیون — رأیون۔

رأی بلند ہونا۔

رأی یا رأی اور رأی یا رأی م جنگلی بھیڑیا۔

رأی — رأی۔

رأی | رأی — رأی۔

رأی اور رأی (جمع رأی) (رأی رأی) م ۱۔ سر۔ ۲۔ سردار۔
 ۳۔ سرا۔ ۴۔ چوٹی۔ ۵۔ عمدہ حصہ۔ ۶۔ اعلیٰ
 مقام۔ ۷۔ مجموعہ۔ ۸۔ گل۔ ۹۔ غول۔ ۱۰۔ ابتدا۔
 ۱۱۔ آگاہ۔ ۱۲۔ پوست کا درخت۔

رأی ت ابتدا۔

رأی ت چوٹی۔

رأی اور رأیون اور رأیون اور رأیون پہلا۔

رأی پہلے۔

רַאשִׁית یا רִשִׁית ת ۱-ابتداء. ۲-پہلا زمانہ. ۳-پہلا حال. ۴-کسی کا جو حصہ پہلے ہاتھ لگے. ۵-خصوصاً زمین کے حاصلات میں سے. ۶-کسی چیز کا عمدہ تر حصہ.

۱ מְרֻשָּׁשׁוֹת اور מְרֻשָּׁשׁוֹת ת (جمع) سرہانا.
۲ מְרֻשָּׁשׁוֹת سرہانے.

רב | רב ———— רבב.

רב ———— ריב.

۱ רַבֵּב قَل ۱-بہت ہو جانا. ۲-بہت ہونا. ۳-تیر چھوڑنا (شاید اس واسطے کہ بہت سے تیر ایک ہی وقت چھوڑے جاتے ہیں).

רב م ۱-کثرت. ۲-بڑائی.

רב ۱-بہت. ۲-بس. ۳-بڑا. ۴-سردار. ۵-تیر.

רַבָּה ۱-بہت. ۲-بس.

۱ רַבֵּב בָּרָא.

۲ רַבֵּב اور רַבֵּבָּן מ سردار.

רַבְּבָה ת دس ہزار کا مجموعہ.

۲ רַבֵּב دس ہزار ہو جانا.

רַבּוּ یا רַבּוּא یا רַבּוּא ת دس ہزار کا مجموعہ.

רַבִּיבִים מ (جمع) مِنْہֶہ (بُودوں کی کثرت کے سبب).

רַבֵּד قَل ۱-بچھانا. ۲-باندھنا.

רַבֵּד מ طوق.

מְרַבֵּד מ بچھونا.

רַבָּה قَل ۱-بہت ہو جانا. ۲-بہت ہونا. ۳-بڑا ہو جانا.

۴-بڑا ہونا.

- یعیل ۱- بڑھانا. ۲- پالنا.
 هفعیل ۱- کوئی کام بہت کرنا. ۲- بڑھانا. ۳- بہت
 تھیرانا. ۴- بہت رکھنا.
 הרבה اور הרבות کثرت سے.
 רבו ת برائی.
 הרבה מ תדי (کیونکہ کثرت سے ہوتی ہے).
 הרבה ת بھرپوری.
 הרבה מ ۱- کثرت. ۲- روز افزونی.
 הרבות ת ۱- کثرت. ۲- برائی. ۳- اکثر. ۴- اولاد.
 ۵- سوں.
 הרבות ת اولاد.
 הרבות ת سوں.
 רבו | רביבים ——— رבו.
 רבו ——— رבה.
 רבید ——— رבה.
 רביעי | רביעי ——— رבע.
 רבך قل-تبونا.
 רבע قل ۱- لیت جانا. ۲- ہم بستر ہونا.
 هفعیل- نر کو مادہ پر چھوڑنا.
 ۱ رבע م لیتنا.
 رבע اور ארבע ת (م ארבעה) بصیغہ واحد. چار.
 بصیغہ ثنیه. چہار چند.
 بصیغہ جمع. چالیس.
 ۲ رבע م ۱- چوتھا حصہ. ۲- چاروں سمتوں میں سے ایک.
 رבע م چوتھا حصہ.

רבץ م پوتے یا نواسے کی اولاد میں سے ایک۔
 ربیعی اور ربیعی چوتھا۔

۲ رבلا قل اور رُعل-مربع ہونا۔

רבץ قل ۱-چار پایوں کی طرح بیٹھنا۔ ۲-شیر کی طرح

کمین میں بیٹھنا۔ ۳-قرار پانا۔ ۴-برقرار رہنا۔

ہفعیل ۱-بتھانا (چار پایوں کو)۔ ۲-دیوار میں

پتھر لگانا۔

רבץ م ۱-چار پایوں کے بیٹھنے کا مقام۔ ۲-آرام گاہ۔

مربץ م چار پایوں کے بیٹھنے کا مقام۔

רבک باندھنا۔

مربک م اصطبل۔

רבرب | ربرب | ——— ررب۔

רבب دھیر کرنا۔

ربب م دھیلا۔

רבز قل ۱-ہلنا۔ ۲-کانپنا۔ ۳-غصہ ہونا۔ ۴-گھبراننا۔

ہفعیل ۱-کنپانا۔ ۲-غصہ دلانا۔ ۳-گھبرا دینا۔

ہشعیل-جوش و خروش سے کام کرنا۔

רבز م ۱-گھبراہٹ۔ ۲-غصہ۔ ۳-گرگراہٹ۔

۴-جوش و خروش۔

ربز م غصہ۔

ربز کانپنے والا۔

ربز ت تھرتھراہٹ۔

ربز م ایک صندوق جو گازی کے ایک طرف لٹک کر ہلتا ہے۔

ربزل اور ربل ت ۱-پانو۔ ۲-نقش قدم۔ ۳-روانی۔ ۴-دفعہ۔

ربزل پیچھے۔

۱۔ چلنا۔ ۲۔ گھومتے پھرنا۔ ۳۔ چُغلی کھانی۔
 ۴۔ کپڑے دھونے (کیونکہ دھوبی پانوں سے روند کر
 دھوتے تھے)۔

۱۔ پھیلنا۔ ۲۔ چُغلی کھانی۔

۳۔ جاسوسی کرنی۔

تفعیل۔ ہاتھ پکڑ کر چلانا۔

۱۔ دھوبی۔

۲۔ پیادہ سپاہی۔

۱۔ پانٹوں کا (جمع) پانٹنی۔

۲۔ پانٹوں پانٹنیوں۔

۱۔ ۱۔ ڈھیر کرنا۔ ۲۔ خصوصاً پتھروں کو۔ ۳۔ پتھر مارنا۔
 ۴۔ سنگسار کرنا۔

۱۔ پتھروں کا ڈھیر۔ ۲۔ دیوار۔

۳۔ پتھروں کا ڈھیر۔

۱۔ پتھر پھینکنا۔ ۲۔ خصوصاً پار

پھینکنا۔ ۳۔ ترجمہ کرنا۔

تفعیل۔ ترجمہ کیا جانا۔

۱۔ اور نفع۔ ۲۔ گڑگڑانا۔

۱۔ ڈرانا۔ ۲۔ دھمکا کر چپ چاپ کر دینا۔

۳۔ ڈر جانا۔ ۴۔ سمت جانا۔ ۵۔ بند ہو جانا۔

۶۔ کانپنا۔

تفعیل۔ چپ چاپ ہو جانا۔

۱۔ چپ چاپ کر دینا۔ ۲۔ آرام دینا۔

۳۔ آرام سے رہنا۔ ۴۔ آنکھیں مٹکانی۔

۱۔ چپ چاپ۔

מְרַנֵּן מ اور מְרַנֵּן ת آرامگاہ.
 ۱ رذ م ۱- آنکھوں کا متکانا۔ ۲- لمحہ:
 ۲ رذ ناگہاں۔

לְרַנְנִים ۱- ہردم۔ ۲- ناگہاں۔

رذ قـل-ھلر مچانا۔

ہفعلیل-شور و غل کے ساتھ اکتھے دورنا۔

رذ م رذ ت بھیڑ۔

رذ قـل-پتک دینا۔

ہفعلیل ۱- پھیلا نا۔ ۲- مندھنا۔

رذ م ایک قسم کا ڈھیلا اور مہین کپڑا۔

رذ قـل ۱- روندنا۔ ۲- غالب ہونا۔ ۳- حکومت کرنی۔

۴- قبضہ میں لانا۔

پعیل-کچل ڈالنا۔

ہفعلیل-قابض کرنا۔

رذ ————— رذ۔

رذ قـل-خزانتے لینا۔ [پڑنا۔

نفعل ۱- بھاری نیند میں سونا۔ ۲- حیران ہو کر گر

تذ ت بھاری نیند۔

رذ قـل ۱- کسی کا پیچھا کرنا۔ ۲- رگیدنا۔ ۳- بھگانا۔

نفعل ۱- رگیدا جانا۔ ۲- بھگایا جانا۔

پعیل ۱- کسی کی پیروی کرنی۔ ۲- رگیدنا۔

فعل-پراگندہ ہونا۔

ہفعلیل-رگیدنا۔

ہفعل-رگیدا جانا۔

مذ رگیدا ہوا۔

رہب قُل ۱-ہمت باندھنی۔ ۲-سختی کرنی۔ ۳-زور ڈالنا۔

ہفعیل ۱-ہمت بندھانی۔ ۲-زور ڈالنا۔

رہب م ۱-غرور۔ ۲-مصر کا ایک نام اُسکے غرور کے سبب۔

رہب مغرور۔

رہب م فخر کا باعث۔

رہب بہنا۔

رہب م ۱-نالی۔ ۲-گاٹل۔

رہب م خاتم بندی کی چھت (گویا اُس میں نالیاں

سی پڑی ہوتی ہیں)۔

رہب بھیڑ لگانی۔

رہب م ۱-بھیڑ۔ ۲-کثرت۔

ابہرہب کثرت کا باپ۔

رہب ————— رہب۔

رہب قُل ۱-آوارہ پھرنا۔ ۲-دھونڈنا۔

ہفعیل ۱-آوارہ پھرنا۔ ۲-جوا ہلانا (بیل کا)۔

رہب م ۱-آوارہ پھرایا ہوا آدمی۔ ۲-آوارہ پھرائے

ہوئے کا حال۔

رہب قُل-پیت بھر کر پینا۔

پعیل ۱-پیت بالکل بھر کر پینا۔ ۲-پلاکر بالکل

سیر کرنا۔

ہفعیل-سیراب کرنا۔

رہب سیراب۔

رہب ت سیرابی۔

رہب م سیرابی۔

رہب قُل ۱-دم لینا۔ ۲-ہوادار ہونا۔ ۳-آرام ہونا۔

يُعل- هوادار هونا.
 هُفَعِيل ۱- سونگهنا. ۲- سمجھ لینا. ۳- خوش هونا.
 رِوْح م ۱- فاصله. ۲- چھتکارا.
 رِوْحَا ت ۱- سانس لینا. ۲- دم لینے کا وقت.
 رِوْح ت ۱- دم. ۲- جان. ۳- روح. ۴- غصہ. ۵- هوا.
 ۶- آسمان کی ایک طرف. ۷- بطالت.
 رِوْح ت پھٹکنے کا پنکھا.
 رِوْح م بُو.

قَل ۱- بلند هونا. ۲- اُتھنا. ۳- پیدا هونا.
 پَعْلِيل ۱- بلند کرنا. ۲- پالنا. ۳- بڑھانا. ۴- بنانا.
 ۵- بلندی پر رکھنا. ۶- کسیکی تعظیم کرنی.
 يُعلل ۱- بلند کیا جانا. ۲- اپنے تئیں بلند کرنا.
 هُفَعِيل ۱- بلند کرنا. ۲- کھڑا کرنا. ۳- اُتھانا.
 ۴- اُتھا لے جانا. ۵- چڑھانا. ۶- بخش دینا.
 هُفَعَل- اُتھا دیا جانا.
 هُنَّيَعْلِيل- اپنے تئیں بلند کرنا.
 روم اور روم م بلندی.
 رومہ بلند نظری سے.
 رومم م اور روممہ ت تعظیم.
 رومموت ت بلند هونا.
 رم یا رام ۱- بلند. ۲- مشکل.
 رما ت بلند مقام.
 رموت ت دھیر.
 مَروم م ۱- بلندی. ۲- بلند مقام. ۳- بلند نظری.
 ۴- حق تعالیٰ. ۵- اشراف لوگ.

תרומה اور תרומה ט ۱-ھدیہ. ۲-خصوصاً قربانی.
۳-خصوصاً ایک قسم کی قربانی جو اُور چیزوں
میں سے اُتھا کر گذرانی جاتی تھی.

۷۷۷ نَفَعَل ۱-شور مچانا. ۲-بُرا ہونا. ۳-دُکھ اُتھانا.
هَفَعِيل ۱-بلند آواز سے چلانا. ۲-ترٹی بجانا.
۳-خصوصاً برانگیختہ کرنیوالی آواز سے ترٹی
يُعلل-بلند آواز سے چلایا جانا. [بجانا.
هَثَّعِيل-خوشی سے للکارنا.

۱ رلا م شور.

תרומה ט ۱-خوش آوازی. ۲-للکارنا. ۳-ترٹی کی
آواز. ۴-خصوصاً ترٹی کی برانگیختہ
کرنے والی آواز.

۷۷۷ قَل-پیس ڈالنا.

يُعلل-زور سے ہلایا جانا.

רִיפּוֹת ט (جمع) اناج کے گچلے ہوئے دانے.

תרומה ט ۱-سغوف. ۲-کوٹی دوا.

۱ ۷۷۷ قَل-دورنا.

יעلیل-دورنا.

هَفَعِيل ۱-دورانا. ۲-جلدی لانا.

۲ م ۱-دَاک کا ہرکارہ. ۲-پیادہ.

מרוז מ دور.

۱ מרופה ט دور.

۲ ۷۷۷ قَل ۱-تورنا. ۲-کسی پر ظلم کرنا.

נפעל ۱-تورا جانا. ۲-مظلوم ہونا.

۲ מרופה ט ظلم.

رَوَك قَل ۱- اُنْدِيلا جانا. ۲- خالي هو جانا.
هَفْعِيل ۱- اُنْدِيل دينا. ۲- بهيج دينا. ۳- كھينچ کر
نكالنا. ۴- خالي کر دينا.
هَفْعَل- اُنْدِيلا جانا.

۱ رَوَك ۱- خالي. ۲- باطل.

۲ رَوَك م ۱- خلا. ۲- بَطْلان.

۳ رَوَك اور رَوَك بے فائده.

رَوَك يَ رَوَك ۱- خالي. ۲- باطل. ۳- مُفلس. ۴- ناقص.

رَوَك ۱- خالي هاتھ. ۲- بے فائده. ۳- بے سبب.

رَوَك قَل- بهنا.

رَوَك م تھوک.

رَوَش ————— رَوَش.

رَوَش قَل- مُفلس هونا.

هَشْتَعِيل- اپنے تئیں مُفلس کر دينا.

رَوَش يَ رَوَش مُفلس.

رَوَش اور رَوَش اور ۲ رَوَش م مُفلسي.

رَو م رَوَش (ماخذ فارسي).

رَوَش قَل ۱- پتلا کر دينا. ۲- دُبلا کر دينا.

فَعْل- دُبلا هو جانا.

رَوَش ۱- پتلا. ۲- دُبلا.

۱ رَوَش م ۱- پتلا پن. ۲- دُبلا پيا. ۳- تپ دق.

رَوَش م هلاکت.

۲ رَوَش ————— رَوَش.

رَوَش بلند آواز سے چلانا.

مَرَوَش م بڑي چلاھت.

- رہم قل-پلک جھپکانا۔
- رہن قل ۱-وزنی ہونا۔ ۲-شریف ہونا۔
- رہن اور ۲ رہن م سردار۔
- رہب قل-کُشادہ ہونا۔
- نفعَل-کُشادہ ہونا۔
- ہفعیل ۱-چورا کرنا۔ ۲-کُشادہ کرنا۔ ۳-جگہ دینی۔
- ۴-رہائی دینی۔ ۵-پسارنا۔ ۶-کُشادہ ہونا۔
- رہب ۱-چورا۔ ۲-کُشادہ۔ ۳-پھولا ہوا۔
- رہب م کُشادہ جگہ۔
- رہب م چوران۔
- رہب یا رہوب م اور ت ۱-کُشادہ جگہ۔ ۲-خصوصاً
- شہر کے دروازہ کے سامنے کُشادہ جگہ۔ ۳-سڑک۔
- مَرہب م ۱-کُشادگی۔ ۲-آزادی۔
- رہہ پیسنا۔
- رہہ م بصیغہ تثنیہ۔ چکی۔
- رہوم ————— رہم۔
- رہوک ————— رہم۔
- رہہ بہنا۔
- رہوش م خاتم بندی کی چہت (کیونکہ اُس میں نالیان
- سی پڑی ہوتی ہیں)۔
- رہوک ————— رہم۔
- رہل ت بہتر۔
- رہم قل ۱-پیار کرنا۔ ۲-خصوصاً اِس طرح پیار کرنا
- جس طرح اپنے بچہ کو کرتے ہیں۔
- پعیل-رحم کرنا۔

يُعل - مَرحوم ہونا۔ [کرتا ہے۔]
 رَحَم م ایک قسم کا پرند جو اپنے بچوں کو بہت پیار
 رَحَم م ۱- رَحِم. ۲- عورت۔
 رَحْمَةٌ ث عورت۔

رَحَم م رَحِم. [۳- رَحِم]
 رَحْمِيم (و رَحْمِي) م (جمع) ۱- انتریاں۔ ۲- بڑا پیار۔
 رَحِيم وَحْمَن.
 رَحْمَنِي رَحِم دِل.

רחف قَل - تھرتھراانا۔ [لینا۔]
 يِعِيل - مادہ پرند کا اپنے بچوں کو پروں سے پیت کے تلے
 قَل ۱- دھونا۔ ۲- اپنا بدن دھو لینا۔
 يُعل - دھویا جانا۔

هتيعيل ۱- اپنا بدن دھو لینا۔ ۲- بھروسا کرنا یعنی
 اوروں سے ہاتھ دھوکر ایک ہی شخص سے
 کام رکھنا۔

رَحْطَةٌ ث ۱- شوئیدگی۔ ۲- دھونے کی جگہ۔

רחق قَل ۱- دُور ہو جانا۔ ۲- دُور ہونا۔
 نَفَعَل - دُور کیا جانا۔
 يِعِيل - دُور کر دینا۔
 هتيعيل ۱- دُور کر دینا۔ ۲- کوئی کام دُور جگہ میں
 کرنا۔ ۳- دُور ہو جانا۔

رَحَق دُور ہونے والا۔

۱ رَحِيق اور رَحِيم دُور۔

۲ رَحِيق م ۱- دُور جگہ۔ ۲- قدیم زمانہ۔ ۳- زیادہ۔

رَحِيق دُور جگہ میں

مَرَحَم م دُور جگہ۔
رکش قل-ابلنا۔

مَرَحَمَت ت دیگ۔

رکت ——— روت۔

رکب قل-گیلا ہونا۔

رکب قرو تازہ۔

رکش پُعلل-پنپنا۔

رکش تہر تہرانا۔

رکش م دہشت۔

رکش پُعیل-پتک دینا۔

پُعل-پتک دیا جانا۔

رک ——— روتہ۔

رکب قل ۱-جہگڑنا۔ ۲-لڑنا۔ ۳-مُباحثہ کرنا۔ ۴-مقدمہ کرنا۔

ہفعیل-مقدمہ کرنا۔

رکب یا رکب م ۱-جہگڑا۔ ۲-مقدمہ۔

رکب م مقدمہ میں مخالف۔

رکب م ۱-مدعی۔ ۲-مُنتقم۔

مَرِیْبہ ت جہگڑا۔

رکت ——— روتہ۔

رکت ——— رام۔

رکت ——— رتہ۔

رکت ——— روف۔

رکت | رکت | رکت ——— روتہ۔

رکت ——— روتہ۔

رکت | رکت ——— روتہ۔

ریشون ————— رکبش.

رکب ارکب ————— رکب.

رکب قتل-سوار ہو کر جانا.

ہفعیل ۱-سوار کر کے چلانا. ۲-گاری پر چڑھانا.

۳-کسی چیز پر چڑھانا. ۴-گاری میں جوتنا.

رکب م ۱-سواروں کا دستہ. ۲-سواری کے جانوروں

کا خیل. ۳-گاری. ۴-چکی کا اوپر کا پات.

رکب م ۱-سوار. ۲-گاریبان.

رکبہ ت سواری.

رکوب م گاری.

م رکب م اور م رکبہ ت ۱-گاری. ۲-گاری کی گدی.

م رکبہ ت گھٹنا.

رکبش ————— رکبش.

رکب ————— رکب.

رکب قتل ۱-نرم ہونا. ۲-ناز پروردہ ہونا. ۳-ملائم ہونا.

فعل ۱-نرم ہو جانا. ۲-بزدل ہو جانا.

فعل-نرم کیا جانا.

ہفعیل-نرم کر دینا.

رکب ۱-نرم. ۲-نازک. ۳-ملائم.

رکب م نرمی.

م رکب م ۱-نرمی. ۲-بزدلی.

رکب قتل ۱-گھومتے پھرنا. ۲-سوداگری کرنی.

رکبہ ت سوداگری.

رکب م چغلی.

م رکب ت تجارت گاہ.

دَمَس قَل-باندھنا.

دَمَس م فاهموار جگہ (گویا بندھی ہوئی-گھلی نہیں).

دَمَس م سازش.

۱ دَمَس قَل-حاصل کرنا.

دَمَس یا دَمَس م مال.

۲ دَمَس تیزرو ہونا.

دَمَس م ایک قسم کا عمدہ گھوڑا.

دَمَس ——— دَمَس.

دَمَس ——— دَمَس.

دَمَس اور دَمَس قَل ۱-پھینکنا. ۲-چھوڑنا (تیر وغیرہ کا).

۳-رکھنا. ۴-مقرر کرنا.

پَعِیل ۱-فریب دینا (گویا گرا دینا). ۲-حوالہ کرنا.

هَتَّيْعِيل-پھینک دیا جانا.

۱ دَمَسَا ت ۱-سُستِي (گویا ہاتھ پیرچھوڑ دینا). ۲-فریب.

۲ دَمَسَا سُستِي سے.

دَمَسَا ت فریب.

تَرَمَسَا اور تَرَمَسَا ت فریب.

دَمَسَا ——— دَمَسَا.

دَمَسَا ——— ۲ دَمَسَا.

دَمَسَا م انا. (ماخذ مشتبه).

دَمَسَا ——— دَمَسَا.

دَمَسَا تیر وغیرہ چھوڑنا.

دَمَسَا م بہالا.

دَمَسَا ——— دَمَسَا.

دَمَد کسی کی کمر پتلی ہونی.

رَمَم ث گھوڑی۔

۱ رَمَم قَل - بلند ہونا۔

فَعَل - اُتھ جانا۔

۲ رَمَم سَرنا۔

رَمَم ث ۱ - جو کیترا سزانہ سے پیدا ہوتا ہے۔ ۲ - ایسے

کیتروں کا مجموعہ۔

رَمَم قَل ۱ - روندنا۔ ۲ - کچل ڈالنا۔

فَعَل - کچلا جانا۔

رَمَم م گچلی ہوئی چیز۔

رَمَم قَل ۱ - رینگنا۔ ۲ - چلنا۔

رَمَم م ۱ - رینگنے والا جانور۔ ۲ - ایسے جانوروں کا

مجموعہ۔ ۳ - سب قسموں کے جانور۔

رَمَم رَمَم — رَمَم۔

رَمَم قَل - کھڑکھڑانا۔

رَمَم قَل ۱ - سائیں سائیں کرنا۔ ۲ - خوش آوازی کرنی۔

۳ - افسوس سے چلانا۔

رَمَم ۱ - خوشی سے چلانا۔ ۲ - بلند آواز سے کسی کی

تعریف کرنی۔

فَعَل - خوشی سے چلایا جانا۔

رَمَم ۱ - خوشی سے چخوانا۔ ۲ - خوشی سے چلانا۔

رَمَم ۱ - خوشی سے چلانا۔

رَمَم ث ۱ - خوش آوازی۔ ۲ - شتر مرغ۔

رَمَم ث ۱ - خوشی کی بلند آواز۔ ۲ - افسوس کی

بلند آواز۔

رَمَم م خوشی کی بلند آواز۔

رَسِيس — ا رَسَس.

رَسَن باندھنا.

رَسَن م ۱- لگام. ۲- راس. ۳- سواري کے جانوروں کا جبراً.
۱ رَسَس قَل- بھگونا.

رَسِيس م اُوس کي ايک بُوند.

۲ رَسَس قورَنا.

رَسِيسِيس م (جمع) ويرانہ.

رَع ا رَع — رَعَل.

۱ رَع — رَوَع.

۲ رَع — رَعَا.

رَعَب قَل ۱- بھوگا ہونا. ۲- قحط میں مبتلا ہونا.

ہَفْعِيل ۱- بھوگا کرنا. ۲- بھوگا رہنے دینا.

رَعَب م ۱- بھوک. ۲- قحط.

رَعَب بھوگا.

رَعَبَو م قحط.

رَعَد قَل کانپنا.

رَعَد م اور رَعَدَا ت کنپکپی.

رَعَا قَل ۱- چوپانی کرنی. ۲- رعایت کرنی. ۳- کھلانا.

۴- چرنا. ۵- کھا جانا. ۶- کسی چیز یا شخص

سے خوش رہنا. ۷- چاہنا.

رَعِيل- کسی سے دوستی رکھنی.

ہَفْعِيل- چوپانی کرنی.

ہَنْطَعِيل- صحبت رکھنی.

رَعَا م رفيق.

رَعَا ت سہیلی.

۲ رعل یا ریل م ۱-رفیق. ۲-ہمسایہ. ۳-ہمجنس.
۴-دوسرا. ۵-خواہش. ۶-خیال.
رعلہ ت پیاری.

رعل م چراگاہ.

رعلہ اور رعل م چوپان.

۲ رعل چوپان سے متعلق.

رعلت ت ۱-ہمسائی. ۲-دوسری. ۳-شوق. ۴-خواہش.

رعلون م ۱-شوق. ۲-خواہش. ۳-خیال.

مرعل م دوست.

مرعلہ م ۱-چراگاہ. ۲-چارا. ۳-کھانے کی جگہ.

مرعلت ت ۱-چراگاہ. ۲-گلہ.

رعلہ ————— رعل.

رعلہ ————— رعل.

رعل ہفعل-کانپنا.

رعل م تھرتھراہت.

رعلہ ت نقاب (کیونکہ ہوا میں تھرتھراتا ہے).

ترعلہ ت دگمگاہت.

رعل قل ۱-شور کرنا. ۲-کانپنا.

ہفعل ۱-گرجنا. ۲-غصہ دلانا.

رعل م ۱-شور عل. ۲-گرج.

رعلہ ت ۱-تھرتھراہت. ۲-ایال.

رعل سرسبز ہونا.

رعلن ۱-سرسبز. ۲-اقبال مند.

رعل قل ۱-شور مچانا. ۲-تورنا. ۳-توتنا. ۴-پُرا ہونا.

۵-اداس ہونا.

پعیل-تور دالنا. [پہنچانا.
 ہفعیل ۱-بُرا کر دینا. ۲-بُرائی کرنی. ۳-نقصان
 ہڈو عیل-توت جانا.
 ۱ یرلا ۱-بُرا. ۲-مُضر. ۳-اُداس.
 ۲ یرلا م بدی.

یرلا م ۱-بدی. ۲-بدحالی. ۳-بد صورتی. ۴-اُداسی.
 یرلا م ۱-بُرائی. ۲-بدی. ۳-بلا.
 یرلا م ۱-شکستگی.

כפא قل-تیکنا.

ہفعیل-تیکانا.

כפא قل ۱-تور دالنا. ۲-کسی پر ظلم کرنا.

כפא قل ۱-کانپنا. ۲-جہر جہرانا.

نفعل-کنپایا جانا.

ہفعیل ۱-کنپانا. ۲-کُدانا.

یرلا م ۱-کنپکپی. ۲-زلزلہ. ۳-شورغل. ۴-ہلایا جانا.

כפא اور ۲ یرلا قل ۱-مرمت کرنی. ۲-باندھنا (زخم

وغیرہ کا). ۳-تندرست کر دینا. ۴-بحال کرنا.

۵-بحالی ہونی.

نفعل ۱-مرمت کی جانی. ۲-تندرست ہو جانا.

۳-تندرستی ہو جانی. ۴-بحال ہو جانا.

پعیل ۱-مرمت کرنی. ۲-تندرست کر دینا.

۳-بحال کرنا. ۴-تندرست کرانا.

ہشپعیل-اپنے تئیں تندرست کرانا.

כפא م ۱-دوا.

כפא م ۱-تندرستی.

۱ מרפא اور مرפה م ۱- تندرستی. ۲- تازگی. ۳- بحالی.
 رفا ——— ۱ رפה.
 رפד قل- بچھانا.

پعیل ۱- بچھانا. ۲- سنبھالنا.
 رפידה ת قیکن.

רפסדה ת بیڑا (لکڑیوں کا).

۱ رפה اور ۲ رפא قل ۱- گرا دینا. ۲- گرنے دینا. ۳- ڈھیلا
 ہونا. ۴- ڈھکنا. ۵- باز آنا. ۶- سُست ہونا.
 ففعل- سُست ہونا.

پعیل ۱- ڈھیلا کرنا. ۲- گرنے دینا.

ففعیل ۱- گرنے دینا. ۲- باز آنا. ۳- چھوڑنا.
 ۴- رھنے دینا. ۵- جانے دینا.

ففعیل ۱- سُست ہونا. ۲- بزدل ہونا.

رפה ۱- سُست. ۲- کمزور.

رפא م مُردہ کی روح (کیونکہ وہ کمزور سمجھی جاتی تھی)
 رפיון م سُستی.

۲ מרפא מ حلم.

רפידה ——— رפד.

רפס اور רפש قل ۱- کچلنا. ۲- گدلا نا.

ففعل- گدلایا جانا.

ففعیل- اپنے بدن کو کچلوانا.

מרפש מ گدلا پانی.

רפסדה ——— رפד.

רפה تور لینا.

רפת מ ۱- چرنی. ۲- تھان (گھوڑے بیل کا).

رפק قل-سنبھلنا۔

رפש ————— رفس۔

رפש روندنا۔

رפש م کیچڑ۔

رפת ————— رפה۔

ر۲ ————— ر۲۱۔

ر۲ ————— ر۲۱۔

ر۲۱ قل-دورنا۔

ر۲۱ پعیل-حسد سے تاکنا۔

ر۲۱ قل ۱-راضی ہونا۔ ۲-رضامندی سے قبول کرنا۔

نفعل-رضامندی سے قبول کیا جانا۔

پعیل-راضی کرنا۔

ہثعیل-کسی کا قرض ادا کر کے اُسے راضی کرنا۔

ہثعیل-اپنے سے راضی کرنا۔

ر۲۱ م ۱-رضامندی۔ ۲-رضامندی کے ساتھ مقبولیت۔

۳-رضامندی کا باعث۔ ۴-مرضی۔ ۵-نعمت۔

ر۲۱ قل-مار ڈالنا۔

نفعل-مار ڈالا جانا۔

پعیل ۱-سرگرمی سے ہلاکی کرنا۔ ۲-خونی ہونا۔

ر۲۱ م ۱-تلوار کا زخم۔ ۲-لڑائی کے وقت کی للکار۔

ر۲۱ قل-چھید ڈالنا۔

م۲۱ م ستالی۔

ر۲۱ قل ۱-پتھر چٹنا۔ ۲-پتھروں کا فرش بنانا۔

ر۲۱ م چولہے کا پتھر۔

ر۲۱ ث ۱-چولہے کا پتھر۔ ۲-پتھروں کا فرش۔

מְרַצֵּת ט پتھروں کا فرش۔

רצ"ז ق"ל ۱- توֹרָנָא. ۲- کسی پر ظلم کرنا. ۳- توֹתָנָא.

נִפְעַל- توֹרָא جانا۔

פְּעִיל ۱- توֹרָ דְאֵנָא. ۲- ظلم زبردستی کرنی۔

פּוֹעֵיל- کسی پر ظلم کرنا۔

הִפְעִיל- توֹרָ דְאֵנָא۔

הִתְפּוֹעֵיל- آپس میں سخت لڑائی کرنی۔

ר"ז מ תְּכַרָּא۔

רָק ————— ۱ رָקָה۔

רָק ————— ۲ رָקָה۔

رָק ————— ۳ رָקָה۔

רָקָב ق"ל- سَرָנָא۔

رָקָב اور رָקָבוֹן م سَرָנָה۔

رָקָד ق"ل اور پְעִיל ۱- اُچھلنا۔ ۲- ناچنا۔

הִפְעִיל- اُچھلنا۔

רָקָה ————— ۱ رָקָה۔

رָקָח ق"ل اور הִפְעִיל ۱- کسی چیز میں مصالح ملانا۔

۲- خصوصاً تیل میں۔

پְעִיל- مصالح سے بھرا جانا۔

רָקָח م مصالح۔

رָקָח م مصالح کا تیل۔

רָקָח م عطر فروش۔

רָקָחִים م (جمع) مصالح کے تیل۔

מְרַקָּח מ خوشبودار پودے۔

מְרַקָּחָה ט ۱- مصالح کا تیل۔ ۲- اُسکے بنانے کی دیگ۔

مَرְקָחַת ת ۱-مصالح کے تیل کا بنانا. ۲-مصالح کا تیل.

رְקִיעַ ————— رְקַע.

رְקִיק ————— ۱ رְקַק.

رְקַם قַל ۱-رنگارنگ کرنا. ۲-خصوصاً رنگارنگ کپڑا بنانا.

يُעַל-رنگارنگ کپڑے کی طرح حکمت سے بنایا جانا.

رְקָמָה ת ۱-رنگارنگ چیز. ۲-خصوصاً رنگارنگ کپڑا.

رְקַע قַל ۱-مارنا. ۲-گوتکر پھیلانا. ۳-پھیلانا.

۴-کچل ڈالنا.

يُעִיל ۱-گوتکر پھیلانا. ۲-مہین پتر سے منڈھنا.

يُעַل-گوتکر پھیلا یا جانا.

هִفְעִיל-پھیلانا.

رְקַע م مہین پتر.

رְקִיעַ م فضاء آسمان.

۱ رְקַק قַל-گوتکر مہین کرنا.

رְק ۱-پتلا. ۲-ڈبلا. ۳-صرف. ۴-بیشک. ۵-لیکن.

رְקָה ת ۱-کنپٹی. ۲-گال.

رְקִיק م چپاتی.

۲ رְקַק تھوکنا.

رְק م تھوک.

رְש ————— رֹש.

רְשָׁה اجازت پانی.

רְשִׁיז מ اجازت.

רְשִׁית ————— ראש.

רְשָׁם قַל-قلمبند کرنا.

רְשָׁע قַל ۱-شورغل مچانا. ۲-شریر ہونا. ۳-شریر تھہرنا.

هَفْعِيل ۱- شَرِير تَهْرَانَا. ۲- كَسِي پَر غَالِب آنا.
۳- شَرَات كَرْنِي.

رَشَع ۱- شَرِير. ۲- قَصُورَوَار.

رَشَع م اور رَشَعَا ت ۱- شَرَات. ۲- شَرَات كَا كَام.
مَرَشَعَت ت شَرِير عَوْرَت.

رَشَق جَلْنَا.

رَشَق م ۱- شَعْلَه. ۲- بَجَلِي. ۳- اَيْسِي بِيْمَارِي كِي وَبَا
جَس ميں بَدَن جَلْتَا هُو.

رَشَق پَوَعِيل- تَوَر دَالْنَا.
يُعَل- تَوَر دَالَا جَانَا.

رَشَق ————— رَش.

رَتَق ————— رَتَق.

رَتَق قَل- اُبَلْنَا.

يَعِيل- اُبَلْنَا.

هَفْعِيل- اُبَلْنَا.

يُعَل- جَوَش كَهَانَا.

رَتَق م اُبَال.

رَتَم قَل- جَوْتْنَا.

رَتَم م اِيك قَسْم كَا جَنگَلِي پُودَا جُو بَانْدَهْنِي كِي
كَام آتَا تَهَا.

رَتَق قَل- بَانْدَهْنَا.

نَفَعَل- كَهُولَا جَانَا.

رَتَقَا ت اور رَتَق م زَنْجِير.

رَتَق دَرْنَا.

رَتَق م ۱- دَهْشْت. ۲- خَدَاتَرَسِي.

ש

שָׁבַע אָבְלָא.

שָׁבַע מַ חֲמִיר.

שָׁבַע ————— נִשָּׂא.

שָׁבַע גּוֹתְתָנָא.

שָׁבַע מַ גְּאָלִי.

שָׁבַע נָ ۱-جَال. ۲-جَالِي.

שָׁבַע ————— סָבַע.

שָׁבַע קָל ۱-سیر هونا. ۲-سیراب هونا.

پَعِیل اور هَفْعِیل-سیر کرنا.

שָׁבַע مַ رִזְקַי כִּי פְּרָאוּנִי.

שָׁבַע سِیر.

שָׁבַע مַ اور שָׁבַע اور שָׁבַע נָ سِירִי.

שָׁבַע קָל-تاکنا.

پَعِیل ۱-کسی کی راه دیکھنی. ۲-اُمید کرنی.

שָׁבַע مַ اُمید.

שָׁבַע קָל ۱-بڑا هونا. ۲-بہت هونا.

هَفْعِیل ۱-بڑا کرنا. ۲-کسی کی تعظیم کرنی.

שָׁבַע ۱-بڑا. ۲-بہت.

שָׁבַע קָل اور نִפְעַל ۱-بلند هونا. ۲-بلندی پر هونا.

پَعِیل-بلندی پر رکھنا.

نִפְעַל-بلندی پر رکھا جانا.

هَفْعِیل-اپنے تئیں بلند کرنا.

شذ ۱- بلندی. ۲- بلند جگہ.

شذ قل- بڑھنا.

شذیل- بڑھانا.

شذ ————— شذ.

شذ قل- ہموار ہونا.

شذیل- ہینگا پھیرنا (کھیت پر).

شذ ہموار ہونا.

شذ اور شذ ۱- میدان. ۲- خشکی. ۳- کھیت.

۴- دیہات. ۵- ملک.

شذ سلسلہ وار رکھنا.

شذ ث سلسلہ.

شذ م اور ث ایک بھیڑ- یا بکری- یا مینڈھا- یا بکرا.

شذ شہادت دینی.

شذ م گواہ.

شذ ث گواہی.

شذ گول ہونا.

شذ م ایک قسم کا زیور جو پورے چاند کے ہمشکل

ہوتا تھا.

شذ ————— سذ.

۱ شذ پلپیل- کسی چیز کا احاطہ باندھنا.

۲ شذ قل- ہٹ جانا.

شذ م ہٹ جانا.

شذ قل- غور کرنی.

شذ قل- گمراہ ہو جانا.

شذ اور سذ م گمراہی.

שׁוֹדָה قَل ۱- احاطہ باندھنا۔ ۲- راستہ روکنا۔
 پعلیل-گونتھنا (کیونکہ احاطے اکثر شاخیں گونتھکر
 بنا تے ہیں)۔

שׁוֹדָה מ اور שׁוֹדָה ט شاخ۔

מְשׁוֹדָה اور מְשׁוֹדָה اور מְשׁוֹדָה ט کانتوں کا احاطہ۔

שׁוֹדָה اور שׁוֹדָה قَل ۱- رکھنا۔ ۲- بنانا۔ ۳- پیدا کرنا۔

۴- آراستہ کرنا۔ ۵- مقرر کرنا۔ ۶- قرار بخشنا۔

۷- لگانا۔ ۸- منسوب کرنا۔ ۹- پیش کرنا۔

۱۰- رکھ چھوڑنا۔ ۱۱- کرنا۔ ۱۲- دینا۔

۱۳- جاری کرنا۔

הִשְׁעִיל ۱- لگانا۔ ۲- آراستہ کرنا۔

הִשְׁעַל-رکھا جانا۔

תְּשׁוּמָה ט امانت۔

۱ شׁוֹדָה قَل ۱- لڑنا۔ ۲- حکومت کرنی۔

הִשְׁעִיל-حاکم تھیرانا۔

۲ شׁוֹדָה قَل-آرہ سے چیرنا۔

۳ شׁוֹדָה قَل-ہٹ جانا۔

שׁוֹדָה ————— שׁוֹדָה۔

שׁוֹדָה ————— ۱ שׁוֹדָה۔

שׁוֹדָה اور שׁוֹדָה قَل-خوش ہونا۔

מְשׁוֹשׂ מ ۱- خوشی۔ ۲- خوشی کا باعث۔

שׁוֹשׂ מ خوشی۔

שׁוֹח ————— שׁוֹח۔

שׁוֹחָה قَل-تیرنا۔

הִשְׁעִיל-سیلاب سے بہا دینا۔

شحات م تيراؤ.

شحاتك — شحات.

شحات قَل - فچورنا.

شحاتك قَل ۱-هنسنا. ۲-ناچنا.

پعیل ۱-تهتها کرنا. ۲-کھیلنا. ۳-ناچنا.

هقیل-هنسي کرني.

شحاتك يا شحاتك م ۱-هنسي. ۲-تهتها.

مشحاتك م تهته کا باعث.

شحات — شحات.

شحاته قَل - گمراه هونا.

شحاتم قَل - دشمني رکھني.

مشحاته ت دشمني.

شحاتن قَل - دشمني رکھني.

شحاتن م ۱-دشمن. ۲-مدعي. ۳-شیطان.

شحاتنه ت عرضي فالش.

شحات — شحات.

شحاتب قَل - سر سفید هونا.

شحاتب م اور شحاته ت ۱-سر سفیدی. ۲-بڑھاپا.

شحاتب — ۲ شحاتب.

شحاتد سفیدی پھیرني.

شحاتد سفیدی.

شحاتد قَل ۱-انپے میں سے نکالنا. ۲-بولنا. ۳-کانا.

۴-فریاد کرني. ۵-غور کرني.

پعلیل-غور کرني.

شحاتد م ۱-جھاری. ۲-کلام. ۳-فریاد. ۴-غور.

شקה ت غور.

شخ م خیال.

شیم — شوم.

شیش — شوش.

شدا | شدا | شدا — شدا.

۱ شدا دیکھنا.

شدا م عقل.

شدا ت تصویر.

مشادات ت ۱- تصویر. ۲- صورت. ۳- خیال.

۲ شدا کانا.

شدا م چھری.

شدا | شدا — شدا.

شدا قل ۱- گونتهنا. ۲- دھانکنا.

شدا م کانا.

شدا م احاطہ.

شدا ت کانا.

شدا قل ۱- تاکنا. ۲- ہوشیاری سے کام کرنا.

پھیل-ہوشیاری سے رکھنا.

پھیل ۱- تاکنا. ۲- دل لگا کر غور کرنی. ۳- ہوشیاری

کی رفتار رکھنی. ۴- کامیاب ہونا.

۵- ہوشیار کرنا. ۶- کامیاب کرنا.

شدا اور شدا م ۱- ہوشیاری. ۲- عقل مندی. ۳- کامیابی.

شدا ت عقل مندی.

شدا — شدا.

[دینی]

شدا قل ۱- کسیکو مزدوری پر رکھنا. ۲- کسیکو رشوت

فَعَل اور هُنْفَعِيل - کسی کا مزدور بننا۔

شָׁבַד م ۱ - مزدوری۔ ۲ - کرایہ۔

שָׁבַד מ مزدوری۔

שָׁבִיד מ مزدور۔

שָׁבִידָה ת کرایہ۔

מְשֻׁבָּדָה ת مزدوری۔

שָׁלַח مוֹתָ הוֹנָא۔

שָׁלו اور שָׁלוּ م اور ת ۱ - بتیر۔ ۲ - بتیروں کا جہاز۔

שָׁלְמָה ——— שָׁמַל۔

שָׁמַלָּא یا שָׁמְאָל م ۱ - بائیں طرف۔ ۲ - بایاں ہاتھ۔ ۳ - شمال۔

שָׁמַלָּא یا שָׁמַל هُنْفَعِيل ۱ - بائیں طرف کرنا۔ ۲ - بائیں

ہاتھ کو استعمال میں لانا۔

שָׁמְאָלָא یا שָׁמְלָא بائیں طرف والا۔

שָׁמַח قָל - خوش ہونا۔

پَعِیل اور هُنْفَعِيل - خوش کرنا۔

שָׁמַח خוֹش۔

שָׁמְחָה ת خوشی۔

שָׁמִיכָה ——— סַמַּד۔

שָׁמַל אֹרְהֵנָא۔

שָׁמְלָה اور שָׁלְמָה ۱ - اوزھنے کا کپڑا۔ ۲ - پوشاک۔

שָׁמְלָא ——— שָׁמְאָل۔

שָׁמַם زھر دیکر ہلاک کرنا۔

שָׁמְמִית ת ایک قسم کی زھر دار چھپکلی۔

שָׁנָא قָل - دُشْمَنִי رְکְהֵנִי۔

پَعِیل - دُشْمَنִי رְکְהֵנִי۔

فَعَلَ - کسی سے دشمنی رکھی جانی۔

شَانָה ت دشمنی۔

شَانَا جس سے دشمنی ہو۔

شَعِير | شَعِيرَا — شعرا۔

شَعْفَا — شعفا۔

شَعْر ق ل ۱- تھرتھراانا۔ ۲- آندھی چلنی۔ ۳- آندھی سے اُڑا دینا۔

فَعَلَ - آندھی چلنی۔

پَعِيل - آندھی سے اُڑا دینا۔

هَشِيْعِيل - آندھی کی طرح چلنا۔

شَعْر م ۱- تھرتھراہت۔ ۲- آندھی۔

شَعْر اور شَعْر م ۱- بال۔ ۲- سارے سر کے بال۔

شَعْرَا ت بال۔

شَعْرَا ت آندھی۔

۱ شَعِير جسکا بدن بالوں سے چھپا ہوا ہو۔

۲ شَعِير م ۱- بکرا۔ ۲- شاید ایک قسم کا بندر۔

۳- (بصیغہ جمع) منہ۔

شَعِيرَا ت بکری۔

شَعْرَا ت جو۔

شَفَا ت ۱- ہونٹ۔ ۲- زبان (یعنی بولی)۔ ۳- کنارہ۔

شَفَم م ڈاڑھی۔

شَفَا ق ل - اُنڈیلنا۔

پَعِيل - گنجا کرنا۔

مَشْفَا م خونریزی۔

شَفَن ق ل - چھپا رکھنا۔

۱ شفا قتل ۱- مارنا. ۲- بجانا (تالي گا).
هفيعيل- عهد باندھنا.

شفا م مار.

۲ شفا قتل- بہت ہونا.
شفا — شفا.

شفا نفعل- بندھنا.

شفا چھاننا.

شفا م ۱- کنبل. ۲- تات. ۳- بورا.

شفا پيعيل- شوخ چشمي کرني.
شفا — شفا.

شفا قتل- گونتهنا.

شفا اور هتيعيل- بڻا جانا.

شفا م پتلي شاخ.

۱ شفا چھيدنا.

شفا م کسی قسم گا تيز هتھيار.

۲ شفا خدمت کرني.

شفا م عبادت.

۳ شفا قتل- بھاگ نکلنا.

شفا م بھاگ نڪلا هوا آدمي.

شفا قتل ۱- سلسله وار رکھنا. ۲- سپه سالاري کرني. ۳- لڑنا.

شفا ث ۱- سلسله. ۲- سطر.

مشفا ث حکومت.

مشفا ث کرھائي.

شفا — شفا.

شفا — شفا.

شَرקום ——— شَرק.

شَرق قَل-کاتنا.

نَفَعَل-زخمي هونا.

شَرق م اور شَرقت ت پچھنا.

شَرق ——— شَرق.

شَرق ——— شَرق.

شَرق ——— شَرق.

شَرق پَعِيل-الْجَهَانَا.

شَرق م شَرَاک (جوٹی کا بندھن).

شَرق قَل-پھیلانا.

هَثَبَعِيل-اِنپے تئیں پھیلانا.

شَرق زیادہ لمبا.

شَرقَة ——— سَعَف.

شَرق قَل-جلنا.

نَفَعَل اور يُعَل-جلایا جانا.

شَرق م ۱-ایک قسم کا سانپ (زخم کے سوزش کے سبب).

۲-ایک قسم کا فرشتہ (شاید محبت الہی کے

سوزش کے سبب).

شَرقَة اور مَشَرَقَة ت ۱-جلنا. ۲-جلانا.

۱ شَرق قَل-گونتھنا.

شَرق یا شَرق م اور شَرقَة ت کشمکش کا درخت.

شَرقום م (جمع) کسی درخت کی پتلی شاخیں.

شَرق دُھنا هوا.

۲ شَرق لال سا هونا.

شَرق لال سا.

شزر قل - سرداري کرني.

هتيعيل - اپنے قئين سردار بنانا.

شزر م ۱ - سردار. ۲ - حاکم.

شزره ت ۱ - شريف عورت. ۲ - بادشاهه کي بي بي.

شزره — شزر.

شزر — شزر.

شزره قل - روکنا.

شزره ففعل - پھوت نکلنا.

ش

ش ۱ ش ۱ ش ۱ ش ۱ — شزر.

شزر قل - پاني کھينچنا.

[هيں].

شزر م فالي (جس ميں پاني کھينچکر مواشي کو پلاتے

شزر قل ۱ - گرجنا. ۲ - زور سے چلانا.

شزره ت ۱ - گرج. ۲ - زور کي چلاھت.

۱ شزره قل اور ففعل ۱ - شور غل مچانا. ۲ - ويران هونا.

(کيونکه گھر وغيره جب گرتا ہے تو شور غل هوتا ہے).

هتيعيل - ويران کر دينا.

شزر م ۱ - شور غل. ۲ - بهتے هوئے پاني کي آواز.

شزره ت ويراني.

شزره ت ويرانه.

شزره ت ويراني.

۱ شزر ت شور غل.

۲ شزره قل - تاکنا.

هتيعيل - غور سے تاکنا.

שָׁאָה ————— שׂוּא.

שָׁאָה ————— ۱ שָׁאָה.

שָׁאָה ————— שָׁאָה.

שָׁאָה ————— ۱ שָׁאָה.

שָׁאָה نفرت کرنی.

שָׁאָה م غرور.

שָׁאָה ————— ۱ سَآه.

שָׁאָה قَل ۱- مانگنا. ۲- پوچھنا.

فَعْل - اجازت مانگنی.

پَعِيل ۱- بھیک مانگنی. ۲- دریافت کرنا.

هَفْعِيل - مانگنے والے کو دینا.

שָׁאָה اور שָׁאָה ۱- درخواست. ۲- مانگی ہوئی

چیز. ۳- دریافت کی ہوئی بات. ۴- امر.

שָׁאָה ۱- درخواست.

שָׁאָה یا שָׁאָה م عالم ارواح (شاید اس واسطے کہ وہ سب

کو گویا مانگتا یعنی بَلَّاتَا ہے).

שָׁאָה پَعِيل - آرام سے رہنا.

۱ شָׁאָה اور שָׁאָה ۱- آرام سے رہنے والا. ۲- بے فکر.

۲ شָׁאָה م غرور.

שָׁאָה قَل - لوٹنا.

שָׁאָה قَل ۱- ہانپنا. ۲- جلدی کرنی. ۳- منہ پسا کر گویا

کھانا یا پینا. ۴- کسیکا بہت خواہشمند ہونا.

۱ شָׁאָה قَل - باقی رہنا.

فَعْل ۱- باقی چھوڑا جانا. ۲- باقی رہنا.

هَفْعِيل ۱- باقی رہنے دینا. ۲- باقی چھوڑنا.

شمار م اور شماريت اور شريت ت بقيه.

۲ شمار خميري هونا.

مشارت ت آتا گوندهنے کا برتن.

شمار م ۱-گوشت. ۲-دديال ننيال کے مرد. ۳-طعام.

شماره ت دديال ننيال کي عورتين.

شامت ——— ۱ شامه.

۱ شربب جلانا.

شربب اور شربب م شعله.

۲ شربب تورنا.

شربب م تکرآ.

شربه قل-اسير کرکے جلاوطن کرنا.

شربب م ۱-اسير کي جلاوطني. ۲-اسيرو جلاوطن

شربب م ۱-اسير کي جلاوطني. ۲-اسير اور جلاوطن

لوگ. ۳-ايک اسير اور جلاوطن.

شرببه ت ايک اسير اور جلاوطن عورت.

شرببه ت ۱-اسير کي جلاوطني. ۲-اسيرو جلاوطن لوگ.

شبو م ايک قسم کا جواهر. (ماخذ مشتبه).

شبول ——— شبل.

شبوآ | شبوآهه ——— شبع.

شבות ——— شבה.

شבה پعیل ۱-تھانا. ۲-کسي کي تعريف کرني.

۳-مبارک تھهرا نا.

هشعیل-تھما دينا.

هشعیل-فخر کرنا.

שבת سنڀالڻا.

שבת يا شַבָּת م اور ٺ ۱-سوتڻا. ۲-عصا. ۳-سبط
(بني اسرائيل ڪا-ڪيونڪه هر ايڪ سبط ڪا سردار عصا
لئس رهتا ٿها). ۴-ايڪ سبط ڪا ايڪ حصه. ۵-جريب.
۶-جريب سے ماڀا هوا حصه. ۷-برچهي.

שבי | שָׁבִיָּה ————— שבה.

שָׁבִיב | שָׁבִיב ————— | שבב.

שָׁבִיל ————— שבל.

שָׁבִים ————— שבס.

שָׁבִיעִי ————— שבע.

שָׁבִית ————— שבה.

שבל ڦل ۱-چلڻا. ۲-بهڻا. ۳-اڱڻا.

شَٻِیل اور شَٻِیل م رسته.

شَٻِیل ٺ شاخ.

شَٻِیل اور شَٻِیل ٺ ۱-اناڇ ڪي بال. ۲-ندي.

شَٻِیل م نقاب.

شَٻِیل ————— بلل.

שבס گونتهڻا.

شَٻِים م جالي.

[۲-سات ٻار.

שבע ٺ (م شَٻַעָה اور شَٻַעָה) بصيغه واحد. ۱-سات.

بصيغه ثنيه. هفت چند.

بصيغه جمع. ستر.

شبع ڦل-قسم ڪهاني (ڪيونڪه سات پاڪ عدد سمجها

جاتا ٿها اور شايد قسمن سات قربانيون ڪ

ساتھ ڪهائي جاتي ٿھين).

נפעל ۱- قسم کھانی۔ ۲- خصوصاً فرمانبرداری کی
قسم کھانی۔

הפעיל ۱- قسم کھانی۔ ۲- بڑی تاکید سے کہنا۔
שבועה یا שבועה ת قسم۔

שבוע מ ۱- ستا۔ ۲- خصوصاً ہفتہ (دنوں کا)۔
שבועי ساتواں۔

שבץ قل ۱- گونتھنا۔ ۳- اُلجھانا۔ ۳- جَرنا۔
פעיל- چکن دوزی کرنی۔

שבץ م سرگردانی۔ [کا خانہ۔

משבצת ת ۱- زردوزی کپڑا۔ ۲- انگوتھی میں جواہر
תשבץ م چارخانہ کا کپڑا۔

שבק قل- چھوڑنا۔

השביעيل- چھوڑا جانا۔

שבב قل ۱- توڑنا۔ ۲- موقوف کرنا۔ ۳- پہارنا۔ ۴- ہلاک
کرنا۔ ۵- باندھنا (حد کا)۔

נפעל ۱- توڑا جانا۔ ۲- شکستہ دل ہونا۔ ۳- پہارا
جانا۔ ۴- شکست کھانی۔ ۵- ہلاک ہونا۔

פעيل- توڑ ڈالنا۔

הפעيل- پھروانا۔

הפעيل- شکستہ دل ہونا۔

שבב اور שבב م ۱- شکستگی۔ ۲- تعبیر۔ ۳- ہلاکت۔

۴- ہیبت۔ ۵- اناج (کیونکہ پیسا جاتا ہے)۔

۲ שבב قل ۱- اناج خریدنا۔ ۲- اناج بیچنا۔

הפעيل- اناج بیچنا۔

שבבון م ۱- شکستگی۔ ۲- ہلاکت۔

משבר מ רחם کا منہ۔

משבר م بڑی لہر (کیونکہ ٹوٹکر پھین ہو جاتی ہے)۔

שבוע ہتھیل-گھبرا جانا۔

שבوت قل ۱-آرام کرنا۔ ۲-باز آنا۔ ۳-موقوف ہونا۔

۴-سبت کو ماننا۔

نפעل-موقوف ہونا۔

ہفعیل ۱-آرام دینا۔ ۲-باز رکھنا۔ ۳-رکنا۔

۴-موقوف کرنا۔ ۵-دفع کرنا۔

۱ שבوت ث ۱-باز آنا۔ ۲-سستی۔ ۳-بیگاری۔

שבوت م اور ث ۱-سبت (یعنی ساتواں روز اور سال

جس میں بنی اسرائیل کو آرام کرنے کا حکم تھا)۔

۲-ہفتہ (دنوں کا)۔

שבوتון م ایک خاص پاک سبت۔

משבת م موقوفی یعنی نیستی۔

۲ שבوت ———— שב۔

שבوت قل ۱-گمراہ ہونا۔ ۲-نادانی سے قصور کرنا۔ ۳-غفلت

سے قصور کرنا۔

שבوت ث ۱-نادانی کا قصور۔ ۲-غفلت کا قصور۔

שבوت قل ۱-گمراہ ہونا۔ ۲-بیخود ہونا۔ ۳-نادانی سے قصور کرنا۔

ہفعیل-گمراہ کرنا۔

משבوت م غلطی۔

שבوت ث نادانی کا قصور۔

שבوتون م ایسا گیت جس میں مصنف دل کے جوش کے

ساتھ بار بار ایک بات کو چھوڑ کر دوسری

بات کا ذکر کرنے لگتا ہے۔

שגח هتפעيل ۱- نظر کرنا. ۲- جهانکنا.
 שגחל قتل-کسي عورت کے ساتھ همبستر هونا.
 ففعل اور پُعل- بے حرمت هو جانا (عورت کا).
 שגחל ת بادشاه کی بیوي.

שגחל پُعل اور هتפעيل- ديوانه هونا.
 שגחל מ ديوانگی.

שגח نکال دینا.

שגח מ جنين.

שגח | ۱ | שגח ————— שגחה.

שגח ————— שגחה.

۲ | שגח ————— שגחה.

שגחה قتل ۱- قدرت رکھنی. ۲- ظلم زبردستی کرنی.
 ۳- ویران کرنا. ۴- کُوتنا. ۵- مار ڈالنا.
 ففعل اور پُعل- ویران کیا جانا.
 פעيل اور پועيل- ظلم زبردستی کرنی.
 هفعل- ظلم زبردستی اُتھانی.

שגחי מ قادر مطلق.

שגחה ת بی بی.

۲ | שגח یا שגח מ ۱- ظلم زبردستی. ۲- ویرانی.

שגחה سینچنا.

שגח اور ۱ | שגח (اور יד) מ پستان.

۱ | שגחה ת کہیت. (ماخذ نامعلوم).

שגחה قتل- ایسا جَلانا جیسے بادِ سموم اناج کو جلاتی ہے.
 שגחה یا ۲ | שגחה ת اور שגחה מ اناج کا بادِ سموم سے
 جل جانا.

שָׁדָד קָל - کوشش کرنی۔

הִתְעִיֵּיל - بغاوت کرنی۔

אֲשַׁתְּדוּר מִ בְּגָוֹת۔

שָׁהָם מִ אֶיֶךָ قֶסֶם גַּא جَوَاهِر۔

שׁוֹ ————— ۱ שׁוֹא۔

۱ שׁוֹא ۱ - شور غل کرنا۔ ۲ - ویران ہونا۔ ۳ - بُرا ہونا۔

שׁוֹא مِ هَلَاكَت۔

שׁוֹאָה יָא שׁוֹאָה ט ۱ - طوفان۔ ۲ - ویرانی۔ ۳ - ویرانہ۔

۴ - هَلَاكَت۔

מְשׁוֹאָה אִוּר מְשׁוֹאָה יָא מְשׁוֹאָה ט ۱ - ویرانی۔ ۲ - ویرانہ۔

תְּשׁוֹאָה ט שׁוֹر גַּל۔

שׁוֹא אִوּר שׁוֹ מ ۱ - بُرائی۔ ۲ - بدی۔ ۳ - جھوٹ۔ ۴ - بطالت

۲ שׁוֹא ————— שׁוֹה۔

שׁוֹב (ר תוב) קָל ۱ - پھرنا۔ ۲ - کوٹنا۔ ۳ - متوجہ ہونا۔

۴ - کسی کی طرف پھر متوجہ ہونا۔

۵ - کوئی کام پھر کرنا۔ ۶ - بحال ہونا۔

۷ - موقوف ہونا۔ ۸ - باطل ہونا۔

יְעַלֵּיל ۱ - پھیرنا۔ ۲ - پھیر لانا۔ ۳ - بحال

کرنا۔ ۴ - پھیر دینا۔

יְעַלֵּל - بحال ہونا۔

הִתְעִיֵּיל ۱ - پھیرنا۔ ۲ - پھیر لانا۔ ۳ - ہٹانا۔

۴ - بحال کرنا۔ ۵ - بدلا دینا۔ ۶ - جواب

دینا۔ ۷ - منسوخ کرنا۔ ۸ - بدلے کے

طور پر دینا۔

הִתְעִיֵּיל ۱ - پھیر دیا جانا۔ ۲ - بحال کیا جانا۔

نُزْر اور نُزْر م ہتھے والا۔

نُزْر ت توبہ۔

نُزْر ت ۱-توبہ۔ ۲-تائبوں کی جماعت۔

نُزْر ت ۱-برگشتگی۔ ۲-برگشتوں کی جماعت۔

نُزْر ت ۱-لوت آنا۔ ۲-جواب۔

نُزْر گمراہ ہونا۔

نُزْر ت غلطی۔

نُزْر ——— نُزْر۔

[کرنی۔

نُزْر ق ل ۱-زور آور ہونا۔ ۲-ویران کرنا۔ ۳-حکومت

نُزْر م ۱-مالک۔ ۲-شیطان۔

نُزْر اور نُزْر ق ل ۱-ہموار ہونا۔ ۲-برابر ہونا۔ ۳-کوئی

چیز کسی چیز کے برابر کر دینی۔

۱۰-کسی چیز کے پورے دام دینے۔ ۵-کافی

ہونا۔ ۶-مناسب ہونا۔ ۷-مانند ہونا۔

پھیل ۱-ہموار کرنا۔ ۲-چپ چاپ کر دینا۔

۳-رکھنا۔ ۴-تھہرانا۔ ۵-دینا۔

ہفعل-مشابہ تھہرانا۔

نُزْر-آپس میں مشابہت رکھنی۔

ہفعل-بنایا جانا۔

نُزْر ق ل ۱-اُتر جانا۔ ۲-جھک جانا۔

ہفعل-جھک جانا۔

نُزْر اور نُزْر ت گڑھا۔

۱-نُزْر ت ۱-گڑھا۔ ۲-قبر۔

نُزْر ق ل ۱-چابک مارنا۔ ۲-کھیونا۔ ۳-ادھر ادھر دوڑنا۔

(کیونکہ دوڑنے میں لوگ اُپنے ہاتھوں سے مارتے ہیں)

پعلیل اور ہتپعلیل۔ ادھر ادھر دورنا۔

شوت م چابک۔

شوت م چابک۔

شوت م ۱۔ چابک۔ ۲۔ دانہ (کشتی کی)۔

شوت اور شوت م دانہ (کشتی کی)۔

۲ شوت قل۔ ناچیز جاننا۔

شوتل دھیلا ہونا۔

شوتل م دامن۔

شوتل — شوتل۔

شوت م لہسن۔ (ماخذ مشتبه)۔

شوتل قل ۱۔ کُشادہ ہونا۔ ۲۔ دولت مند ہونا۔ ۳۔ خطرہ سے

چھوٹنا۔

پعیل ۱۔ خطرہ سے چھٹکارا مانگنا۔ ۲۔ فریاد کرنی۔

شوتل م ۱۔ دولت مند آدمی۔ ۲۔ شریف آدمی۔ ۳۔ فریاد۔

شوتل م ۱۔ دولت۔ ۲۔ فریاد۔

شوتل م اور شوتل م فریاد۔

شوتل م چھٹکارا۔

شوتل م ۱۔ گیدڑ۔ ۲۔ لومڑا۔ (ماخذ مشتبه)۔

شوتل — شوتل۔

شوتل قل ۱۔ کسی پر لپکنا۔ ۲۔ دبانا۔

شوتل — شوتل۔

شوتل قل ۱۔ دورنا۔ ۲۔ شوق کرنا۔

ہتپعلیل۔ اُمندنا۔

پعلیل۔ اُمدانا۔

شوت اور شوت م ۱۔ تانگ۔ ۲۔ خصوصاً پندلی۔

نُشַر م سَرَک۔

نُشַر م شوق۔

۱ نُشַر زور آور ہونا۔

نُشַر (ر تِوَر) م ایک بیل یا گائے۔

۲ نُشַر قَل ۱- سفر کرنا۔ ۲- جانا۔ ۳- نگاہ کرنی۔ ۴- جھانکنا۔

۵- گھات میں لگنا۔

۱ نُشַر م گھات میں بیٹھنے والا۔

نُشַر م نذر (کیونکہ نذر لیکر کسی کے پاس جاتے ہیں)۔

۳ نُشַر ————— نُشِر۔

۴ نُشַر سلسلہ وار رکھنا۔

۲ نُشַر اور نُشַر م دیوار۔

نُشַر سفید ہونا۔

۱ نُشַر م ۱- سفید سنگ مرمر۔ ۲- سن کا ایک قسم کا

بہت مہین سفید کپڑا۔

نُشַر م سفید سنگ مرمر۔

نُشַر اور نُشַر م اور نُشַر م سوسن۔

نُشַر ————— نُشِر۔

نُشַر بیجیل-چھڑانا۔

نُشַر قَل ۱- آنچ دینا۔ ۲- نگاہ کرنی۔

نُشַر قَل-مَرورنا۔

نُشַر-مَرورنا جانا۔

نُشַر ————— نُشِر۔

نُشַر قَل-دینا۔

نُشַر م ۱- نذر۔ ۲- خصوصاً رشوت۔

שחה قتل ۱- جھکنا. ۲- نیچا ہونا.

ہفعیل- جھکانا.

ہشعیل- سجدہ کرنا.

שחות اور ۱ שחיתה ت گڑھا.

שח م پیت کا لگ جانا یا دھس جانا.

שחזר ————— שחר.

שחה قتل ۱- دب جانا. ۲- جھکنا. ۳- پست حال ہونا.

فعل ۱- نیچا کیا جانا. ۲- مہین کیا جانا.

ہفعیل- نیچا کر دینا.

ہشعیل- اداس ہونا.

שח اداس.

שחה قتل ۱- ذبح کرنا. ۲- قتل کرنا. ۳- سونے چاندی

میں ادنیٰ دھات ملانی.

فعل- ذبح کیا جانا.

שחיתה ت ذبح کرنا.

שחזן ————— שחן.

שחים ————— سחיש.

שחיה ————— שחה.

۱ שחיתה ————— שחה.

שחית ۱ ۲ שחיתה ————— שחת.

۱ שחל چیلنا.

שחלת ت ایک قسم کی خوشبودار سیب.

۲ שחל گرجنا.

שחל م شیربیر.

שחן سوزاں ہونا.

شَحَق م پھوڑا۔

شَحَق پتلا ہونا۔

شَحَق ت ت تپا دق۔

شَحَق م ایک قسم کا دریائی پرندہ جو ڈبلا رہتا ہے۔

شَحَق م تختہ۔

شَحَق بلند ہونا۔

شَحَق م غرور۔

شَحَق ق ل ۱- پیس ڈالنا۔ ۲- گھس دینا۔

شَحَق م ۱- گرد۔ ۲- بادل۔ ۳- آسمان۔

۱ شَحَر ق ل- کالا ہونا۔

شَحَر یا شَحَر کالا۔

شَحَر م کالا پن۔

شَحَر ذرا کالا۔

۲ شَحَر ق ل- پھوٹ نکلنا۔

شَحَر م صبح۔

۳ شَحَر ق ل اور پَعِیل ۱- کوئی کام سویرے کرنا۔

۲- خصوصاً سویرے دھونڈنا۔

مَشَحَر م صبح۔

شَحَر ت ت جوانی گویا عمر کی صبح۔

۱ شَحَت ————— شَح۔

شَحَت پَعِیل ۱- خراب کرنا۔ ۲- برباد کرنا۔ ۳- بدمی کرنی۔

هَفَعِیل ۱- خراب کرنا۔ ۲- ہلاک کرنا۔

هَفَعَل- خراب کیا جانا۔

فَفَعَل ۱- خراب ہو جانا۔ ۲- خصوصاً ستر جانا۔

۲ شَحَت ت ۱- خرابی۔ ۲- خصوصاً ستراند۔

שׂוֹחַת خراب.

שׂוֹחַתָּה خراب فعل.

מְשׂוֹחַת מ ۱-هلاکت. ۲-پہنہا. ۳-گھاتیوں کی جماعت.

מְשׂוֹחַת م هلاکت.

מְשׂוֹחַת م خرابی.

מְשׂוֹחַת م بگڑی ہوئی چیز.

۱ שׂוֹחַת ————— שׂוֹחַ.

שׂוֹחַתָּה خراب ایک قسم کا جنگلی درخت (عربی سنط).

שׂוֹחַח قَل اور پھیل-پھیلا دینا.

מְשׂוֹחַח מ پھیلاؤ.

שׂוֹחַח ————— ۱ שׂוֹחַ.

שׂוֹחַח قَل ۱-پھوٹکر بہنا. ۲-بڑے زور سے بہنا. ۳-دبانا.

۴-بہا لے جانا. ۵-سیلاب کی سب کچھ بہا

لے جانا. ۶-دھونا. ۷-زور سے دوڑنا.

فَعَّل ۱-دبایا جانا. ۲-دھویا جانا.

فَعَّل-دھویا جانا.

שׂוֹחַח اور שׂוֹחַח م سیلاب.

שׂוֹחַח قَل-لکھنا.

שׂוֹחַח م ۱-کاتب. ۲-سردار. ۳-حاکم.

מְשׂוֹחַח מ حکومت.

שׂוֹחַח מ طرف.

שׂוֹחַח ————— שׂוֹחַ.

שׂוֹחַח לָנָה.

שׂוֹחַח מ نذر.

۱ שׂוֹחַח ————— ۱ שׂוֹחַ.

۲ نِسْبَة ——— شَوَب.

نِسْبَة قَل-بُهْرَل جَانَا.

نِسْبَة ——— شَوَح.

نِسْبَة ——— شَوَط.

نِسْبَة ——— ۱ نِسْلَا.

نِسْلَل ——— نِسْلَل.

نِسْرَن پِيشَاب كَرْنَا.

نِسْرَن م پِيشَاب.

نِسْرَن اَوْر ۳ نِسْرَن قَل اَوْر پَوْرِيَل-گَانَا.

هَفْعَل-گَايَا جَانَا.

نِسْرَن م ۱-گَيْت. ۲-گَيْت گَانَا.

نِسْرَن ث الھَامِي گَيْت.

نِسْرَن ——— شَوَش.

نِسْرَن اَوْر نِسْرَن قَل ۱-رَكھْنَا. ۲-آرَاسْتَه كَرْنَا. ۳-خِصْرَاصًا

فَوَج كَو آرَاسْتَه كَرْنَا. ۴-مَقْرَر كَرْنَا.

۵-لِگَانَا. ۶-تَهْرَانَا. ۷-شَامِل كَرْنَا.

۸-مَنْسُوب كَرْنَا. ۹-دَالِنَا. ۱۰-كَرْنَا.

۱۱-بَنَانَا. ۱۲-طِيَار كَرْنَا.

هَفْعَل-رَكھَا جَانَا.

نِسْرَن م پُوشَاك.

نِسْرَن م بُنِيَاد.

۲ نِسْرَن ث سُرِيں.

نِسْرَن ——— شَوَن.

نِسْبَة قَل ۱-لَيْتْنَا. ۲-سَو جَانَا. ۳-آرَام كَرْنَا. ۴-بِيْمَار

هَوْنَا. ۵-هَم بَسْتَر هَوْنَا.

نُفَعَلَ اور نُعِلَ - بے حرمت کیا جانا (عورت کا).
 هُفَعِيل ۱- لَتَانَا. ۲- گرا دینا. ۳- اُنْدِيلَكِر خالی کرنا.
 هُفَعَلَ - لَتَايَا جانا.

مِنْشَد اور مِنْشَد م ۱- لِيْتْنَا. ۲- ہم بستری. ۳- پلنگ.
 ۴- جنازہ.

نَشَدَا ت ۱- اُنْدِيلْنَا. ۲- خصوصاً نطفہ کا چھوڑنا.
 نَشَدَت ت نطفہ کا چھوڑنا.

نَشَا فاش کرنا.

نَشَدَا م خایہ (کیونکہ بلوغت کا حال ظاہر کرتا ہے).

نَشَدَا | نَشَدَا ————— نَشَدَا.

نَشَدَا ————— | نَشَدَا.

۱ نَشَدَا قَل - بھول جانا.

نُفَعَلَ - فراموش کیا جانا.

يُعِيل اور هُفَعِيل - بھلوانا.

هُنْتَعِيل - فراموش کیا جانا.

نَشَدَا بھولنے والا.

۲ نَشَدَا قَل - پانا.

هُفَعِيل ۱- پانا. ۲- حاصل کرنا.

هُنْتَعِيل - پایا جانا.

نَشَدَا قَل ۱- جھکنا. ۲- گھٹ جانا. ۳- تھم جانا.

هُفَعِيل - تھما دینا.

نَشَدَا قَل - بے اولاد ہو جانا.

يُعِيل ۱- کسی کی اولاد کو ہلاک کرنا. ۲- کسی عورت

کا پیت گروا دینا. ۳- بنجر ہونا. ۴- اپنا

پیت گروا دینا. ۵- پانچ ہونا. ۶- بے بر ہونا.

ہفعیل-کسی کی اولاد کو ہلاک کرنا
 نڈول م ۱- اُس کا حال جس کی اولاد ہلاک ہوئی ہو۔
 ۲- اُس کا حال جس کے دوست آشنا اُس سے
 جدا ہوئے ہوں۔

نڈول ۱- جس کی اولاد ہلاک ہوئی ہو۔ ۲- بانج۔
 نڈلیہ م (جمع) اولاد کی ہلاکت۔
 منڈلات ت بنجرین۔

نڈم م ۱- دونو شانے۔ ۲- اونچی زمین۔ ۳- زمین کا حصہ۔
 ندم ہفعیل ۱- صبح سویرے اُٹھنا (کیونکہ اہل قافلہ
 صبح سویرے اُتھر اُنت کے شانوں پر
 بوجھ لاتے ہیں)۔ ۲- کوئی کام صبح
 سویرے کرنا۔ ۳- کوئی کام دل لگا کر کرنا۔

نڈن قل ۱- بیٹھ جانا۔ ۲- بیٹھا رہنا۔ ۳- سکونت کرنی۔
 ۴- سکونت رکھنی۔ ۵- کسی کے ساتھ صحبت
 رکھنی۔ ۶- بسایا جانا۔

پعیل اور ہفعیل- بسانا

نڈا م ۱- باشندہ۔ ۲- پڑوسی۔
 نڈت ت پڑوسن۔

نڈا م مسکن۔

نڈا اور نڈا م ۱- مسکن۔ ۲- خصوصاً خیمہ۔

نڈر قل ۱- پیت بھر کر پینا۔ ۲- متوالا ہونا۔

پعیل اور ہفعیل- متوالا کر دینا۔

ہشعیل- متوالے کی طرح کام کرنا۔

نڈر م شراب (کسی قسم کی)۔

نڈرو م متوالا پینا۔

شَبَرُ يَ شَبَرٌ مَتَوَالًا.

۲ شَبَرٌ مَزْدَوْرِي پَر رَكْهِنَا.

شَبَرٌ مَ هَدِيَّة.

شَلَّ ————— ۲ شَلَا.

شَلَّ | شَلَّ ————— ۳ شَلَّ.

شَلَّ | شَلَّ ————— شَلَّ.

شَلَّبَ قَلَّ - مَتَعَلَقٌ كَرْنَا.

شَلَّبَ قَلَّ - مَتَعَلَقٌ كَرْنَا.

شَلَّبِيْمٌ مَ (جَمْع) چوكي كے ايسے كَنارے جو چاروں كُونوں
پَر ايك دوسرے سے ملے ہوئے ہوں.

شَلَّبَ (ر تَلَّب) مَ بَرَف.

شَلَّبَ هَفْعِيْل - بَرَف كِي مَانَد سَفِيْد هُونَا.

۱ شَلَا اور شَلَّ قَلَّ - آرَام سے رَهْنَا.

شَلَّوْ يَ شَلَّوْ اور شَلَّوْ ۱ - آرَام سے رَهْنے والا. ۲ - بے فِكْر.

شَلَّوْ مَ اور شَلَّوْ اور شَلَّوْ مَ آرَام.

شَلَّوْ يَ شَلَّوْ مَ يَ آوْ آرَام يَ آرَام دِينے والا.

شَلَّوْ مَ خَامُوشِي.

۲ شَلَا نَفْعَل - كَمْرَاة هُونَا.

شَلَّوْ هَفْعِيْل - كَمْرَاة كَرْنَا.

شَلَّ مَ غَلْطِي.

شَلَّوْ اور شَلَّوْ اور شَلَّوْ مَ قَصُور.

۳ شَلَا كَهِيْنِجْ نَكَلْنَا.

شَلَّوْ مَ اَنْوَل.

شَلَّوْ مَ لَهَب.

شَلَّوْ | شَلَّوْ | شَلَّوْ | شَلَّوْ | شَلَّوْ ————— ۱ شَلَا.

שָׁלוּ ————— ۲ שלח.

שְׁלוּחִים ————— שלח.

שָׁלוֹם | שְׁלוֹם ————— שלם.

שָׁלוּשׁ ————— שלוש.

שָׁלוּחַ ————— ۲ שלח.

שֶׁלַח קָל ۱- بھیجنا. ۲- بھیجکر منگوانا. ۳- حکم بھیجنا.

۴- چھوڑنا. ۵- نکالنا. ۶- بڑھانا. ۷- ڈالنا.

فَعْل - بھیجا جانا.

يَعِيل ۱- بھیجنا. ۲- مچانا (جھگڑا وغیرہ). ۳- چھوڑنا

۴- آزاد کرنا. ۵- اپنی بیٹی وغیرہ کا نکاح کرانا.

۶- کچھ دور تک پہنچانا. ۷- حوالہ کرنا. ۸- ڈال

دینا. ۹- بڑھانا. ۱۰- گرا دینا. ۱۱- نکال دینا.

۱۲- خصوصاً طلاق دینا.

يُעِل ۱- بھیجا جانا. ۲- چھوڑا جانا. ۳- رخصت

دیجانی. ۴- نکال دیا جانا. ۵- ڈالا جانا.

هَفْعِيل - بھیجنا.

שָׁלַח מ ۱- تیر وغیرہ. ۲- کونپل.

שָׁלַחַת ת کونپل.

שָׁלַחַן מ میز.

שְׁלוּחִים מ (جمع) ۱- جہیز. ۲- طلاق. ۳- طلاق نامہ.

מִשְׁלַח מ ۱- جس جگہ کوئی چیز ہانکی جائے. ۲- جس

امر میں ہاتھ ڈالا جائے.

מִשְׁלַח אור מִשְׁלוּחַ מ ۱- بھیجنا. ۲- جس چیز پر ہاتھ

ڈالا جائے.

מִשְׁלַחַת ת ۱- بھیجی ہوئی فوج. ۲- رخصت.

نزلت قَل ۱- سخت ہونا. ۲- سلطنت کرنی. ۳- غالب ہونا.

ہفعیل ۱- سلطنت دینی. ۲- غالب کر دینا.

نزلت م سپر (سختی کے سبب).

۱ نزلت ۱- اختیار والا. ۲- غالب.

۲ نزلت ۱- حاکم.

نزلت م سلطنت.

۱ نزلت (ث نزلت) ۱- سخت. ۲- بے شرم. ۳- اختیار والا.

۲ نزلت م ۱- حاکم. ۲- مزدور.

نزلت ۱ نزلت.

نزلت ۳ نزلت.

نزلت ۱ نزلت ۱ نزلت.

نزلت نزلت.

نزلت ۱ نزلت نزلت نزلت.

نزلت ہفعیل ۱- پھینکنا. ۲- پھینک دینا. ۳- ڈالنا.

۴- چھیننا. ۵- گرا دینا.

ہفعل ۱- پھینک دیا جانا. ۲- ڈال دیا جانا.

۳- گرا دیا جانا.

نزلت م ایک قسم کا پرندہ جو اونچے سے اپنے تئیں پانی

میں ڈال دیتا ہے.

نزلت ث گرا دینا.

نزلت قَل ۱- کھینچ نکالنا. ۲- خصوصاً کسی کے بدن پر جو

کچھ ہے وہ چھین لینا. ۳- لوتنا.

ہثیوعیل- لٹ جانا.

نزلت م ۱- لوت. ۲- لٹیرا. ۳- نفع.

نزلت اور نزلت ۱- ننگا. ۲- اسیر.

شَلَم قَل ۱- صحیح سالم ہونا. ۲- تمام ہونا. ۳- صلح سے رہنا.

پَعِیل ۱- صحیح سلامت رکھنا. ۲- تمام رکھنا.

۳- ادا کرنا. ۴- پھیر دینا. ۵- بدلا دینا.

يُعَل ۱- ادا کیا جانا. ۲- بدلے کے طور پر دیا جانا.

۳- بدلا پانا. ۴- مستحق ہونا.

هَفَعِیل ۱- تمام کرنا. ۲- پورا کرنا. ۳- پھیر دینا.

۴- صلح کرنی. ۵- صلح کرانی.

شَلَم ۱- صحیح سالم. ۲- پورا. ۳- تمام. ۴- صلح سے

رہنے والا. ۵- بے ریا.

شَلَم م ۱- سلامتی. ۲- ایک قسم کی قربانی جو سلامتی

کے حصول کے لئے بھی چڑھائی جاتی تھی اور

اُسکے حصول کے سبب شکر گذاری کے لئے بھی.

شَلَم یا شَلَم اور شَلَم م اور شَلَم ت بدلا.

۱ شَلَم ۱- صحیح سالم. ۲- تندرست. ۳- پورا.

۲ شَلَم م (ر شَلَم) ۱- سلامتی. ۲- صلح. ۳- دوستی.

۴- دوست.

شَلَم م وشوت.

شَلَم قَل ۱- کھینچ کر نکالنا. ۲- نکالنا. ۳- اکھیڑنا.

شَلَم یا شَلَم ت (ر شَلَم) (م شَلَم و شَلَم اور شَلَم).

بصیغہ واحد. ۱- تین. ۲- تین بار.

بصیغہ جمع. ۱- تیس. ۲- تیسواں.

شَلَم پَعِیل ۱- تین حصوں میں تقسیم کرنا. ۲- تیسری

بار کرنا. ۳- تیسرے روز کرنا.

مَشَلَم ۱- سہ چند. ۲- سہ سالہ.

شَلَم م پوتا یا نواسا.

שָׁמַח یا שִׁמְחוּ (گذرا ہوا).
 שָׁמַח یا שִׁמְחוּ م ۱- تیسرا حصہ. ۲- خصوصاً אִיפָּה کا
 تیسرا حصہ. ۳- کوئی بڑا پیمانہ. ۴- ایک قسم
 کا باجا جس کی شکل مثلث ہوتی ہے. ۵- ایک
 شریف سپاہی جو ایسی گاڑیوں پر چڑھتا تھا جن
 پر تین سپاہی اکتھے چڑھتے تھے. ۶- عمدہ بات.
 שָׁמַח اور תְּלַח اور תְּלַח תیسرا.
 תְּלַח تیسرا درجہ.

שָׁמַח (ر ۲ تہ) وہاں.

שָׁמַח ۱- ادھر. ۲- وہاں.

שָׁמַח (و ۲ تہ) م ۱- نام. ۲- نیک نامی.

שָׁמַח ہفعیل- برباد کرنا.

نפעل- برباد کیا جانا.

שָׁמַח بلند ہونا.

שָׁמַח (و ۲ تہ) م آسمان.

שָׁמַח ————— شَم.

שָׁמַח ————— شَم.

שָׁמַח ————— شَم.

שָׁמַח ق ۱- مارنا. ۲- خصوصاً لات مارنی. ۳- گرا دینا.

۴- پڑا رهنے دینا (زمین کو). ۵- چھوڑنا. ۶- باز آنا.

نפעل- گرا دیا جانا.

ہفعیل- چھوڑنا.

שָׁמַח ث اداے قرض میں مہلت دینی.

שָׁמַח ————— شَم.

שָׁמַח ————— شَم.

شَمَم ————— ۲ شَمَم.

شَمَم قَل ۱-خاموش ہونا. ۲-حیران ہونا. ۳-ویران ہونا.
۴-ویران کرنا. ۵-برباد ہونا.

فَعَّل ۱-حیران ہونا. ۲-ویران ہونا. ۳-برباد ہونا.

پوعیل ۱-حیران ہونا. ۲-ویران کرنا.

هَفَعِيل ۱-حیران کرنا. ۲-حیران ہونا. ۳-ویران کرنا.

هَفَعَل ۱-حیران ہونا. ۲-ویران ہونا.

هَثَّيَعِيل ۱-پریشان ہونا. ۲-اپنے تئیں ہلاک کرنا.

شَمَم ویران.

شَمَمَة اور شَمَمَة ت ۱-حیرانی. ۲-ویرانی. ۳-ویرانہ.

شَمَمُون م پریشانی.

شَمَمَة اور مَشَمَمَة ت ۱-پریشانی. ۲-ویرانی.

شَمَم قَل-فربہ ہونا.

هَفَعِيل ۱-فربہ کر دینا. ۲-سُن کر دینا. ۳-فربہ ہو جانا.

شَمَم ۱-فربہ. ۲-موتنا. ۳-زرخیزی. ۴-سُتھرا.

شَمَم م ۱-چربی. ۲-زرخیزی. ۳-تیل. ۴-جلپائی.

۵-عطر. ۶-مسح.

شَمَمِيم م (جمع) زرخیزی.

شَمَمِيم م (جمع) تاریک مقامات (کیونکہ جس چیز

پر چربی ملی جاتی ہے وہ تاریک ہو جاتی ہے).

مَشَمَم م ۱-فربہ. ۲-فربہ گوشت. ۳-زرخیزی.

۴-موتنا آدمی.

شَمَمَة ت (م شَمَمَة اور شَمَمَة)

بصیغہ واحد. آتھ.

بصیغہ جمع. آسے.

שמעיה آتھوان.

שמעיות ت سب سے مدہم سر (انگریزی Octave).

שמע ق ل ۱- سُننا. ۲- سُن لینا. ۳- ماننا. ۴- سمجھنا.

نَفَعَل ۱- سُننا جانا. ۲- تابعدار ہو جانا.

پَعِیل اور هَفْعِیل ۱- سُنانا. ۲- بُلانا. ۳- خصوصاً

بلند آواز سے گانا یا بجانا.

هَتِپְעِیل اپنے تئیں فرمانبردارانہ حاضر کرنا.

שמע م ۱- سُننا. ۲- افواہ. ۳- بلند آواز.

שמע م افواہ.

שמעה یا שמעה ت ۱- خبر. ۲- تعلیم. ۳- افواہ.

משמע م سنی سنائی بات.

משמעת ت ۱- باریابی (کیونکہ جو باریاب ہوتے ہیں

انکی بات سنی جاتی ہے). ۲- فرمانبردار لوگ.

השמעות ت شنوائی.

שמע جلدی کرنی.

שמע م دھیمی آواز (کیونکہ جلدی جاتی رہتی ہے).

שמעה ت رسوائی (کیونکہ اُس کے اُتھانے والے جلدی

بھاگ جاتے ہیں).

שמע ق ل ۱- کسی کی نگہبانی کرنی. ۲- محفوظ رکھنا.

۳- رکھ چھوڑنا. ۴- کسی کی طرف متوجہ رہنا.

۵- کسی کے لئے گہات میں بیٹھنا. ۶- مانگنا.

۷- خبردار ہونا. [رہنا.

نَفَعَل ۱- محفوظ رکھا جانا. ۲- خبردار ہونا. ۳- باز

پَعِیل- کسی کی طرف متوجہ رہنا. [رہنا.

هَتِپְעِیل ۱- اپنے لئے مانگنا. ۲- اپنی نسبت خبردار

شمار م تلچھت (کیونکہ جس مے کی تلچھت نہیں نکالی جاتی اُس کا زور محفوظ رہتا ہے)۔

شمارم م (جمع) ماننا۔

شمارہ ت ۱- نگہبانی۔ ۲- پاسبانوں کی جماعت۔

شمارہ ت پلک (کیونکہ آنکھوں کو محفوظ رکھتی ہے)۔

شمارہ یا شمارہ ت رات کا ایک پہر۔

شمار ۱- نگہبانی۔ ۲- قید خانہ۔ ۳- پاسبان خانہ۔

۴- پاسبانوں کی جماعت۔ ۵- محفوظ چیز۔

۶- مانی ہوئی بات۔ ۷- نگہبان۔

شمارت ت ۱- نگہبانی۔ ۲- پاسبان خانہ۔ ۳- پاسبانوں

کی جماعت۔ ۴- حفاظت۔ ۵- ماننا۔

۶- عہدہ۔ ۷- مانی ہوئی بات۔ ۸- رسم۔

۹- طرفداری۔

شمار نُکیلا ہونا۔

شمار م ۱- کانتا۔ ۲- ہیرا۔

شمارش پعیل- خدمت کرنی۔

شمارش م اور ت ۱- آفتاب۔ ۲- فصیل (کیونکہ دھوپ

میں چمکتی ہے)۔

شمار ————— شمار۔

شمار اور شمار قل ۱- بدل جانا۔ ۲- جدا ہونا۔ ۳- دوبارہ

کرنا۔ ۴- دوہرانا۔

شمار- دوہرایا جانا۔

شمار ۱- بدل دینا۔ ۲- ٹالنا۔ ۳- دوسری جگہ

میں رکھنا۔

شمار- بدلا جانا۔

هتّعیل ۱- بدل دینا. ۲- تالنا.

هتّعیل ۱- بدل جانا. ۲- اپنی پوشاک بدلنی.

شَدْبًا م بار بار کرنا.

شَدْبًا اور شَدْبًا اور شَدْبًا ث سال (کیونکہ اُس میں موسم بدلتے ہیں). [۲- دوبارہ.

شَدْبِים م (تثنیہ) (ث شَدْبِים-شَدْبِים کے عوض) ۱- دو. بَشَدْبِים دوبارہ.

شَدْبِی دوسرا.

شَدْبِیت دوبارہ. [۴- نقل.

مَشَدْبًا م ۱- دوسرا درجہ. ۲- دوسرے درجہ کا. ۳- دوچند.

شَدْبًا ————— شَدْبًا.

شَدْب جازا ہونا.

شَدْب م جھروکا.

۱ شَدْبہ ————— شَدْبہ.

۲ شَدْبہ چمکنا.

شَدْبِی م بصیغہ واحد. قرمزی رنگ.

بصیغہ جمع. قرمزی کپڑے.

شَدْبہ ————— شَدْبہ.

شَدْبہ | شَدْبہ ————— شَدْبہ.

شَدْبہبِים ————— شَدْبہ.

شَدْبِی | شَدْبِیت | شَدْبِים ————— شَدْبہ.

شَدْبِی ————— ۲ شَدْبہ.

شَدْبِیہ ————— شَدْبہ.

شَدْب قَل ۱- تیز کرنا. ۲- کوشش سے سکھانا.

هتّیوعیل-چھد جانا.

שׁוֹ מ اور ث ۱-دانت. ۲-ہاتھی دانت. ۳-پہاڑ
کی نکیلی چوٹی.

שׁוֹהָבִים م (جمع) ہاتھی دانت. (הָבִים-הָאֲבִים
کے عوض ہے. اور אֲבִים سنسکرت
(ہاتھی) سے ماخوذ ہے).

שׁוֹהָבִים ث دلدوز مثل.

שׁוֹת (שׁוֹת کے عوض) ث ۱-کانتا. ۲-کانتوں کا مجموعہ.

שׁוֹת پعیل-کمر باندھنی.

שׁוֹت —————

שׁוֹת اور שׁוֹת قُل اور پوعیل-کوتنا.

שׁوֹت قُل-کوتنا.

نَفَعَل-کوتنا جانا.

שׁוֹת اور שׁוֹת ث کُوت.

שׁוֹت قُل-چیرنا.

پعیل ۱-چیرنا. ۲-پہاڑنا. ۳-ملامت کرنی.

שׁוֹت م شگاف.

שׁוֹت پعیل-تکڑے تکڑے کرنا.

שׁוֹت قُل-نگاہ کرنی.

هَفَعِيل-نگاہ پھیرنی.

هَنْتِپَعِيل ۱-چاروں طرف مدد کی امید پر نگاہ کرنی.

۲-ایک دوسرے کی طرف نگاہ کرنی.

שׁוֹת ث ۱-لمحہ (گویا ایک نگاہ کا عرصہ). ۲-گہری

(وقت کا ایک حصہ).

שׁוֹت قُل ۱-لینا. ۲-بند ہونا.

שׁוֹت م قیل وغیرہ بدن کو ملنا.

שעור גچلنا.

שעורה ת גچلنا.

שעורני מ ایک قسم کا کپڑا جو اون اور سن دونوں سے بنتا ہے۔
(ماخذ نا معلوم.)

שעرا کھوکھلا ہونا۔

שעرا م ۱- چلو۔ ۲- مٹھی بھر۔

משعול م تنگ رستہ۔

שען فاعل ۱- تیکنا۔ ۲- بھروسا کرنا۔ ۳- لیتنا۔

משעון اور משעון م اور משענה ت تیکن۔

משענת ت سونتنا۔

שעرا قل ۱- ہاتھ پھیرنا۔ ۲- لیپنا۔ ۳- کچھ لگا کر بند

کرنا (آنکھوں کو)۔

هفعیل- لیپنا۔

פלپیل ۱- خوش کرنا۔ (گویا ہاتھ پھیر کر پیار کرنا)۔

۲- خوش ہونا۔

פלפל- پیار کیا جانا۔

هتפלپیل- خوشی منانی۔

שעשעים م (جمع) خوشی و خرمی۔

۱ شعور ۱- چیرنا۔ ۲- کھولنا۔ ۳- فیصلہ کرنا۔ ۴- ماپنا۔

שעور (و הרע) م اور ت ۱- دروازہ۔ ۲- درگاہ۔ ۳- چند

(مثلاً دو چند)۔

۲ شعور دربانی کرنی۔

שועر م دربان۔

הרע م دربان۔

۳ شعور نفرت کرنی۔

שְׁעָרוֹר אُوּר שְׁעָרוֹרֵי נִפְרֹת אֲנִיז.
שְׁעָרוֹרָה שֶׁ נִפְרֹת אֲנִיז צִיז.
שְׁעָר חֲרָב.

שְׁעָשְׁעִים ————— שְׁעָע.

שָׁפָה קָל ۱- گھرجنا. ۲- صاف کرنا.

نَفَعَل اُوْر پُعَل- صاف هونا.

שָׁפָה שֶׁ נִפְנֵר (کِیونکہ صاف کئے ہوئے دُود سے بنتا ہے).

שָׁפִי מ ۱- صفائی. ۲- صاف تیل (یعنی پِن درخت کا).

שָׁפוּט ————— שָׁפּוּט.

שָׁפָה پھیلنا.

מִשְׁפָּחָה שֶׁ ۱- گھرانہ. ۲- خاندان. ۳- قوم. ۴- نوع.

שָׁפָחָה שֶׁ לוֹנְדִי (گویا گھرانے میں سے ایک).

שָׁפַט קָל ۱- انصاف کرنا. ۲- سزا کا فتویٰ دینا. ۳- کسی

کا مقدمہ فیصلہ کرنا. ۴- حکومت کرنی.

نَفَعَل ۱- کسی کا انصاف کیا جانا. ۲- مقدمہ دائر کرنا.

پوعیل- انصاف کرنا.

שָׁפַט اُوْر שָׁפָט מ ۱- مُنْصَف. ۲- حاکم.

שָׁפָט م عدالت.

שָׁפוּט م سزا.

מִשְׁפָּט מ ۱- انصاف. ۲- انصاف کرنا. ۳- عدالت گاہ.

۴- مقدمہ. ۵- فتویٰ. ۶- تقصیر. ۷- حق.

۸- قانون. ۹- رسم. ۱۰- طور.

שָׁפִי ————— שָׁפָה.

שָׁפִיפוֹן ————— שָׁפָה.

שָׁפִיר ————— שָׁפָה.

שפר קל ۱- اُنڈیلنا۔ ۲- بہانا۔ ۳- مٹی کا دھیر لگانا۔
 نفعل ۱- اُنڈیلا جانا۔ ۲- کثرت سے خرچ کیا جانا۔
 فعل- پھسل جانا۔
 هتפעيل- بہایا جانا۔
 שפר מ جس جگہ کچھ اُنڈیلا جاتا ہے۔
 שפרה ת عضو تناسل۔
 שפרל קל ۱- نیچا ہونا۔ ۲- نیچا ہو جانا۔ ۳- دھیمہ ہونا۔
 ۴- فروتن ہونا۔
 هتפעيل ۱- نیچا کرنا۔ ۲- کوئی کام نیچے کرنا۔ ۳- نیچا
 ہونا۔ ۴- گرا دینا۔
 שפרل اور שפרل ۱- نیچا۔ ۲- کمینہ۔ ۳- فروتن۔
 שפרل م اور שפרה ת نیچائی۔
 שפרה ת ۱- نیچی زمین۔ ۲- خصوصاً یہودیہ کے کنارہ
 پر بجر روم کے پاس جو نیچی زمین ہے۔
 שפרות اُتارنا۔
 שפרן چھینا۔
 שפרן م ایک قسم کا پہاڑی جانور جو مٹی میں
 کھود کر رہتا ہے۔
 שפרه اُمندنا۔
 שפרه م اور שפרה ת کثرت۔
 שפרه رینگنا۔
 שפרון م ایک قسم کا سانپ۔
 ۱ שפר קל ۱- روشن ہونا۔ ۲- خوبصورت ہونا۔ ۳- پسند
 ہونا۔ ۴- خوش آواز ہونا۔
 שפר م خوش آوازی۔

שפרה נח خوبصورتی.

שפרور اور شפריר م بادشاہ کے تخت کا سایبان.

שפרפרא م پو پھتے کے وقت.

שפר خوبصورت.

שפר م ایک قسم کا فرسنگھا.

۲ شפר ماپنا.

שפר م مائعات کا ایک خاص پیمانہ.

שפת قل ۱- رکھنا. ۲- دینا.

שפת م گورے کا تھیر.

משפתים م (تثنیہ) ایک قسم کا بھیڑسالہ جس کے دو

حصے ہوتے تھے.

שפתים م (تثنیہ) ۱- ایک قسم کا بھیڑسالہ جس کے

دو حصے ہوتے تھے. ۲- قربانی کے جانوروں

کے بندھے رہنے کا مقام.

שצף اُمندنا.

שצף م سیلاب.

שק ————— شک.

۱ שקד قل ۱- بیدار رہنا. ۲- نگہبانی کرنی. ۳- گھات

میں بیہتنا.

שקד م ۱- بادام کا درخت (کیونکہ وہ سب درختوں

سے پہلے جارے کی گویا نیند سے جاگتا ہے).

۲- بادام.

۲ שקד یعل- بادام کے پھول کی مانند بنایا جانا.

שקה قل- پینا.

שקה ۱- پلانا. ۲- سینچنا.

نَفَعَلَ - سینچا جانا.

فَعَلَ - تر کیا جانا.

شَقَا م پینے کی چیز.

شَقَوِي م ۱- پینے کی چیز. ۲- تری.

شَقَات ت مواشی کے پینے کی نالی.

مَشَقَا م ۱- ساقی. ۲- پینے کی چیز. ۳- تر زمین.

شَقَوِي ————— شَقَا.

شَقَا قَل ۱- آرام سے رہنا. ۲- سُست رہنا.

هَفَعِيل ۱- آرام دینا. ۲- صلح کرنی. ۳- چُپ

چاپ رہنا.

شَقَا م آرام.

شَقَلَا قَل ۱- تولنا. ۲- تولکر دینا. ۳- آزمانا.

نَفَعَلَ ۱- تولا جانا. ۲- تولکر دیا جانا.

شَقَلَا م سونے چاندی کا ایک خاص وزن.

مَشَقَلَا ۱- تولنا. ۲- وزن.

مَشَقُولَا م وزن.

مَشَقُولَات اور مَشَقُولَات ت سوهول (شاقول).

شَقَمَ بيمار ہونا.

شَقَمَا ت گولر کا درخت (کیونکہ اُس کا پھول

بدھضمی کا باعث ہوتا ہے).

شَقَعَا قَل ۱- دب جانا. ۲- دُوب جانا. ۳- تھم جانا.

نَفَعَلَ - دبایا جانا.

هَفَعِيل ۱- دبانا. ۲- گھٹانا.

مَشَقَعَا م پانی کے تھرنے کی جگہ.

شَقَعَرَوَات ت (جمع) دیوار میں دھسی ہوئی جگہیں.

שָׁקַף قُل - پاتنا۔

فَعَلَ ۱ - پاتا جانا۔ ۲ - ابھرا ہوا رہنا۔ ۳ - جھانکنا۔
ہفَعِيل - جھانکنا۔

سָׁקַף م چہتا (سقف)۔

سָׁקַף م پاتا ہوا شہتیر۔

מִשְׁקוֹף م چوکھتا کی اوپر کی لکڑی۔

שָׁקַץ قُل - مکروہ ہونا۔

يَعِيل ۱ - مکروہ کرنا۔ ۲ - نفرت کرنی۔

שָׁקַץ اور שָׁקַץ یا שָׁקוּץ م مکروہ چیز۔

שָׁקַק قُل ۱ - ادھر ادھر دورنا۔ ۲ - پیاس سے پریشان ہونا۔

הִתְפַּלֵּל - ادھر ادھر دورنا۔

מִשָּׁק אדھر ادھر دورنا۔

שָׁקַר قُل - جھوت کہنا۔

يَعِيل ۱ - جھوت کہنا۔ ۲ - جھوٹا بننا۔

שָׁקַר م ۱ - جھوت۔ ۲ - بطالت۔

۲ שָׁקַר اور לְשָׁקַר ۱ - بے فائدہ۔ ۲ - بے سبب۔

שָׁקַת ————— שָׁקַה۔

נָשַׂר اور נָשַׂר اور נָשׂ اور נָשׂ ۱ - جو۔ ۲ - کہ۔ ۳ - تاکہ۔

۴ - اس لئے کہ۔ ۵ - اگر۔ ۶ - جب۔ ۷ - جہاں۔

۸ - جیسا۔ ۹ - تو۔

בְּנָשַׂר ۱ - جہاں۔ ۲ - اس لئے کہ۔

בְּנָשַׂר اور בְּנָשׂ ۱ - اس کے موافق کہ۔ ۲ - جیسا۔ ۳ - اس

لئے کہ۔ ۴ - گویا۔ ۵ - جب۔ ۶ - اگر۔

מִנָּשַׂר ۱ - جب سے۔ ۲ - اس لئے کہ۔

נָשַׁר ————— נָשַׁר۔

شردا اور ا شردا قل ۱-کھولنا. ۲-خصوصاً اپنا جانور کھولنا.

۳-اُترنا (کسی گھر میں). ۴-رہنا.

پعیل ۱-کھولنا. ۲-شروع کرنا.

هتپعیل-کھولا جانا.

شرد اور شردت ت شروع.

مَشْرَد ت رس (کیونکہ میوں کو گویا کھولنے یا

چیرنے سے نکلتا ہے).

شردب گرم ہونا.

شردب م ۱-صحرا کی ریت کی گرمی. ۲-سراب.

شردبیت — شردب.

۱ شردا — شردا.

۲ شردا چمکنا.

شردا ت اور شردو اور شردو اور سدو م بکتر.

شردا — شردا.

شردا — شردا.

شردوگہا | شردوگہا — شردو.

شردو | شردووت — شردو.

شردووت — شردو.

شردم قل ۱-رینگنا. ۲-رینگنے والے جانوروں سے بھر جانا.

۳-کسی کی آل اولاد کثرت سے بڑھنی (کیونکہ

خصوصاً رینگنے والے جانوروں کا یہ حال ہوتا ہے).

شردم م رینگنے والے جانوروں کا مجموعہ.

شردک قل ۱-سیٹی بجانی. ۲-بانسلی بجانی.

شردوگہا اور شردوگہا ت ۱-بانسلی کی آواز. ۲-تھتھے

کی سیٹی.

۱۰۰۰

نשרקה ت تھتھ کی سیٹی۔

منشروکوتہ ت ایک قسم کی بانسلی۔

نשרر قل ۱-مروڑنا۔ ۲-سخت کرنا۔ ۳-دبانا۔

۴-دشمنی کرنی۔

نشر اور نשר م ۱-نس۔ ۲-ناف۔

۱ نשרیر سخت۔

۲ نשרیر م سخت نس۔

نשרیروت ت ۱-سختی۔ ۲-ضد۔

نשרہ ت ہاتھ کا زیور۔

نشرنشرہ اور نشرنشرہ ت چھوٹی زنجیر۔

نشرنشر م ۱-جر۔ ۲-تلوا۔ ۳-تہ۔ ۴-اصل۔ ۵-جو کونپل

جر سے پھوٹتی ہے۔

نشرش پعیل-جر سے اکھیرنا۔

پعل-جر سے اکھیرا جانا۔

پوعیل اور پوعل اور ہفعیل-جر پکڑنی۔

نشرشو ت ۱-جر سے اکھیرا جانا۔ ۲-جلا وطنی۔

نشرنشرہ | نشرنشرہ ——— نشرہ:

نشرت پعیل-کسی کی خدمت کرنی۔

نشرہ ——— نشرہ۔

۱ نشرنشر ت (م نشرنشرہ) (و نشرنشر اور نشرنشر)

بصیغہ واحد۔ چہہ۔

بصیغہ جمع۔ ساتھ۔

نشرہ پعیل-کسی چیز کا چھٹا حصہ نکال کر دینا۔

نشری چھٹا۔

۲ نشر ——— نشر۔

שש פעیل۔ کسی کی رہبری کرنی۔
 שש מ بابل کا ایک رکھا ہوا نام جس کے معنی مشتبہ
 ہیں۔ (ماخذ نامعلوم)۔

שש לال ہونا۔

שש م کسی قسم کا لال رنگ۔

שש ————— שית۔

۱ שש ————— ששה۔

۲ שש ————— שית۔

۳ שש ————— וש۔

שש اور ۱ ששה قل ۱۔ پینا۔ ۲۔ ضیافت میں

شریک ہونا۔

ششعل۔ پیا جانا۔

۱ שתי م سستی۔

שתיה ت کھانا پینا۔

שתיה م ۱۔ پینا۔ ۲۔ پینے کی چیز۔ ۳۔ ضیافت۔

۲ ששה بٹنا۔

۲ שתי م بانا۔

שתיל ————— שتل۔

שתיים ————— שנה۔

שתיل قل۔ لگانا (درخت کو)۔

שתיل م لگایا ہوا درخت۔

שתיم قل۔ کھولنا۔

שתיץ ہفعیل۔ پیشاب کرنا۔

שתיק قل۔ تہم جانا۔

שתיק قل۔ رکھنا۔

ת

תא ——— ۲ תוה.

۱ תאב قل-آرزو رکھنی.

תאבה ט آرزو.

۲ תאב פעיל-نفرت کرنی.

۱ תאה פעיל-حد باندھنی.

۲ تאה کسی سے جلد تر دورنا.

תאז اور תוא מ ایک قسم کا ہرن.

תאנה ——— ۱ اودہ.

תאז ——— ۱ تاس.

תאלה ——— ۲ اول.

תאם قل-دو ہونا.

הפעיל-תואم جتا.

תאם اور תאז اور תום م תואم.

תא ——— ۱ ان.

תאנה | תאנה ——— ۲ انہ.

תאנה ט ۱-انجیر کا درخت. ۲-انجیر. (ماخذ نامعلوم).

תאנה ——— ۱ انہ.

תאר قل-حد کے طور پر بندھنا.

פעיל-خاکا کھینچنا.

פעל-کسی کی حد کے اندر ٹھہرنا.

תאר מ ۱-شکل. ۲-خصوصاً خوبصورت شکل.

תאשור ——— ۱ اشور. [نا معلوم].

תבה ט ۱-صندوق. ۲-صندوق کی شکل کی کشتی. (ماخذ

תבואה ——— בוא.

תבון | תבונה ——— בין.

תבוסה ——— בוס.

תבל ——— יבל.

תבל ——— بلל.

תבלית ——— בלה.

תבלל ——— بلל.

תבן کُتی (اناج کے درختوں کی).

متبؤ م کُتی کا تھیر.

תבנית ——— בנה.

תבר قل-تورنا.

تبر جلدی قوت جانے والا.

תגמול ——— גמל.

תגרה ——— גרה.

תדקר ——— דקר.

תדקא ——— דור.

תהה וیرאן هونا.

۱- تها م ۱- ویرانی. ۲- ویرانه. ۳- هیچ.

۲- تها اور לתها بے فائده.

תהום ——— הום.

תהלה | תהלה ——— הלל.

תהלוקה ——— הלך.

תהפוקה ——— הפך.

תו ——— תוה.

תוא ——— תאה.

תוב ———— טוב.

תונה ———— ינה.

תודה ———— ידה.

۱ תורה ———— یعیل-خط کھینچنا.

۲- نشان لگانا. هفعیل ۱- حد باندھنی.

۲- دستخط. ت۱ م ۱- نشان (لگایا ہوا).

۲ تורה ———— بُود و باش کرنی.

ت۱ م کو تھری.

تורה ———— قل-پریشان ہونا.

توخلت ———— יחל.

תוך ———— تقسیم کرنا.

תוך (مضاف تוך) م اوسط.

۱- بیچ میں. ۲- میں. ۳- میں سے.

תיכון وسطی.

۲ תוך ———— תכך.

תוכחה | תוכחת ———— יכה.

תוכי ———— תכי.

תולדות ———— יلد.

תולל ———— יلل.

תולע | תולעה | תולעת ———— תלע.

תום ———— תאם.

תועבה ———— תעב.

תועה ———— תעה.

תועפות ———— יעף.

תוף ———— تھوکنا.

۱ تفت ت - ۱- ٹھوک. ۲- ٹھتکارا آدمي.

توץצה ————— יצא.

تور قل ۱- سفر کرنا. ۲- کسی ملک کی جاسوسی کرنی.

۳- کسی چیز کی تحقیقات کرنی. ۴- گھومتے پھرنا.

هتعییل ۱- کسی کی رہنمائی کرنی. ۲- کسی ملک

کی جاسوسی کرنی.

۱ تور م ۱- سلسلہ. ۲- مالا. ۳- باری.

یتور م جو کچھ کسی ملک میں ڈھونڈنے سے پایا جائے.

۲ تور یا تور قمری.

۳ تور ————— ירה.

۴ تور ————— שור.

تורה ————— ירה.

تושב ————— ישב.

תושבה ————— ישה.

תומח ————— יתח.

توز هتعییل-کات دالنا.

תזנות ————— זנה.

תחבולות | תחבולות ————— חבל.

תחות ————— תחת.

תחלה ————— חלל.

תחלוא ————— חלא.

תחמם ————— חמם.

תחנה | תחנן ————— חנן.

תחנות ————— חנה.

תחרא ————— חרה.

تحت م ایک قسم کا بچو۔ (ماخذ مشتبه)۔
 ۱ تحت (وتحت) ت ۱- نیچے کا حصہ۔ ۲- جو جگہ کسی کے
 نیچے ہو۔ ۳- کسی کی جگہ۔

۲ تحت ۱- نیچے۔ ۲- عوض۔ ۳- لئے۔

تحتون نیچے والا۔

تحتی نیچے والا۔

تحتیہ ت نیچے کا حصہ۔

تכון ————— تود۔

تמן ————— تمان۔

تمرہ ————— تمر۔

تیروش | تیرش ————— یرش۔

تیش م بکرا۔

تہ ————— تہد۔

تہہ پُعل- لیت جانا۔

۱ تہونہ ————— تون۔

۲ تہونہ ————— تون۔

تہی اور تہی م مور۔ (ماخذ سنسکرت)۔

تہد ۱- کات دالنا۔ ۲- ظلم کرنا۔

تہد یا تہد م ظلم۔

تہدیم م (جمع) ظلم زبردستی۔

تہل چھیلنا۔

تہلت ت ۱- ایک قسم کی سیپ جس سے آسمانی

رنگ بنتا ہے۔ ۲- آسمانی رنگ۔ ۳- آسمانی

رنگ کا کپڑا۔

تہلہ | تہلہ ————— تہلہ۔

תכלת ——— תכל.

תכנ
 قَل ۱- هموار کرنا. ۲- تولنا. ۳- آزمانا.
 نَفَعَل ۱- هموار هونا. ۲- درست هونا.
 پَعِيل ۱- تولنا. ۲- ماپنا. ۳- کسی کے لئے قواعد
 تہرانے. ۴- سنبھالنا.

يُعل-تول کر دیا جانا.

תכנ מ ۱- پیمایش. ۲- مقرري شمار.

תכנית ט ۱- قول. ۲- خوبصورتی.

תכונה ט ۱- قول. ۲- عُمدة عُمدة اسباب.

מתכנת ט ۱- پیمایش. ۲- مقرري شمار. ۳- کسی شے

کے اجزائے ترکیبی کا تناسب. ۴- پچھلا حال.

תכריך ——— כרך.

תל ——— תלל.

תלא اور תלה قَل ۱- تانگنا. ۲- لگانا.

نَفَعَل-تانگا جانا.

پَعِيل-تانگنا.

תלי מ ترکش.

תלצה ——— לאה.

תלונה ——— לאב.

תלבשת ——— לבש.

תלג ——— שלג.

תלונה ——— לון.

תלי ——— תלא.

תליתי ——— שלש.

תלל قَل ۱- بلند کرنا. ۲- جھولنا.

تلم م ۱- قبلا. ۲- خصوصاً کھنڈروں کا قبلا.
تلمتלים م (جمع) کھجور کی ڈالیاں.
تلم تورنا.

تلم م ریگھاری.
تلمید ———— لمد.

تلمع لمبا ہونا.

تولع م اور تولעה اور تولعت ت ۱- کیرا. ۲- خصوصاً
وہ کیرا جس سے ارغوانی رنگ بنتا ہے.
۳- ارغوانی رنگ. ۴- ارغوانی لباس.
۲ تلمع یعنی- ارغوانی لباس پہننا.

تلمپہ ت ایک مشتبه لفظ جو غالباً تلمہ اور پہ سے مرکب
ہے اور اس کے معنی غالباً ایک ایسا سلح خانہ
ہیں جس کی دیواروں کے باہر قلواریں تنگا
کرتی ہوں.

تلمت | تلمت | تلمتہ | تلمتہ | تلمتی ———— شلم.

تلمتלים ———— تلم.

۱ تم | تم | تمہ | تمہ ———— تلم.

۲ تم ———— شلم.

تמה قل ۱- متعجب ہونا. ۲- پریشان ہونا.

ہتپعیل- اپنے دل میں پریشان ہونا.

تמה م معجزہ.

تמהون م پریشانی.

تمو م اروامیوں کا ایک دیوتا. (ماخذ مشتبه).

تمول ———— مول.

تموہ ———— مین.

תמונה ——— מור.
 תמותה ——— מות.
 ۱ תמיד מ ۱- بلا ناغہ ہونا. ۲- ہر روز کی قربانی. (ماخذ
 ۲ تמיד بلا ناغہ.

تמים ——— تמים.

تמיד قتل ۱- تہام لینا. ۳- حاصل کرنا. ۳- پکڑے رہنا.
 ۴- سنبھالنا. ۵- متعلق ہونا.

نفعل- گرفتار ہونا.

تמים قتل ۱- تمام کرنا. ۲- تمام ہونا. ۳- خرچ ہونا.
 ۴- ہلاک ہونا. ۵- شمار کا پورا ہونا. ۶- سیدھا

ہونا (دل میں).

نفعل- ہلاک کیا جانا.

ہفعیل ۱- کوئی کام بالکل کرنا. ۲- فیصلہ کرنا.

۳- کوئی کام چھوڑ دینا. ۴- کوئی کام چھڑوا دینا.

۵- پورا کرنا. ۶- پورا دینا. ۷- سیدھا کرنا.

(چال چلن کو).

ہتپعیل- اپنے تئیں سیدھا دکھانا.

۱ تמים ۱- تمام. ۲- پورا. ۳- سارے کا سارا. ۴- صحیح سالم.

۵- بے عیب. ۶- سیدھا (دل میں).

۲ تמים م ۱- سیدھا پن. ۲- سچائی.

۳ تמים سیدھا پن سے.

۱ تמים سیدھا (دل میں).

۲ تמים م سیدھا پن.

[پن]

تמים م بصیغہ واحد. ۱- سلامتی. ۲- پورا شمار. ۳- سیدھا

بصیغہ جمع. سچائی.

تَمْرَا ت سیدھا پن.

مَتَم م سلامتِي.

تَمَس ————— مَسَس.

تَمْر سیدھا کھڑا هونا.

تَمْر اور تَمْر م کھجور کا درخت.

تَمْرَا ت بنایا هوا کھجور کا درخت.

تَمْرور م سیدھا ستون.

تَمْرَا ت ستون.

تَمْرور | تَمْرور م ————— مَرَم.

تَمْرور ————— تَمْر.

تَمْرور م ————— مَرَم.

۱ تَم ————— ۱ تَم.

۲ تَم ————— ۲ تَم.

۱ تَنْدَا قَل ۱- انعام دینا. ۲- مزدوری دینا.

پَعِیل- کسی کی تعریف کرنی.

هَفْعِیل- مزدوری پر رکھ لینا.

تَنْدَا ت اور تَنْدَا اور تَنْدَا م کسبی کی خرچی.

۲ تَنْدَا دوبارہ کرنا.

تَنْدَا دوسرا.

تَنْدَا پھر.

تَنْدَا ————— ۱ تَم.

تَنْدَا ————— نَم.

تَنْدَا ————— نَم.

تَنْدَا ————— تَم.

تَنْدَا ————— نَم.

תנופה ———— נוף.

תנור ———— نور.

תנחום | תנחומה ———— נחם.

תנים | תנין ———— ۱ تون.

תנקן | תנקנות ———— ۲ تנה.

תנדך ختم هونا.

تندو م سرا.

۱ تَنَنْ ۱- پھیلانا. ۲- تیزرو هونا.

۱ تَنِن اور ۲ تَنِيم م ۱- هر ايك قسم كا مگر مچھ. ۲- سانپ.

۱ تَن (جمع ۱ تَنِيم يا ۲ تَنِن) م گيدز.

تَنِه ت گيدزي.

۲ تَنَنْ كسي چيز سے دُھواں نكلنا.

۲ تَن م تنور يا بهتي.

تَنِن (انتون کے عوض) م اور ت بهتي.

تَنَشَمَت ———— نشم.

تلعب پعیل ۱- نفرت کرنی. ۲- نفرت انگیز هونا.

۳- مکروہ کر دینا.

هَفْعِيل ۱- مکروہ کر دینا. ۲- مکروہ افعال کرنے.

نَفْعَل-مکروہ هونا.

تועבה ت مکروہ چیز.

تעה قل ۱- گمراه هونا. ۲- دگمگانا.

نَفْعَل-گمراه هونا.

هَفْعِيل ۱- گمراه کرنا. ۲- گمراهی کرنی.

تועه ت ۱- گمراهی. ۲- هلاکت.

تَعוּדָה ———— עוד.

تَعَلَّه ————— عله.

تَعَلُّوْلِيْم ————— ۱ علل.

تَعَلَّمَه ————— ۱ علم.

تَعْنُوْغ ————— عנג.

تَعْنِيْت ————— ۲ عناه.

تَعَع ————— پلپيل-تَهْتَهَا كَرْنَا.

هَتَّيْلِيْل-تَهْتَهَا كَرْنَا.

تَعْمَعِيْم م (جمع) تَهْتَهِيْبَازِي.

تَعْضَمَه ————— עצم.

تَعْر ————— عרה.

تَعْرَبَه ————— ۱ عرب.

تَعْمَعِيْم ————— تَعَع.

تَف ————— تَفَف.

تَفْأَرَه | تَفْأَرَت ————— ۱ فآر.

تَفِيْح ————— نفا.

تَفُوْضَه ————— فوؤ.

تَفِيْن ————— افه.

تَفَل ۱-تَهوكنا. ۲-تَهوك نكالنا. ۳-چمتانا.

۱ تَفَل ۱-بے مزه. ۲-بے اصل.

۲ تَفَل م آستركاري كا چونا.

تَفَلَه ن ۱-بے مزگی. ۲-حماقت. ۳-كُفَر.

تَفَلَه ————— فلل.

تَفْلَظَت ————— فلظ.

تَفَف قَل-مارنا.

پوعيل-چها تي پيئني.

תפר מ פ.ف.

תפר قَل-سینا.

پعیل-سینا.

תפול قَل ۱-پکڑنا. ۲-بیجا لینا (خدا کے نام کو).

۳-پکڑے رھنا. ۴-کام میں لانا (گویا ہاتھ میں

لینا. ۵-مندھنا.

نفعَل-پکڑا جانا.

پعیل-پکڑنا.

۱ תפת ————— תוף.

۲ תפת اور תפתה زندہ یا مُردہ آدمیوں کے جلا دینے کا ایک

مقام. (ماخذ فارسی تافتن.)

תפתים מ (جمع) مُفتي لوگ. (ماخذ آرامی).

תקוה ————— קוה.

תקומה | תקומים ————— קום.

תקופה ————— קוף.

תקוף ————— תקף.

תקל قَل-تولنا.

תקיל قولاً ہوا.

תקן قَل-سیدھا ہونا.

پعیل ۱-سیدھا کرنا. ۲-درستی سے بیان کرنا.

نفعَل-بجال کیا جانا.

תקע قَل ۱-مارنا. ۲-گازنا. ۳-لگانا. ۴-داخل کرنا.

۵-پھینک دینا. ۶-بجانا. ۷-پھونکنا (باجے کو).

نفعَل ۱-اپنا ہاتھ دوسرے کے ہاتھ پر مارنا (ضمانت

کے لئے). ۲-بجایا جانا. ۳-پھونکا جانا (باجے کا).

תקע מ תרטי קי آواز.

תקף قل ۱-کسي پر غالب آنا. ۲-کسي پر چرھنا. ۳-ضدي هونا.

يعيل-قرار بخشنا.

תקף اور תקף م زور.

תקוף ۱-زور آور. ۲-سخت.

תר ————— ۲ תור.

תרבות | תרבית ————— רבה.

תרומה ————— רום.

תרומה | תרומיה ————— رום.

תרועה ————— روع.

תרופה ————— روف.

תרז سخت هونا.

תרזה נא ایک قسم کا درخت.

תדין מ (נא תדין) دو.

תרמה | תרמית ————— رמה.

תרו מ ۱-مستول. ۲-فیزة. (ماخذ مشتبه).

תרע | תרע ————— شعرا.

תרעלה ————— رعل.

תרף آرام سے رھنا.

תרפים م (جمع) گھر گھر کے بت.

תרשתא م فارسي عملداری میں ایک عہدہ کا نام. (ماخذ فارسي قرش).

תשומת ————— שום.

תשאה ————— شوا.

תשע

(۴۴۵)

תשע

תשבץ ——— שבץ.

תשובה ——— שוב.

תשועה ——— שוע.

תשוקה ——— שוק.

תשורה ——— ۲ שור.

תשע ט (מ תשעה).

بصیغه واحد. ۱-نو. ۲-نواں.

بصیغه جمع. نَوَّے.

تشیعی نواں.

تمام شد.

